MEGAN MAXWELL

CERE-MI *ce* VREI!

+18

Scanned with CamScanner

Cere-mi ce vrei!

Megan Maxwell

Traducere din limba spaniolă de Victor Ciugudean

EDITURA
PUBLISOL

Petrești 2020

Scanned with CamScanner

Pentru toate acele persoane
pe care pasiunea le face
să se îndrăgostească,
iar dragostea le umple de pasiune.

Megan

Scanned with CamScanner

1

Ce pacoste este șefa mea! Jur!

Sincer, la final va trebui să gândesc și eu ca jumătate din firmă: ea și Miguel, colegul cel chipeș, au o aventură. Dar nu, nu vreau să-mi stea capul numai la lucruri rele și să intru în același malaxor al scenariilor, ca și colegele mele. Știți voi, șușoteli...

Din ianuarie, sunt angajată la „Müller", o companie germană de produse farmaceutice. Sunt secretara celei care se ocupă de toate filialele și, deși îmi place ceea ce fac, mă simt exploatată, de cele mai multe ori. Ce să vă mai spun... Doar că aștept ca într-o zi șefa mea să mă lege de scaun și să-mi arunce un coltuc de pâine pe care să-l mănânc.

Când în sfârșit rezolv muntele de acte pe care șefa mea cea dragă mi l-a cerut să-l termin pentru a doua zi, îi las pe masă toate rapoartele și mă întorc la ale mele. Apuc poșeta și plec fără să mă mai uit înapoi. Simt nevoia să ies din birou cât mai repede, altfel cred că voi apărea la știri ca asasina în serie, care asasinează șefe care se consideră „buricul pământului".

Este ora 11.20. Noaptea... Ce târziu!

Afară plouă cu găleata. Perfect. Răpăială de vară. De la ușă, văzând cum cade de sus, o iau repejor spre parcare, unde mă așteaptă dragul meu *Leon*[1]. Intru în garaj val-vârtej și, după ce apăs butonul de la telecomandă, *Leoncito* se bucură de revedere, clipind din faruri. E tare simpatic!

---

1 Fiind vorba despre spațiul spaniol, autoturismul este un „Seat", marca „Leon". De aici și alinturile de mai departe

Scanned with CamScanner

Urc, degrabă, în mașină. Nu-s fricoasă de fel, dar nu pot spune că iubesc parcările, mai ales dacă sunt pustii, ca la ora asta. Fără să vreau, mintea îmi zboară la acele filme de groază în care ea merge prin parcare, iar un tip îmbrăcat în negru apare și o înjunghie până o lasă fără suflare! La naiba, ce moment prost mi-am găsit!

Când sunt în interiorul mașinii, blochez ușile, deschid poșeta, scot un șervețel de hârtie și îmi șterg fața. Sunt transpirată toată. Dau să bag cheile în contact, dar fix în acel moment, pac!, îmi cad. Blestem întunericul și mă aplec după ele, ca să le caut.

Ating podeaua cu mâinile. La dreapta nu sunt. Nici la stânga. Ce tare! Găsesc pachetul cu gumă de mestecat pe care-l credeam pierdut de câteva zile. Continui să le caut. Bingo! Am dat de ele. E momentul în care aud niște râsete în apropiere și mă uit împrejur cu grijă, să nu cumva să fiu observată.

O, Dumnezeule!

Printre râsete și apropouri ciudate, o văd pe șefa mea apropiindu-se mult de... Miguel. Par foarte veseli. Asta chiar mă indispune. Eu lucrând până la 11 noaptea, iar ei la distracție. Câtă nedreptate! Deodată, șefa mea și Miguel se sprijină de o coloană din parcare și încep să se sărute.

Madre mia!

Nu pot să cred!

Pe jumătate ghemuită în interiorul autoturismului, ca nu cumva ei să mă vadă, îmi țin respirația. Te rog... te rog! Dacă-și dau seama că sunt aici, cu siguranță voi muri de rușine. Și nu vreau ca acest lucru să se întâmple. Deodată, șefa mea leapădă poșeta și, fără nici o reținere, îi pune mâna... sub centură! Da, îi prinde tot *pachetul*!

Pe toți sfinții! La ce privesc eu?

Dumnezeule! Acum e rândul lui Miguel să-i bage mâna sub fustă. O ridică, o lipește puternic de stâlpul din parcare și începe să se frece de ea. Cu forță, nervos.

Of, Doamne! Ce să fac?

Scanned with CamScanner

Vreau să ies de aici. Nu mă pot uita să văd ce îi face, dar nici nu am soluții. Dacă pornesc motorul mașinii, vor ști că i-am prins în „flagrant". Așa că, ascunsă și fără să mă mișc, continui să mă uit la ceea ce fac. Miguel o „dezlipește" de stâlp. O pune pe capota unei mașini și îi dă jos chiloțeii: prima dată, cu gura, apoi, cu mâinile. La naiba, mă uit la fundul șefei mele. Ce nasol. Atunci îl aud pe Miguel cum o întreabă:

– Zi-mi, ce vrei să-ți fac?

Șefa mea, ca o pisică în călduri, abia mai are putere să murmure, complet implicată în situație:

– Tot ce vrei... tot ce vrei tu!

Ce tare e filmul, pentru Dumnezeu, ce tare! Și eu am locuri chiar în primul rând. Doar popcornul îmi lipsește.

Miguel o aruncă pe capotă. Îi depărtează picioarele și, cu gura, îi atinge sexul. Doamne, Dumnezeule! La ce sunt martoră, ce privesc? Șefa mea, doamna „Tiquismiquis" (n.r. – „cârcotașă", „greu de mulțumit") geme, în timp ce eu îmi acopăr ochii. Dar curiozitatea, lucrurile acestea interzise sau cum s-or fi numind ele, mă împing să privesc din nou. Fără a clipi, văd cum el, lingându-și buzele, se dă puțin în spate, pentru a-i introduce un deget, apoi două. Se ridică, o apucă de păr, trage de el, în timp ce-și mișcă degetele într-un ritm care, de ce să mint, ar duce pe oricine la extaz.

– Daaaaaaa!, o aud gemând pe șefa mea.

Respir cu dificultate.

O să mi se facă rău.

Ce căldură!

Îmi place sau nu, văzându-i, devin din ce în ce mai agitată, dar nu din cauza nervilor. Relațiile mele sunt normale, mergând spre predictibile, așa că adevărul este că văzându-i în realitate, la câțiva metri de mine, simt cum mă excit.

Miguel își desface șlițul pantalonilor săi gri. De acolo scoate un penis mai mult decât acceptabil. Ia uită-te la Miguel! Și

Scanned with CamScanner

rămân mega-surprinsă când văd că-l introduce cu o singură mișcare. Mor! Dar de plăcere... Haide, exact în momentul în care șefa mea prinde a urla de plăcere.

Sfârcurile mele s-au întărit și, imediat, îmi dau seama că, de fapt, mă joc cu ele. Când mi-am băgat, oare, mâna pe sub bluză? O scot repede de acolo, dar sfârcurile, plus punctul de comandă al dorinței, protestează. Vor mai mult. Dar nu, așa ceva nu se poate. Nu fac astfel de lucruri. După câteva minute, după câteva gemete și mișcări continue, Miguel și șefa mea se potolesc. Ole! Au terminat. Se urcă în mașină și pleacă. Respir ușurată.

Când în sfârșit rămân singură în parcare, ies din „ascunzătoarea" mea și mă așez la volan. Văd cum mâinile îmi tremură. La fel și genunchii. Simt că respirația îmi este accelerată. Uimită de tot ceea ce mi-a fost dat să văd, închid ochii, în timp ce mă liniștesc, gândind cum ar fi să am parte de sex la un asemenea „nivel". Caliente!

Zece minute mai târziu, pornesc mașina și ies din parcare. Merg să beau câteva beri cu prietenii. Vreau să mă răcoresc... Să-mi răcoresc și mintea cea supraîncălzită...

Scanned with CamScanner

2

A doua zi, când ajung la birou, toți par fericiți. Îl zăresc pe Miguel, nu mă pot abține și surâd. El și șefa. Dacă ar ști că i-am văzut... Dar e clar că nu pot continua să mă gândesc la asta. Așa că mă îndrept către biroul meu, deschid calculatorul și-l văd cum se apropie.

– Bună ziua, Judith!

– Bună ziua!

Pe lângă faptul că-mi este coleg, Miguel e un tip simpatic. Din prima zi de birou s-a purtat excelent cu mine, așa că ne avem bine. Toate colegele salivează după el, dar nu știu de ce, pentru mine nu are același efect. O fi poate pentru că nu-mi plac „bombonicile zâmbărețe"? Dar acum, după ce l-am văzut în acțiune în toată splendoarea, simt că încep să-l privesc diferit și abia mă abțin să nu țip: „Toreadorule!"

– N-ai uitat că azi avem ședința aceea mare, da?

– Da!

Cum era de așteptat, zâmbește, mă prinde de braț și zice:

– Vino, hai să bem o cafea. Știu că mori după o cafeluță și o felie de pâine prăjită.

Zâmbesc și eu. Nemernicul, cât de bine mă cunoaște... Pe lângă faptul că este simpatic și frumușel, pișicherului nu-i scapă nimic. Asta, împreună cu surâsul perpetuu, reprezintă marea atracție a lui Miguel. Nu uită detaliile. De asta toate pipițele de pe stradă nu-i pot rezista.

Ajungem la cafeneaua de la al nouălea etaj. Mergem la bar, comandăm, apoi ne așezăm la *masa noastră*. Am spus „masa noastră", pentru că mereu stăm aici. Ajung și Paco,

Scanned with CamScanner

și Raúl. O pereche gay cu care mereu m-am înțeles de minune. Așa cum fac de fiecare dată, mă pupă pe gât, mă fac să râd. Începem să sporovăim, dar, inconștient, mintea mea pleacă spre ceea ce am văzut cu o seară în urmă. Miguel și șefa! O partidă sexuală desfășurată sub ochii mei. Ce tare e colegul meu!

– Ce se petrece cu tine? Te văd așa, distrată, întreabă Miguel.

Revin la discuție. Îl privesc și dau să răspund, încercând să uit de imaginile ce mi se rostogolesc, încă, prin minte.

– Sunt puțin pe altă lume, știu. Pisica mea e tot mai fără chef de viață, zi de zi...

– Ce nasol, bietul *Currito*, zice Paco, iar Raúl face un semn că mă înțelege.

– Aoleo, îmi pare rău, frumoaso, răspunde Miguel și mă apucă de mână.

Pentru câteva secunde, am vorbit despre pisica mea și asta mă face și mai tristă. Îl ador pe *Curro,* dar știu că, inevitabil, viața lui se scurge repede, cu orice oră trecută, cu orice minut. De când veterinarul mi-a confirmat acest lucru, încerc să mi-l asum, dar îmi e greu. Foarte greu.

Deodată, apare șefa mea, însoțită de mai mulți bărbați, ca de obicei. E o adevărată devoratoare. Miguel o privește și zâmbește. Nu zic nimic. Șefa mea este o tipă foarte atractivă. Ceva pe la 50 de ani, o brunetă care zgârie și distruge, singură, dar nu mereu, căreia i s-au „atribuit" câteva relații prin firmă. Are grijă de ea, nu lipsește nici o zi de la sală. Adică îi place... să-i placă.

– Judith, mă întrerupe Miguel. Mai ai mult?

Mă reîntorc pe planetă, uit de șefa mea, mă concentrez pe ultima înghițitură și spun:

– Terminat!

Ne ridicăm de la masă și ieșim din cafenea. Trebuie să ne întoarcem la lucru.

Scanned with CamScanner

Cam la o oră, după ce am pus în ordine toate documentele, mă duc către biroul șefei mele. Bat la ușă și intru.

– Aici este contractul pentru sucursala din Albacete.

– Mulțumesc, zice ea, în timp ce aruncă un ochi peste acte.

Ca de fiecare dată, rămân să aștept ordinele. Părul șefei mele mă încântă, așa de ondulat, așa de îngrijit. Nu seamănă deloc cu al meu, negru și drept, pe care obișnuiesc să-l prind într-un coc, deasupra capului. Telefonul sună și, înainte să mă privească, îl ridic.

– Biroul doamnei Mónica Sánchez. Vorbiți cu secretara dumneaei, domnișoara Flores. Cu ce vă pot ajuta?

– Bună ziua, domnișoara Flores, se aude o voce profundă, de bărbat străin. Sunt Eric Zimmerman. Vreau să vorbesc cu șefa dumneavoastră. Pentru că știu acest nume, reacționez imediat.

– Un moment, domnule Zimmerman!

Șefa mea, auzind acest nume, uită de hârtiile de pe birou, apucă brutal telefonul din mâna mea, apoi spune, cu un încântător surâs pe buze:

– Eric, ce bucurie să aud de tine! După un mic moment de liniște, continuă: Bineînțeles, bineînțeles! Oh, deja ai ajuns la Madrid? În acel moment scoate un surâs mai fals decât o monedă de euro, face o față de Popeye și spune: Bineînțeles, Eric. La ora 2 te aștept în recepție, ca să mergem să mâncăm împreună.

După ce spune asta, închide și mă privește.

– Fă-mi o programare la coafor, în următoarea jumătate de oră.

Apoi, o rezervare pentru doi la restaurantul „Gemma".

Zis și făcut. După cinci minute iese aproape zburând din biroul ei. Revine cu cel mai frumos și mai lucios păr din lume într-o jumătate de oră și cu machiajul refăcut. La două fără un sfert, îl văd pe Miguel cum bate la ușă și intră. Doamne, Dumnezeule! Nici nu vreau să mă gândesc la ce fac acolo. După

Scanned with CamScanner

cinci minute, râsete gălăgioase. La două fără cinci, ușa se dă de perete, cei doi ies, iar șefa mea se apropie:

– Judith, poți merge să mănânci. Și să nu uiți: voi fi cu domnul Zimmerman. Dacă nu revin până la ora 5 și ai nevoie de ceva, mă suni pe mobil.

Când vrăjitoarea cea rea și Miguel pleacă, respir și eu ușurată. Îmi desfac părul și-mi scot ochelarii. Apoi îmi iau lucrurile și mă îndrept spre lift. Biroul meu se găsește la etajul al 17-lea, iar ascensorul oprește la diverse niveluri, pentru a lua și alți angajați, așa că mereu „întârzie" până să ajungă la parter. Deodată, undeva între etajele șase și cinci, scoate un sunet ciudat, iar mașinăria se oprește de tot. Se aprind luminile de siguranță, iar Maria, colega de la „Corespondență", începe să plângă.

– Oh, Fecioara Maria! Ce se întâmplă?

– Liniștește-te, îi răspund. Probabil este o pană de curent ce se va remedia imediat.

– Și cât o să dureze?

– Păi nu știu, Manuela. Dar dacă te stresezi, mintea ta o va lua razna și totul ți se va părea o eternitate. Așa că respiră și vei vedea că lucrurile revin la normal cât ai zice „pește".

Dar, după 20 de minute, lumina continuă să lipsească, așa că Manuela, împreună cu câteva colege de la „Contabilitate", intră în panică. Îmi dau seama că trebuie să fac ceva.

Hai să vedem. Nu-mi place deloc să fiu închisă într-un lift. Simt că mă sufoc și încep să transpir. Dacă intru în panică va fi și mai dificil, de aceea decid că e cazul să caut soluții. Primul lucru, îmi adun părul la spate și-l prind cu un pix. Îi dau sticla mea de apă Manuelei, apoi încerc să glumesc cu fetele de la „Contabilitate", în timp ce împart gumă de mestecat cu gust de căpșune. Dar căldura crește, așa că scot un evantai. Doamne, ce temperatură!

În acel moment, unul dintre bărbații care rămăseseră în partea din spate a liftului se apropie de mine și mă apucă de antebraț:

ned with CamScanner

– Ești bine?

Fără să mă uit la el și fără să mă opresc din a-mi face vânt, răspund:

– Te mint sau îți spun adevărul?

– Aș prefera adevărul!

Distrată, mă întorc către el, iar nasul meu se lovește de un sacou gri. Parfum fin, scump.

Dar ce caută așa de aproape de mine?

Imediat fac un pas înapoi pentru a vedea exact despre cine este vorba. E destul de înalt, îi ajung în dreptul nodului de la cravată. Castaniu spre blond, tânăr, ochi clari, limpezi. Nu mi se pare deloc cunoscut și, văzând că mă privește în așteptarea unei continuări, șoptesc astfel încât numai el să mă audă.

– Între noi doi fie vorba, lifturile nu mi-au plăcut niciodată, așa că, dacă ușile astea nu se deschid în curând, voi începe să mă enervez și...

– Enervare?

– Aha...

– Ce înseamnă enervare?

– Asta, pe limba mea, înseamnă pierderea stării de calm pe drumul spre nebunie, îi răspund, fără să mă opresc din a-mi face vânt. Crede-mă! Nu vrei să mă vezi în așa situație. Pentru că, dacă îmi pierd controlul, încep să fac spume la gură, iar capul tremură ca acela al fetiței din *„Exorcistul"*. Așadar, o adevărată scenetă! Starea mea de nervozitate începe să crească, așa că-l întreb în încercarea de a mă calma: Vrei o gumă cu gust de căpșune?

– Mulțumesc, răspunde el, și ia o lamă.

Ce comic! O desface și mi-o bagă mie în gură. Accept, surprinsă și, fără să știu de ce, desfac altă lamă de gumă de mestecat și fac operațiunea... inversă. Amuzat, acceptă și el.

Mă uit la Manuela și la fete. Continuă să fie isterice, transpirate și decolorate la față. Ca nu cumva să o iau și eu razna, încerc o conversație cu străinul.

Scanned with CamScanner

– Ești nou în firmă?

– Nu!

Brusc, liftul se mișcă. Toate încep să plângă. Eu nu pot rămâne în urmă. Mă prind de brațul bărbatului cu care vorbeam și aproape că îi răsucesc mâneca. Când devin conștientă, îi dau drumul imediat.

– Iartă-mă, iartă-mă, îmi cer scuze.

– Stai liniștită, nu face nimic!

Dar nu am cum să mă calmez, sunt închisă într-un lift! Deodată, simt o mâncărime pe gât. Deschid geanta și scot oglinda. Mă uit în ea și încep să înjur:

– La dracu, la dracu! Urticaria mea se extinde!

Văd că bărbatul mă privește surprins. Îmi adun părul din zona gâtului și îi arăt.

– Când mă enervez, începe să-mi apară urticaria pe piele, vezi?

Asistă la cum mă scarpin.

– Nu, zice, ținându-mi mâna. Dacă faci asta, se va extinde, va fi mai rău.

Rapid, se apleacă asupra mea și începe să-mi sufle în direcția gâtului. Ah, Doamne! Ce bine miroase și ce bine e să simt acel aer! Două secunde mai târziu, îmi dau seama cât sunt de ridicolă, după ce scot un geamăt.

Ce fac?

Îmi acopăr gâtul și încerc să schimb subiectul.

– Am două ore pentru a lua prânzul și, dacă mai continuă aici, azi nu mai mănânc.

– Bănuiesc că managerul tău va înțelege situația și-ți va permite să ajungi mai târziu.

Asta mă face să zâmbesc. E clar că nu o cunoaște pe șefa mea.

– Cred că presupui multe. Apoi, plină de curiozitate, îl întreb: După accentul tău, cred că ești...

– German.

Scanned with CamScanner

Nu-mi sună aiurea. Compania e nemțească și „teutoni' precum el roiesc zilnic prin firmă. Dar, fără să pot evita acest lucru, îl privesc cu un surâs maliţios.

– Baftă la Campionatul European[2]!

Extrem de serios, ridică din umeri:

– Nu mă interesează fotbalul.

– Nu?

– Nu!

Sunt surprinsă că un tip din Germania nu iubește cel mai tare sport. Mă gândesc la echipa noastră (n.r. – Spania), devin orgolioasă și îi spun:

– Habar n-ai ce pierzi!

Fără a se supăra, pare că mi-a citit gândurile. Se apropie din nou de urechea mea, făcându-mi pielea ca de găină:

– Indiferent ce se întâmplă, pierdem sau câștigăm, acceptăm rezultatul, nu?

Spune asta, apoi face un pas înapoi, ajungând la locul său.

L-o fi supărat comentariul meu?

Îl imit și mă întorc ca să nu-l mai văd. Privesc ceasul: trei fără un sfert. La dracu! Deja am pierdut 45 de minute din timpul meu de prânz și nu mai am vreme să ajung la „Vips". Mamă, și ce poftă aveam să mănânc un „Vips Club"!... Asta e! O să merg la barul „Almudena", iau o gustare, nu am vreme pentru altceva.

Deodată, luminile se aprind și liftul pleacă la drum. Toți aplaudăm.

Eu, prima!

Împinsă de curiozitate, mă uit din nou la necunoscutul care s-a preocupat de mine și văd că el continuă să mă analizeze. La lumină este și mai înalt, și mai sexy!

---

2 Este vorba despre Campionatul European de Fotbal disputat în 2012, în Polonia și Ucraina

Scanned with CamScanner

Când liftul ajunge la parter, Manuela și fetele de la „Contabilitate" aleargă precum niște cai fugari, țipând isterice. Doamne, bine că nu sunt precum ele. Am fost băiețoasă de mică, așa m-a crescut tata. Cu toate acestea, rămân de piatră când, la ieșirea din lift, o văd pe șefa mea.

– Eric, pentru numele lui Dumnezeu, o aud zicând. Când am coborât să ne întâlnim ca să mergem să mâncăm și am văzut mesajul tău pe Whatsapp, spunându-mi că erai închis în lift, am crezut că mor. Am fost neliniștită! Ești bine?

– Perfect, răspunde vocea bărbatului care, cu câteva secunde înainte, dialogase cu mine!

Mintea mea derulează. Eric. Prânz. Șefa. Eric Zimmerman, șeful suprem, el este tipul căruia i-am spus că sunt asemenea fetiței din „Exorcistul", tipul căruia i-am băgat o lamă de gumă cu gust de căpșune în gură? Mă fac precum o roșie și nu-l pot privi în ochi.

Dumnezeule, cât pot fi de ridicolă!

Dau să ies de acolo cât mai repede, dar atunci simt că cineva mă apucă de cot.

– Mulțumesc pentru gumă... domnișoara...?

– Judith, răspunde șefa. Este secretara mea.

Domnul identificat a fi Eric Zimmerman dă din cap și, fără să-i pese de chipul șefei mele, pentru că n-o privește pe ea, ci pe mine, zice:

– Înseamnă că sunteți domnișoara Judith Flores, nu?

– Da, răspund, ca și cum aș fi prostuță. Pierdută în totalitate.

Șefa mea nu acceptă să nu fie protagonista momentului, așa că-l apucă de antebraț, trăgându-l după ea.

– Putem merge să mâncăm acum, Eric, este foarte târziu!

Ca și cum cineva m-ar fi plantat acolo, în holul firmei, ridic capul și zâmbesc. Câteva momente după, tipul acela impresionant, cu ochi clari, se îndepărtează. Înainte de a ieși

Scanned with CamScanner

pe ușa centrală însă, se întoarce și mă privește. Când în sfârșit dispare, suspin și mă gândesc: „De ce nu mi-am ținut gura în lift?"

Scanned with CamScanner

3

Dimineața următoare, când ajung la birou, prima persoană cu care mă întâlnesc la intrarea în cafenea este... domnul Zimmerman. Observ că ridică privirea și că mă vede, dar eu fac pe indiferenta. Nu vreau să-l salut!

Acum știu cine este și mereu am fost de părere că pe șefi, cu cât îi ții mai departe, cu atât mai bine. Șopârla e periculoasă... Dar adevărul este că acest bărbat mă cam enervează. Cum stă el, așa, ascuns după ziar, intuiesc că mă observă, că mă analizează. Ridic ochii și, la naiba, am dreptate! Îmi beau cafeaua repede și plec. Trebuie să lucrez.

În timpul zilei, mă tot sincronizez cu el în diverse locuri. Dar când preia biroul cel vechi al tatălui său, care e chiar în fața celui al meu, conectat prin „Arhivă" de cel al șefei, simt că mor! Nici o secundă nu se îndreaptă spre mine, dar pot să-i simt privirea, indiferent unde se duce. Uneori, încerc să mă ascund după monitor, dar este imposibil. Găsește, mereu, o modalitate de a intersecta a sa privire cu a mea.

Când termin treaba, mă duc direct către sală. O clasă de spinning și puțin timp petrecut în jacuzzi, după ce am sfârșit clasa, îmi alungă stresul acumulat. Ajung acasă precum o legumă, pregătită pentru a dormi.

Zilele următoare, la fel. Domnul Zimmerman, acest șef frumușel, cu care am început să am tot felul de vise și pe care tot biroul îl venerează și-l pupă în fund, apare peste tot unde mă mișc, și asta mă enervează.

E serios, marginal și abia surâde. Dar simt că mă caută cu privirea și asta mă face să nu mă pot concentra.

Scanned with CamScanner

Zilele trec și, în sfârșit, surâsurile noastre se interconectează. Dar ce face? Decide să nu mai închidă ușa la birou, așa că orizontul lui este mult mai larg acum. Sunt controlată total. Ce povară, Dumnezeule!

Ca și cum asta nu ar fi fost de ajuns, de fiecare dată când mă găsesc cu el la cafenea mă studiază... mă studiază și... mă studiază. Când mă vede că apar cu Miguel ori cu băieții, se face nevăzut. Pot spune că măcar asta e o ușurare.

Azi am o grămadă de treabă, un munte de documente pe care șefa mea care nu poate fi mulțumită niciodată mi-a cerut să-l rezolv. Pare să uite că Miguel - chiar dacă e mâna dreaptă a domnului Zimmerman - trebuie să se ocupe de jumătate din hârțogăraie.

Pe la ora prânzului, răsare în birou subiectul visurilor mele umede. Și-aruncă privirea asupra mea, se duce la șefă fără a anunța, ca apoi, peste nici două secunde, să iasă pentru a merge la masă.

Când rămân singură, răsuflu, în sfârșit, ușurată. Habar n-am ce mi se întâmplă cu acest bărbat, dar simpla lui prezență mă face să clocotesc, îmi înfierbântă sângele. Îmi adun repede lucrurile și decid să merg și eu să iau prânzul. Dar e atât de mare povara hârtiilor ce mă așteaptă, încât în loc să folosesc cele două ore, ies doar pentru una, apoi mă întorc la birou.

Când mă întorc, pun geanta în portbagaj, iau iPod-ul meu și îmi pun căștile. Dacă e ceva ce îmi place tot mai mult pe astă lume, e muzica. Mama ne-a învățat - pe tata, pe sora mea și pe mine - că muzica este singura care îmblânzește bestiile și reduce spiritele rele. Asta, pe lângă multe altele, e ca un fel de moștenire, și de aceea ador muzica și îmi petrec ziua fredonând cântece. Pornesc iPod-ul, încep să cânt în timp ce mă afund în documente. Da, știu, toată viața mi se reduce la aceste acte!

Intru în biroul șefei, care nu poate fi mulțumită niciodată, încărcată cu dosare și deschid un fel de dulap pe care îl folosim

Scanned with CamScanner

pentru arhivă. Cumva, acesta comunică înspre biroul domnului Zimmerman, dar cum el nu se află acolo, încep să fredonez, în timp ce așez dosar peste dosar:

Te regalo mi amor, te regalo mi vida,
a pesar del dolor, eres tu quien me inspira.
No somos perfectos, somos polos opuestos.
Te amo con fuerza, te odio a momentos.
Te regalo mi amor, te regalo mi vida,
Te regalare el Sol, siempre que me lo pidas.
No somos perfectos, solo polos opuestos.
Mientras que sea junto a ti, siempre lo intentaría
Que no daria...?[3]

Îți dăruiesc iubirea, îți dăruiesc viața mea,
cu toată durerea, tu ești cel care mă inspiră.
Nu suntem perfecți, ci doar poluri opuse
Te iubesc cu toată forța, te urăsc uneori.
Îți dăruiesc iubirea, îți dăruiesc viața mea,
Îți voi dărui și Soarele, de fiecare dată când îl vei cere
Nu suntem perfecți, ci doar poluri opuse.
Mereu când sunt lângă tine, mereu voi încerca
Ce n-aș da...?

– Domnișoară Flores, cântați foarte frumos!

Acea voce. Acel accent.

Dosarul pe care îl țineam în mână îmi cade pe podea, din cauza sperieturii. Mă aplec să-l ridic și, la naiba, aproape că mă lovesc de el, de domnul Zimmerman! O tonă de neliniște se instalează pe fața mea, din cauza cantității imense de greșeli pe care le fac vizavi de acest super-mega șef german. Îl privesc în ochi și-mi scot căștile.

– Îmi pare rău, domnule Zimmerman, murmur.

3 Este vorba despre melodia "Blanco y negro", interpretată de Malú (2010)

Scanned with CamScanner

– Nu-i nimic! Îmi atinge fruntea și mă întreabă așa, pe un ton familiar: Tu ești bine?

Ca o păpușă dintr-acelea montate în partea din spate a unei mașini, dau din cap. Încă o dată m-a întrebat dacă sunt bine. Ce drăguț! Fără a putea să evit acest lucru, ochii și toată ființa mea îl scanează în profunzime: înalt, păr castaniu cu pete blonde, treizeci și puțin de ani, musculos, ochi albaștri, voce profundă și senzuală. Madre mia, o „bunăciune" în toată regula!

– Îmi pare rău că te-am speriat, spune. Nu asta era intenția mea.

Repet mișcarea din cap ca aceea a păpușicii. Iar sunt prostuță! Mă ridic cu dosarul în mână și întreb:

– S-a întors cu dumneavoastră și doamna Sanchez?

– Da.

Surprinsă pentru că nu am auzit-o intrând în birou, încerc să ies din încăpere, în timp ce germanul mă prinde de braț.

– Ce cântai?

Întrebarea asta mă ia așa, prin surprindere, că aproape că îmi vine să-i spun „Dar ce te interesează pe tine?". Însă, din fericire, îmi înfrânez impulsivitatea.

– Un cântec.

Zâmbește. Doamne, ce surâs!

– L-am mai auzit. Versurile îmi plac. Cum se numește?

– „Blanco y negro", de Malú, domnule.

Par că vorbele mele îi aduc pe buze un nou surâs. Oare râde de mine?

– Acum, că știi cine sunt, îmi vorbești cu „domnule"?

– Îmi pare rău, domnule Zimmerman, spun plină de profesionalism. În lift nu v-am recunoscut. Dar acum, când știu cine sunteți, cred că trebuie să vă tratez cu respect.

Se dă un pas înspre mine. Eu, unul înapoi. Ce face?

Mai face un pas în față. Eu, unul îndărăt. M-am lipit de dulap. Pare că nu mai am scăpare. Domnul Zimmerman, acest

Scanned with CamScanner

tip sexy, căruia în urmă cu câteva zile îi băgam în gură o gumă de mestecat cu gust de căpșune, e aici, aproape peste mine, aplecându-se pentru a ajunge cât mai aproape...

– Îmi plăceai mai mult când nu știai cine sunt, murmură el.

– Domnule, eu...

– Eric. Numele meu este Eric.

Confuză și strivită sub toți nervii provocați de apropierea acestui... gigant, trag de nodul emoțiilor ce mă gâdilă prin tot corpul.

– Îmi pare rău, domnule. Dar nu cred că este corect așa.

Fără să-mi ceară permisiunea, îmi scoate pixul care-mi ținea cocul, iar părul meu drept și negru cade pe lângă umeri. Îl privesc. Mă privește. Se lasă o liniște mormântală. Ni se aud doar respirațiile. Neregulate.

– Ți-a mâncat pisica limba?, întreabă, spărgând liniștea.

– Nu, domnule, răspund eu, la un pas de colaps.

– Și, atunci, unde ai lăsat-o pe tipa scânteietoare din ascensor?

Dau să răspund, dar aud vocea șefei mele, precum și pe cea a lui Miguel. Ambii intră în birou. Zimmerman își lipește corpul de al meu și-mi face semn să tac. Fără să știu de ce, îl ascult.

– Unde este Judith?, o aud pe șefa mea cum întreabă.

– Mai mult ca sigur că este la cafenea. S-o fi dus pentru o Coca Cola. O să întârzie, zice Miguel, în timp ce închide ușa biroului.

– Sigur?

– Sigur, confirmă Miguel. Haide, vino aici și lasă-mă să văd ce porți azi pe sub fustă.

Dumnezeule, asta nu trebuia să se întâmple!

Nu e bine ca domnul Zimmerman să vadă ceea ce cred eu că ăștia doi au de gând să facă. Mă gândesc. Încerc să-i distrag atenția, să-l induc, cumva, în eroare, dar nu cred că pot face ceva. E aproape peste mine, cu privirea „geană".

Scanned with CamScanner

– Stați liniștită, domnișoară Flores. Să îi lăsăm să se distreze, îmi șoptește.

Vreau să mor!

Doamne, ce rușine!

Câteva momente nu se mai aude nimic, cu excepția acelui sunet de guri și de limbi care se contopesc. Speriată de această tăcere ciudată, mă uit prin deschizătura ușii de la vestibul și îmi acopăr gura, văzând cum șefa mea stă pe birou, iar Miguel o masează cu mâna. Respirația mea e agitată, iar Zimmerman zâmbește. Mă prinde de mijloc și mă lipește mai mult de el.

– Excitată?, mă întreabă.

Îl privesc, dar nu spun nici un cuvânt. Nu am de gând să răspund la această întrebare. Sunt rușinată de situația la care suntem martori amândoi. Dar ochii lui inchizitori pătrund tot mai mult în mine, iar gurile sunt din ce în ce mai apropiate.

– Te excită mai mult fotbalul decât asta?, insistă.

Ah, Doamne! Mă excită el. El, el și el!

Cum să nu mă excite un bărbat care se află peste mine într-o astfel de situație? Să-mi bag picioarele în el de fotbal! La final, mă simt din nou ca o păpușică. Nu mai am rușine.

Zimmerman vede că „fierb". Întoarce și el capul. Se uită prin crăpătura ușii, mă trage după el până ce ambii aveam un câmp vizual foarte bun. Privesc la ceva ce mă lasă fără cuvinte. Șefa mea e suită pe birou, cu picioarele desfăcute, în timp ce Miguel trece cu gura, cu lăcomie, prin *acel* loc. Închid ochii. Nu mai vreau să văd așa ceva! Ce rușine! Câteva momente după, germanul mă trage cu forța din crăpătura ușii, mă lipește de dulapul-arhivator și mă întreabă lipit de urechea mea:

– Te sperie ceea ce vezi?

– Nu. El zâmbește, în timp ce eu zic, șoptit: Dar nu mi se pare corect să-i privim, domnule Zimmerman. Cred că...

– Să îi vedem nu ne va face rău. În plus, e excitant.

– Da, dar este șefa mea.

Scanned with CamScanner

Face un gest aprobator, apoi, în timp ce trece cu gura milimetric de a mea ureche, şopteşte:

– Aş da tot ce am ca aceea de pe birou să fii tu. Aş trece cu gura peste tine, apoi aş băga-o în interiorul tău ca să te fac a mea!

Stau cu gura deschisă. Uimită. Am halucinaţii?

Excitată peste putinţă, vreau să-i dau un răspuns pe măsură, dar tot corpul meu o ia razna, simt cum stomacul se dezintegrează. Chiar dacă am auzit o nerușinare, vorbele sale m-au cutremurat şi nu pot ascunde acest lucru, deşi ştiu că e nepoliticos din partea mea. Fără a înceta să mă privească, scoate limba sa umedă, o trece peste buza mea superioară, apoi peste cea inferioară şi, în final, mă ciuguleşte dulce.

Nu mai mişc. Nici măcar nu mai respir.

Simte cum respiraţia mea se intensifică, începe din nou să scoată limba şi, în mod inconştient, deschid gura. Da, vreau mai mult! Pupilele sale se dilată.

Sigur pe ceea ce face, îşi introduce limba în interiorul gurii mele şi, cu precizie care mă dezbracă de simţuri, începe să o mişte până îmi pierd cunoştinţa.

Uitând de tot, intru în joc. Simt că eu sunt cea care se strecoară spre pieptul lui puternic, în căutare de altceva. Mă las purtată de val. Timp de câteva secunde, ne sărutăm pasional în cea mai absurdă linişte, în timp ce ascultăm gemetele de plăcere ale şefei mele. Corpurile noastre tremură. Simt cum mâinile sale îmi strâng fundul şi vreau să ţip, dar de plăcere. Îşi scoate limba din gura mea. Ochii aceia albaştri sunt aţintiţi:

– Iei cina cu mine?, întreabă.

Îmi mişc din nou capul, de data asta a negaţie. Nu pot lua cina cu el. Este şeful meu cel mare, stăpânul firmei. Răspunsul meu nu-l satisface, asta e clar.

– Aşadar, iei cina cu mine.

– Nu.

Scanned with CamScanner

– Îți place să te contrezi?

– Nu, domnule.

– Atunci?

– Nu cinez cu șefii.

– Cu mine, da.

Apropierea sa este irezistibilă, iar un nou asalt asupra gurii mele e demolator. Dacă până în acest moment au fost limbi de foc, acum e incendiu pur! Flăcări. Căldură. Când simte că m-am transformat toată în gelatină, modelată de ale sale mâini, își scoate limba din gura mea și mă lasă cu un zâmbet. Mă topesc aceste fente.

Fără cuvinte, perturbată, îl privesc. Ce naiba fac?

Nu se mișcă un milimetru. Scoate un „Blackberry" negru, începe a butona la el. Peste câteva secunde, cineva bate la ușa biroului șefei mele, în timp ce el îmi cere să fac liniște. Miguel și ea își revin rapid. Sincer, sunt uimită de viteza lor de reacție. Câteva clipe mai apoi, Miguel deschide.

– Îmi cer scuze, doamnă Sanchez, spune un necunoscut.

Domnul Zimmerman vrea să bea o cafea cu dumneavoastră. Vă așteaptă la cafeneaua de la etajul 9.

Prin ușa întredeschisă și încă cu germanul peste mine, văd cum Miguel iese din birou, iar șefa mea scoate trusa de machiaj din sertar. Își reface rujul, își rearanjează părul și hainele și iese pe fugă. În acel moment, simt cum toată acea presiune pe care acest bărbat a exercitat-o asupra mea dispare și eu mă pot relaxa.

– Ascultați, domnule Zimmerman...

Nu mă lasă să vorbesc. Îmi pune, din nou, un deget peste buze.

Mă simt tentată să-l mușc, dar mă abțin. Deschide larg ușa vestibulului, mă privește, și-mi zice:

– De acord. Nu ne vom tutui. Merge până la ușă și se plimbă cu o siguranță copleșitoare: Vin după dumneavoastră la 9. Vă rog să vă aranjați, domnișoară Flores.

Scanned with CamScanner

Rămân admirând ușa, ca o prostuță.

Care-i treaba cu omul ăsta?

Vreau să țip, dar nu o fac, m-ar auzi tot biroul. Încă fierbinte, ies din „Arhivă" și, în timp ce merg spre biroul meu, aud mobilul bipăind. Un mesaj. Îl deschid, rămân, din nou, cu gura căscată. „Sunt șeful și știu unde locuiești. Nici să nu te gândești să nu fii pregătită la 9 fix".

Scanned with CamScanner

4

Ajung acasă la șase și jumătate. Îmi salut pisica, pe *Curro*, care vine să mă primească, apropiindu-se ușor. Las poșeta pe canapeaua de culoare vineție, mă îndrept către bucătărie, iau sticluța și îi torn pe gât câteva picături lui *Curro*. Bietul de el, nu spune nimic.

După ce i-am dat poțiunea, mă duc spre frigider, de unde înșfac o Coca-Cola. Am un viciu cu Coca-Cola, teribil. Fără a mă gândi la altceva, mă uit la muntele de haine pentru călcat, ce mă așteaptă pe un scaun. Chiar dacă a locui singură înseamnă independență și, de aici, multe beneficii, dacă aș fi viețuit cu tata, sigur ele ar fi fost deja aranjate, frumos, în dulap.

Dau gata cutia, mă bag la duș.

Bag un CD cu „Guns'n'Roses". Sunt topită după trupa asta. Și, logic, după Axl, solistul, tipul acela cu plete și față de străin, cu mișcările acelea speciale din șolduri. Mor după el! Intru în baie. Îmi scot hainele, în timp ce fredonez „Sweet Child O' Mine":

She's got a smile that it seems to me
Reminds me of childhood memories
Where everything was as fresh as the bright blue sky...

Wow, asta este! Ce voce pe tipul ăsta! Suspin când simt cum apa caldă pică pe pielea mea. Dar, deodată, domnul Zimmerman și maniera lui de a-mi vorbi revin în mintea mea. Mâinile, moi din cauza săpunului, alunecă pe corp. Deschid picioarele și mă ating. Ah, da, Zimmerman!

Mă gândesc la gura lui, la turul limbii sale, mă aprind toată. Ah, și ochii lui! Din nou, căldură! Mâinile zboară peste mine, Una se oprește pe piept, în timp ce vocea răgușită a solistului de

Scanned with CamScanner

la „Guns'n'Roses" își vede de treaba sa. Îmi ating sfârcul drept cu degetul mare și acesta se întărește. Și mai multă căldură!

Închid ochii și-mi imaginez că Zimmerman este cel care-l atinge, care-l face să tresalte. Nu-l cunosc. Nu știu nimic despre el. Doar că apropierea lui mă transformă într-un bolid. Un gâfâit îmi scapă din guriță fix în momentul în care aud sunând telefonul. Uit de el. Nu vreau să întrerup acest moment. Dar după al șaselea țârâit deschid ochii, ies de sub bulele plăcerii, iau prosopul și fug în cameră, după telefon.

– De ce întârzii atât în a-mi răspunde?

E sora mea. Ca de obicei, întrebătoare și „oportună".

– Eram la duș, Raquel. Ai vreo obiecție?

Râsul ei mă face și pe mine să râd.

– Cum mai este *Curro*?

Ridic din umeri și suspin.

– La fel ca ieri. Mai multe n-am de spus.

– Draga mea, trebuie să fii pregătită. Amintește-ți ce a spus veterinarul.

– Știu, știu...

– Te-a sunat Fernando?, mă întreabă după o scurtă perioadă de tăcere.

– Nu.

– Și o să-l suni tu pe el?

– Nu.

Cum sora mea nu e mulțumită cu ce-i răspund, insistă:

– Judith, acest băiat e pentru tine. Are un loc de muncă stabil, e frumos, amabil și...

– Păi combină-te cu el!

– Judith!, protestează a mea soră...

Fernando e tipul acela de amic pe toată viața. Ambii suntem din Jerez. Tatăl lui și al meu locuiesc în această localitate frumoasă, așa că ne știm de mici. În adolescență, am început, împreună, o prostioară, pe care am continuat-o la maturitate.

Scanned with CamScanner

El trăiește în Valencia, eu, în Madrid. E inspector de Poliție, ne vedem în vacanțele de vară când fie mergem amândoi la Jerez, fie când el pleacă în călătorii-fulger, pentru a veni la Madrid, cu orice scuză spre a mă întâlni.

E înalt, brunet și amuzant. Cu el poți râde ore întregi, pentru că are o tonă de umor și o tolbă cu poante ce nu se termină niciodată. Problema e că nu mă simt atrasă de el, așa cum nici el nu se simte atras de mine. Îmi place. E refugiul meu de vară și, da, facem schimb de fluide când vine să mă vadă. Dar nimic mai mult. Nu vreau nici un pas înainte, chiar dacă tata, sora și toți prietenii din Jerez fac eforturi imense de a ne cupla.

– Ascultă-mă, Judith, nu fii prostuță și sună-l. Mi-a zis că va veni înainte de a pleca spre Jerez și sigur o va face!

– Doamne! Ce pacoste ești, Raquel!

Așa face mereu. Mă împinge spre o limită insuportabilă și, când vede că-s pe punctul de a exploda, schimbă subiectul.

– Ajungi pe acasă să ici cina?

– Nu. Am o întâlnire.

O aud cum respiră greu.

– Și se poate ști cu cine?, întreabă.

– Cu un prieten, mint. La cât de puritană o știu, dacă îi spun că este șeful meu, cu siguranță va face un șoc. Și acum, surioară, gata cu întrebările!

– De acord, tu știi ce faci! Dar continui să cred că te comporți precum o prostuță cu Fernando și, în final, se va sătura. O să vezi!

– Raquel!

– Gata, gata, dragă, nu mai zic nimic. Chiar, azi am primit din nou flori de la Jesus. Ce părere ai?

– La dracu, Raquel, ce părere să am?, întreb supărată. Nu e un lucru mișto?

– Da, dar problema e că înainte nu mi-a făcut cadou două buchete de flori în trei săptămâni consecutive. Aici se întâmplă ceva. Simt asta. Îl cunosc și el nu e așa de atent...

Scanned with CamScanner

Privesc ceasul digital ce odihnește deasupra mesei: opt și cinci. Sunt încă dispusă să rezist la paranoia surorii mele. Iau telefonul în baie, activez funcția de hands-free și îmi învelesc părul într-un prosop.

– Hai să vedem, acum ce mai este?

Deja e un obicei ca Raquel să-mi istorisească ultimele detalii petrecute cu soțul ei. Au deja 10 ani de când sunt căsătoriți, iar viața lor a încetat să mai fie picantă în momentul în care a apărut Luz, nepoțica mea. Crizele ei continue despre căsnicie sunt tema preferată de conversație, dar pe mine mă obosesc.

– Nu mai ieșim. Nu ne mai ținem de mână. Nu mă mai invită în oraș să luăm cina. Și acum, așa, dintr-o dată, îmi face cadou două buchete de flori. Nu crezi că e așa de atent pentru că ar putea fi vinovat cu ceva?

Mintea mea ar vrea acum să urle: „Daa! Cred că soțul tău te înșală puternic!" Dar surioara mea este o suferindă din naștere, așa că îi răspund repede:

– Poate că nu. Poate doar a văzut florile și și-a adus aminte de tine. Care e problema?

După jumătate de oră de sporovăit cu ea, în sfârșit reușesc să închid telefonul fără să-i fi amintit de ciudata mea întâlnire cu domnul Zimmerman. Mi-ar fi plăcut să-i explic, dar, cu siguranță, aș fi auzit: „Ești nebună? Cu șeful tău?" Sau mai bine: „Și dacă e un asasin de femei?" Așa că mai bine am tăcut. Nu vreau să mă gândesc că ar fi putut avea dreptate...

La 9 fără 20 de minute mă uit isterică la dulapul meu.

Nu știu cu ce să mă îmbrac.

Vreau să fiu frumoasă, așa cum el mi-a cerut, dar multe dintre hainele mele sunt casual. Țoale pentru mers la muncă, țoale pentru ieșit cu prietenii. În cele din urmă, optez pentru o rochie verde, cu un decolteu generos, ce se pliază pe curbele mele. Pentru prima dată voi încălța o pereche de pantofi cu tocuri ca la carte.

Scanned with CamScanner

Mă uit din nou la ceas, nervoasă. 9 fără 10.

N-am timp de pierdut! Bag în priză uscătorul de păr, cobor capul și mă usuc complet. Surprinzător, rezultatul îmi place. Nu mă machiez mult, întotdeauna îmi fac doar conturul ochilor, îmi pun niște rimel și mă dau cu ruj. Urăsc să mă boiesc. Las asta în grija șefei mele.

Sună interfonul. Mă uit la ceas. 9 fix! Punctualitate germană. Ridic receptorul și, până a putea spune ceva, o voce mă anunță:

– Domnișoară Flores, vă aștept. Vă rog să coborâți.

Trăncănind un timid „Vin!", închid interfonul. Îmi iau poșeta, îi dau un pupic lui *Curro*, așa, de „la revedere!" și ies. E rezemat de un impresionant „BMW" de culoare vișinie. Deși mult mai impresionant este el, într-un costum negru. Văzându-mă, Zimmerman se apropie de mine și-mi dă un pupic scurt, pe obraz.

– Sunteți foarte frumoasă, îmi spune.

Am două opțiuni: să surâd și să îi mulțumesc sau să mă calmez.

Optez pentru cea de-a doua. Sunt atât de agitată și de focusată că dacă articulez ceva cine știe ce îmi iese pe gură...

Îmi deschide ușa din spatele mașinii și, surprinsă, văd că avem șofer.

Wow, ce lux!

Îl salut. Mă salută, la rândul lui.

– Tomas, am o rezervare la „El Moroccio", îi zice Zimmerman, intrând în mașină.

Apoi apasă pe un buton și un cristal opac răsare între noi și șofer.

Se uită la mine, dar eu nu știu ce să spun. Îmi transpiră mâinile, simt cum inima o să-mi sară din piept.

– Ești bine?

– Da.

Scanned with CamScanner

– Atunci, de ce suntem atât de tăcută?

Îl privesc și ridic din umeri, neștiind ce să răspund.

– Niciodată nu am avut o întâlnire ca aceasta, domnule Zimmerman, reușesc să încropesc un răspuns. De obicei, când ies să cinez cu un bărbat, eu...

Fără a mă lăsa să termin fraza, mă privește cu ochii lui de un albastru infinit.

– Ieși la cină cu mulți bărbați?

Mă surprinde cu întrebarea asta. Se crede unicul specimen macho din lume? Respir profund, prefer să nu detaliez.

– De fiecare dată când sunt invitată, îl lămuresc.

Ridic hotărâtă bărbia și, când cred că nu voi mai scoate nici un cuvânt, ceva îmi scapă:

– Ceea ce nu înțeleg este ce caut eu aici, în mașina dumneavoastră, împreună cu dumneavoastră, spre drumul către cină. Asta este ceva ce nu pricep...

Nu răspunde. Doar mă privește. Mă privește iar și iar. Mă topește cu privirea aia.

– O să și vorbiți sau tot restul drumului doar o să mă priviți?

– Să vă privesc este o plăcere, domnișoară Flores.

Înjur și respir greu. În ce încurcătură m-am băgat? Dar cum nu mă pot potoli nici măcar când sunt sub apă, întreb:

– De ce mergem să cinăm?

– Îmi place compania dumneavoastră!

– Și atunci de unde vine întrebarea dacă ies cu mai mulți bărbați?

– Simplă curiozitate.

– Curiozitate?, parez, scărpinându-mi gâtul. Să nu-mi spuneți că un bărbat ca dumneavoastră duce o viață de călugăr.

– Nu, domnișoară.

– Mă bucur să știu, pentru că nici eu.

– Nu vă mai scărpinați gâtul, domnișoară Flores, îmi șoptește, curbându-și buzele.

Scanned with CamScanner

Obosită de atâta formalism, mai ales în conversație, protestez. Acum ori niciodată!

– Te rog, spune-mi Judith. Sau Jud. Hai să lăsăm protocolul pentru programul de la birou. De acord, dumneavoastră sunteți șeful meu, vă datorez un respect enorm pentru acest lucru, dar mă incomodează să cinez cu cineva care încontinuu îmi folosește numele de familie.

Dă din cap. Pare că e de acord cu vorbele mele. Buzele lui îmi aruncă un zâmbet, fața e foarte aproape de a mea.

– Mi se pare perfect, doar dacă și dumneavoastră o să-mi spuneți Eric. E incomod și stânjenitor să iei cina cu o femeie care te strigă pe numele de familie.

După un alt suspin, accept și îi întind mâna.

– De acord, Eric, încântată să te cunosc!

Îmi ia mâna și o sărută.

– Le fel, Jud!, adaugă cu toată dulceața din lume.

În acel moment, mașina se oprește, iar Tomas ne deschide ușa. Domnul Zimmerman, scuze, Eric coboară și îmi oferă mâna lui pentru a ieși. Șoferul se urcă din nou în „BMW" și pleacă. Atunci, Eric mă apucă de mijloc, în timp ce zăresc firma luminoasă: „Moroccio".

Mereu am vrut să intru aici. Sincer, îmi este și foame, pentru că nu am mâncat la prânz. Intrăm. Observ mesele, felurile de mâncare. Doamne, ce de culori! Șeful de sală îl vede pe partenerul meu, vine să ne întâmpine.

– Vă rog să mă însoțiți, ne spune, salutându-ne.

Eric mă ia de mână. Accept. Văd privirile unor femei care-l urmăresc, sunt mândră că e cu mine. Am trecut prin salonul cel mare, am ajuns la un spațiu ceva mai special, cu țesături aurii, din saten. Sunt surprinsă, aproape că fluier când șeful de sală saltă una dintre aceste „cortine" și ne invită acolo.

– Îți place?, mă întreabă.

– Da...

Scanned with CamScanner

Mă așez, el ocolește masa, pentru a sta în fața mea.

– Nu ai cinat niciodată aici?

– Am trecut de mii de ori pe lângă intrare, dar nu am făcut marele pas. Doar văzându-l de afară intuiesc că are niște prețuri interzise pentru un angajat cu normă întreagă, așa, ca mine.

Eric se schimonosește nițeluș, întinde mâna pe masă, până când a lui o găsește pe a mea. Apoi, începe să-mi deseneze cerculețe pe brat.

– Pentru tine, puține lucruri vor fi interzise, murmură.

Asta mă face să râd.

– Mai multe decât crezi tu.

– Mă îndoiesc, micuțo. Sigur tu ești cea care-și impune limitele.

Privirea lui, vocea cea groasă, modul în care m-a alintat „micuțo", toate acestea mă captivează. Îmi ridică părul de pe tot corpul. El! El, domnul Zimmerman, șeful meu, mă fascinează cu fiecare secundă ce trece...

Apasă un buton verde aflat pe o laterală a mesei și, după câteva secunde, apare un chelner cu o sticlă de vin. Cât timp acesta îi toarnă lui Eric, citesc pe etichetă: „Flor de Pingus. Rivera del Duero". Doamne, mie nu-mi place vinul! Mor după o „Coca-Cola" rece. Eric ridică paharul, amestecă, miroase, apoi degustă.

– Excelent!

Chelnerul ajunge la mine. Mă servește. Mă zgârii.

– Încearcă vinul, Jud, e fantastic!

Ridic paharul, făcând față circumstanțelor. Dar când să-l duc spre gură, simt mâna lui peste a mea.

– Ce se întâmplă?

– Nimic!

Zimmerman înclină capul.

– Jud, te cunosc puțin, dar mă orientez după bubițele ce-ți apar pe gât. Tu mi-ai spus asta. Ce se întâmplă?

Scanned with CamScanner

– Adevărul?

– Întotdeauna, insistă.

– Nu-mi place vinul și mor după o „Coca-Cola" rece!

Cu maxilarul căzut și extrem de amuzat, se uită la mine de parcă i-aș fi spus că „Los Teletubbies"[4] reprezintă serialul preferat, iar „SpongeBob"[5] este logodnicul meu.

– Acest vin de culoarea rubinului închis o să-ți placă!, murmură el cu voce groasă, dar dulce. Ridică paharul pentru mine și încearcă-l. Dacă nu-ți place, clar, îți voi cere o „Coca-Cola".

Fără a mai vorbi, îl testez rapid.

– Ei, bine?, întreabă fără a-și lua ochii cei vii de pe mine.

– E foarte bun. Mai bun decât credeam.

– Îți cer „Coca-Cola?"

Zâmbesc și zic „Nu", dând din cap. Apoi, cortina se redeschide, iar chelnerii apar cu diverse mâncăruri.

– Mi-am luat libertatea de a decide cina pentru amândoi. E bine așa?

Confirm din cap că „Da". Nu am altă opțiune. Și-apoi, mă bucur de un excelent cocktail de creveți, de un pateu incredibil de vinete și, mai târziu, de un senzațional somon „tras" în portocale. Toate acestea, în timp ce vorbim. Eric Zimmerman s-a transformat într-un bărbat cu simțul umorului și lucrul acesta mă încântă.

Atunci îmi dau seama că o luminiță portocalie se tot aprinde undeva, pe lateralul din dreapta al încăperii.

– Ce e asta?

Eric, fără a avea nevoie să se uite, știe despre ce vorbesc.

– Ceva ce, poate, după desert îți voi arăta.

Asta mă face să zâmbesc și să mai beau puțin vin, ce, recunosc, e tot mai bun de la o înghițitură la alta.

---

4 Serial de televiziune pentru copii, produs, în 1997, în Marea Britanie

5 Serial de animație apărut în 1999, ce-l are ca personaj principal pe „SpongeBob Pantaloni Pătrați"

Scanned with CamScanner

– De ce după desert?

Întrebarea mea pare să-l amuze. Mă scanează toată, apoi se retrage în scaunul lui.

– Pentru că prima dată vreau să cinăm.

Nu adaug nici o altă întrebare, iar când termin somonul meu, chelnerii intră pentru a strânge farfuriile. Câteva secunde mai târziu, un alt picol apare cu o porție de tartă de ciocolată, "acompaniată" de o bilă de culoare roz.

– Mmm, delicios, și, văzând că pe el nu-l servesc, întreb:

Tu nu mănânci desert?

Nu-mi răspunde. Se limitează doar la a lua scaunul lui și a se așeza lângă mine. Mă excit. E atât de sexy, încât îmi este foarte greu să nu mă gândesc în acest moment la o mie și una de dorințe. Apucă lingurița, rupe o parte din tartă, o trece prin înghețată și spune:

– Deschide gura!

Clipesc surprinsă.

– Cum?

Nu repetă ce a zis. Îmi arată lingurița și eu, automat, deschid gura. „Fierb". Bagă ușor conținutul la mine în guriță, iar eu închid, cu buzele, totul înăuntru. Mă privește. Continui să mă excit și zâmbesc timid. Înghit delicatesele, dau să spun ceva, dar el mă întrerupe:

– E delicios?

Cu cerul gurii încă dulce de la ciocolata și înghețata de căpșune, dau din cap. Se apropie.

– Pot gusta?

Răspund afirmativ, dar sunt surprinsă total când simt că ceea ce gustă sunt... buzele mele. Gura mea. Pune buzele lui suculente peste ale mele și le savurează. Așa a făcut și dimineață, în „Arhivă". Îmi suge ușor partea superioară, apoi cea inferioară, o mică mușcătură și, la final, limba lui senzuală mă invadează. Nu mai pot face nimic, închid doar ochii. Când simt mâna

Scanned with CamScanner

lui pe genunchiul meu, respirația mi se accelerează, dar tot nemișcată stau. Vreau mai mult! Ușor, urcă mâna până ajunge la chiloții mei. Îi simt degetele *acolo*! Dar, brusc, pleacă de lângă mine și se retrage pe scaunul său!

Obrajii îmi ard. Da, tare, așa cum și eu sunt, toată, în flăcări! Acel contact intim m-a terminat. Ce mi se întâmplă? Un pupic și o simplă atingere m-au adus aproape la orgasm și asta îmi accelerează pulsul. Eric mă vede. Observ și eu dorința din ochii lui.

– Te-aș dezbrăca chiar aici, murmură el.

Gâfâii. Doamne! O să mi se facă rău!

Vreau mai mult și de această dată eu mă trag mai înspre el, pentru a-l săruta. Acceptă buzele mele, dar, în momentul când îl prind de gât, îmi apucă mâinile și se separă câțiva milimetri de mine.

– Până unde ești dispusă să mergi?, întreabă, foarte aproape de buzele mele.

Aici e momentul în care mă pierd complet. La ce se referă? Dar dorința pe care o simt în aceste clipe e atât de mare, încât sunt „rea" și îi răspund pe măsură:

– Până unde vom ajunge...

– Sigur?

– Bine, murmur încălzită. Sado-maso nu-i de mine...

Eric zâmbește. Trece cu mâinile peste picioarele mele, mă prinde de mijloc și mă așază pe ale sale. Voi izbucni! Sunt călare peste șeful meu. Își lipește nasul de gâtul meu, îl aud cum îmi inspiră aroma. Parfumul meu. „Aire" de la „Loewe". Închid ochii. Când îi deschid, văd cum mă privește.

– Vrei să știi ce înseamnă acea luminiță portocalie?

Privesc spre ea, văd că este aprinsă în continuare, dau din cap, afirmativ. Eric apasă, din nou, pe unul dintre butoanele din lateralul mesei. Cortinele din satin se ridică, apare un cristal de culoare neagră. Ce e asta? Eric mă observă. Totul se limpezește: două femei complet dezbrăcate, pe o masă, practicând sex oral.

Scanned with CamScanner

Halucinată, uluită totalmente, mă uit la spectacolul pe care cele două necunoscute îl oferă, când, deodată, Eric apasă alt buton, iar gemetele celor două fete ajung la noi. Nu știu ce să fac. Nu știu încotro să mă uit.

– Ești pregătită pentru asta?, mă întreabă.

Pielea mă arde, în timp ce degetele lui tari îmi gâdilă talia. Îl privesc în continuare confuză.

– De ce ne-am uita la așa ceva?

– Mă excită să privesc. Pe tine nu te excită?

Nu răspund. Nu pot. Sunt atât de blocată că nici nu știu dacă mai respir.

– Toți avem mica noastră parte *voyeur*, nu? Faptul că privim ceva interzis sau excitant ne încântă, ne stimulează și ne face să vrem mai mult...

Mă uit, din nou, la cristal, în timp ce respirațiile celor două femei se aud în micul nostru salon. Câteva secunde mai apoi, totul se luminează. Văd doi bărbați și o femeie. Ea stă pe divan. Unul dintre ei o penetrează, celălalt îi mușcă sânii, în timp ce ea, dezinhibată, se bucură de moment.

– Scene ca acestea sunt demne de observat, continuă Eric. Gesturile unei femei, în timp ce permite altora să se bucure de corpul și de senzualitatea ei, sunt înnebunitoare. Observă încântarea lor... Hmm. Se bucură de ceea ce îi fac. Și ea pare că se predă bucuroasă, nu?

– Nu știu...

– Voi, femeile, sunteți o continuă provocare pentru mine. Delicioase.

Cu pulsul la peste o mie, apuc paharul de vin și-l golesc dintr-o singură înghițitură. Dar continui să fiu însetată când îl aud:

– Stai liniștită! Nu ne văd! Dar ei au permis să fie văzuți.

Lumina portocalie îți dă posibilitatea de a privi, cea verde, de a participa. Te-ai băga?

– La ce?

Scanned with CamScanner

– Să participi!

– NU!, urlu eu aproape isterică.

– De ce?

Deși inima-mi bate sălbatic, apuc să răspund:

– Nu fac chestii de genul ăsta...

Ridică sprâncenele și întreabă:

– Ești virgină?

– Nuuuuuu, contraatac imediat. Dar eu...

– De acord. Am înțeles. Tu practici sexul tradițional, nu-i așa?

Dau, ca o prostuță, afirmativ, din cap. Îmi prinde, fin, bărbia, ca să mă ducă să văd, în continuare, jocul arzător al celor trei...

– Și ei practică sexul tradițional, adaugă. Doar că uneori se joacă și experimentează ceva diferit. E adevărat că nu te atrage?

Fără a vrea să-mi retrag ochii de la ei, simt că, inconștient, îmi iese un geamăt din interior văzând cum se bucură acea femeie. Recunosc, sunt foarte excitată.

– Nu... eu..., răspund.

– Te incomodează să vorbești despre sex?

Îl privesc surprinsă. Unde vrea să ajungă cu întrebarea asta?

– Ochii tăi trădează nervozitatea, gura, dorința, insistă. Nu poți nega că ceea ce vezi nu te excită, așa-i?

Nu răspund. Nu neg. Și el, cel care acum controlează întreaga situație, murmură lângă urechea mea:

– O să te simți bine. Foarte bine, Jud. O să am grijă să-ți dau toată plăcerea de care ai nevoie. Doar trebuie să-mi ceri. De restul am eu grijă...

Din nou ca o prostuță, confirm din cap. În viața mea nu mi-aș fi imaginat așa ceva! Nu știu unde să-mi mai arunc privirea. Sunt atât de excitată, că-mi este și rușine să recunosc. Locul, momentul și bărbatul de lângă mine nu-mi dau voie să continui să gândesc.

Scanned with CamScanner

- În aceste locuri speciale, cei care doresc degustă o cină delicioasă plus altceva. Doar un grup select de persoane are acces. Şi, chiar după cină, dacă vrei să te joci, apeşi butonul şi... gata!

Dar, gata, devin isterică. Şi foarte nervoasă! Nu mai vreau nimic din ceea ce spune el. Încerc să mă ridic, dar Eric mă reţine. Nu mă lasă să mă mişc. Cu cea mai accelerată respiraţie din lume, spun:

– Vreau să plec de aici!

– E doar 11!

– Nu mă interesează, vreau să plec!

– De ce, Jud? Văzând că nu răspund, adaugă: Cred că îmi amintesc bine că ai spus că erai dispusă la tot ceea ce doream eu.

– Nu mă refeream la asta. Nu fac astfel de lucruri.

Ţinându-mă şi cu mai multă forţă, mă obligă să-l privesc şi, uitându-se adânc în ochii mei, murmură aproape:

– Vei fi surprinsă, dacă probezi jocul.

– Eric, eu nu...

– Jud, sexul e un joc distractiv. Doar trebuie să ai curaj să experimentezi.

Sunt prinsă între nervi, neg dând din cap. Nu mai vreau să experimentez. Cu sexul normal pe care-l practic, îmi este destul şi suficient. După câteva secunde, care mie mi se par eterne, Eric apasă butonul, iar gemetele dispar. Cristalele se întunecă, nu se mai vede nimic, cortina cade.

– Mulţumesc, e tot ceea ce pot spune.

Mă ridică de la el din poală şi mă priveşte cu o faţă serioasă.

– Hai să mergem, Jud. Te voi duce acasă!

Jumătate de oră mai târziu, după o ciudată, dar nu incomodă tăcere, „spartă" doar de o conversaţie telefonică purtată cu o femeie, ajungem pe strada mea. Coboară din maşină, mă însoţeşte. E rece şi distant. Urcăm în lift. Ajungem la uşă, dau să-l invit înăuntru, dar mi-o retează:

Scanned with CamScanner

– A fost o cină foarte plăcută, domnișoară Flores. Mulțumesc pentru companie!

Spunând asta, îmi sărută mâna și pleacă. Rămân excitată, la 11 noaptea. Excitată și fără cuvinte. Cum adică sunt, din nou, domnișoara Flores?

ned with CamScanner

5

Ziua următoare, când ajung la birou și intru în cel al șefei mele pentru a scormoni după unele documente, îmi aduc aminte de cele petrecute cu 24 de ore înainte. Aproape că nici n-am dormit. Mintea mea nu s-a putut opri din a se gândi la domnul Zimmerman și la ceea ce s-a întâmplat între noi. Noaptea trecută, când am ajuns acasă, m-am uitat cu alți ochi la meciul de fotbal Germania – Italia[6]. Ce partidă excelentă pentru peninsulari! Abia aștept să-i râd în față și să văd ce spune despre eliminarea țării sale.

Apare Miguel. Mergem împreună să luăm micul dejun. Paco și Raúl ne însoțesc. Vorbim amuzați. Cu coada ochiului, privesc ușa de la intrare, în așteptarea lui Eric, șeful cel mare, omul care m-a invitat la cină, apoi m-a jucat pe picioare, precum o minge de fotbal. Dar nu apare. Asta mă deziluzionează, așa că terminăm de mâncat și revin la birou.

La întoarcere, Miguel merge la „Administrativ". Are de rezolvat ceva ce domnul Zimmerman îl rugase cu o zi în urmă.

Îmi deschid laptopul, mă gândesc la ceea ce am de făcut, când sună telefonul. E de la recepție: un tânăr cu un buchet de flori întreabă de mine. Flori? Mă ridic, nervoasă, de pe scaun. Aici, nimeni nu mi-a mai trimis așa ceva. E clar de la cine sunt: de la domnul Zimmerman!

Cu inima mai să-mi sară din piept, alerg spre ușa liftului. Un tânăr cu o șapcă roșie și un buchet superb se uită la numerotarea birourilor.

6 Este vorba despre partida de la Euro 2012, disputată pe 28 iulie, și câștigată de italieni cu 2-1.

Scanned with CamScanner

– Dumneavoastră sunteți domnișoara Flores?, întreabă când ajunge în dreptul meu. Vreau să țip: „Da! Dumnnnezeule!"

Buchetul e spectaculos. Trandafiri galbeni. Divin!

Băiatul cu șapcă roșie așteaptă răspunsul. Confirm cu o mișcare ușoară din cap. Ține buchetul și spune:

– Semnați aici! Vă rog să trimiteți florile în biroul doamnei Monica Sanchez.

Buza de jos îmi atinge pământul.

Sunt pentru șefa mea?

Mi s-au înecat toate corăbiile. Scurtele mele secunde de fericire, pentru că m-am crezut „cineva", au fost șterse cu guma. Dar fără a da de înțeles că sunt decepționată, iar buchetul, mă uit la el și aproape că-mi vine să plâng. Ar fi fost atât de frumos să fie pentru mine...

Las florile pe masă, îi semnez băiatului hârtia. Când mesagerul pleacă, le duc în biroul șefei mele. Dar atunci simt că mă prinde curiozitatea, mă întorc și caut între flori scrisorica. Deschid plicul, citesc: „Monica, data viitoare, repetăm? Eric Zimmerman".

Abia acum devin furioasă. Cum adică „repetăm?"

Pentru Dumnezeu! Zici că-i reclama la crema cu ou „Natillas": „Repetăm?"

Las biletul la locul lui, ies din birou. Nu mai am chef de nimic. Sper să nu mă supere nimeni în următoarele ore, pentru că va avea de suferit. Mă cunosc și sunt o adevărată harpie.

Fără a-mi putea scoate din minte acel „repetăm", mă așez la calculator să lucrez, când apare șefa mea.

– Bună ziua, Judith. Te rog să vii la mine în birou, îmi spune, fără să mă privească.

Nu! Nu acum! Dar mă ridic și o urmez.

Când intru și închid ușa, vede buchetul de flori. Îl ridică. Scoate bilețelul, o văd surâzând. Doamne, iară mă mănâncă gâtul. „Tradiționalele" mele erupții de la nervi...

– Am vorbit cu Roberto, de la „Personal", îmi spune.

Scanned with CamScanner

O, Doamne! Mă va da afară?

– Vor fi ceva schimbări în cadrul firmei. Ieri am avut o ședință foarte interesantă cu domnul Zimmerman și se vor schimba multe în cadrul sucursalelor noastre din Spania.

Auzind că a avut o întâlnire „interesantă", mă simt deranjată. Dar fix atunci sună telefonul. Ridic, rapid, receptorul.

– Bună ziua, biroul doamnei Monica Sanchez. Sunt secretara dumneaei, domnișoara Flores. Cu ce vă pot ajuta?

– Bună ziua, domnișoară Flores, sunt Zimmerman. Puteți să mi-o dați pe șefa dumneavoastră la telefon?

Cu inima aproape să-mi sară din piept, pot spune doar:

– Un moment, vă rog!

Când îi spun șefei mele cine o caută, aproape că aplaudă de bucurie și-mi face semn să ies din birou. Înainte de a închide ușa, apuc să mai aud:

– Buuuunăăăă. Ai ajuns cu bine la hotel aseară?

Cum adică „aseară?" „Aseară?" Păi aseară a fost cu mine!

Închid ușa.

Rapid, mintea mea cea isteață își imaginează ce s-a petrecut. Ea era femeia cu care dialoga în mașină. M-a lăsat acasă și s-a dus către șefa mea. S-o fi întors la „Moroccio"?

Cu fiecare secundă ce trece mă simt mai furioasă. De ce? Eu și domnul Zimmerman nu aveam de împărțit nimic. Doar am luat cina, mi-a băgat mâna pe sub haine și am văzut împreună un spectacol sexual. Asta îmi dă dreptul să fiu supărată?

Mă întorc la ale mele, încep să tastez. Îmi văd de lucru. Nu vreau să mă mai gândesc. Uneori, mintea-ți zboară și nu e cel mai bun lucru. Acum e o astfel de ocazie... La ora 13, șefa mea iese din birou, îi aruncă o privire lui Miguel, el se ridică și pleacă împreună. Știu ce vor face. Se vor iubi precum iepurii în timpul celor două ore de prânz, cine știe pe unde...

Muncă, muncă și iar muncă. Mă concentrez pe ceea ce am de făcut.

Scanned with CamScanner

Sunt atât de iritată că rezolv un munte de documente, de nervi. Pe la 14.30 apare Oscar, unul dintre paznicii de la intrarea în clădire.

– Plicul acesta a fost lăsat pentru dumneavoastră de șoferul domnului Zimmerman, zice.

Surprinsă total, privesc la plicul închis, pe care e scris numele meu.

Îi mulțumesc din cap lui Oscar, omul pleacă. Mă uit la el, dar decid să nu-l deschid, așa că-l arunc în sertar. Azi e vineri, o să-l citesc luni. Am o zi plină, trebuie să scap la 3.

Sună telefonul. Bag textul tradițional, când, de cealaltă parte, aud:

– Ai deschis pachetul pe care ți l-am trimis?

Zimmerman! Nu răspund, așa că el adaugă:

– Te aud cum respiri. Răspunde!

Prin capul meu trec mii de lucruri. Primul: „Autoritar". Al doilea e ceva mai rău...

– Domnule Zimmerman, tocmai ce a ajuns la mine, dar am decis să-l deschid luni, răspund, în sfârșit.

– E un cadou pentru tine.

– Nu vreau daruri de la dumneavoastră, murmur în șoaptă, surprinsă de cuvintele lui.

– De ce?

– De ce nu?

– Ah! Domnișoară Flores! Acest răspuns nu mă mulțumește. Vă rog să-l deschideți!

– Nu!, mă țin eu tare...

Îl aud cum răbufnește. E clar, se enervează!

– Vă rog să-l deschideți!

– De ce aș face asta?

– Jud, pentru că e un cadou pe care l-am cumpărat gândindu-mă la tine!

Mamă, ce tare! Încep să fiu din nou „Jud?"

Scanned with CamScanner

Și pentru că sunt moale, prostuță, dar mai ales cea mai curioasă ființă din Univers, trag de sertar, scot plicul și mă apuc să văd ce e în interior.

– Ce e asta?

Îl aud cum râde.

– Ai spus că ești dispusă să faci orice.

– Ei, bine...Nu!

– O să-ți placă, micuțo, te asigur, mă întrerupe. Unul este pentru acasă, altul pentru a fi ținut în poșetă. Să-l poți folosi în orice loc și în orice moment.

Auzind tonul vocii lui zicându-mi „în orice moment" simt cum mi se taie respirația. Dumnezeule, o luăm de la capăt?

– Voi fi la tine acasă la ora 18, spune el, înainte ca să pot răspunde. Am să-ți arăt la ce sunt bune.

– Nu, nu voi fi acasă. Merg la sală.

– La 18.

Convorbirea se întrerupe, iar rămân cu fața aia de prostuță.

În timp ce aud pe linie tonul din cealaltă parte a discuției, sunt pe punctul de a înjura în rafale. Degeaba, nimeni nu mă va auzi. El nu mai este.

Enervată, închid telefonul. Mă uit din nou la plic și citesc: „Vibrator Fairy. O adevărată vedetă în Japonia!" Reacționez urât, am un acces de furie. Îl pun în poșetă, îmi sprijin coatele pe masă și capul între mâini.

– Trebuie să opresc asta, spun ca pentru mine. Acum!

Scanned with CamScanner

6

Când ajung acasă, *Curro* al meu se bucură. Și eu! Citesc bilețelul în care sora mea mi-a spus că i-a dat medicamentul. E o tipă de gașcă!

Îmi scot hainele de serviciu, îmi pun ceva comod. Îmi fac de mâncare. Niște paste delicioase cu sos carbonara. Umplu farfuria, mă așez pe canapea pentru a mă uita la televizor, în timp ce devorez totul.

După ce termin toată farfuria, mă întind. Aținesc. Mă cufund într-un somn profund, până când un sunet strident mă trezește. E telefonul.

– Cine e?

– Jud, sunt Eric!

Gata, somnul a trecut! Mă uit la ceas! Este 18 fix! Te rog, nu!

Cât am dormit? Tremur toată. Casa e un dezastru, cu resturi de mâncare pe masă. Bucătăria e plină și ea, iar eu arăt oribil.

– Jud, îmi deschizi?, insistă.

Aș vrea să-i zic nu. Dar n-am curaj. După ce oftez, apăs pe buton. Închid telefonul rapid. Știu că am la dispoziție un minut și jumătate, nimic în plus. Sar peste canapea precum Speedy Gonzalez.

Miraculos, nu-mi las dinții pe masa din sufragerie. Apuc farfuria. Iar săritură. Ajung la bucătărie și, înainte de a mai putea face vreo mișcare, aud soneria. Arunc totul în chiuvetă, dau drumul la apă, ca să nu se vadă resturile.

– Mamă, ce mizerie!

Soneria se aude din nou. Mă privesc în oglindă. Părul îmi e încurcat. Îl aranjez pe repede - înainte și mă duc să deschid.

Scanned with CamScanner

Când descui, gâfâi după toate „cursele" făcute prin casă. Eric e îmbrăcat în blugi și cămașă neagră. Este foarte frumos. Simt cum privirea lui mă analizează, în timp ce întreabă:

– Alergai?

N-am ce spune, mă sprijin de ușă. „Cursele" astea mici m-au dat gata. Mă privește de sus până jos. Sunt pe punctul de a urla: „Da, știu, sunt oribilă!", când el mă surprinde și-mi spune:

– Îmi plac papuceii tăi!

Devin roșie precum o tomată. Las privirea spre papucii mei cu „SpongeBob", dăruiți de către nepoțică. Eric intră în casă fără ca eu să-l fi invitat. *Curro* se apropie. E un pisic extrem de sociabil. Eric se apleacă și îl mângâie. Gata, din acest moment sunt aliați!

Încui ușa, dar rămân, așa, rezemată de ea. *Curro* e simpatic foc, așa că surâd. Eric mă privește, se ridică și îmi dă o sticlă.

– Uite, frumusețe! Pune și tu asta într-o frapieră cu gheață și adu, te rog, două pahare!

Mă supun, fără alte comentarii. El dă deja ordine.

Ajung în bucătărie, scot frapiera făcută cadou de tatăl meu, o umplu cu gheață, deschid sticla și, de curiozitate, mă uit la literele roz. Scrie: „Möet Chandon Rosado".

– Ai zis că-ți plac căpșunile, îmi spune, în timp ce-și petrece mâna după talia mea, pentru a mă apropia. În aroma acestei șampanii este predominantă căpșuna sălbatică. O să-ți placă!

Extaziată de apropierea sa, închid ochii și mă supun, așezându-mă. Mă excită foarte puternic. Puls accelerat. Se întoarce brusc, rămân blocată între frigider și... el! Respirația mi se intensifică. Mă privește. La fel și eu. Va face ceea ce-mi place cel mai mult. Se apleacă, își apropie limba de buza mea superioară și face o „trecere în revistă".

– Dumnezeule, se pricepe!

Deschid gura, pregătită să se ocupe și de buza de jos. Dar, nu, m-am grăbit! Mă ridică între brațele sale ca să ajungă unde

Scanned with CamScanner

trebuie, apoi îmi introduce limba în gură cu toată pasiunea din lume.

Stau atârnată ca un cârnat la uscat, fără a putea reacționa. Picioarele mele sunt fix în dreptul centurii sale, când el își pune mădularul pe centrul dorințelor mele. Mă topesc! Se simte că și el e excitat, vreau să-l dezbrac. Se trage puțin în spate și mă întreabă:

– Unde e ceea ce ți-am dăruit azi?

Iar mă fac precum o roșie!

Tipul ăsta nu se gândește decât la sex? Ok, și eu, la fel!

Incapabilă să-i răspund mai lung, pentru că ochii lui posesivi mă domină, zic doar atât:

– Acolo!

Fără să-mi dea drumul, se uită în direcția indicată. Mergem până acolo, pentru că sunt agățată de corpul său. Deschide pachetul, scoate ce este în el și rupe plasticul ambalajului. Întâia dată la primul obiect, apoi la al doilea. Continuă să mă privească și respiră din ce în ce mai sacadat. Mă agită.

– Ia șampania și cele două pahare, îmi spune.

Asta fac. Tipul e foarte direct. Termină de scos chestiunile acelea din pachet, merge în bucătărie, le trece sub un jet de apă, le șterge cu un șervețel, se întoarce către mine și-mi spune:

– Du-mă la tine în cameră!

Dispusă să-l duc și-n Rai dacă este nevoie, îl conduc pe hol, până ajungem în fața ușii dormitorului. O deschid. În fața ochilor e patul acela mare, alb, cumpărat de la IKEA. Intrăm și-mi dă drumul la mâini. Pune șampania și cele două cupe pe masă, apoi se așază pe pat.

– Dezbracă-te!

Ordinul lui mă face să uit de aroma de căpșune, de bulele de șampanie, așa că protestez, excitată:

– NU!

Nu-și mută privirea de la mine. Repetă fără să schițeze vreun gest:

Scanned with CamScanner

– Dezbracă-te!

Arsă complet în cuptorul emoţiilor în care mă găsesc, neg cu ajutorul capului. Se ridică, având o mină nervoasă. Aruncă chestiile acelea pe pat.

– Perfect, domnişoară Flores!

Biinneeeeee?

Ne întoarcem la vechile obiceiuri?

Vrea să treacă pe partea patului pe care stau, aşa că-l prind de mână, cu forţă, şi-l întreb:

– Ce este perfect, domnule Zimmerman?

Priveşte cu mândrie spre braţul meu. Atunci îi dau drumul.

– Când o să vrei să te comporţi precum o femeie, nu ca o copilă, mă suni!

Gata, am luat foc!

Chiar mă enervează!

Cine se crede arogantul ăsta?

Sunt o femeie. O femeie independentă, care ştie ce vrea. Aşa că zic să-i răspund cu aceeaşi monedă:

– Perfect!

Nu poate crede ce aude. Se vede asta în privirea mirată:

– Perfect, ce, domnişoară Flores?

Fără să-l privesc, mă rog Cerului să nu leşin din cauza tensiunii acumulate.

– Când o să vrei să te comporţi ca un bărbat fără a te crede o fiinţă cu super puteri, căreia nu-i rezistă nimeni, poate o să te sun!

Madre mia, am zis „poate o să te sun?" Dumnezeule, ce-a fost asta cu „poate?"

Dar îl vreau pe bărbatul din faţa mea!

Vreau să mă dezbrac!

Vreau să se dezbrace!

Îl vreau în mine, dar tot ceea ce îmi iese pe gură e: „Poate te voi suna?"

Scanned with CamScanner

Între noi se interpune o tensiune demonică. Nici unul nu vrea să continue, dar mâna mea o caută pe a lui. Deși se vede că e supărat încă, se apropie și mă sărută.

Îmi suge buzele cu încântare, iar eu îi răspund stând pe vârfuri. Se așază pe pat. Nu vorbim nici unul. Doar ne privim. Îmi scot papucii cu „SpongeBob". Fără să clipesc, dau jos pantalonii scurți pe care-i am. Fac la fel cu cămașa. Rămân în fața lui doar în lenjerie. Îl văd cum respiră sacadat, atunci mă simt puternică. Asta îmi place! Mă excită! N-am făcut așa ceva niciodată cu un necunoscut, dar descopăr că-mi place la nebunie.

Mă apropii de el. Îl ating. Închide ochii și-l văd cum își apropie nasul de chiloții mei. Se lasă purtat de val. Surâd malițios. El mă imită. Cu o sensibilitate despre care habar nu aveam că doarme în mine, îmi dau jos o bretea de la sutien, apoi pe cealaltă. Sunt, din nou, lângă el. Mă prinde cu forță de fese. E clar, nu mai am scăpare! Începe, din nou, să-și apropie nasul de chiloțeii mei. Mă cutremur când simt alintul său și o mică mușcătură, dulce, pe muntele lui Venus, epilat.

Fără cuvinte, își ridică ușor capul și-mi eliberează sânul drept din sutien. Cu un gest posesiv, începe să se joace cu el cu gura. Dumnezeule! Sunt atât de excitată, că voi țipa! Se zbenguie cu sânul meu, în timp ce eu îl mângâi pe păr și-l trag spre mine. Mă simt din nou puternică. Senzuală. Voluptuoasă. Mă privesc în oglindă. Simt că voi exploda! Știu ce vrea! Îmi dau jos sutienul și chiloțeii și rămân complet dezbrăcată în fața lui.

Timp de câteva secunde, mă scanează cu a sa privire, după care îmi spune:

– Ești foarte frumoasă!

Aud vocea lui cea groasă, încărcată de erotism. Surâd. Îmi întinde mâna. I-o accept. Se ridică. Mă sărută. Simt mâinile lui puternice pe tot corpul meu. Mă încântă. Mă aruncă pe pat și mă simt micuță. Micuță. Eric Zimmerman mă privește

Scanned with CamScanner

trufaș și un geamăt zburdă din mine în momentul în care îmi depărtează picioarele.

– Jud, stai liniștită, știu că vrei asta.

Își scoate cămașa. Continui să gem. Are un abdomen senzual. Păstrează pe el pantalonii, în timp ce se așază în patru labe deasupra mea și se întinde după una dintre acele jucării făcute cadou.

– Când un bărbat îi dăruiește unei femei un aparat precum acesta, murmură el în timp ce mi-l arată, este pentru că vrea să se joace cu ea și să o facă să tremure. Vrea să se topească în mâinile ei și să profite la maximum de orgasme, de tot corpul, de ea toată! Niciodată să nu uiți asta! Ca de obicei, mă supun ca o prostuță și el continuă: Acesta este un vibrator pentru clitorisul tău. Acum închide ochii și depărtează picioarele pentru mine, șoptește el. Te asigur că vei avea cel mai tare orgasm din Univers!

Nu mă mișc.

Sunt speriată!

În viața mea nu am folosit un vibrator pentru clitoris. Mă rușinează ceea ce aud, dar mă și excită. Eric mă simte tremurând. Trece mâna lui, delicat, peste bărbia mea, apoi mă sărută. Când se îndepărtează, mă întreabă:

– Jud, ai încredere în mine?

Mă uit la el prentru câteva secunde. E șeful meu! Trebuie să am încredere în el?

Mi-e teamă de necunoscut. Nu-l știu prea bine. Ce are să-mi facă?

Dar sunt atât de excitată că, în final, mă supun din nou. Mă sărută pentru câteva minute, apoi „dispare". Reapare între picioarele mele, în timp ce eu privesc tavanul și îmi mușc buzele. Sunt extrem de agitată. Niciodată nu am stat atât de expusă în fața unui bărbat. Până acum, am avut relații mai mult decât normale și, deodată, mă regăsesc dezbrăcată în camera mea,

Scanned with CamScanner

aruncată pe pat, cu picioarele desfăcute pentru un necunoscut care, pe deasupra, mai este și șeful meu.

– Îmi place că ești complet epilată, îmi șoptește.

Îmi sărută partea interioară a mușchilor picioarelor. Tremur.

Accelerează, iar eu închid ochii pentru a fi sigură că nu-mi sar de pe orbită. Degetele lui se joacă cu vaginul meu. Când gura lui se lipește de el, tresar. Eric își mișcă limba exact cum face cu gurița mea. Prima dată o linge, apoi, din nou, iar picioarele mele se desfac, în mod inconștient, și mai tare. Ajunge la clitoris. Îi dă târcoale. Îl stimulează și, în momentul în care se înfige în el, îl prinde cu ambele buze și trage. La naiba!

Aud un mic vâjâit. Ce e asta? Vibratorul! Eric îl plimbă pe coapsele interne, sunt excitată la maximum. Îl duce pe labii. E momentul în care gem și deschid ochii.

– Micuțo, îți place, îl aud spunând.

Și are dreptate!

Îmi place!

Acea vibrație, însoțită de extazul momentului, mă duce spre delir. Delicat, deschide faldurile sexului meu și pune aparatul acolo, deasupra clitorisului. Mă mișc. E electrizant! Câteva secunde, mai apoi, îl scoate și simt cum gura lui mă suge cu lăcomie. Apoi, se retrage și, din nou, vibrația. Nu deasupra clitorisului, ci lângă. O căldură enormă mă cuprinde de la stomac în sus. Simt că voi exploda de plăcere când îmi dau seama că vibrația a crescut în intensitate. Mai puternică, mai devastatoare. Valul de căldură a ajuns până la față, m-a cotropit total. Respir agitată. Niciodată n-am simțit așa ceva. Sunt asemenea unei flori pe punctul de a se deschide în fața întregii lumi!

Voi exploda!

Simt că nu mai pot, un geamăt necontrolat îmi scapă.

Închid picioarele și mă arcuiesc, convulsionată, în timp ce el scoate vibratorul. Câteva minute sunt mută precum un pește.

Ce s-a întâmplat?

Scanned with CamScanner

Se urcă peste mine, îmi ia gura, o sărută. Renasc din propria cenușă și-l sărut. Îl doresc. Îl devorez, căutând mult mai mult.

– Spune-mi tot ce vrei, îl aud, în timp ce continuă să mă sărute.

Vocea lui, tonul cu care îmi spune vorbele astea mai mult decât insinuante, mă excită și mai tare. Îl trag puternic.

– Te vreau în mine, acum!

Dorința mea e poruncă pentru el.

– Iei ceva contraceptiv?

– Da, pilula!

– Chiar și așa, zice el, o să folosim prezervativul.

Scapă de pantaloni și de boxeri. Rămâne complet dezbrăcat în fața mea, mă cutremur de plăcere. Eric e impresionant. Puternic, bărbătesc. Mădularul lui scandalos de întărit și de erect se pregătește pentru mine. Întind mâna și-l ating. Suav. El închide ochii.

– Trebuie să te oprești o secundă, altfel nu-ți voi mai putea da ceea ce dorești!

Supusă, îl ascult, în timp ce el rupe cu dinții ambalajul prezervativului. Și-l potrivește cu grijă, apoi se întinde deasupra mea. Îmi pune picioarele pe umerii lui, fără să-și ia ochii de la mine, apoi mă penetrează ușor, până la capăt.

– Așa, micuțo, așa. Deschide-te pentru mine!

Incapabilă să mă mișc sub greutatea lui, îi dau voie să intre cu totul.

Ah, da, ce îmi place!

Are penisul dur și rigid. Mă înnebunește. Simt cum caută refugiul în interiorul meu. A ajuns departe, eu gâfâi când își balansează șoldurile.

– Îți place așa?

Dau din cap. Dar el îmi cere să-i vorbesc și se oprește până nu-i răspund:

– DA!

Scanned with CamScanner

– Vrei să continui?

Doritoare de ceva mai mult, îl prind de fese și-l trag spre mine. În mine. Ochii lui lucesc, îl văd râzând, mă arcuiesc de plăcere. După câteva momente îmi coboară picioarele de pe umerii lui și mi le pune pe ambele părți ale picioarelor sale. Jocul continuă. Prinde șoldurile mele cu mâinile sale puternice.

– Uită-te la mine, micuțo!

Deschid ochii și-l văd. E asemenea unui zeu, mă simt ca o simplă muritoare în ale sale mâini.

– Vreau să te uiți la mine mereu, de acord?

Nu pot să evit să nu mă simt precum o prostuță și nu-mi iau ochii de la el, super excitată din nou. Văd cum se adâncește o dată și încă o dată în interiorul meu. Puterea sa mă termină. Deschid și mai mult picioarele, pentru a-i face loc, simt cum uterul meu se contractă. Se opintește de câteva ori, sunt moartă de tot! Eric deschide ochii, scoate un mormăit sexy, în timp ce mă strânge în brațe. În cele din urmă, se prăbușește peste mine.

Scanned with CamScanner

7

Dezbrăcată și cu corpul lui dur deasupra mea, încerc să-mi reglez respirația. Tot ceea ce s-a întâmplat a fost fantastic! Îi mângâi ușor, cu grijă, capul ce se odihnește pe corpul meu, îi inspir parfumul! E bărbătesc și-mi place! Gura lui odihnește, și ea, deasupra pieptului meu. Și asta-mi place, nu vreau să mă mișc. Nu vreau ca el să se miște. Măcar o secundă să mă mai bucur de acest moment. Dar atunci, el se întoarce pe partea dreaptă a patului și mă privește.

– Totul ok, Jud?

Dau din cap, afirmativ. El surâde.

Se ridică, iese din cameră. Aud dușul. Voiam să intru și eu acolo, cu el, dar nu m-a invitat. Patul e plin de transpirație, iar ceasul arată ora 19 și 30 de minute.

Cât timp ne-am jucat?

Apare dezbrăcat și ud. Aperisant! Îl privesc în timp ce își trage boxerii pe el.

– Ieri ați pierdut partida contra Italiei. (n.r. Germania – Italia, 1-2). Îmi pare rău! V-au trimis acasă!

– Ți-am spus, știm să și pierdem! Va fi altădată!

Continuă să se îmbrace, fără a da prea multă importanță la ceea ce am spus.

– Ce faci?, îl întreb.

– Mă îmbrac.

– De ce?

– Am ceva în program, răspunde sec.

„Am ceva în program?" Adică pleacă și mă lasă așa?

Iritată pentru lipsa lui de tact, după tot ceea ce s-a petrecut între noi, îmi pun chiloțeii și cămașa.

Scanned with CamScanner

– Vei repeta asta și cu șefa mea?, arunc întrebarea, incapabilă să-mi mușc limba.

Bingo! Asta-l surprinde!

Of, Doamne! Dar ce am zis?

Fără ca un mușchi de pe fața sa să se miște, se apropie de mine, doar cu boxerii pe el.

– Știam că vei fi curioasă, dar nu într-atât încât să citești mesajele ce nu sunt pentru tine, îmi aruncă, cercetându-mă cu privirea.

Asta chiar mă face să mă rușinez. Tocmai am confirmat că sunt o bârfitoare, nu? Dar merg mai departe, pentru a demonstra că sunt incapabilă să-mi țin gura.

– Ce crezi tu îmi e totuna, îi zic.

– Nu ar trebui să îți fie totuna. Până la urmă, sunt șeful tău!

Foarte obraznică, îl privesc, ridic din umeri și răspund:

– Păi așa este, chiar dacă ești sau nu șeful meu.

Mă ridic de pe pat și merg la bucătărie.

Vreau apă, apă! Apă, nu șampanie cu gust de căpșune.

Când mă întorc, e în spatele meu.

– Ce faci de nu te îmbraci și nu pleci?, îl întreb fără să clipesc, ridicând o sprânceană.

Nu răspunde. Doar mă privește, provocator, cu ochii înroșiți.

Furioasă, îl împing și ies din bucătărie.

Mă întorc în cameră. Simt cum vine după mine.

– Îmbracă-te și pleacă din casa mea!, țip către el. Afară!

– Jud... îmi spune cu o voce joasă.

– Nici o Jud! Vreau să pleci din casa mea. A, dar stai să vedem: de ce ai venit?

Mă privește ironic, cu o moacă ce cere pumni. Mă abțin. Până la urmă e șeful meu!

– Am venit pentru ceea ce tu știai că voi veni.

– Pentru sex?

Scanned with CamScanner

– Da! A rămas că te învăț să folosești un vibrator.

Spune asta și rămâne mândru! Uimitor!

– Aha, deci mă credeai atât de prostănacă încât să nu știu să folosesc un vibrator, încep din nou să urlu, foarte nervoasă.

– Nu, Jud, comentează cu un aer rece, distras, în timp ce surâde. Doar voiam să fiu primul care îți arată.

– Primul?

– Da, primul! Pentru că sunt convins că începând de azi îl vei folosi de multe ori, gândindu-te la mine!

Siguranța asta a lui mă omoară. N-am cum să nu-i dau o replică pe măsură, indiferent de urmări:

– Doamne, dar încrezut mai ești! Îngâmfatule! Trufașule și pretențiosule! Cine crezi că ești? Buricul pământului, a? Cel mai irezistibil bărbat de pe Terra?

Calmul ăsta al lui mă scoate de pe linie. Îmi răspunde în timp ce-și trage pantalonii.

– Nu, Jud! Nu cred că sunt nimic din toate astea! Dar am fost primul care s-a jucat cu un virbrator pe corpul tău. Îți place sau nu, lucrul acesta nu-l vei putea uita. Chiar dacă pe viitor te vei juca singură sau cu alți bărbați, întotdeauna... vei ști că eu am fost primul!

Când îmi spune asta, corpul meu se excită.

Mă înfierbântă!

Ce mi se întâmplă cu acest bărbat?

Dar nu sunt dispusă să cedez.

– De acord, ai fost primul. Dar viața e lungă și te asigur că nu vei fi unicul. Sexul e ceva superb pe lume și m-am bucurat de el cu cine am vrut, când am vrut și cum am vrut. Și aveți dreptate, domnule Zimmerman. Trebuie să-ți mulțumesc pentru asta. Mulțumesc că nu mi-ai făcut cadou niște pârliți de trandafiri și mi-ai dăruit, în schimb, un vibrator ce sunt sigură că-mi va fi de mare ajutor atunci când voi face sex cu alți bărbați. Îți mulțumesc că mi-ai îmbunătățit viața sexuală.

Scanned with CamScanner

Îl aud gâfâind. E clar, îl enervez.

– Un sfat!, spune el, contrar firului conversației. Să ai mereu la tine, în geantă, celălalt vibrator pe care ți l-am făcut cadou. Are o formă de ruj, asigură o discreție totală. Nimeni, cu excepția ta, nu va ști ce este. Sunt sigur că-ți va fi de mare folos. Vei găsi locuri discrete pentru a-l folosi singură sau în companie...

Asta mă lasă fără cuvinte. Mă așteptam să mă trimită undeva, nu să bage „recomandarea" aceasta.

Morocănoasă, sunt dispusă să scot iar harpia care sălășluiește în mine, când el mă prinde de mijloc și mă trage. Îl privesc și, pentru un moment, recunosc că sunt tentată să ridic genunchiul și să-l lovesc unde-l doare mai tare. Dar nu, nu pot face asta. El este domnul Zimmerman și-mi place foarte tare de el. Mă prinde de bărbie, mă face să mă uit în ochii lui. Și, înainte să pot zice sau face ceva, scoate limba lui și o trece peste buza mea superioară. Apoi o suge ușor pe cea inferioară și, când simt duritatea mădularului lui asupra mea, îmi zice:

– Vrei să ne iubim ca demenții?

Vreau să zic „NU!"

Vreau să plece de la mine din casă.

Îl urăsc pentru modul în care mă folosește.

Dar creierul meu nu răspunde. Nu vrea să mă asculte.

Continui să-l privesc, în timp ce dorința crește mereu. Ce naiba se petrece cu mine?

– Jud, răspunde, îmi cere.

Convinsă că pot răspunde doar „DA!", mă supun și el mă întoarce în brațele sale. Mă obligă să merg până la bufetul din cameră. Îmi reazemă mâinile de mobilă, mă apleacă. Îmi dă chiloțeii jos dintr-o singură mișcare, eu gem. Nu mă mișc. Simt cum scoate portofelul din pantaloni, din el, un prezervativ. Scapă de boxeri cu o singură mână, în timp ce cu cealaltă îmi masează fesele. Închid ochii, cât timp mă

Scanned with CamScanner

gândesc cum își pune prezervativul. Habar n-am ce face. Doar știu că stau la îndurarea lui, dispusă să-l las să se joace cum vrea cu mine.

– Depărtează picioarele, îmi șoptește la ureche.

Picioarele mele au viața lor, așa că ascultă de el. Îmi mângâie fundul cu o mână, cu cealaltă îmi prinde părul și mă ține strâns.

– Da, micuțo, așa.

Cu un atac puternic mă penetrează, moment în care aud un geamăt înecat în dreptul gâtului meu. Simt cum mă realimentez. Apoi mă lovește precum un bici. Îmi place.

Mă țin de bufet, simt cum picioarele se înmoaie. Sigur își dă seama că am devenit vulnerabilă, pentru că mă prinde de mijloc într-o manieră posesivă și începe a-și introduce mădularul erect cu o intensitate incredibilă, când în mine, când afară. O dată. Și încă o dată!

Fără tocuri, mă simt mică în fața lui. Așa, precum o păpușă ce se mișcă în căutarea plăcerii. Deodată, încetinește mișcările. Mâna lui uită de șolduri, coboară până la vagin. Își bagă degetele în despicătura mea și-mi caută clitorisul. Asta mă face să gâfâi.

– Într-altă zi o să te f..t în timp ce te masturbez cu ceea ce ți-am făcut cadou!

Sunt de acord. Vreau să o facă.

Vreau să o facă acum. Nu vreau să plece! Vreau... vreau...

Dă semne că s-ar opri. Îl incit, dorind să crească ritmul. El știe asta. Intuiește totul, așa că mă întreabă la ureche, cu o voce groasă:

– Mai vrei?

– Da... da... Vreau mai mult!

Un nou val de mișcări până la capăt. Gâfâi de plăcere.

– Ce mai vrei?, adaugă, în timp ce strânge din dinți.

– Vreau mai mult!

Țip de plăcere, după o nouă penetrare.

Scanned with CamScanner

– Mai clar, micuțo, mai clar! Ești umedă și caldă! Ce vrei?

Mintea mea o ia razna. Știu ce vreau, așa că, indiferent ce va crede despre mine, îl rog:

– Vreau să mă penetrezi puternic, vreau să...

Un țipăt îmi scapă din gură simțind că vorbele mele îl activează. Gâfâie și el. Îl înnebunesc. Penetrările lui puternice și profunde încep din nou, iar eu mă arcuiesc dispusă la mai mult și la mai mult, până ajung la punctul culminant. Câteva secunde apoi, și el explodează și scoate un geamăt de plăcere, în timp ce mă penetrează pentru ultima oară. Terminată, dar satisfăcută, mă țin puternic de bufet. Simt cum și el e gata, și asta îmi aduce confort.

După un timp, mă ridic și respir normal. Îmi este foarte cald. De data aceasta eu sunt cea care merge direct la duș, unde mă bucur singură de cum apa curge pe corpul meu.

Stau mai mult decât în mod normal. Sper ca el să nu mai fie atunci când ies. Când apar, el stă liniștit pe pat, cu o cupă de șampanie în mână.

Reacția mea e pe măsură: mă încrunt, iar gura o țin strânsă.

– Sunt colerică. Și când sunt colerică, mai bine nu vorbești cu mine. Așa că dacă nu vrei s-o scot din mine pe Cruella de Vil, te rog să-ți iei lucrurile de la mine din casă și să pleci!

Mă prinde de mână.

– Lasă-mă!

– Nu. Trage de mine până ajung între picioarele lui. Vrei să rămân cu tine?

– Nu!

– Ești sigură?

– Da!

– Vei continua cu aceste răspunsuri monosilabice?

Privirea mea-l carbonizează.

Vreau să-i îndepărtez acel surâs de bastard de pe față.

– Ce parte din „Sunt colerică" nu ai înțeles?

Scanned with CamScanner

Îmi dă drumul. Bea ultima înghiţitură, savurând-o, apoi îmi şopteşte:

– Da, spanioloaicele şi blestematul vostru de caracter. De ce sunteţi aşa?

O să-i dau... O să-i dau o palmă!

Jur că dacă mai scoate vreo perlă, îi sparg sticla de şampanie roz în cap, chiar dacă este şeful meu.

– De acord, micuţo, plec. Am o întâlnire. Dar mă voi întoarce mâine la ora 13. Te invit la masă şi tu, în schimb, îmi arăţi Madridul, bine?

Cu un gest serios, pe care nici marele Robert De Niro n-ar fi fost în stare să-l facă, îl privesc şi mârâi:

– Nu! Nu sunt de acord! Să-ţi arate Madridul altă spanioloaică. Am alte lucruri mai importante de făcut decât turism cu tine.

Şi o face din nou. Se apropie de mine, îşi pune buzele aproape de gura mea, scoate limba, îmi linge buza superioară şi adaugă:

– Mâine trec pe la tine după 13. Hai să nu mai vorbim despre asta!

Nu mai zic nimic. Doar gâfâi. El zâmbeşte.

Vreau să-l trimit acolo unde şi-a înţărcat dracul plozii, dar nu pot să o fac. Ochii lui hipnotizanţi nu mă lasă. În final, în timp ce trage de mine în direcţia uşii, zice:

– Să ai o noapte plăcută, Jud! Şi, dacă ţi se face dor de mine, ai deja cu ce să te joci.

Apoi pleacă de la mine din casă, iar eu rămân precum o imbecilă, uitându-mă la uşă.

Scanned with CamScanner

8

Sunt toată adormită precum un buștean, când aud ușa de la intrare cum se deschide. Sar din pat. Cât este ora? Mă uit la ceasul de pe masă: 11 fără 6 minute. Mă afund, din nou, în pat. Nu vreau să știu cine este, până când, dintr-o dată, o micuță bombă se detonează asupra mea, țipând:

– Bună, tușiiiiică!

Nepoata mea, Luz.

Blestem în gând, apoi o prind și o pup cu multă iubire.

Îmi ador nepoata. Dar când ochii mei se intersectează cu cei ai surorii, îmi dau seama că nu sunt cea mai prietenoasă tipă din Univers. 20 de minute apoi, proaspăt ieșită de la duș, intru în bucătărie în pijama. Sor-mea pregătește micul dejun, în timp ce micuța Luz se uită la desene animate la televizor, cocoloșindu-l în brațe pe *Curro*.

Intru în bucătărie, mă așez în capul mesei și întreb:

– Aș putea și ce cauți la mine acasă, sâmbăta, la 11 dimineața?

Sor-mea mă privește, în timp ce pune cafeaua în fața mea.

– Mă înșală, îmi șoptește.

Surprinsă de cuvintele ei, dau să-i răspund, dar ea coboară vocea, pentru a nu fi auzită de Luz, și continuă:

– Tocmai am descoperit că porcul ăsta fără-de-rușine mă înșală. Juma' din viață mi-o petrec cu regim, merg la sală, mă îngrijesc pentru a arăta cât mai bine și nenorocitul ăsta trage pe lângă. Dar nu, asta nu va rămâne așa. Jur că voi angaja cel mai bun avocat pe care îl găsesc și voi scoate ficații din ticălos. Jur că...

Am nevoie de o secundă de respiro. Time-out. Ridic mâna, ca la școală, și întreb:

Scanned with CamScanner

– De unde știi că te înșală?

– Știu, și gata!

– Nu sunt de acord cu acest răspuns, zic eu, când micuța intră în bucătărie.

– Mami, mă duc la baie.

Raquel dă din cap și spune:

– Nu uita să te ștergi la fundulеț cu hârtie, da?

Micuța dispare din privirile noastre.

– Ieri, Pili, mama prietenei lui Luz, continuă ea, mi-a mărturisit că a descoperit că soțul ei o înșela de când a început să-și cumpere singur haine. Și, chiar acum câteva zile, Alfredo și-a cumpărat o cămașă și niște boxeri.

Rămân interzisă. Ce-i pot spune? Gurile rele zic că unul dintre motivele pentru care-ți pierzi încrederea într-un bărbat este și acesta. Dar, clar, nu poți afirma că este o tendință generală la toți. Și mai ales când e vorba despre cumnatul meu. Sincer, nu mi-l pot imagina.

– Dar, Raquel, asta nu înseamnă nimic.

– Ba da! Asta înseamnă multe.

– Haide că deja exagerăm, râd pentru a mai diminua din importanța subiectului.

– Nu exagerez deloc, draga mea. Mă privește altfel, într-un mod ciudat... ca și când ar vrea să spună ceva și... când facem dragoste, el...

– Nu vreau să știu mai multe, o întrerup. Nu mă pot gândi la cumnatul meu înfierbântat...

E momentul în care nepoțica mea apare brusc în bucătărie și întreabă:

– Tușși... de ce acest ruj nu pictează buzele și doar vibrează?

E momentul în care simt că mor. Rapid, mă uit la micuță și văd că ține în mână vibratorul pe care Eric mi l-a făcut cadou. Mă ridic de pe scaun și îl iau. Soră-mea, care e în lumea ei, nici nu-și dă seama. Ce bine! Caut să adăpostesc nenorocitul de ruj în primul loc pe care-l găsesc. În chiloți.

Scanned with CamScanner

– E un ruj-glumă, micuța mea. N-ai mai văzut?

Luz scoate un mega zâmbet și eu fac pași. Binecuvântată să fii, inocență! Sor-mea ne privește și cea mică zice:

– Tuși, să nu uiți de petrecerea de marți!

– N-o să uit, draga mea, îi răspund, în timp ce-i mângâi căpșorul cel drag.

Ne privește cu ochii ei mari, castanii, își răsucește gura și spune:

– M-am certat, din nou, cu Alicia. E prostuță, nu mai vreau s-o ajut în viață. Alicia e cea mai bună prietenă a nepoatei mele. Dar sunt atât de diferite, că mereu au ceva de împărțit, pentru ca apoi să spună că nu pot trăi una fără cealaltă. Eu sunt un fel de intermediară.

– De ce v-ați certat?

Luz răsuflă și coboară privirea.

– Pentru că i-am împrumutat un film, iar ea spune că e o minciună, zice. Mi-a zis că sunt proastă și alte lucruri nasoale și m-am înfuriat. Dar ieri mi-a adus filmul, și-a cerut scuze, însă nu am iertat-o.

Surâd. Micuța mea fără suflet și marile ei probleme.

– Luz, știi că mereu îți zic că, atunci când iubești pe cineva, trebuie să încerci să rezolvi nelămuririle, nu? Tu ții la Alicia?

– Da!

– Și dacă și-a cerut scuze pentru greșeala ei, de ce nu o ierți?

– Pentru că sunt furioasă pe ea.

– Bine, înțeleg furia ta, dar acum trebuie să te gândești dacă această supărare este mai importantă decât prietenia cu o persoană la care ții și care deja și-a cerut scuze. Dar să te gândești bine, da?

– De acord, tuși, o să mă gândesc.

Câteva secunde mai apoi, micuța dispare prin casă.

– Pot ști ce ai păstrat în pantaloni?, întreabă Raquel.

– Deja am spus. E un ruj-glumă, încep să râd, în timp ce mă gândesc ce comoară ascund în interiorul chiloților.

Scanned with CamScanner

Convinsă sau nu, acceptă ceea ce i-am spus și nu cere explicații. Asta mă bucură. Jumătate de oră mai târziu, după ce s-a descărcat, spunându-mi tot ceea ce știa împotriva cumnatului, sor-mea și nepoata pleacă și mă lasă liniștită în casă.

Arunc un ochi pe ceas. 12 și cinci minute.

Atunci îmi amintesc că va veni Eric să mă caute și blestem. Nu vreau să ies cu el. Să se vadă cu persoana cu care a avut ședință azi-noapte. Mă duc la mine în cameră, iau telefonul și, surprinsă, văd că am un mesaj. E de la Eric.

„Amintește-ți! La ora 1 vin să te iau!"

Asta mă înfurie.

Dar cine se crede el ca să-mi ocupe tot timpul? Îi răspund:

„Nu am de gând să ies!"

Trimit mesajul, apoi respir ușurată. Doar pentru câteva secunde. Telefonul zbârnâie și citesc: „Micuțo, nu mă enerva!"

Să nu îl enervez?

Tipul ăsta este altceva, dar drăguț, în nici un caz. Și, înainte de a-i răspunde, mobilul meu se agită din nou.

„Pentru binele tău, te aștept la 1"

Citind asta, zâmbesc.

Va fi impertinent! Așa că decid să-i răspund: „Pentru binele dumneavoastră, domnule Zimmerman, nu veniți. Nu am chef!"

Telefonul răsună:

„Domnișoară Flores, vreți să mă enervați?"

Cu gura deschisă, privesc ecranul și îi răspund: „Vreau să uitați de mine!"

Parchez mobilul pe blatul de la bucătărie, dar sună din nou. Mă uit, rapid, la el.

„Ai două opțiuni. Prima, îmi arăți Madridul și te bucuri de o zi împreună cu mine. Și a doua, mă înfurii, iar eu sunt ȘEFUL tău. Tu decizi!"

M-a sufocat. Abuzul lui de autoritate mă pune pe jar, dar mă și excită.

Scanned with CamScanner

Oi fi imbecilă?

Tremur toată, las, din nou, mobilul pe blatul din bucătărie. Nu vreau să-i răspund. Dar el sună din nou și, curioasă din fire, citesc ce-mi scrie: „Alege o opțiune!"

Supărată, blestem printre dinți.

Mi-l imaginez zâmbind în timp ce scrie. Asta mă enervează și mai tare. Gata, uit de mobil! Dar el sună parcă și mai tare. Citesc: „Sunt în așteptare, iar răbdarea mea nu este infinită!"

Disperată, îmi aduc aminte de toți strămoșii lui. La final, răspund: „Voi fi pregătită pentru ora 13!"

Acum aștept eu răspunsul lui, dar nu apare. Covinsă că mă bag într-un joc pe care n-ar trebui să-l joc, îmi pregătesc altă cafea, în timp ce mă uit la ceasul de pe cuptorul cu microunde: 12.40! N-am timp de pierdut, iar mă apuc să alerg prin casă!!!

Scanned with CamScanner

9

Cu ce naiba mă îmbrac?

În cele din urmă, aleg blugii și un tricou cu „Guns'n'Roses" pe care mi l-a dăruit prietena mea, Ana. Îmi strâng părul într-o coadă înaltă. La 13.00 sună telefonul. Câtă punctualitate! Convinsă că e el, nu răspund. Să sune din nou. Zece secunde după, un nou apel. Zâmbesc. Ridic telefonul și zic distrată:

– Da.

– Coboară! Te aștept!

Pfuuu! Nici „bună ziua", nici nimic.

„Domnul autoritar" s-a întors!

Îl pup pe *Curro* pe căpșor, ies din casă cu speranța că look-ul meu în blugi o să-i displacă și va decide să nu mai iasă cu mine. Dar rămân mască atunci când îl văd, pe stradă, tot în blugi, cu un tricou negru, „parcat" lângă un „Ferrari" roșu, care mă lasă cu gura căscată.

Zâmbetul îmi revine pe față. Mă încântă! Dacă l-ar vedea și tata!

– E al tău?, întreb, apropiindu-mă de el.

Ridică din umeri și nu răspunde.

Presupun că este închiriat și mă îndrăgostesc, la prima vedere, de acea mașină impresionantă. O mângâi cu grijă, în timp ce văd că mă privește.

– Mă lași să o conduc?

– Nu!

– Haideee, te roooog, insist. Nu-mi distruge bucuria, lasă-mă! Tata are un service auto, știu cu ce se halesc lucrurile astea!

Se uită la mine. Eu, la el.

Scanned with CamScanner

Respiră greu și eu surâd. În final, neagă, dând din cap.

– Arată-mi Madridul și, dacă te comporți bine, poate îți dau voie să o conduci. Asta mă emoționează, apoi continuă: Eu șofez și tu îmi spui pe unde să merg. Așadar, încotro o apucăm?

Mă gândesc o clipă, apoi răspund repede:

– Ce zici dacă mergem la cele mai cool locuri din Madrid: Plaza Mayor, Puerta del Sol, Palacio Real, le știi pe astea?

Nu răspunde, așa că-i dau indicații și ne scufundăm în trafic. El conduce, eu mă bucur că sunt într-un „Ferrari". Ce tare! Dau muzica mai tare. Îmi place melodia lui Juanes. El o dă mai încet. Eu o dau mai tare.

– Hai să vedem! Gata, nu mai ascult, protestez.

– Ești surdă?

– Nu, nu sunt surdă, dar puțină muzică în interiorul mașinii, așa, ca să-ți dea viață, nu cred că strică.

– Și vrei să și cânți?

Întrebarea asta mă ia pe nepregătite.

– De ce? Tu nu cânți niciodată?

– Nu.

– De ce?

Se schimonosește. Și gândește... și gândește...

– Sincer, nu știu, răspunde, într-un final.

Nu mă așteptam. Îl privesc și adaug:

– Să știi că muzica e ceva minunat în viață. Mama mereu îmi spunea că melodiile îmblânzesc până și fiarele, iar versurile multora dintre cântece sunt atât de semnificative pentru oameni, încât ne ajută să ne punem ordine în sentimente.

– De ce vorbești despre mama ta la trecut?

– A murit de cancer acum câțiva ani.

Eric îmi atinge mâna.

– Îmi pare rău, Jud, murmură el.

Îi fac un semn din cap, așa, de înțelegere, și, fără să vreau să vorbesc prea mult despre mama, adaug:

Scanned with CamScanner

– Îi plăcea foarte mult să cânte. Mie, la fel.

– Şi nu-ţi este ruşine să cânţi în prezenţa mea?

– Nu, de ce?, răspund, ridicând din umeri.

– Nu ştiu, Jud, poate de ruşine...

– În nici un caz. Sunt topită după muzică. Dacă aş putea, aş cânta toată ziua. Apropo, îţi recomand să faci la fel.

Dau, din nou, volumul tare la muzică şi, arătându-mi puţina ruşine pe care o am, mişc umerii şi încep să cânt:

Tengo la camisa negra, porque negra tengo el alma
Yo por ti perdi la calma y casi pierdo hasta mi cama.
Cama cama caman baby, te digo con disimulo
Que tengo la camisa negra y debajo tengo el difunto.

Văd cum linia buzelor lui se curbează. Asta îmi dă siguranţă. Continui să cânt, melodie după melodie. Ajungem în centrul Madridului, băgăm maşina într-o parcare subterană. Jinduiesc după ea când ne îndepărtăm. Eric îşi dă seama de asta, se apropie de urechea mea:

– Aminteşte-ţi! Dacă te porţi frumos, te las să o conduci, îmi şopteşte.

Expresia feţei mi se schimbă şi o undă de fericire mă învăluie complet când îl văd cum râde. Ştie să zâmbească. Are un surâs foarte frumos. Ceva ce nu foloseşte mult, dar, când o face, mă încântă. Ieşim din parcare, mă prinde de mână ferm. Sunt surprinsă plăcut, nu o retrag pe a mea. Mergem pe Calle del Carmen, ne apropiem de Puerta del Sol. Urcăm pe Calle Mayor şi ajungem în faimoasa Piaţă[7]. E încântat de tot ceea ce vede, continuăm până la Palacio Real. Aici e închis, dar, pentru că umblăm de ceva vreme, stomacul meu începe să dea semne de foame, aşa că-i sugerez să mâncăm aproape, la un restaurant italian al unor prieteni.

7 Este vorba despre Plaza Mayor din Madrid.

ned with CamScanner

Ajungem aici, amicii ne salută, încântați. Ne așezăm la o masă ceva mai retrasă, comandăm, apoi ne aduc ceva de băut.

– E bună mâncarea aici?

– Cea mai bună. Giovanni și Pepe gătesc senzațional. Și te asigur că toate produsele sunt aduse direct de la Milano.

După vreo zece minute, chiar el poate confirma acest lucru, după ce gustă o mozzarella de bivol cu roșii, dintr-aceea monumentală.

– Foarte gustos!

Rupe o altă bucată și mi-o oferă. O accept.

– Vezi?, înghit și spun: Ți-am zis eu!

Confirmă. Taie altă bucată, mi-o oferă. O accept și intru în jocul lui. Rup și îi dau și eu. Nu zice nu! Amândoi mâncăm din mâna celuilalt, fără să ne pese de ceea ce zic cei din jur. Termină mozzarella, se șterge cu un șervețel, apoi mă privește.

– Vreau să-ți fac o propunere, îmi zice.

– Hmmm. Cunoscându-te, sigur va fi indecentă.

Surâde când îmi aude comentariul. Îmi atinge, cu degetul lui, vârful nasului și spune:

– Voi sta în Spania o perioadă, apoi mă voi întoarce în Germania. Îmi imaginez că știi că tatăl meu a decedat acum trei săptămâni. Vreau să vizitez toate filialele pe care firma le are aici, în Spania. Să cunosc situația fiecăreia, pentru că doresc să dezvolt afacerea și în alte țări. Până acum, tatăl meu se ocupa de tot. Ei, bine, acum eu conduc totul.

– Îmi aduc aminte că am auzit de decesul dumnealui. Îmi pare rău.

– Ascultă, Jud, mă întrerupe. E clar că nu mă lasă să intru mult în viața sa. Am multe întâlniri prin orașele spaniole, aș vrea să mă însoțești. Cunoști limba germană, știi s-o scrii și s-o vorbești. Am nevoie ca în timpul ședințelor să trimiți diverse documente la sediul nostru principal, din Germania. Joi trebuie să fiu în Barcelona și...

Scanned with CamScanner

– Nu pot! Am mult de lucru și...

– Nu-ți face griji pentru job. Eu sunt șeful tău acum.

– Ca să înțeleg: îmi ceri să las totul și să te însoțesc în călătoriile tale?, îl întreb aproape mecanic.

– Da!

– Și de ce nu-i ceri asta lui Miguel? El era secretarul tatălui tău, nu?

– Te prefer pe tine. Și, văzându-mi surâsul, adaugă: vei veni în calitate de secretară. Vacanțele tale se vor amâna până ne întoarcem, le poți lua atunci. Și, bineînțeles, salariul tău pentru tot acest timp va fi cel pe care-l ceri.

– Ufff...! Nu mă ispiti cu salariul, căci voi profita de tine!

Își sprijină coatele pe masă. Lipește mâinile. Culcă, pe ele, bărbia:

– Profită de mine!

Buzele îmi tremură.

Nu vreau să mă fac că înțeleg ceea ce-mi propune. Sau, cel puțin, nu mă gândesc la ceea ce pricep eu. Dar, așa cum am mai spus, nu sunt în stare să-mi țin gura nici măcar în apă, așa că-l întreb:

– O să mă plătești pentru a sta cu tine?

Mă privește fix și răspunde:

– Te voi plăti pentru munca ta! Jud, drept cine mă iei?

Sunt nervoasă, simt cum stomacul mi se strânge. Iar întreb, de data asta așa, ca o șoaptă, nu vreau ca nimeni să ne audă:

– Și munca mea care va fi?

Rămâne neschimbat, își ascute privirea lui impresionantă și mă lămurește:

– Tocmai ce ți-am explicat, micuțo. Vei fi secretara mea. Persoana care se va ocupa să trimită către biroul central din Germania tot ceea ce vom discuta în ședințele astea.

Mintea mea pornește la drum, dar, înainte de a mai spune ceva, mă prinde de mână.

Scanned with CamScanner

– Nu mă ascund, nu neg că mă atragi. Îmi place să te surprind, să te ascult cum gemi. Dar te rog să mă crezi că ceea ce-ți propun este decent în totalitate.

Asta mă excită și mă face să râd. Deodată, mă simt precum Demi Moore în celebra „Propunere indecentă".

– La hoteluri vom avea camere separate?, întreb.

– Bineînțeles! Fiecare cu spațiul său personal. Ai timp să te gândești până marți. Atunci am nevoie de un răspuns sau îmi voi căuta altă secretară.

E momentul în care Giovanni apare cu o pizza Quatro Staggioni și o pune în centrul mesei. Apoi se retrage. Mirosul îmi redeschide barierele stomacului și surâd. Mă imită. Din acel moment, nu mai vorbim nimic despre filiale, deplasări și ședințe. Îi mulțumesc! Trebuie să analizez. Acum, ne limităm doar la a ne bucura de o mâncare pe cinste.

Scanned with CamScanner

10

Cum ieşim din restaurant, Eric mă prinde din nou de mână, cu un gest posesiv, iar eu mă las purtată de val. Îmi place tot ceea ce îmi face, deşi acum e clar că nu sunt cu picioarele pe pământ, din cauza propunerii primite.

O parte din mine vrea să refuze, cealaltă, să accepte. Îmi place de Eric. Îmi plac ale sale sărutări. Îmi place cum mă atinge şi cum se joacă. Ne plimbăm prin grădinile din Palacio Real, în căutare de umbră. Vorbim vrute şi nevrute, dar fără a intra în detalii.

– Ai chef să vii la mine la hotel?, mă întreabă deodată.

– Acum?

Mă scanează toată, apoi spune cu o voce afectată:

– Da, acum! Stau la hotelul „Villa Magna".

Stomacul mi se contractă. Să merg cu Eric într-o cameră de hotel presupune... exact ce presupune! Sex... sex... sex. Şi, după ce-l privesc câteva secunde, îi răspund afirmativ din cap, convinsă că asta e ceea ce vreau de la el. Sex! Mergem de mână până la parcare.

– Mă laşi să conduc eu?

Mă priveşte cu ochii lui mari, albaştri, neliniştiţi, apoi îşi apropie gura de urechea mea.

– Ai fost cuminte?

– Foarte cuminte!

– Şi o să cânţi din nou?

– Fii sigur de asta!

Îl aud râzând, dar nu-mi răspunde. Ajungem la parcare, plăteşte tichetul, mă priveşte din nou şi-mi dă cheile.

Scanned with CamScanner

– Dorințele tale sunt ordine pentru mine, micuțo!

Emoționată, fac un salt á la Rocky Balboa, ceea ce îl face să râdă. Mă ridic pe vârfuri și îi sărut buzele. De data asta eu sunt cea care-l apucă de mână și trage de el în căutarea „Ferrari"-ului.

– Ohhhh, țip, emoționată.

Eric intră în mașină și își pune centura.

– Bine, Jud, zice. Totul e al tău.

Zis și făcut.

Pornesc motorul și deschid radioul. Imediat, muzica celor de la „Maroon 5" umple interiorul vehiculului și, înainte ca el să atingă butonul de volum, îl privesc și îi zic:

– Nici măcar să nu îndrăznești!

Își dă ochii peste cap, dar zâmbește. E binedispus. Ieșim din parcare și mă simt precum o războinică amazoană la volanul acestei impresionante mașini. Știu exact unde este hotelul „Villa Magna", dar înainte decid să dăm o tură pe M-30. Eric nu vorbește, dar rezistă eroic la volumul radioului și la cântecele mele. Jumătate de oră mai târziu, când mă simt satisfăcută, încetinesc și ies de pe M-30 pentru a merge la hotelul „Villa Magna".

– Mulțumită de cursă?

– Mult, răspund emoționată, pentru că am condus o asemenea mașină.

Mâna lui îmi gâdilă picioarele și se oprește fix pe muntele lui Venus. Face cercuri deasupra lui, mă umezesc imediat. Scandalizată, vreau să-mi „închid" picioarele.

– Sper ca într-o jumătate de oră să fii și mai mulțumită, îmi spune.

Asta mă face să râd, în timp ce mâna sa jucăușă îmi strânge sexul prin blugi. Sunt din ce în ce mai excitată, și, când ajungem la poarta hotelului, ne dăm jos, mă prinde de mână, îmi ia cheile și i le dă băiatului de acolo. Apoi, trage de mine până ajungem la ascensor. Odată ce suntem în interior, liftierul nu

Scanned with CamScanner

are nevoie să ne întrebe nimic: știe perfect unde să ne lase. Cum ajungem la ultimul etaj, ușile se deschid și citesc: „Suite Royal".

Intru și respir luxul și strălucirea în stare pură. Mobilă de culoarea cafelei, grădină japoneză... Atunci observ că există două uși în apartament. Le deschid și descopăr două camere fantastice, cu paturi enorme, de tip matrimonial.

– La ce ai nevoie de două camere?

Eric se apropie de mine și se sprijină de perete.

– Una pentru joacă, alta pentru somn, murmură el.

Deodată, se aud două bătăi scurte în ușă. Apare un bărbat de vârstă medie. Eric îi spune:

– Să aducem căpșune, ciocolată și șampanie franțuzească.

O las la alegerea dumneavoastră.

Bărbatul dă din cap și pleacă. Sunt încă într-o stare de șoc. Mă duc direct spre terasă. Deschid ușile și ies.

În curând, îl simt pe Eric în spatele meu. Mă prinde de mijloc, mă trage către el. Săruturile lui poposesc pe gâtul meu. Închid ochii, mă abandonez, toată, lui. Simt cum mâinile sale îmi cuprind sânii. Îi masează, mă umezesc deja. Am revenit în cameră, simt că vrea să mă posede. Nu mai are răbdare, mă dorește acum!

– Eric, te pot întreba ceva?

– Da!

Mă simt din ce în ce mai umedă.

– De ce te grăbești atât de tare?

Mă privește... mă privește... mă privește și, în final, zice:

– Pentru că nu vreau să pierd nimic, mai ales când este vorba despre tine. Un gâfâit îmi scapă, în timp ce el mă întreabă: Ai vibratorul în poșetă?

Când îmi amintesc, înjur în gând.

– Nu, răspund.

Nu spune nimic. Nu mă mișc, dar el îmi deschide nasturele de la blugi și-mi coboară fermoarul. Își introduce mâna pe sub

Scanned with CamScanner

chiloţeii mei, trece prin despicătura umedă, apoi pune un deget pe clitoris şi-l masează. Îl stimulează.

– Ţi-am zis să-l ţii mereu cu tine, îţi aminteşti?

– Da!

– Ah, micuţo. Trebuie să nu uiţi sfaturile pe care ţi le dau dacă vrei să ne bucurăm din plin de sex.

Sunt de acord, subjugată în totalitate, când degetul său se opreşte şi iese complet din chiloţeii mei. Vreau să-i cer să continue. Îl apropie de gura mea.

– Vreau să ştii cum eşti la gust. Vreau să înţelegi de ce sunt atât de nebun să te devorez din nou.

Fără a fi necesar să-mi spună mai multe, mişc gâtul şi bag degetul lui în gura mea. Gustul sexului meu e sărat.

– Azi, domnişoară Flores, începe să-mi murmure în ureche Eric, vei plăti pentru că nu ai avut vibratorul la tine şi ai stricat unul dintre jocurile mele.

– Îmi pare rău, eu...

– Nu, să nu-ţi pară, micuţo. Ne vom juca altceva. Ai curaj?

– Da..., suspin, mai excitată cu fiecare moment ce trece.

– Eşti sigură?

– Da...

– Fără limite?

– Doar sado, nu!

Îl simt cum surâde, când se aud, din nou, bătăi în uşă. Eric se îndepărtează de mine. Când revine, văd cum unul dintre chelneri a adus o masă de cristal şi de argint, cu tot ceea ce a cerut.

Eric desface şampania, o pune în două cupe, se apropie şi ciocneşte cu mine.

– Să toastăm pentru cât de bine ne vom simţi jucându-ne, domnişoară Flores.

Îl privesc. Mă priveşte.

Simt cum corpul meu reacţionează la cuvântul „joc". Dacă ar vedea facebook-ul acea privire a lui, ar primi, imediat, un

Scanned with CamScanner

„like". La final, zâmbesc, ciocnesc cupa mea de a lui și sunt gata cu toată ființa mea.

– Ciocnesc pentru asta, domnule Zimmerman!

Scanned with CamScanner

11

Între râsete, insinuări și atingeri, bem aproape toată sticla de șampanie, în timp ce stăm pe terasa enormă și frumoasă a apartamentului. Madridul este la picioarele mele, mă încântă să-l privesc. Încă mă gândesc la propunerea pe care mi-a făcut-o în restaurant.

Să accept sau să refuz?

Mă întreb asta oarecum cu teamă. Nu sunt obișnuită să beau, mai ales șampanie. Eric vorbește la telefon cu cineva, trag cu coada ochiului. Mă pune pe jar cu blugii aceia cu talie joasă și cămașa lui neagră. E puternic și atletic. Bărbatul tipic cu ochi clari, păr scurt. Dacă-l vezi, nu-ți mai poți lua ochii de la el. Nu are nici un tatuaj. Azi, toți cei de vârsta lui au. Deși, mă bucur, pentru că, la cum îmi plac mie tatuajele, m-aș fi jucat cu el toată ziua.

Îi analizez, cu răbdare, tot corpul. Mă opresc la partea superioară a blugilor, observ că are desfăcut primul nasture. Mă excită. Mă incită. Mă provoacă. Lasă telefonul, merge spre frapiera cu gheață. Mă privește și-mi surâde. Căldură. Îmi este foarte cald.Umple ultimele cupe de șampanie, lasă sticla goală jos. Se apropie de mine, îmi dă paharul și-mi șoptește, sărutându-mă pe frunte:

– Hai să mergem în dormitor.

Tremur, din nou, sexul mi se contractă. Vreau să-mi pun pantofii cu toc până în cameră, el zice să merg așa, desculță.

A venit momentul pe care mi-l tot doresc, suspinând și imaginându-mi-l din momentul în care l-am văzut în stradă, lângă al său „Ferrari". Când intrăm într-unul dintre acele două

Scanned with CamScanner

dormitoare imense, închid ochii și mă arunc pe un pat. „King size". Eric se mișcă puțin prin cameră, o muzică senzuală ne învăluie. Se așază, se sprijină cu o mână de pat. Cu cealaltă ține cupa, mai ia o înghițitură.

– Ești pregătită pentru a ne juca, micuțo?

Anumite părți ale corpului, mai ales cele de jos, se contractă.

Simt cum mă umezesc. E atât de sexy, atât de bărbătesc. Sunt disperată după tot ceea ce vrea el, așa că răspund:

– Da!

Îl văd cum dă din cap.

Se ridică. Deschide un sertar.

Scoate două eșarfe de mătase neagră, o cameră video și niște mănuși. Mă surprinde și mă sperie în același timp. Dar, incapabilă să mă mișc, rămân încremenită, așteptând să se apropie de mine. Asta și face. Trece cu limba sa provocatoare prin gura mea și îmi mângâie fundul cu o mână.

– Ai un fund prețios. Îmi doresc să-l posed.

Speriată, dau un pas înapoi.

Niciodată nu am făcut sex anal!

Eric înțelege reacția mea. Face un pas către mine. Mă prinde din nou de fund, în timp ce mă strânge lângă el, excitându-mă:

– Stai liniștită, micuțo. Azi nu-ți voi penetra frumosul tău posterior. Mă excită să știu că voi fi primul și vreau să te bucuri când o vom face. Atunci, va fi încetul cu încetul, stimulându-te ca să simți plăcere, nu durere. Ai încredere în mine!

Îmi înghit nodul din gât, pe care-l țineam în încercarea de a zice ceva.

– Azi ne vom juca cu senzațiile, zice el. Voi pune această cameră pe mobilă, pentru a înregistra totul. Apoi vom vedea împreună ceea ce s-a întâmplat. Ești de acord?

– Nu-mi plac înregistrările, reușesc să spun.

Conturează un surâs captivant. Ochii îi strălucesc și mă privește de la înălțimea sa.

Scanned with CamScanner

– Stai liniștită, Jud! Primul interesat în a nu se vedea nimic din ceea ce facem aici tu și eu sunt chiar eu, nu crezi?

Mă gândesc la asta pentru câteva secunde și-mi dau seama că are dreptate.

E bogat și puternic. Și are cel mai mult de pierdut dintre noi. Accept. Lasă camera pe mobilă, apasă pe un buton, apoi se apropie de mine.

– O să-ți acopăr ochii cu această eșarfă. Uite, simte-o!

O ating fără să protestez. Suavă, moale. Mătase.

– Ceea ce vei simți când te voi avea dezbrăcată în acest pat va fi aceeași senzație de senzualitate pe care ai simțit-o atingând această eșarfă.

Acultând asta, mă activez din nou. Mă supun.

– Mă încântă ochii tăi, murmur, fără să mă pot abține. Privirea ta.

Eric se uită la mine pentru câteva secunde și, fără să facă referire la ceea ce tocmai am spus, continuă:

– Pe lângă faptul că-ți voi acoperi ochii, cum știu că ai încredere în mine, îți voi lega mâinile și le voi fixa de tăblia patului, la cap, ca să nu mă poți atinge!

Încerc să protestez. Încerc să protestez. Îmi pune un deget pe gură și adaugă:

– E o pedeapsă, domnișoară Flores, pentru că ai uitat vibratorul!

Asta mă face să zâmbesc și să mă uit la mănuși, din curiozitate. Și le pune și-mi atinge brațele. Suavitatea pe care o simt mă încântă! Nu-i percep degetele. Doar suavitatea oferită de mănuși.

Fără a spune ceva, mă așază pe pat și mă privește. Înțeleg, repede, ce vrea să fac. Mă dezbrac. Îmi scot blugii și tricoul. Aceeași operație ca-n ziua precedentă. Mă apropii de el „îmbrăcată" doar cu chiloțeii și cu sutienul și simt din nou cum își sprijină fruntea de stomacul meu și-și pune gura pe bikini. Senzația aceasta surprinde clitorisul meu, care începe să vibreze.

Scanned with CamScanner

Își scoate mănușile și le pune pe pat. Mă prinde de talie cu mâinile lui puternice, mă postează peste el. Mă privește și scoate un zgomot suav, în timp ce îi simt mădularul dur între mușchii mei și răsuflarea deasupra pieptului.

– Ești gata pentru a juca ce vreau eu?

– Da, răspund incitată de dorință.

– Sigur?

– Sigur!

– Indiferent de ce va fi?, șoptește, apropiindu-se cu gura.

Îmi ia mâinile, mi le pune pe cap și îi masez părul.

– Orice, mai puțin...

– Sado, știu, zice el și eu zâmbesc.

Îmi desface sutienul și sânii mei mari rămân liberi în fața lui. Cu lăcomie îi prinde-n gură. Prima dată unul, apoi, celălalt. Îmi întărește sfârcurile cu limba, cu degetele... Asta mă face să gem.

– Oferă-mi sânii tăi, îmi spune cu o voce răgușită.

Așezată complet deasupra lui, îi prind cu mâinile și îi apropii de gura lui. Îi suge și atunci încerc să-l îndepărtez. Îmi dă o palmă peste fund. Amândoi ne privin, scânteile ce țâșnesc dintre noi sunt pe cale să provoace un scurtcircuit. Eric mă lovește, din nou, peste fese. Ustură! Și, cum nu mai vreau să mai primesc încă o palmă, îi storcesc sânii de gură, să-i apuce, să-i ia. Îi mușcă și îi suge, în timp ce eu îi ofer.

Mă uit spre cameră.

Mi se pare incredibil că eu fac asta, dar nu pot și nici nu vreau să mă opresc. Iubesc senzația asta. Eric și personalitatea lui distrugătoare mă inhibă total și, într-un astfel de moment, sunt dispusă să fac orice mi-ar cere.

Deodată, simt cum degetele sale scotocesc pe sub chiloțeii mei și asta mă înfierbântă și mai tare.

– Pune-te în genunchi!, îmi ordonă.

Îl ascult și văd că el se întinde pe jos, fix între picioarele mele. Îmi dă jos chiloțeii, încet, mi-i scoate, îmi depărtează

Scanned with CamScanner

picioarele, pune mâinile pe şoldurile mele şi mă obligă să mă aplec. Sexul meu. Vaginul cel umed. Clitorisul meu şi toată fiinţa mea rămânem expuse lui.

Surâde şi mă îndeamnă cu privirea să-mi pun vaginul peste buzele sale. Fac asta, dar gem şi explodez doar când simt contactul. Mă prinde de şolduri, mă trage, cu forţă, spre el. Mă simt ciudat. Perversă în acea postură.

Eric este pe jos, eu, deasupra, mişcându-mi sexul peste buzele lui. Îmi place! Mă înnebuneşte! Orgasmul creşte în mine, în timp ce el mă trage şi mai tare şi mă devorează. Limba lui iese şi intră în mine, ca apoi să înconjoare clitorisul cu grijă între dinţii săi şi să tragă de el. Ţip!

Căldura vaginului meu mi se împrăştie prin tot corpul. Urcă până la cap. Faţa îmi arde, vreau s-o iau la fugă.

– Aruncă-te pe pat, Jud, îmi zice, rămânând nemişcat.

Face asta, în timp ce-mi ţin respiraţia. Vreau să continue.

– Pune-te mai sus... mai sus! Deschide picioarele, ca eu să pot vedea ceea ce-mi doresc. Ascult, iar el icneşte înnebunit. Aşa, micuţo, aşa, arată-mi totul!

Îşi scoate cămaşa şi o aruncă pe lateralul patului. Are bicepşii impresionanţi. Apoi, pantalonii şi, în timp ce eu deschid picioarele şi el îmi observă umiditatea, văd că mănuşile sunt aproape de mine, împreună cu o cutie deschisă, plină de prezervative. Prinde, ferm, una dintre eşarfele de mătase şi se aşază călare peste mine.

– Dă-mi mâinile tale!

I le dau.

Le împreunează şi le leagă de încheieturi.

Mă sărută, apoi îmi ridică mâinile deasupra capului şi le leagă de o bară de pe tăblie. Respir cu dificultate. Este pentru prima oară când las pe cineva să-mi lege mâinile şi sunt şi agitată, şi excitată. Când vede că sunt bine legată, se apropie de faţa mea. Îmi sărută un ochi, apoi pe celălalt.

Scanned with CamScanner

Îmi trece cealaltă eşarfă peste ochi. Nu mai văd nimic. Doar aud muzica swing şi îmi imaginez ce se petrece.

Dezbrăcată şi expusă total lui, simt a sa gură pe bărbia mea. O sărută. Vreau să mă mişc, dar nu pot. Eşarfele nu-mi permit asta. Gura îi coboară pe sâni. Se distrează cu ei, întărindu-i, apoi îşi foloseşte degetele pentru a îi excita. Călătoria lui continuă, până ajunge la buric, şi respiraţia mi se accelerează din nou. E deja la vagin, îl sărută şi-mi deschide, şi mai mult, picioarele. Degetele se joacă în despicătura mea şi simt cum alunecă datorită umidităţii. Buzele i se împing, din nou, în mine. Mă suge. Mă absoarbe şi gem, în timp ce-mi deschid complet picioarele pentru a lua tot ce vrea de la mine.

– Mă încântă cum ştii, îl aud spunând, după un ultim asalt asupra clitorisului meu superexcitat.

E între picioarele mele. Începe să coboare spre glezne. Patul se mişcă. Pare că se îndepărtează şi, la un moment dat, muzica sună mai tare. Respir şi mai agitată. Îmi doresc să continue, dar mă sperie faptul că nu ştiu ce va urma. Patul iar se clatină, percep că-şi pune mănuşile. Cu ele, începe să-mi atingă picioarele.

Gem... gem... gem.

Doar pot să gem!

Când îmi pliază picioarele şi-mi separă genunchii... Ah, Doamne! Gura lui se apucă, din nou, de joacă la clitorisul meu vibrant. Îl „ciuguleşte", iar eu ţip. Îl stimulează cu limba, iar eu gem. Simt că din nou îl prinde între dinţii săi, dar, de această dată, nu trage de el. Îi dă câteva atigeri cu limba, eu urlu din nou. Presiunea pe care mâinile sale o exercită asupra mea, mişcările de rotaţie ale gurii, toate acestea mă topesc.

Gem... gem... gem... şi încerc să îmi închid picioarele.

Nu-mi permite. Cred că voi muri atunci când îmi muşcă labiile interne. Mă arcuiesc, gem înnebunită şi-mi deschid picioarele. Jocul lui îmi place şi mă excită. Vreau mai mult şi el îmi dă. Deodată, simt cum îmi introduce ceva în vagin. E suav,

Scanned with CamScanner

rece și dur. Îl bagă cu atenție, îl rotește și repetă operațiunea. Mă simt pe altă lume, șoldurile mele se ridică în căutarea a mai mult. Gura lui e tot la vaginul meu, scoate și introduce acel *ceva* în mine.

Timp de câteva minute, corpul meu îi aparține în totalitate. Sunt sclava lui sexuală. Vreau să nu se oprească! Scoate din interiorul meu ceea ce mi-a băgat, gura lui se joacă, din nou, cu clitorisul explodat. Urlu de satisfacție, iar el trage cu dinții, ușor. Îmi place. Mănușile se plimbă acum pe fundul meu. Mă trage de fese, mă împinge în gura lui. Voi exploda, în timp ce unul dintre degetele lui se joacă aproape de orificiul meu anal. Face cercuri deasupra lui, iar eu îi cer mai mult.

Obiectul care mai înainte mă înnebunea se joacă, acum, cu orificiul meu anal. Mă excită, dar nu-l introduce. Îl plimbă, ca și cum ar vrea să-mi indice că într-o zi nu se va limita doar la a trece pe acolo. Deodată, un orgasm mă înăbușă. Intru în convulsii de satisfacție, în timp ce simt că el îmi dă drumul picioarelor.

– Mă încântă gustul tău, micuțo, spune el, în timp ce strâng din mușchi și simt cum își pune prezervativul.

Sunt lacomă de cea mai incredibilă dorință pe care mi-am putut-o imagina vreodată. Ard toată. Mă topesc. Îmi dau seama cum tot patul se inundă, în timp ce corpul lui puternic ajunge deasupra mea.

– Deschide picioarele pentru mine!

Vocea lui dându-mi acel ordin e mană cerească pentru auzul meu. Corpurile ni se îmbină. Simt mădularul lui dur în vaginul meu.

– Spune-mi tot ce vrei!, îmi zice.

Dumnezeule, ce vorbe! Mă încântă când le aud.

Nerăbdarea mă face să mă mișc. Nu răspund, dar el îmi cere:

– Spune-mi tot ce vrei! Vorbește sau nu continui!

Protejată de eșarfă, respir cu dificultate.

Scanned with CamScanner

– Penetrează-mă!, reușesc să-i răspund la ordinul lui.

Îl aud râzând. Mâinile lui sunt deasupra vaginului. Căldură.

Mă atinge și mă deschide, pentru a introduce în totalitate mădularul lui în mine. Mă arcuiesc. Nu se mișcă, dar simt cum îi bate inima în interiorul meu, când îmi șoptește la ureche:

– Îți place așa?

Confirm din cap. Nu pot vorbi. Am gura atât de uscată că nu pot articula cuvintele.

– Te-ai lăsat purtată de ceea ce s-a întâmplat înainte?

– Da!

– Ai simțit plăcere?

– Da!

Îl aud gâfâind, în timp ce mă lovește peste fund.

– Perfect, micuțo... Acum e rândul meu!

Îmi reții un geamăt, în timp ce simt cum corpul meu începe să ardă. Îmi ciupește, tandru, sfârcurile.

– Ești umedă și pregătită. Mă încântă.

Simt cum patul se mișcă din nou. Și, fără să scoată mădularul din mine, se așază în genunchi pe pat. Îmi apucă șoldurile cu mâinile și dă drumul la un ritm infernal. Înăuntru... afară... înăuntru... afară.

Puternic... puternic...

Am senzația că mă va rupe în două, dar de plăcere.

– Îți place să ți-o trag așa?, mă întrebă printre gâfâieli.

– Da... da...

Înăuntru... afară... înăuntru... afară.

Corpul meu e din nou al lui. Nu vreau să se oprească. Aud mormăielile, respirația sa la câțiva centimetri de mine. Forța lui mă cuprinde și, deși mâinile sale sunt acum fără mănuși, îmi strâng șoldurile și-mi deschid picioarele pentru el. Mă agit. Cum nu pot vedea scena, mi-l imaginez și asta mă face să turbez și mai mult. Sunt precum o păpușă în mâinile lui, sunt a lui

Scanned with CamScanner

toată. Se apleacă puțin spre mine și, după un atac sălbatic final, aud sunetul lui de satisfacție.

Câteva secunde mai târziu, cu respirația încă neașezată la locul ei, mă sărută puternic și posesiv. Când se îndepărtează de mine, îmi desface mâinile. Apoi le ia cu grijă și-mi sărută încheieturile. Îmi scoate eșarfa de la ochi și ne privim.

– Totul e ok, micuțo?

Sunt puțin doborâtă de penetrarea prea profundă, dar confirm.

– Da!

Îmi dau seama că nu zic decât „da", „da" și „da", dar nu-s capabilă de altceva.

Zâmbește. Se ridică de pe pat. Își scoate prezervativul, se îndreaptă spre baie.

– Mă bucur să știu asta!

Răceala lui din aceste momente mă dă pe spate. Îl văd cum dispare, mă uit prin cameră. Ochii mi se opresc asupra camerei video. Mă îndrept, goală, spre baie. Ascult dușul!

Da, vreau să mă spăl!

Eric mă vede că intru lângă el. Are o geantă cu obiecte personale și, când mă observă în oglindă, se supără și o închide.

– Ce faci aici?

Vocea lui mă paralizează. Ce se întâmplă?

– Îmi este cald. Voiam să fac duș!

Cu fruntea încruntată, îmi răspunde:

– Ți-am cerut eu să faci duș cu mine?

Mă uit la el ciudat.

Dar ce se întâmplă?

Fără să îi răspund, furioasă, îi întorc spatele. Ce are? Dar apoi simt mâna lui umedă cum o caută pe a mea. Contraatac:

– Știi? Urăsc când devii așa, morăcănos! Mai știu că ceea ce avem este doar sex, dar nu înțeleg cum te poți simți bine cu

Scanned with CamScanner

mine, apoi, dintr-o dată, te transformi într-un insensibil. De ce trebuie să-mi vorbești așa?

Eric mă privește. Văd cum își închide ochii și încearcă să mă apropie de el. Mă las îmbrățișată.

– Îmi pare rău, Jud. Ai dreptate. Iartă-mă că am ridicat tonul.

Sunt furioasă.

Vreau să mă eliberez, dar el nu mă lasă. Mă prinde, mă ridică, mă duce în interiorul dușului enorm, aici îmi dă drumul și-mi spune în timp ce apa ne udă:

– Întoarce-te!

Îmi dau seama de intențiile lui și refuz, furioasă.

– Nu!

Zâmbește. Își întoarce capul și mormăie, luându-mă, din nou, în brațele lui.

– De acord.

Stând acolo, lângă el, îi simt mădularul dur între picioarele mele. Îl privesc, el își apropie gura de a mea. Mă îndepărtez, rapid!

– Ce faci?

– „Cobra"!

– Ce cobră?, întreabă, surprins.

Fața lui dezorientată mă face să râd. Veninul meu dispare.

– În Spania se spune „a face pe cobra" atunci când cineva vrea să te sărute, iar tu dispari, îl lămuresc.

Acum râde el, iar râsul acesta mă recucerește. Inconștient, îl prind de șolduri și-l încolăcesc.

– Dacă te sărut, faci din nou cobra?, mă întreabă, fără să se apropie de mine.

Mă fac că mă gândesc, dar, când simt mădularul lui dur, mormăi:

– Nu, dacă mi-o tragi!

Dumnezeule! Ce-am zis?

Scanned with CamScanner

Am zis „să mi-o tragi?" Doamne, dacă tata ar auzi, mi-ar spăla gura cu săpun o lună întreagă.

Când termin de zis ce am avut de zis, mă simt mediocră. Dar Eric mă ajută să scap de acest sentiment. Văd cum își apucă mădularul și-l plimbă prin jurul vaginului meu. Perversă. În acel moment mă simt perversă. Mă reazămă de un perete, mă prind de o bară de metal din instalația dușului.

– Ce mi-ai cerut, micuțo?

Pieptul meu crește și descrește, atât de excitată sunt. Repet doar atât:

– Trage-mi-o!

Cuvintele mele îi plac. Îl lovesc. Văd asta în privirea lui.

Îi place când vorbesc urât. Se mișcă mai dur. Mai bestie.

Fără prezervativ, fără precauții, sub jetul dușului simt cum carnea se deschide în mine la introducerea minunatului și udului său mădular. Da! E prima dată când pielea lui și pielea mea se împreunează fără prezervativ și e minunat! Halucinant!

Perversitatea mea crește. Și când simt că testiculele lui se freacă de mine, mă țin de umerii săi, ca să-l ajut la mișcare. Dar Eric, ca de obicei, nu mă lasă. Pune mâinile sale pe fesele mele, le prinde cu forță și, în timp ce mă lovește ușor, ceea ce mă determină să-l privesc drept în ochi, mă mișcă în căutarea unei noi plăceri.

Sunetul corpurilor noastre lovite, simultan, de apă, mă omoară. Închid ochii și mă las purtată de val, în timp ce gemetele noastre explodează în baia prețioasă.

– Uită-te la mine, îmi cere. Dacă-ți plac ochii mei, privește-mă!

Deschid ochii și îi fixez pe el.

Mandibula-i în tensiune, dar privirea lui albastră este cea care mă vrăjește. Efortul pe care simt că-l face în timp ce se joacă mă excită și mai mult. Atunci schimbă ritmul penetrărilor. Țip și las capul pe spate.

Scanned with CamScanner

– Uită-te la mine! Uită-te la mine mereu, îmi cere din nou.

Mă prind cu forță de umerii lui și-l privesc. Mă las condusă, în timp ce ochii lui îmi vorbesc. Îmi cere să-mi dau drumul, țipând. Îmi cere să fac asta și, când nu mă mai pot concentra, îmi bag unghiile în carnea lui, scot un urlet și mă eliberez.

– Da, așa, ejaculează pentru mine!

Vaginul se contractă, un infinit de spasme interne. Îi dau plăcere. Se bucură. După o penetrare brutală, scoate mădularul din interiorul meu și-l aud cum eliberează aerul dintre dinți, în timp ce-mi mușcă umărul pe finalul efortului...

Apa trece peste corpurile noastre, în timp ce încă mai gemem pentru ceea ce abia s-a încheiat. Ăsta e sex în stare pură! Și recunosc că-mi place la fel de mult ca și lui. Eric deschide mai mult robinetul de apă rece. Asta mă face să țip și, ca doi prostuți, începem să ne jucăm sub dușul hotelului.

Scanned with CamScanner

12

O oră după, amândoi cufundați în pat, degustăm căpșunile. Spre surprinderea mea, pe lângă căpșune și șampanie, care deja a fost înlocuită cu altă sticlă plină, există un bol cu ciocolată moale și caldă. E o plăcere să cufund fiecare căpșună în bol.

O minunăție!

Gesturile mele îl amuză pe Eric, care nu se oprește din râs. Îl găsesc liniștit și relaxat, mă bucură că se bucură de moment. Îmi curăță cu gura lui resturile de cicolată rămase pe a mea, îi mulțumesc pentru asta. Contactul acesta suav se aseamănă cu un sărut dulce. Ceva ce Eric nu mi-a dat niciodată. Ale lui sunt mereu sălbatice și posesive.

Un zgomot ne atrage atenția. Laptopul lui este pornit, tocmai a primit un mesaj.

– Mereu îl ții pornit?, întreb.

Se uită la computer și confirmă.

– Da. Trebuie să fiu mereu la curent cu ceea ce se întâmplă în fiecare moment în companie.

Se ridică, se uită la mesaj, se întoarce în pat, lângă mine. Cobor în gură o nouă căpșună. Sunt mega-bune!

– Din câte văd, te încântă ciocolata.

– Da. Pe tine, nu?

Ridică din umeri și nu răspunde, așa că mă întorc la atac.

– Nu-ți place dulcele?

– Ba da, dacă e așa ca tine!

Amândoi râdem.

– La tine acasă nu ai lucruri dulci?

Scanned with CamScanner

– Nu.

– De ce?

– Pentru că dulcele mă înnebunește.

– Trăiești singur în Germania?

Nu răspunde.

Dar, din gesturile lui, îmi dau seama că nu i-a plăcut întrebarea.

Vreau să știu despre el, dacă are un câine sau o mâță, orice, dar nu mă lasă să-l cunosc. Când încep să-l descos, se închide complet, ca într-o carapace. Neliniștită, mă uit în jur și văd camera video.

– Continuă să înregistreze?

– Da!

– Se poate ști ce facem acum de e atât de interesant de înregistrat?

– Te văd mâncând căpșune cu ciocolată, crezi că e puțin?

Amândoi râdem din nou.

– Putem să ne uităm la ce s-a înregistrat înainte?

Eric confirmă.

Niciodată nu m-am înregistrat în timpul sexului și a mă vedea îmi stârnește curiozitatea.

– Ai chef să vedem?, întreb.

Eric ia o înghițitură din cupa sa și ridică o sprânceană.

– Vrei?

– Da.

Se ridică hotărât.

Scoate un cablu din servieta lui, îl conectează la camera foto și la televizor, apucă o mică telecomandă și se așază pe pat:

– Pregătită?

– Bineînțeles!

Apasă pe buton și, câteva secunde mai apoi, apar pe ecranul televizorului. Asta mă face să râd. Vocea-mi sună ciudat, chiar și a lui. Scufund altă căpșună în ciocolată și privesc imaginile. Eric îmi pune, pe film, eșarfele, râdem. Apoi mă înroșesc toată

Scanned with CamScanner

văzând următoarea imagine. Eric e pe jos, iar eu peste el, cu sexul în gura sa, complet în extaz.

– Doamne, ce rușine!

Zâmbește. Mă sărută pe gât.

– De ce, frumoaso? Nu te-ai bucurat de moment?

– Ba da, doar că...

Nu pot continua.

Pe imagini, Eric mă leagă de pat. Văd cum îmi acoperă ochii cu cealaltă eșarfă, apoi coboară pe tot corpul meu, distrându-se cu sfârcurile și cu buricul subsemnatei. Asta mă stimulează din nou. Se oprește la sexul meu. El se delectează, eu retrăiesc supunerea de atunci. Continuă să coboare, acum mă acoperă de sărutări pe glezne.

Extaziată de acele imagini, zâmbesc. Mă uit la „film".

Văd cum Eric se ridică. Eu stau pe pat, cu ochii acoperiți. Se duce la aparat, dă volumul la muzică mai tare. Câteva momente mai apoi, ușa camerei se deschide. Ce e asta?

Intră o femeie cu părul roșcat, scurt, care se îndreaptă direct spre patul unde sunt legată. Aproape că nu mai respir.

Eric o urmează. E îmbrăcată cu un tip de cămașă de noapte neagră. Eric îi ciupește un sfârc și îi dă *ceva* metalic. Apoi, apucă mănușile aflate pe pat, și le pune.

– Ce?, încerc să spun ceva, dar simt că nu am aer.

Eric nu mă lasă să vorbesc.

Pune un deget pe buzele mele și mă obligă să privesc în continuare la televizor.

Sunt complet blocată. Femeia, cu mănușile puse, se urcă în pat, Eric ne observă din picioare. Îmi depărtează genunchii, pune gura direct pe vaginul meu. Mă găsesc în punctul în care voi exploda de indignare.

– Ce-mi face?

Nu pot vorbi! Doar pot vedea cum mă învârt în pat, cum gem, cum o necunoscută se distrează cu al meu corp, iar eu îi

Scanned with CamScanner

permit. Iar deschid picioarele, iar îmi arcuiesc spatele, invitând-o să continue, iar ea se supune. Eric se bucură.

După câteva momente, el îi dă ceea ce avea în mână, ceea ce am simțit dur, rece și suav în interiorul meu: un dildo metalic! Femeia și-l introduce în gură. Îl suge și, așa, umed, mi-l bagă în vagin. Gem! Îmi place și ea îl introduce și îl scoate ușor, în timp ce cu un deget tras în mănușă se plimbă pe lângă gaura anusului.

După alte câteva momente, Eric îi cere dildo-ul, fără a zice un cuvânt, iar ea i-l dă. Bărbatul îi arată vaginul meu, în timp ce-și atinge mădularul. Ea ascultă din nou și își potrivește gura fierbinte pe mine. Sunt înnebunită. Îmi desfac picioarele. Ea mă devorează cu o autentică dedicare.

Mai trec niște minute bune. Eric îi atinge umărul. Ea se ridică. Își scoate mănușile și se lasă, din nou, pe pat. Eric o sărută pe gură, și, înainte să plece, îi zice:

– Mă încântă, după cum știi!

Continui să fiu în stare de șoc pentru ceea ce „admir", în timp ce văd cum Eric își trage prezervativul și mă sărută. Mă face să deschid și mai mult picioarele, mă penetrează, mă arcuiesc. Sunt a lui fără oprire și eu țip de plăcere.

Când nu mai pot privi, mă uit spre el cu respirația sacadată. Sunt furioasă, excitată, supărată, cu dorința de a-l omorî. Nu știu ce să zic. Nu știu ce să adaug, așa că întreb:

– De ce ai permis asta?

– „Asta" fiind ce, Jud?

Mă ridic din pat.

– O femeie, strig. O necunoscută... ea... ea...

– Ai zis că ești dispusă la orice, mai puțin sado, îți amintești?

La fiecare moment pare că nu mai sunt acolo. Îl privesc și mă încrunt.

– Dar... dar la orice între tine și mine... nu între...

– La orice, cu excepția sado. Asta înseamnă la orice, micuțo.

– Niciodată nu ți-am zis că vreau să fac sex cu o femeie!

Scanned with CamScanner

Eric mă privește, se întinde pe pat și răspunde cu o atitudine rece:

– Știu!

– Păi și atunci?

– Niciodată nu ți-am spus că nu aș vrea să faci sex cu o femeie. Și, mai mult! A fost ceva plăcut, ceva ce sper să repetăm! Doar ne-am jucat puțin, micuțo. Jur că nu înțeleg de ce te superi așa, insistă.

– Ne-am jucat? Asta numești tu joacă? Pentru mine, a te juca este între tine și mine, chiar dacă e cu chestiile alea care-ți plac ție, dar... Ai zis cumva „să repetăm?"

– Da.

– Poate cu alta, plictisitule. Cu mine te-ai lins pe bot.

Dumnezeule! Ai sărutat-o pe aia, apoi pe mine. Ce scârbos!

Eric nu se mișcă. Atitudinea sa s-a schimbat. Este, din nou, serios.

– Jud... jocurile mele sunt așa. Mi-am imaginat că deja știai. De fiecare dată când am ieșit împreună, te-am dus să vezi ce-mi place. În birou, când am văzut-o pe șefa ta cu acel coleg, ți-am dat prima pistă. Apoi, la „Moroccio", noaptea aceea când te-am invitat la cină, a doua. La tine acasă, când te-am învățat să folosești vibratorul, a treia. Te-am considerat o femeie inteligentă și...

– Dar... asta e depravare! Sexul nu este un joc între doi. Ceea ce faci tu...

– Ceea ce fac eu se numește sex. Și modul meu de a-l vedea nu este depravat, zice, ridicând vocea. Bineînțeles că este un joc între doi. Mie mi-a fost, întotdeauna, foarte clar, de aceea te-am întrebat pe tine dacă ești dispusă la tot. Nu te-am întrebat?

Mă privește în așteptarea unui răspuns. Răspund afirmativ, dând din cap.

– Tu ai răspuns că „DA". Amintește-ți! Sexul convențional mă plictisește, pe tine, nu?

Scanned with CamScanner

Nu-i răspund. N-am chef!

– Sexul este un joc, Jud. Un joc în care se admite ceea ce este interzis, senzații, tot tacâmul. Ador să-ți ofer plăcere. Când te văd arzând de dorință, mă topesc. Și să te ascult spunându-mi că ceea ce fac este „depravat" mă supără. Mă deranjează foarte mult. Ai niște concepții de fetiță, iar lipsa ta de sex de calitate...

– Lipsa mea de sex de calitate?, țip până la stele, în timp ce-mi arunc halatul. Pentru a ta informare, sexul pe care l-am avut în toți acești ani a fost magnific! Bărbații cu care am făcut dragoste m-au ajutat să mă bucur la fel sau mai mult decât cu tine.

– Dă-mi voie să am îndoielile mele!, râde cu răceală.

– Încrezutule!

Încleștez pumnii, gata să-i dau una.

– Hai să vedem, Jud! Nu zic că experiențele tale cu alți bărbați n-au fost satisfăcătoare. Spun doar că niciodată nu vor fi ca acelea trăite cu mine. Dar, la dracu! Tu până și când mi-ai spus „Vreau să mi-o tragi!" te-ai înroșit.

– A spune asta e grotesc. Vulgar.

– Nu, micuțo. Nimic din astea. Dar vorbesc despre subiecte tabu pentru tine. Lucrurile interzise ne determină pe noi, oamenii, să ne comportăm ca niște ființe dezinhibate în anumite ocazii. De exemplu, să vezi cum corpul femeii tale e devorat de un alt bărbat sau de o altă femeie! Tu, la duș, te-ai lăsat purtată de astfel de situații interzise. Ai spus ceea ce ai vrut. Ai cerut să ți-o trag pentru că TU îți doreai asta!

– Nu mai vreau să te ascult!

– Îți place sau nu, ești ca majoritatea oamenilor. Știi care e problema? Că suntem divizați în cei care renunțăm la convenționalism și nu ne bucurăm doar de sexul „normal" și cei care cred că așa ceva este un păcat. Pentru mulți, cuvântul „sex" este tabu, un adevărat pericol. Pentru mine, înseamnă distracție. Bucurie! Excitare! Și ceea ce mă deranjează cel mai mult e că știu că ceea ce ai trăit ți-a plăcut. Te-ai bucurat de

Scanned with CamScanner

dildo cu femeia care a stat între picioarele tale, inclusiv spunând expresia „să mi-o tragi!" Problema ta este că respingi toate astea. Te minți singură.

Sunt foarte indignată, așa că nu-i răspund. Are dreptate, dar nu vreau să recunosc asta. Mai bine moartă.

Fără să mă uit la el, îmi pun chiloțeii și sutienul. Vreau să dispar de aici. Din acel apartament. Din acel hotel și din viața lui. Eric mă observă, fără să se miște din pat, ca un zeu atotputernic. Îmi caut blugii și cămașa, și, când sunt complet îmbrăcată, rămân nemișcată în mijlocul camerei.

– Nimic din ceea ce am trăit nu se mai poate schimba. Dar, din acest moment, dumneavoastră redeveniți domnul Zimmerman, iar eu, domnișoara Flores. Te rog, vreau să-mi recuperez viața normală și, pentru asta, dumeavoastră trebuie să dispăreți din mediul în care trăiesc.

Zicând asta, mă întorc și plec.

Trebuie să ies de acolo și să uit tot ceea ce s-a petrecut.

Scanned with CamScanner

13

Duminică sunt epuizată.

Vreau să uit de Eric, dar mușchii vaginului mă dor, de la glorioasele lui penetrări și asta-mi amintește de tot ceea ce s-a petrecut în ziua anterioară. Mi se pare oribil. Încă nu-mi pot asuma că o femeie s-a delectat cu sexul meu în fața lui.

La 11.15 mă ridic din pat și primul lucru pe care-l fac este să vorbesc cu tatăl meu. Așa cum îmi este obiceiul din fiecare duminică de dimineață. Mai ales astăzi, când este finala Campionatului European de Fotbal[8] și îmi imaginez că va fi înnebunit. E topit după sport. Telefonul sună de două ori, apoi aud:

– Bună, brunetică mică!

– Bună, tată!

Sporovăim vreo 10 minute despre Campionatul European, apoi despre *Curro*. Apoi, tata schimbă subiectul discuției.

– Ești bine, viața mea? Te simt așa, epuizată.

– Sunt bine, tată. Doar obosită.

– Brunetă mică, încearcă să mă binedispună, mai ai două săptămâni până la concediu, nu-i așa?

Are dreptate. Vacanța mea începe pe 15 iulie, iar faptul că mi-a reamintit mă binedispune.

– Așa este, tată. Dar e atât de aproape, încât nu pot evita să nu mă impacientez.

Îl aud râzând. Asta mă face fericită. A fost foarte necăjit când mama s-a prăpădit, acum doi ani, și, simțindu-l ok, mă revigorează.

---

8 1 iulie 2012, Kiev, Spania – Italia, 4-0

Scanned with CamScanner

– Vei veni pe aici pentru câteva zile. Știi că aici, la sat, e mai cald, dar am amenajat piscina, ca tu să te bucuri.

– Bineînțeles, tată! Să nu te îndoiești de asta!

– Ah... Ieri, Lucena, Bicharrón și cu mine am mers să facem înscrierea pentru Puerto Real. Îi vei face praf!

Gândindu-mă la asta, mă înveselesc. Tatălui meu și prietenilor lui de suflet le place ca în fiecare an să mergem la acest eveniment și nici nu vreau și nici nu pot să nu mă prezint. E ceva ce facem de când eram mică. Își petrec tot anul vorbind despre el și, când mă văd ajungând la Jerez vara, adrenalina le curge prin vene.

– Perfect, tată! Vom fi acolo!

– Chiar, ieri am vorbit cu sora ta!

– Și?

– Nu știu, copila mea. Am simțit-o descurajată. Tu știi ce se întâmplă?

Cu cea mai mare prefăcătorie din lume, răspund:

– Din ce știu eu, nimic, tată. Ea se isterizează din orice, încerc să redirecționez tema conversației și zic: Unde o să vezi azi partida?

– Acasă! Tu?

– Am stabilit cu Azu și cu câțiva prieteni să ieșim într-un bar.

Zâmbesc, gândindu-mă la asta.

– Vreun prieten special, brunetă mică?

– Nu, tată, nici unul.

– Off, copila mea, mă bucur să aflu asta. Căci încă un iubit ca acela pe care l-ai avut, cu un cercel în nas și cu altul în sprânceană, m-ar dezgusta.

– Tatăăăăăăă, zic, în timp ce râd cu voce tare.

Îmi amintesc cum îl privea pe Lolo, un ex, când l-a cunoscut. Și acum mi se pare distractiv. Tata e un tip tradiționalist cu multe dintre lucruri. Și cu prietenii mei. Reușesc să schimb subiectul. În sfârșit, ne întoarcem la fotbal.

ned with CamScanner

– Păi, uite, copila mea, facem un grătar în curte. Cum știi, cu prietenii dintotdeauna. Gălăgie mare! Chiar, acum câteva zile, Bicharron mi-a spus că Fernando va veni, în curând, la Jerez. A, și azi cred că e pe la Madrid și te va vizita!

Iar a început cu Fernando!

Tatăl meu și cu Bicharron se chinuie de o viață ca eu și Fernando să fim cât mai apropiați. El m-a dezvirginat când aveam 18 ani. Prima mea relație adevărată cu un bărbat. De fiecare dată când îmi aduc aminte, surâd. Ce nervoasă eram și ce dulce a fost el! Cu el mă simt bine, deși am fost cu alți bărbați care m-au făcut să vibrez mult mai mult.

După ce vorbim nițeluș despre Fernando, minunata lui profesie ca polițist în Valencia și ce băiat bun e, schimb subiectul și mă întorc la fotbal. Tatăl meu vibrează, e gata de meci. Mi-l imaginez alături de prietenii lui cum va striga: „Eu sunt spaniol... spaniol... spaniol".

Mai trec cinci minute. Mă despart de el și închid telefonul. Mă uit la *Curro*, care e culcat pe jos și-l ridic pe canapea. Respiră cu dificultate, asta mă lasă fără cuvinte. Acum două luni, veterinarul mi-a zis că se stinge și că va fi din ce în ce mai rău. E bătrânel și, chiar cu medicamente, prea puține se mai pot face pentru el. Doar răsfăț și iubire. Multă iubire.

Sună mobilul. Un mesaj. Fernando.

„Sunt în Madrid. Vin pe la tine și vedem meciul împreună?"

Îi trimit un „De acord!" și mă arunc în fotoliu.

E 14.30 când decid să-mi încălzesc la microunde o porție mare de orez cu niște cârnăciori. N-am nici un chef să gătesc. N-am starea de spirit necesară. După ce mănânc sunt iar în fotoliu. Moș Ene vine pe la gene. La un moment dat, sunetul telefonului mă trezește. E sora mea.

– Bună, iubire, ce faci?

Mă trezesc și răspund:

– Dormeam. Asta până să mă deranjezi tu.

Scanned with CamScanner

– Ai ieșit ieri?

Gândindu-mă la ziua anterioară, confirm.

– Da. Se poate spune că da.

– Cu cine?

– Cu cineva pe care nu-l cunoști.

– Ceva serios?, întreabă curioasă.

Ascultând asta, încep să râd.

– Nu, nimic important, răspund, dând din cap.

Mă ține la telefon timp de o jumătate de oră. Ce coșmar e Raquel! Nu trec două zile fără să vorbim. Eu sunt puțin mai detașată. Noroc cu ea, dacă ar fi fost după mine, o pierdeam, deja, ca soră. Ca de obicei, conversația se centrează pe viața matrimonială dezastruoasă. Când în sfârșit închid, *Curro* e tot pe fotoliu. Nu s-a mai mișcat. Mă apropii de el, văd că ochii lui mă privesc. Îl sărut pe cap și-mi vine să plâng. Dar, după ce-mi înghit lacrimile, îi zic lucruri drăgăstoase și apoi mă ridic după o „Coca-Cola". Chiar am nevoie de ea.

Mă întorc în sufragerie, iau laptopul, îl pornesc și mă conectez pe Facebook. Mă sincronizez cu unul dintre prietenii mei virtuali, ne distrăm. Căsuța poștală semnalizează, zic să văd ce noutăți am. 15 mesaje. Multe dintre ele sunt de la prieteni ori prietene care-mi propun călătorii pentru vacanța de vară. Văd o adresă ce mă surprinde. E cea a lui Eric. De unde știe mailul meu privat?

De la: Eriz Zimmerman
Data: 1 iulie 2012 04:23
Pentru: Judith Flores
Subiect: Confirmarea propunerii

Dragă domnișoară Flores,

Îmi pare rău că nu ți-a plăcut compania mea de acum câteva ore și tot ceea ce a implicat ea. Dar trebuie să fim profesioniști, așa că-ți reamintesc că am nevoie de un răspuns referitor la propunerea pe care ți-am făcut-o.

Scanned with CamScanner

Cu sinceritate,
Eric Zimmerman

Cu gura deschisă, recitesc mesajul. Tipul ăsta chiar are tupeu, jur.

Vreau să apăs pe „Delete" și să șterg, definitiv, mesajul. Dar impulsivitatea mă face să răspund:

De la: Judith Flores
Data: 1 iulie 2012 16:30
Pentru: Eric Zimmerman
Subiect: Re: Confirmarea propunerii
Dragă domnule Zimmerman,
Cum spuneți și dumneavoastră, haideți să fim profesioniști! Răspunsul meu la propunerea dumneavoastră este NU.
Cu sinceritate,
Judith Flores

Trimit mesajul și o ciudată bucurie mă cuprinde.
Ce bine pentru mine!
Două secunde mai târziu, sentimentul acesta dispare. Locul său este luat de o durere de stomac, văzând că mesajul se întoarce imediat.

De la: Eric Zimmerman
Data: 1 iulie 2012 16:31
Pentru: Judith Flores
Subiect: Fiți profesionistă și gândiți-vă bine!
Dragă domnișoară Flores,
Uneori, nu e bine să ne grăbim. Gândiți-vă! Oferta mea rămâne în picioare până marți. Sper să vă bucurați de această duminică și mai sper ca echipa dumneavoastră să câștige Campionatul European de Fotbal.

Scanned with CamScanner

Cu sinceritate,
Eric Zimmerman

Mă uit la ecran, blocată.

De ce nu poate accepta răspunsul meu?

Sunt tentată să-i scriu un mesaj grosolan, dar mă abțin. Nu merită să dau explicații cuiva pentru care reprezint doar sex. Supărată, închid laptopul și decid să pun rufe la spălat. Când scot hainele murdare din coș, găsesc chiloțeii rupți de Eric. Închid ochii și suspin. Amintirea a ceea ce am făcut în camera mea îmi sparge inima. Deschid ochii, mă ridic și merg spre dormitor. Înconjor patul și deschid sertarul. În fața mea se găsesc cadourile pe care mi le-a făcut: vibratoarele! Mă uit la ele pentru câteva secunde, trântesc sertarul cu forță. Mă întorc la mașina de spălat. O deschid și încep să bag rufele în ea. Pun detergent, balsam și o programez.

Pornește la drum. Vreo 10 minute stau și mă uit cum tamburul învârte hainele atât de repede ca și gândurile-n capul meu. Respirația mi se accelerează, țip de frustrare:

– Te urăsc, Eric Zimmerman!

Mă întorc în camera mea. Deschid, din nou, sertarul. Privesc vibratorul cu telecomandă cu care el s-a jucat cu mine.

Păsărica-mi cere să mă joc.

Refuz.

Până și eu am ajuns să utilizez cuvântul „joc". În cele din urmă, incapabil să mi-l scot pe Eric din minte și, mai greu, dintre picioare, scap de pantaloni, de chiloței și mă regăsesc tolănită pe pat, cu vibratorul în mână.

Îi dau drumul, pun vibrația pe 1 și joaca începe. Apoi la 2, la 3, la 4. Maximum este 5. Mă joc cu el în mână, în timp ce vaginul și, în special, clitorisul meu cer să-l mut într-acolo. Sunt băgată-n pat. Opresc vibratorul și-l trec peste labii. Rămân surprinsă de cât de umedă sunt. Eric!

Scanned with CamScanner

Micuțul aparat alunecă peste labiile mele. Sunt umedă și deschisă. Gata să-l primesc. Îl pun pe 1. Vibrația începe, închid ochii. Urc la 2. Despart, cu degetele, labiile, îl las să zburde în zona apropiată clitorisului. O căldură incredibilă mă cuprinde, încep să gâfâi. Retrag vibratorul, lipesc genunchii. Foc peste tot. Dar mai vreau. Eric!

Deschid, din nou, picioarele. Trec vibratorul pe 3 îl pun pe zona unde plăcerea vrea să exploreze. Mă gândesc la Eric. La ochii lui. La gura lui. La cum mă atinge. Închid ochii, mă gândesc la video-ul văzut. Mă excită să-mi aduc aminte fața sa, gesturile, în timp ce femeia aceea mă poseda. Mă gândesc, din nou, la ceea ce am simțit cu o zi în urmă, iar respirația o ia razna. Cea mai explozivă situație prin care am trecut în toată viața mea. Trântită pe un pat, cu picioarele deschise, în timp ce o necunoscută lua de la mine tot ceea ce dorea, iar eu îi ofeream. Și el privea! Eric!

Sunt fierbinte! Foarte fierbinte! Dau vibratorul pe 4. Căldura a devenit insuportbilă. Dorința de a-mi da drumul începe să crească în mine. Febra îmi ajunge la față, în timp ce simt că o să explodez, iar creierul se gândește la jocuri alături de el. Eric!

Mă arcuiesc pe pat. Punctul culminant vine, în timp ce-mi aud propriile gemete. Combustie! Gâfâi și mă răsucesc prin pat. Deschid ochii, în timp ce căldura mă topește. Simt cum micuțul vibrator se pierde printre degetele mele. Lipesc picioarele, vreau să mă liniștesc. În timpul ăsta, simt mii de senzații noi și toate minunate! Excitare! Fervoare! Plăcere! Lipsește doar Eric!

Cinci minute mai târziu, cu respirația ajunsă la normal, mă așez pe pat. Privesc curioasă la acest micuț aparat și surâd. Deși niciodată nu-i voi zice, m-am gândit la el. La Eric!

La 19.30, Fernando ajunge la mine. Ca de fiecare dată, e vesel și surâzător. Îmi dă un pupic pe gură, eu îl primesc. E un drăgălaș. La 20.00 ajungem la bărulețul unde vom vedea

Scanned with CamScanner

alături de prieteni finala Spania – Italia. Trebuie să câștigăm! E frumoasă atmosfera, iar eu încep să cânt și să țip ca o nebună, cu steagul naționalei legat de gât și cu culorile tradiționale, roșu-galben-roșu, pictate pe față.

Apare și Nacho, un prieten care face tatuaje. E confidentul meu. Avem o prietenie specială, nu ne ascundem nimic. Când îl vede pe Fernando, surâde. Știe ce relație am cu el, se amuză de fiecare dată. Nu pricepe cum stă după mine, deși îi creez toate neplăcerile din lume.

La 20.45, începe partida! Suntem nervoși! Jucăm finala! Vamos, España!

Nu există doi fără trei!

E minutul 14 și Silva înscrie un gol care ne aruncă în aer. Fernando mă ia în brațe. Îl strâng și eu. Suntem fericiți. Italia atacă, dar Jordi Alba, în minutul 41, punctează din nou. Urlăm ca niște nebuni. Fernando mă sărută pe gât. Fericită, îi dau voie. E pauză, iar Fernando are mâna petrecută după mijlocul meu.

Începe repriza secundă și eu țip să-l bage pe Torres.

Să-l bage pe „El Niño"[9]!

Când văd că iese la încălzire, iar antrenorul Del Bosque îi spune că poate intra pe gazon, țip, aplaud și țopăi încântată. Fernando nu stă pe gânduri, mă așază pe picioarele sale. Îl las. Explodez efectiv când, în minutul 84, Torres – Torres al meu! – marchează cel de-al treilea gol!

Bineeee! Bineeee!

Fernando, văzând cât sunt de pătrunsă de joc, mă prinde între brațele sale și mă sărută ca un adevărat campion. Ne revenim doar când Mata, în minutul 88, punctează din nou, după o pasă a lui Torres al meu. Cred că mor, dar de plăcere. Acum eu sunt cea care se urcă în brațele sale și-l sărută cu toată furia spaniolă[10].

9 Porecla jucătorului Fernando Torres.

10 Joc de cuvinte: echipa de fotbal a Spaniei e alintată „furia roja".

Scanned with CamScanner

Când partida se termină, eu și prietenii mei ne suim pe mese. Fernando e lipit de mine, ne ascundem, pentru câteva clipe, în toaleta bărbaților. Îl las să mă sărute, să mă atingă. Am nevoie de asta. Mâinile lui se joacă pe corpul meu, dar, Dumnezeule, nu-mi pot scoate șeful din minte! Practic, Fernando nu există. Numai Eric.

Vreau ca el să fie posesiv, provocator, dar el, sărmanul, e de toate, numai asta nu. În cele din urmă, ieșim din toaletă fără ca el să fi terminat. E nervos, dar pe mine nu mă afectează. Mă invită la hotel, la el, dar neg, așa că pleacă și, sincer, sunt în culmea fericirii. Pe la 3 dimineața, când ajung acasă, mă arunc pe pat și mă gândesc că suntem campioni.

Nu vreau ca mintea să-mi stea la alte lucruri.

Scanned with CamScanner

14

Luni sunt în picioare la 7.30. *Curro* e liniștit. Îi dau medicamentația, iau micul dejun. Mă bag la duș. 10 minute mai târziu, ies, mă îmbrac și mă machiez.

La 8.30 sunt la birou. Mă întâlnesc cu Miguel în lift, ne felicităm pentru că suntem campioni europeni. Suntem emoționați încă. Glumim despre cum ne-am petrecut weekendul, ca de fiecare dată terminăm cu râsete zgomotoase. Urcăm la cafenea, aici ne vedem cu alți colegi, țipăm, împreună, „Nu există doi fără trei!", aluzie la meci.

Ne așezăm la o masă, pentru a bea cafeaua. Câteva secunde mai târziu, prăjiturica îmi pică din mână când îi văd intrând pe Eric, pe șefa mea și pe alți doi barosani.

Arată bine: cămașă deschisă la culoare, costum închis. După gesturile serioase, vorbesc despre serviciu, dar, când comandă de la bar, mă zărește. Îmi văd de ale mele, continui să vorbesc cu băieții, dar, cu coada ochiului, simt cum s-au așezat la o masă foarte aproape de a noastră. Ia loc intenționat pe scaunul din fața mea. Mă privește. Îl privesc și eu. Privirile noastre se întrepătrund pentru o fracțiune de secundă și, așa cum era de așteptat, corpul meu reacționează.

– Gata! Au venit și șefii, zice Miguel. Haha, mi-au povestit că într-o zi ai rămas blocată cu el în lift.

– Da, cu el și cu alte persoane, răspund cu reticență. Dar, pentru că vreau să aflu mai multe despre șeful meu, întreb: Auzi, tu ai fost secretarul tatălui său. De ce a murit?

Miguel se uită curios până la masa alăturată.

– Adevărul e că era un tip ciudat, care nu vorbea prea mult. A făcut infarct! Și văzându-l pe Eric și pe șefa mea surâzând:

Scanned with CamScanner

Dar văd că șefului nostru îi place compania șefei. Trebuie doar să vezi cum surâde și cum își atinge părul...

Fără să pot evita, mă uit către locul în care se găsesc și, din nou, ochii mei se întrepătrund cu privirea rece, de gheață, a lui Eric.

– Domnul Zimmerman mai avea copii?

– Da, dar numai „Iceman" mai trăiește!

– Iceman?

Miguel râde, se apropie de mine și zice:

– Eric Zimmerman este „Iceman". Omul de gheață. N-ai văzut ce față de șef de Inchiziție are mereu? Asta mă face să râd, iar Miguel adaugă: Din ceea ce mi-a spus șefa, e al dracului tare. Mai rău decât îl bătrân.

Sincer, nu mă surprinde ce-mi istorisește. Se spune că fața e oglinda sufletului, iar în inima lui Eric e mereu furtună. Dar porecla e super tare, îmi place. Continui:

– Dar de ce ai spus că e unicul dintre copii care mai trăiește?

– Mai avea o soră, dar s-a stins acum câțiva ani.

– Cum s-a petrecut?

– Habar nu am, Judith. Domnul Zimmerman n-a vorbit niciodată despre ea. Știu doar că a decedat, pentru că într-o zi mi-a spus că trebuie să meargă până în Germania, la înmormântarea fiicei.

Asta mă înmoaie. Două pierderi atât de grele într-un timp atât de scurt înseamnă o mare durere.

– Domnul Zimmerman era separat de soția sa, continuă Miguel. „Iceman" și el nu se aveau prea bine; din cauza asta el nu venea, niciodată, în Spania.

Detaliile astea mă îngrijorează. Vreau să știu mai multe, așa că întreb:

– Și de ce nu se aveau pe bune?

– Nu știu, iubirea mea, răspunse Miguel, în timp ce-și pune o parte dintre plete după urechea mea. Domnul Zimmerman nu vorbea despre viața privată. Lasă astea: Când vrei să bem ceva împreună?

Scanned with CamScanner

Când aud întrebarea, mă bufnește râsul. Sprijin coatele pe masă, reazem fața de mâini, apoi răspund, privindu-l drept în ochi:

– Sincer, cred că niciodată! Nu-mi place să amestec plăcerea cu munca.

Răspunsul acesta, plin de o ironie pe care el nu o poate înțelege, mă face să zâmbesc. Miguel se apropie și mai mult de mine și șoptește:

– Când vorbești despre plăcere, mai exact la ce tip de plăcere faci referire?

Fără să mă mișc un milimetru, răspund:

– Păi hai să vedem, chiparosule! Ești bombonica pe care tot biroul vrea să o pape, iar eu sunt o femeie geloasă și nu pot împărți nimic cu nimeni. Așa că... caută alta, cu mine o ai grea!

– Mmmm... îmi plac lucrurile dificile!

Izbucnesc în râs. La fel și Miguel. Imediat văd cum Eric se ridică și părăsește cafeneaua. Respir ușurată. Când nu e lângă mine pot și eu trăi. Zece minute mai târziu, atât eu, cât și colegii mei ne întoarcem la birou.

Când ajung, văd că ușa biroului șefului este deschisă. Blestem în gând. Nu vreau să-l văd. Mă așez. Imediat telefonul sună. Citesc: „Flirtăm în orele de muncă?"

Nu-mi convine mesajul, dar totuși surâd.

La urma urmelor, umorul lui Eric îmi face bine. Nu mă gândesc să-i răspund, dar, ca de fiecare dată când devin nervoasă, mă scarpin pe gât. Mobilul sună din nou: „Nu te mai scărpina sau bubițele o să se facă și mai mari".

E clar, mă vede! Trag cu coada ochiului și-l văd așezat la ceea ce fusese masa de lucru a tatălui său. Se simte puternic. Mă provoacă, dar nu vreau să intru în jocul lui. Îmi comand ochii. Cu privirea îi spun tot, iar el, spre surprinderea mea, își arcuiește buzele, în încercarea de a căuta un surâs.

Dar șefa mea apare imediat, interpunându-se în câmpul nostru vizual:

Scanned with CamScanner

– Judith, dacă mă caută cineva, îmi faci legătura în biroul domnului Zimmerman.

Confirm, fără să deschid gura. Șefa, mișcându-și șoldurile, intră în biroul lui Eric și trage ușa după ea. Mă apuc de muncă și, pe la prânz, ușa se deschide. Șefa iese, cu un dosar în mână.

– Judith, îmi zice. Voi lipsi o oră.

Dacă domnul Zimmerman are nevoie de ceva, rezolvi tu problema. Apoi se întoarce către Miguel și spune: Vino cu mine!

Colegul meu surâde. Eu, la fel! Caramba!

Doamne, dacă ei ar ști ce știu eu...

Când cei doi dispar din birou, telefonul sună pe linia internă. Înjur, știind că e el. Răspund, ce să fac?

– Domnișoară Flores, puteți veni până la mine în birou, vă rog?

Prima oară sunt tentată să spun că nu. Dar asta n-ar fi profesionist și, înainte de toate, îmi respect munca.

– Imediat, domnule Zimmerman.

Îl văd cum își reazemă capul de scaunul înalt, din piele neagră.

– Te rog să închizi ușa, îmi spune, privindu-mă.

Abia răsuflu, simt cum pielea începe să mă frigă. Gâtul o să mă trădeze, asta mă face și mai nervoasă. Dar nu vreau să mă mai gândesc la așa ceva. Închid ușa.

– Felicitări! Sunteți campioni europeni.

– Mulțumesc, domnule!

Tăcerea dintre noi devine insuportabilă.

– Ai petrecut ok aseară?

Nu răspund.

– Cine era tipul cu care te sărutai și cu care ai fost în toaleta bărbaților 17 minute?, mă întreabă.

Rămân cu gura căscată, îl privesc doar.

– Te-am întrebat ceva, insistă. Cine e?

Colerică în urma a ceea ce am auzit, aș vrea să lansez pixul pe care-l am cu mine direct în craniul său, dar mă abțin și răspund, în timp ce-mi alung instinctele de asasină:

Scanned with CamScanner

– Acest lucru nu vă priveşte, domnule Zimmerman.

Incredibil! M-a spionat? Asta chiar mă supără!

– Ce e între tine şi secretarul şefei tale?, continuă.

Mamă, unde am ajuns! Dar trebuie să răspund:

– Uitaţi cum stă treaba, domnule Zimmerman. Nu vreau să fiu nepoliticoasă, dar nimic din ceea ce mă întrebaţi nu vă priveşte. De aceea, dacă nu aveţi nevoie de nimic, o să mă întorc la biroul meu.

Supărată şi fără să-i dau timp de reacţie, ies din birou şi trântesc uşa cu putere. Cine se crede ăsta că e? Nici nu apuc să mă aşez, că linia internă sună din nou. Înjur şi răspund.

– Domnişoară Flores, veniţi la mine în birou! Acum!

Vocea îi sună nervoasă, dar eu cum sunt? Las telefonul şi intru în birou. De această dată, pregătită să-l trimit la dracu!

– Adu-mi o cafea!

Merg la cafenea, când mă întorc pun ceaşca pe masă.

– Nu vreau zahăr. Adu-mi zaharină!

Repet drumul, amintindu-mi de toţi strămoşii săi, şi când revin cu zaharina, i-o dau.

– Pune jumătate din plic şi amestecă!

Ce? Să-i amestec cafeaua?

Sunt indignată de cum se poartă cu mine. Mă priveşte şi superioritatea din gestul său mă scoate din minţi. Să te ia naiba, germanule! Vreau să-i torn cafeaua în cap, vreau să-l pun să prăjească sparanghel, dar, la final, fac ceea ce-mi cere fără un cuvinţel. Când termin, îi las ceaşca de cafea în faţă, mă întorc şi dau să ies din birou.

– Nu părăsi incinta, domnişoară Flores!

Aud cum se ridică. Mă întorc să-l văd.

Are fruntea încruntată. Eu, la fel. E supărat. Eu, la fel.

Înconjoară masa. Se opreşte în faţa ei cu braţele încrucişate şi cu picioarele depărtate. Are o atitudine ce intimidează. Distanţa dintre noi s-a micşorat. Asta mă face şi mai nervoasă.

– Jud...

Scanned with CamScanner

– Dacă nu vă deranjează, pentru dumneavoastră sunt domnișoara Flores.

Mă privește cu fața aceea a lui de șef de Inchiziție și simt cum aerul se poate tăia cu un cuțit. Mamă, ce tensiune!

– Domnișoară Flores, vă rog să vă apropiați!

– Nu!

– Apropiați-vă!

– Ce doriți?, întreb.

Fără să devină mai blând, murmură printre dinți:

– Apropiați-vă, vă rog!

Răsuflu, pentru a vedea în ce stadiu mă găsesc, și fac un pas înainte.

Privirea aceea dură îmi cere să mă mai apropii, dar nu vreau să risc.

– Domnule Zimmerman, nu mai fac nici un pas. Mă puteți da afară dacă așa vă veți simți Regele Universului. Dar nu mă mai apropii de dumneavoastră. Și, dacă mă atingeți, vă acuz de hărțuire.

Driblează masa. Face doi pași către mine, eu, unul înapoi. Îi aud răsuflarea. Mă prinde de braț, mă trage de el, deschide vestibulul de la „Arhivă". Mă bagă aici, și, în intimitatea acestui loc, mă prinde de cap, mă apropie și mă sărută pasional.

Nu se oprește și își trece limba, ca întotdeauna, peste buza mea superioară. Nu cere permisiunea. Doar mă trage spre el și mă sărută. Mă împinge spre dulapuri și, când simte că al meu corp nu mai are pe unde scăpa, se oprește din sărutat.

– N-am putut dormi gândindu-mă ce ai făcut aseară cu tipul acela!

Amețită de ceea ce aud, răspund cu un fir de voce:

– N-am făcut nimic!

Eric își apropie șoldurile de mine, îi simt erecția.

– Te ținea de șolduri. Te scana din cap până în picioare. L-ai lăsat să te sărute, ai intrat cu el în toaleta bărbaților. Cum naiba poți spune că nu ai făcut nimic?

Scanned with CamScanner

Năucită de ceea ce mă face să simt prin vorbele sale, dar și prin apropierea sa, răspund:

– Domnule Zimmerman, cu corpul și cu viața mea fac ceea ce doresc!

Îl împing și-l trimit cât colo.

– Nu sunt o păpușică dintr-acelea cărora tu ești obișnuit să le dai ordine. Să nu cumva să mă mai atingi că...

– Că?, întreabă cu o voce răgușită.

– Că sunt capabilă de orice, răspund.

Văd cum bărbia îi tremură. Se apropie, din nou, de mine.

Murmură:

– Jud, mă dorești la fel de mult cum te doresc eu pe tine. Nu o nega!

Nu răspund. Nu pot. Apropierea asta îmi provoacă mii de senzații. Ochii îmi ies din orbite. Nu-mi dau sema din ce cauză: poate fi de supărare, de amărăciune... Ideea e că scânteiază doar când acel gigant, cu chip de șef de inchiziție, se uită spre mine.

– Nu sunt dispusă...

– La sado? Asta știu, micuțo...

Răspunsul său e atât de surprinzător, că nu știu ce să mai adaug. Și iar privirea aia ce mă ucide.

– Începi să te enervezi?

Mă pierd iarăși, cum naiba își poate aminti ceva ce i-am spus în ascensor? Îmi ating gâtul. O să-mi fac răni.

– Nu te mai râcâi, Jud.

Fără să-mi dea timp să reacționez, se apleacă și suflă în direcția gâtului meu. Închid ochii. Indignarea coboară în intensitate. El s-a gândit să mă ajute să scap de nervi și a cam reușit.

– Îmi pare rău că te-am enervat, îmi spune la ureche. Te rog să mă ierți, micuțo!

Puterea asta a lui e imensă, face din mine ce vrea. Sunt tare precum fularul.

Mă sărută. De data asta cu disperare. Mă cucerește și eu îl las.

Scanned with CamScanner

Firul gândurilor mi se blochează și mă gândesc doar să-l sărut și să-l las să mă sărute.

Ce se petrece cu mine?

Vreau să mă abțin, dar nu pot. Niciodată n-am fost o simplă jucărioară pentru nici un bărbat, dar el a reușit să mă controleze. Îl doresc atât de mult, cum am nevoie de aer pentru a respira și asta mă sperie. Îmi arde vaginul, pielea, simt cum chiloțeii mei se umezesc și că tot ceea ce vreau este să mă dezbrace și să mă posede.

Fixez ochii pe el. Fața asta serioasă, iertătoare, mă încântă. Mă face să o iau razna. E atât de sexy și de devastator, încât îmi este greu să refuz ceva din ceea ce îmi cere. E pentru prima oară în viață când mă simt așa și nu pot face nimic ca să evit. Mă deschide la pantaloni. Își bagă, rapid, mâna la chiloțeii mei.

– Ești umedă pentru mine?, murmură.

Ce va face? Mă va dezbrăca aici, în „Arhivă"?

Dar nu! Împinge și mai mult mâna și simt cum își introduce un deget în interiorul meu. Apoi, încă unul. Mă prinde de păr, trage de el, ridic capul. Mă sărută din nou grăbit, în timp ce picioarele sale le depărtează pe ale mele. Degetele lui intră și ies din mine. Gura lui mi-o închide pe a mea, îmi reprimă gemetele, știu că punctul culminant e aproape.

– Termină pentru mine, Jud!

Corpul meu reacționează la vorbele sale.

Plăcerea pe care o simt mă face să doresc mai mult.

Strălucirea senzuală din ochii lui mă înnebunește, vreau să mă dezbrace, să mă arunce pe podea, iar penisul său să zburde-n mine. Îmi mușc buza. Dacă nu o fac, voi urla și tot biroul va veni aici pentru a vedea ce se petrece.

– Haide, Jud, termină!

Îmi tensionez spatele, îmi arcuiesc picioarele. Vreau ca degetele lui să intre și mai mult în mine și, când cred că o să explodez, îl sărut pentru a sugruma din nou un țipăt, în timp ce simt că mușchii mi se contractă și simt umezeală și mai mare între picioare. Încet, încet,

Scanned with CamScanner

îl prinde a se opri și, când scoate degetele din interiorul meu, vreau să protestez. Își dă seama. Îmi prinde capul între mâini.

– Îmi datorezi un orgasm, micuțo, murmură.

Nu pot răspunde.

Pot doar să deschid gura, pentru ca limbile noastre să se atingă. Mă bucur de mirosul lui excitant și periculos, uitând, din nou, de tot ceea ce e în jurul nostru, uitând de supărarea mea. Nu vreau să mă gândesc că mă folosește ca pe o jucărie. Nu vreau să mă gândesc că este șeful meu. Pur și simplu nu vreau să mă gândesc la nimic.

Două minute mai târziu, cu respirațiile revenite, cât de cât, la normal, nu mă mai împinge peste dulapurile din „Arhivă", iar eu pot prelua controlul asupra propriului corp. Blestem în gând.

– Ce naiba face? Cum poate fi atât de idiot de fiecare dată când îl văd?

Intuiește că așa gândesc. Îmi aruncă, iar, una dintre privirile sale de gheață.

– Te-ai mai gândit la propunerea mea?, mă întreabă.

Încerc să-l privesc. Mă găsesc față în față cu „Iceman" și simt cum mă enervez.

– Ți-am răspuns ieri, zicându-ți că nu accept!

Își mușcă buzele, eu trag aer.

– De ce ești așa de încăpățânată?, adaugă. Ceea ce îți propun îți va aduce beneficii bănești.

– Doar bănești?

Eric nu mai râde după ce aude asta.

– Totul depinde de ceea ce-ți dorești. Tu decizi, Jud. În acest moment am nevoie de o secretară. Sexul se va ivi, dacă trebuie să se ivească.

– Și dacă eu nu vreau ca el să se ivească?, întreb, încercând să croșetez propria minciună.

Eric mă privește. Coboară mâinile sale pe pantalonii mei și-mi închide nasturele.

Scanned with CamScanner

– Atunci voi accepta răspunsul tău negativ, spune cu calmitate. Va veni altă secretară!

– Doamne, cât poate fi de imbecil!

E momentul în care iese din „Arhivă" și mă lasă singură.

Câteva secunde închid ochii și mă cert singură. De ce-l las să-și bată joc de mine? Îmi aranjez cămașa, părul, ies și eu. E deja așezat la birou și, cu fruntea ridată, se uită la ecranul calculatorului. Trec pe lângă el, calmă, cu gândul să ies din birou.

– Ți-am spus că-ți aștept răspunsul până marți și așa va fi, adaugă înainte să ajung la ușă. Acum te poți întoarce la locul tău de muncă. În cazul în care mai am nevoie de ceva, te chem!

Sunt, din nou, roșie precum o... roșie!

Ies din birou. Închid ușa, mă sprijin de ea, privesc câteva secunde în jurul meu. Toți ceilalți muncesc. Pare că nimeni nu și-a dat seama de ceea ce era să se întâmple. Apuc poșeta, merg la toaletă. Trebuie să mă spăl. Vaginul meu e umed, nu-mi place.

20 de minute mai târziu, mă reîntorc la birou. Miguel și șefa mea au revenit. Eric și cu mine nu mai vorbim, nici măcar nu ne mai privim. Pe la 14, ies din biroul lor, dimpreună. El nu se uită la mine. Doar șefa își întoarce fața și-mi spune:

– Mergem la masă, Judith.

Respir, în sfârșit, liniștită. Îl văd pe Miguel cum își strânge lucrurile, apoi îmi sună telefonul. E sora mea.

– Jud... trebuie să vii acasă! Acum!

Cum aud asta, închid ochii și mă așez. Picioarele îmi tremură. N-am nevoie de alte detalii. Știu exact ce se petrece.

Închid telefonul, îmi reprim plânsul. Nu vreau să mă vadă cu lacrimi la birou. Par o tipă dură, iar „spectacolele" de acest gen nu mă recomandă. Îl caut pe Miguel, îl găsesc vorbind cu Eva. Par că-s pe „felie". Îi spun că a apărut o problemă, că în după-amiaza asta nu mai apar la birou. Nu mă prea bagă în seamă. Revin la birou. Mă așez pe scaun. Beau apă, îmi strâng lucrurile.

Scanned with CamScanner

Mâinile îmi tremură, obrajii îmi ard. Vreau să plâng. Fac un efort imens să-mi închid calculatorul și să ajung până la lift. Ies din el, ajung în parcare și aici îmi permit să plâng. Înainte, nu.

Când ajung acasă, sora mea are ochii plini de lacrimi. *Curro* respiră cu dificultate. Fără să pierd o secundă, îl sun pe veterinar. Doctorul, cu care mă știu de ani buni, îmi zice că mă așteaptă la clinică.

La 16.30, după ce medicul îi face o injecție pentru a-i ușura plecarea, *Curro* se desparte, definitiv, de mine. Am inima distrusă, e o pierdere ireparabilă. Mă aplec peste masa unde se găsește corpul său fără viață. Îl sărut, îi mângâi căpșorul pentru ultima dată și lacrimile îmi inundă ochii.

– Adio, iubirea mea!

Scanned with CamScanner

15

La 19 stau pe patul din casa surorii mele.

Sună telefonul. Prietenii vor să megem la „Cibeles"[11], să sărbătorim cucerirea titlului european. Dar nu am chef. Închid mobilul. Nu vreau să știu nimic despre nimeni. Sunt tristă, foarte tristă. Prietenul meu, cel căruia îi spuneam toate problemele și toate bucuriile, a plecat.

Plâng, plâng și... plâng!

Sora mea mă îmbrățișează, dar, inexplicabil, simt că altcineva trebuie să mă țină în brațe. De ce oare?

Nepoțica e la niște vecini. Nu vreau să ne vadă așa. I-am explicat cu greutate că al nostru *Curro* a urcat în Cerurile pisicilor. Ajunge și Jesus, cumnatul. Plângem cu toții. Îl sun pe tata să-i comunic vestea. Acum suntem patru cu lacrimi în ochi.

Pe la 21 deschid telefonul. Mă sună Fernando. Sora mea i-a spus ce s-a petrecut, se oferă să vină la Madrid, să mă consoleze. Îi mulțumesc, dar nu vreau. Vorbim câteva minute, apoi închid, din nou, telefonul. Cinez rapid, apoi decid să mă întorc acasă. Am nevoie de singurătatea de acolo.

Dar, când intru, o stranie emoție mă cuprinde. Am senzația că, în orice moment, *Curro, Currito* al meu, va apărea dintr-un ungher și se va gudura la picioarele mele.

Plâng, plâng și iar plâng, de astă dată singură. E mai bine așa.

Cu ochii plânși, fără să mă pot opri, mă târăsc până în bucătărie. Văd castronașul de mâncare al lui *Curro*, mă aplec să-l iau. Arunc la coș mâncarea din el. Îl spăl, îl usuc, dar habar n-am ce

11 Loc faimos în Madrid, aici celebrându-se succesele sportive

Scanned with CamScanner

să fac cu el. Îl las acolo, pe blatul de la bucătărie. Adun jucăriile lui, doctoriile. Apoi încep, din nou, să plâng, ca o prostuță.

Două secunde mai târziu, aud cum ușa de la intrare se deschide. E sora mea. Se apropie, mă îmbrățișează.

– Știam că ești aici, bombonică. Haide, te rog, nu mai plânge!

Vreau să-i spun că nu pot. Că nu vreau. Că refuz să cred că al meu *Curro* nu se întoarce, dar plânsul îmi refuză orice vorbă. După vreo jumătate de oră o conving să plece. Îi ascund cheile, ca să nu le mai găsească, să nu mă mai deranjeze. Vreau să fiu singură.

Când ajung la baie, văd litiera lui *Curro*. Plâng, din nou. Cred că aș putea face asta ore întregi! Aud bătăi în ușă. Gândesc că e sora mea, care și-a dat seama că a uitat cheile. Deschid! E domnul Zimmerman, cu o față total neprietenoasă.

Ce face aici???

Mă privește surprins. Se schimbă imediat și, fără să se miște, întreabă:

– Ce se petrece, Jud?

Nu pot răspund. Încep, din nou, să plâng.

Se uită ca paralizat la mine. Mă apropii de el, de pieptul lui, mă îmbrățișează. Am nevoie de asta. Aud cum ușa se închide, plâng și mai tare.

Nu știu cât stăm așa, dar, la un moment dat, îmi dau seama că are cămașa „înmuiată" de lacrimile mele. Îi dau drumul din brațe.

– *Curro*, pisica mea, a murit, am puterea să spun.

E pentru prima dată când folosesc acest teribil și crunt cuvânt. Îl urăsc!

Fața mi se contractă, plâng iar. Acum simt că el vrea să se apropie de mine. Ne așezăm pe canapea. Aș vrea să vorbesc, dar nu am cum. Articulez doar niște cuvinte fără nici o noimă, în timp ce corpul îmi tremură. Îl văd că nu știe ce să facă, pare pierdut. Se ridică, umple un pahar cu apă, mă obligă să-l beau. Peste cinci minute parcă sunt mai liniștită.

Scanned with CamScanner

– Îmi pare rău, Jud... Chiar îmi pare rău!

Îi mulțumesc, dând din cap. Îmi înghit nodul din gât. Culc capul pe pieptul lui, simt cum lacrimile încep să-mi curgă. Simt cum mă mângâie pe păr, mă simt mai bine în brațele lui.

E miezul nopții, durerea mă înconjoară, dar acum sunt capabilă să-mi controlez corpul și cuvintele.

– Mulțumesc!, spun.

Simt că e mișcat, ochii lui îmi arată asta. Își apropie fruntea de a mea și spune ușor:

– Jud... Jud... De ce nu mi-ai spus? Aș fi fost alături de tine și...

– N-am fost singură. Sora mea a stat lângă mine mereu.

Eric dă din cap, apoi, cu degetele îmi șterge lacrimile.

– Trebuie să te odihnești. Ești epuizată, mintea ta are nevoie să se relaxeze.

Accept. Dar atunci văd cum fața lui se strânge.

– Ești bine?, îl întreb.

E surprins de întrebare, mă privește.

– Da. Mă doare doar puțin capul.

– Dacă vrei, am aspirină în dulap.

Îl văd cum surâde. Mă sărută pe frunte.

– Nu-ți fă griji. Trece.

Am nevoie să dorm, dar nu vreau să plece, așa că-l apuc de cămașă.

– Aș fi vrut să stai cu mine, deși știu că nu se poate.

– De ce nu se poate?

– Pentru că nu vreau sex, îi răspund cu sinceritate.

Eric îmi mângâie fața cu o tandrețe pe care n-am cunoscut-o până atunci.

– Stau cu tine și nu cer nimic până când tu nu-mi spui.

Sunt surprinsă.

Se ridică și-mi întinde mâna. I-o apuc, mă duce așa până la camera mea. Prin ceață, văd că-și scoate pantofii. Fac la fel, cu ai mei. Își dă jos pantalonii. Eu, la fel. Își pune cămașa pe un

Scanned with CamScanner

scaun, rămâne doar în boxerii negri. Wow, sexy! Mă întinde pe pat. Îmi aduc aminte ce i-am cerut, așa că dau jos cămașa, îmi scot sutienul și trag de sub pernă pijamalele. Sunt cu „Diavolul Tasmanian". Îl văd cum surâde.

După ce-mi pun pijamalele, deschid o cutiuță mică, scot de acolo o pastilă și o iau.

– Ce e aia?, întreabă.

– Anticoncepționalul meu, răspund.

Mă lungesc lângă el, îmi culc capul pe al său braț. Se apropie și mă sărută pe năsuc.

– Dormi, Jud... Dormi și odihnește-te!

Simplul fapt că e aproape mă relaxează și, îmbrățișați, cad într-un somn profund.

Scanned with CamScanner

16

Sună alarma: 7.30!

Întind mâna, o închid. Sunt încă în pat, dar mintea mea e trează. Mă uit spre dreapta și văd că Eric nu este. Îmi aduc aminte de ceea ce s-a petrecut cu o seară în urmă, când aud o voce:

– Bună dimineața!

Mă uit către ușă, e aici, îmbrăcat. Suprinsă, observ că nu e la fel ca ieri. Înțelege și răspunde:

– Tomas mi-a adus ceva nou acum o oră.

– Ce-ți face capul? Ți-a trecut durerea?, întreb.

– Da, Jud! Mulțumesc că ai întrebat!

În răspund cu un surâs trist. Mă ridic din pat fără să-mi dau seama de spectacolul oribil pe care-l ofer, cu părul desfăcut, nearanjată și cu pijamalele cu Diavolul Tasmanian pe ele. Trec pe lângă Eric, mă ridic pe vârful picioarelor, îl pup pe obraz în timp ce spun un somnoros „Bună dimineața!"

Mă duc la bucătărie, pregătită să-i dau medicamentele lui *Curro*, când văd toate lucrurile sale pe blat. Simt că nu mai am aer, dar Eric e în spatele meu. Nu mă lasă să gândesc. Mă prinde de mijloc, mă sucește.

– La duș!, dă comanda.

Când ies de aici, intru în cameră să mă îmbrac. Eric nu este.

Apuc un sutien, niște chiloței. Deschid dulapul, iau hainele. Simt că-mi pot face apariția, așa că merg în sufragerie. Eric citește un ziar.

– Ți-am făcut cafea proaspătă, zice, în timp ce mă privește. A, ai și micul dejun!

Scanned with CamScanner

Strânge ziarul, se ridică, se apropie de mine și mă sărută pe frunte.

– Azi mergi cu mine la Guadalajara. Trebuie să ajung la sucursala de aici. Nu-ți fă griji de nimic, i-am anunțat!

Dau din cap că accept, fără să vreau să vorbesc, pentru a protesta. Beau cafeaua și, în timp ce las ceașca în chiuvetă, simt cum se apropie din spate, fără să mă atingă.

– Ești mai bine?, mă întreabă.

Dau din cap, afirmativ. Simt că vreau să plâng, din nou, dar trag aer și evit. Sunt convinsă că, dacă m-ar vedea, *Curro* s-ar supăra, pentru că mă comport precum o bleagă. Cu cel mai tare surâs din lume, mă întorc și-mi alung părul ce-mi cădea peste ochi.

– Când vrei, putem, pleca.

Confirmă, fără să mă atingă.

Nu se apropie de mine mai mult decât e strict necesar.

Coborâm. În față e Tomas, ne așteaptă. Suim în mașină și plecăm la drum. Preț de o oră, Eric și cu mine analizăm niște documente. Cunosc toate sucursalele Müller, mă știu personal cu toți șefii. Îmi spune că vrea să știe, direct, toate detaliile: productivitate, numărul de oameni care lucrează în fiecare fabrică, randamentul. Devin nervoasă. Mă gândesc că la problemele care sunt acum, va da afară angajați fără să se mai gândească. Dar, apoi, îmi dau seama că gândește total invers: vrea ca produsele să fie cât mai competitive, să se extindă, să deschidă noi puncte de lucru.

La 10.30 suntem la Guadalajara. Enrique Matias nu se arată surprins când ne vede aici. Ne salută călduros, intrăm, cu toții, în biroul său. Aproape trei ore, Eric și el discută despre productivitate, despre neajunsurile din sucursală și de alte probleme. Eu, aflată într-un discret plan secund, notez totul și, la 13.30, când ședința se termină, sunt bucuroasă să văd că s-au înțeles.

Scanned with CamScanner

Primesc un mesaj de la Fernando. Îi răspund că sunt bine, dar, în mintea mea, înjur. Când primesc mesaje de la el, dar sunt cu Eric, nu-mi convine. Dar de ce? Nu e nimic serios cu nici unul dintre ei.

Pe drumul de întoarcere către Madrid, Eric îmi propune să ne oprim să mâncăm în vreun sătuc. Mă arăt încântată, îi spun că mi-ar plăcea. Tomas oprește în Azuqueca de Henares și servim un miel delicios. Cât timp suntem la masă, primește mai multe mesaje. Le citește abătut, nu le răspunde. La 16.00 suntem la hotel și, când ajungem la „Villa Magna", devin nervoasă. Mă simte, mă prinde de mână.

– Stai liniștită, vreau doar să mă schimb, ca să petrec după-amiaza cu tine. Ai vreun plan?

Gândesc repede, îi răspund că da, am ceva planuri. Dar nu-i dau timp să creadă ceva.

– Da, am ceva de făcut la 18.30, îi spun. Dacă nu ai altceva, mi-ar plăcea să mă însoțești. Ți-aș putea arăta al doilea meu job.

E surprins.

– Ai un al doilea job?

Confirm surâzând.

– Da, se poate spune și așa, chiar dacă anul acesta este ultimul. Dar nu-ți povestesc nimic dacă nu vii cu mine.

Văd cum zâmbește când se dă jos din mașină. Și-l urmez.

Ajungem la lift, băiatul de acolo știe unde să ne ducă. Când intrăm în spațioasa și frumoasa cameră, Eric lasă geanta cu laptopul pe masă, se duce către locul în care ne-am jucat în acea zi. Sună un telefon mobil. Un mesaj. Nu pot să nu mă uit către ecran. Scrie „Betta". Cin' să fie? Apoi, două secunde după, iar sună. Citesc. „Marta". Hai că e chiar solicitat!

Nu mă simt în largul meu. Ultima oară când am fost aici s-a petrecut ceva de care-mi este rușine și acum. Trec cu mâna peste canapeaua de culoare cafenie, privesc grădina japoneză, în timp ce respirația mi se accelerează. Dacă Eric apare gol acum, și mă invită să mă joc cu el, nu cred că sunt capabilă să-l refuz...

Scanned with CamScanner

– Când vrei, putem să mergem, aud o voce în spatele meu.

Surprinsă, mă întorc. Îl văd îmbrăcat cu blugi și o cămașă roșu-închis. E frumos și sexy. Elegant, ca întotdeauna. Și, ceea ce contează cel mai mult, își ține promisiunea de a nu mă atinge. Fără îndoială, simt o decepție, pentru că-mi dau seama că nu reușesc să mă las târâtă în marea de lux în care el vrea să mă ducă.

Ce naiba, înnebunesc?

10 minute mai târziu, Tomas ne duce către casa mea.

Când intrăm, mă uit după *Curro*. Eric se prinde, mă sărută pe frunte:

– Hai, repede, e ora 18. Dacă nu te grăbești, vei ajunge târziu.

Mă reactivez.

Intru în camera mea. Îmi pun blugii. Pantofi de sport, tricoul albastru. Îmi prind părul în coadă, ies de acolo. Fără să trag cu coada ochiului, știu că mă analizează. Temperatura corpului meu crește de fiecare dată când sunt în prezența sa. Iau aparatul foto și un rucsac micuț.

– Să mergem, zic.

Îl ghidez pe Tomas pe străduțele din Madrid și, în câteva minute, ajungem la poarta unei școli. Eric, surprins, coboară și se uită în jur. Pare să nu fie nimeni. Surâd. Îl prind de mână cu putere, îl trag pe drumul meu. Intrăm în școală și mirarea de pe al său chip crește. Îmi place să-l văd așa. Îmi place când e surprins.

Deschid o ușă pe care scrie „Sala de sport" și o forfotă de nedescris ne primește. Imediat, câteva fetițe, cu vârste între 7 și 12 ani, aleargă spre mine.

– Antrenoarea noastră, doamna antrenoare!

Eric nu înțelege nimic.

– Antrenoare?

Zâmbesc și ridic din umeri:

– Da, sunt antrenoarea echipei de fotbal feminin de la școala unde învață nepoțica mea, răspund înainte ca micuțele să ajungă la mine.

Scanned with CamScanner

Eric deschide gura, rămâne blocat, apoi zâmbește. Dar, gata, nu mai pot vorbi cu el. Micuțele au ajuns la mine, se agață de brațe, de picioare. Glumesc cu ele până când mamele lor reușesc să le desprindă de mine.

– Bunăciunea asta cine e?, aud că mă întreabă sora mea.

– Un prieten.

– Mamă, îngerașule, da' ce prieten!

Mămicile își dau cu mâna prin păr. E normal. Eric emană senzualitate, știu lucru ăsta cel mai bine. După ce salută pe toată lumea, sor-mea îmi cere cu insistență să-l prezint pe Eric. Tremură toată! În cele din urmă, la braț cu ea, mă duc spre locul unde se află el.

– Raquel, ți-l prezint pe Eric. El se ridică s-o salute. Eric, ea este sora mea, iar maimuțica agățată de piciorul meu drept e nepoțica, Luz. Schimbă pupicei.

– Dar de ce ești așa înalt?, întreabă nepoțica.

Eric o privește și răspunde:

– Pentru că am mâncat mult când eram mic.

– Și de ce vorbești așa de rar, întreabă, din nou, Luz. Ai probleme cu dinții?

Vreau să răspund eu, dar el se apleacă spre cea mică.

– Pentru că sunt german și, deși vorbesc spaniolă, nu-mi pot ascunde accentul nemțesc.

Micuța mă privește, amuzată. Dar eu înjur în gând.

– Mamă, ce v-au făcut italienii! V-au trimis acasă, zice ea.

Rușinată, sora mea o trage de acolo pe Luz, în timp ce Eric se apropie de mine.

– Nu poți nega niciodată că e nepoțica ta, îmi șoptește la ureche. Spune lucrurilor pe nume la fel ca tine.

Râdem, iar micuțele aleargă, din nou, către mine. Nu e un antrenament, ci e serbarea de final de an, pregătită de mămici. Preț de o oră și jumătate vorbesc cu ele, îmi îmbrățișez micuțele, apoi facem sute de poze. Eric rămâne într-un plan secund, dar, din ce îi citesc pe față, pare că îi place ceea ce vede.

Scanned with CamScanner

Fetițele îmi fac un cadou. Deschid pachetul, e o minge de fotbal făcută din dulciuri colorate. Aplaud cu putere, ca și ele, pentru că-mi plac dulciurile. Nepoțica vine lângă mine cu Alicia. Îmi arată că s-au împăcat, ridic degetul, în semn de „OK", apoi îi fac cu ochiul. Bravo, micuța mea! Pup toate mămicile, toate micile fotbaliste, apoi fiecare pleacă spre casele lor. Inclusiv sora mea cu nepoțica.

Sunt fericită de cum au decurs lucrurile. Mă îndrept către Eric, pun puțină „Coca-Cola" cam călduță în două pahare de plastic și mă apropii de el.

– Surprins?, îl întreb, în timp ce-i dau unul dintre pahare.

Eric recunoaște, în timp ce ia o înghițitură.

– Da. Ești surprinzătoare.

– Hai, las-o moartă, că o să încep să te cred!

Râdem și ne privim în ochi.

Nimeni nu mai spune nimic, tăcerea ne învăluie. Prind curaj și adaug, sinceră:

– Eric, după cum vezi, viața mea e asta: normală!

– Văd... și asta e ceea ce mă preocupă.

– Te preocupă? Te preocupă că viața mea e normală?

Privirea lui trece prin mine.

– Da!

– De ce?

– Pentru că viața mea nu e chiar atât de normală!

Probabil că fața mea e o adevărată poezie. Nu înțeleg nimic, dar, înainte de a-i cere explicații, continuă:

– Jud, viața ta presupune relații, angajamente. Cuvinte ce mi-au dispărut din dicționar în ultimii ani. Îmi atinge cu degetele fața și continuă. Îmi placi, mă atragi, dar nu vreau să te păcălesc. Ceea ce mă ține lângă tine e sexul. Îmi place să te posed, să intru între picioarele tale, să te privesc în timp ce termini. Dar uneori mă tem că nu toți prietenii mei o să-ți placă. Nu vorbesc despre sado, ci doar de sex. Simplemente, sex.

Scanned with CamScanner

Privirea i se schimbă. Nu-mi convine, dar nu vreau să renunț la acest joc.

– Sunt o femeie normală, fără prea mari pretenții, care lucrează la compania ta. Am un tată, o soră, o nepoțică și, până ieri, un pisic care era cel mai bun prieten al meu. Sunt antrenoare de fotbal la o echipă de fetițe de unde nu iau nici un euro salariu, pentru că o fac din plăcere. Am prieteni și prietene cu care văd meciurile, cu care merg în vacanțe, la film sau ieșim la cină. Acum probabil că te întrebi de ce-ți spun toate astea, nu? Eric dă din cap, afirmativ. Nu-s uluitoare, nu mă îmbrac provocator, nici măcar nu mă gândesc la asta. Relațiile mele cu bărbații au fost normale, nimic de pe altă planetă. Știi și tu: o fată cunoaște un băiat, se plac, se apropie. Dar niciodată nimeni nu a reușit să scoată din mine ceea ce ai făcut tu în ultimele zile. Niciodată n-am crezut că ceea ce e interzis o să mă înnebunească! Niciodată n-am crezut că pot face ceea ce fac acum. Nu te pot refuza, pentru că tot corpul și toată ființa mea vor să facă ceea ce vrei tu să facă. Urăsc să-mi dai ordine, mai ales când e vorba despre sex. Dar, inexplicabil, ție îți permit. Nu mi-am imaginat că voi permite unui necunoscut, un necunoscut așa cum ești tu, care nu știe nici măcar cum mă numesc, ce vârstă am, nimic despre viața mea, să-mi ceară să fac sex doar din priviri și eu să accept. Chiar și acum mă consum, încercând să înțeleg ce s-a petrecut cu mine în acea zi, în camera ta de hotel...

– Jud...

– Nu, lasă-mă să termin, spun, în timp ce-i închid gura cu mâna mea. Ceea ce s-a petrecut atunci, la hotel, mi-a plăcut și, de ce să nu recunosc, m-a încântat. Cum recunosc și că atunci când am văzut înregistrarea, m-am supărat. Dar când m-am gândit la ceea ce s-a petrecut, m-am excitat și multe altele... Uite, duminică am folosit vibratorul gândindu-mă la tine și am avut un orgasm infinit, reamintindu-mi de mine și de aceea

ned with CamScanner

femeie. Eric surâde. Dar nu-mi plac femeile. Nu, nu-mi plac și, dacă mai ai de gând să ne jucăm așa, o să te rog să stai cu mine de vorbă înainte. Așa cum ți-am spus la începutul acestei conversații, nu-s specialistă în sex, dar ceea ce am trăit cu tine îmi place, mă „fierbe", mă incită și sunt dispusă să repet.

– Chiar fără nici un angajament din partea mea?

Aș vrea să spun că nu-s de acord. Dar știu că l-aș pierde și nu doresc asta.

– Da, chiar fără nici un angajament.

Eric dă din cap, semn că înțelege.

– Și, te rog, te dezleg de blestemul de a nu mă putea atinge. Sărută-mă, spune-mi ceva, pentru că altfel mor de rușine pentru că ți-am spus atât de multe tâmpenii într-un timp atât de scurt.

– Mă exciți, micuțo, murmură.

Scot din rucsac un evantai și zâmbesc, jenată.

– Nici nu-ți imaginezi cum sunt eu după ce ți-am spus toate astea!

Eric surâde, își dă părul din ochi.

– Numele tău complet este Judith Flores Garcia. Ai 25 de ani, un tată, o soră și o nepoțică. Din ce simt, nu ai o relație stabilă, însă mulți bărbați tânjesc după tine. Știu unde stai și unde lucrezi. Îți cunosc numerele de telefon. Știu că poți conduce foarte bine un „Ferrari", că-ți place să cânți, că ți-e jenă să faci asta în fața mea. Azi am aflat că ești și antrenoare de fotbal. Îți plac căpșunile, ciocolata, „Coca-Cola", dulciurile și meciurile. Mai știu că, dacă te enervezi, îți apar bubițe pe gât. Zâmbesc. Din modul în care ți-ai tratat pisica deduc că iubești animalele. Ai mulți prieteni. Ești curioasă și încăpățânată, uneori prea mult, ceea ce mă scoate dintr-ale mele, dar ești cea mai sexy și mai derutantă femeie pe care am întâlnit-o în viața mea și asta îmi place. Până acum, e tot ceea ce știu despre tine și îmi este de-ajuns. A! Și de acum încolo promit să te consult de fiecare

Scanned with CamScanner

dată când ne vom juca sexual. Și dacă m-ai eliberat de blestem, te voi săruta și te voi atinge.

– Ce bine!, spun, în timp ce întind brațele.

– Așa că, dacă am rezolvat treaba asta, mai avem de acceptat propunerea mea pentru a te putea cunoaște mai bine și pentru a mă însoți pe durata șederii mele în Spania. Săptămâna asta plecăm la Barcelona. Două reuniuni importante, joi și vineri. Finalul de săptămână îl păstrăm pentru sex. Ce spui?

– Numele tău este Eric Zimmerman, răspund fără să țin cont de răceala lui. Ești german, iar tatăl tău...

Îmi întrerupe discursul.

– Așa, ca o favoare personală, o să te rog să nu mai amintești de tatăl meu. Poți continua!

Ordinul ăsta mă „taie", dar merg mai departe:

– Ești un autoritar din naștere, nu știu nimic despre tine, decât că-ți plac lucrurile interzise și sexul. Așa că, dacă se poate, aș vrea să te cunosc mai mult...

Din nou privirea lui mă penetrează. Știu că în el se dă o mare bătălie: să se deschidă sau că continuăm ca și până acum? Atunci se ridică și mă ridică și pe mine. Mă sărută. Doamne, ce dor mi-a fost! Se dă un pas în spate:

– Mama mea e spanioloaică, de aceea vorbesc atât de bine limba voastră. Dorm foarte puțin de mulți ani. Am 31 de ani. Nu-s căsătorit, nici într-o relație cu cineva. Cred că, pentru moment, e cam tot ceea ce pot spune.

Emoționată de această confesiune micuță surâd și, bucuroasă ca și cum aș fi câștigat la loto, spun:

– Domnule Zimmerman, accept propunerea dumneavoastră. De acum, are cine să vă însoțească.

Scanned with CamScanner

17

Șefa mea ia foc în momentul în care află de la Eric că eu voi fi cea care-l va însoți în vizitele pe la filiale. Miguel, dimpotrivă, se bucură că nu e el. Șefa încearcă prin toate căile să-i spună că nu e o alegere bună. Că sunt lipsită de experiență, că am puțin timp petrecut în companie, că... Dar Eric e cel care comandă, așa că nu are ce face. Joac-o pe asta!

Miercuri îl sun pe tata. Îi spun că vacanța se mai amână puțin. Îmi zice că se bucură pentru mine, mă roagă să-mi dau toată silința. Pentru sora-mea, din contra, e o veste proastă. Cum să plec, atâtea zile, în afara Madridului. Și ea cui îi mai istorisește problemele de zi cu zi?

Joi, Eric trece cu șoferul să mă ia de acasă la 6 dimineața. Zburăm cu avionul lui privat și, sincer, atâta lux mă scandalizează. Dau impresia că abia acum fac primul drum în afara satului în care m-am născut. Privesc totul cu o curiozitate atât de mare, încă Eric face eforturi imense să nu râdă.

Cum ajungem la Barcelona, o mașină de culoare neagră ne preia și ne duce direct la hotelul „Arts". Mamă, ce e aici! Cel mai bun din oraș! Ne cazăm sus, la ultimul etaj, în două camere. Promisiune ținută: dormim separat. Când ușa se încuie și rămân în mijlocul unei încăperi imense, privesc de jur-împrejurul meu. Totul e mare, spațios. Și, ceea ce mă bucură enorm, am niște ferestre gigantice, ce mă lasă să admir marea.

Sunt topită de tot acest lux. Îmi trag geamantanul din ușă, mă duc să privesc pe geam. Admir peisajul, apoi mă pun pe „explorat". Deschid minibarul și găsesc ciocolată. O devorez. Când ajung la pat și-l văd, o fluierătură de camionagiu îmi

Scanned with CamScanner

scapă. Doamne, cum arată! Ferestre imense, ce dau spre mare, o mochetă de culoare violet și un pat superb. Mă arunc pe el. Baia e la fel. Lemn ușor, de calitate, duș străjuit numai de oglinzi. Incredibil!

Când ies de acolo, sună telefonul. E Eric.

– Cum ți se pare?

– Halucinant! Enorm! E cam de cinci ori cât casa mea, spun.

Îl aud cum râde.

– Într-o jumătate de oră te aștept jos, la „Recepție". Te rog să nu uiți documentele!

Cobor, punctuală, și-l găsesc pe Eric vorbind cu o femeie. Înaltă, bună și blondă. Când el mă vede, face prezentările:

– Amanda, ea este secretara mea, domnișoara Flores.

Mă scanează cap-coadă, nu-mi lasă o impresie prea bună, dar, fiind profesioniste, ne întindem mâinile și ne salutăm. Eric continuă în germană:

– Domnișoară Flores, domnișoara Fisher a venit de la Berlin. Va rămâne câteva zile, cu noi. Amanda este cea care analizează dacă putem livra medicamentul nostru pe piața din Regatul Unit.

Zâmbește, în timp ce tipa asta cu picioare lungi dă din cap, afirmativ. Simt ceva ciudat în privirea ei. Nu pot spune clar ce, dar nu-mi place ca tipă. Apare un domn, care ne spune că mașina noastră e afară, ne așteaptă. Mergem cu toții, spre o limuzină imensă. Eric se așază alături de ea, uită de mine. Nici asta nu-mi convine. Dar ceea ce mă doare cel mai tare e că „miros" că între ei a fost sau este *ceva*. Privirile blondinei îmi spun asta. Dar, pentru că-mi respect meseria, mă fac că nu dau importanță, privind pe gemuleț, în timp ce mă gândesc la ale mele.

Ajungem la birourile centrale din Barcelona, unde suntem întâmpinați de șeful de aici, Xavi Dumas. Când mă vede, mă salută. Face același lucru cu Eric și cu Amanda.

Scanned with CamScanner

– Bună, Judith, spune acesta, și se apropie de mine. Ce încântare să te revăd!

– Și eu mă bucur, domnule Dumas!

Jimena, secretara sa, mă salută și ea.

– Jud, de ce nu ai spus că vii?

– Pentru că până ieri habar nu aveam că voi veni, îi răspund și o îmbrățișez.

Jimena, amuzată, se uită spre Eric, apoi mă privește precum un pișicher:

– Bravo, foarte tare! Cu șeful german!... Pare potent rău...

Râdem și ne îndreptăm spre o sală de ședințe.

Câteva clipe după, mai mulți directori, printre care Eric și Amanda, intră în încăpere. E o sală rectangulară, cu geamuri fumurii și o singură fereastră, mai mare, ce dă către un munte. O masă mare, cu multe scaune și, pe margine, unele mai mici. Mă așez aici. Eric e în capul mesei mari, cu fața către mine. Chipul său de neclintit mă face să-mi aduc aminte de porecla pusă de Miguel: „Iceman". Surâd.

Ședința începe și Jimena, la rugămintea șefului ei, se ridică de lângă mine, se duce la masa principală. Șeful vrea ca ea să traducă tot ceea ce spune, în germană, pentru a pricepe și Amanda. Ascult ce zice și-mi dau seama că Jimena este o traducătoare de primă clasă. La un moment dat, domnul Dumas face o referire la tatăl lui Eric și acesta, foarte serios, dar fin, îl roagă să nu-l mai amintească! Doamne, ce s-o fi petrecut între tată și fiu? O oră după, în timp ce ședința continuă, primesc un mesaj pe telefonul mobil!

De la: Eric Zimmerman
Data: 5 iulie 2012 10.38
Pentru: Judith Flores
Subiect: A ta guriță
Stimată domnișoară Flores, s-a petrecut ceva? Gura vă dă de gol!

Scanned with CamScanner

PS: Sunteți cea mai sexy ripă din ședință.
Eric Zimmerman

Fără să mișc capul, îl observ pe sub gene. Are chef de poante? Mă ignoră de când a coborât în recepție și acum vine cu chestiuni dintr-astea? Așa că decid să-i răspund.

De la: Judith Flores
Data: 5 iulie 2012 10.39
Pentru: Eric Zimmerman
Subiect: Lucrez!
Stimate domnule Zimmerman, aș aprecia dacă m-ați lăsa să lucrez.
Judith Flores

Știu că l-a primit. Văd cum privește ecranul telefonului și cum buzele sale se curbează. Câteva secunde tastează, apoi eu sunt cea care primește mesajul.

De la: Eric Zimmerman
Data: 5 iulie 2012 10.41
Pentru: Judith Flores
Subiect: Supărată?
Cuvintele tale mă dor. Ești supărată?
PS: Arăți fenomenal îmbrăcată așa!
Eric Zimmerman

Mă simt ciudat, mă mișc pe scaunul meu. Să nu se vadă! Vreau să zâmbesc, rușinată, dar gura nu mă ascultă. Câteva minute sunt atentă la ședință, dar primesc alt mesaj.

De la: Eric Zimmerman
Data: 5 iulie 2012 10.46

Scanned with CamScanner

Pentru: Judith Flores
Subiect: Dumneavoastră decideți!
Vă avertizez, domnișoară Flores! Dacă nu răspundeți la acest mail în cinci minute, opresc ședința!
PS: Ce tanga porți?
Eric Zimmerman

Când îl citesc, fac ochii cât ceapa, deși încerc să-mi păstrez calmul. Trag aer în piept. Se joacă, în ședință, cu mine. Surâd și-l văd cu coada ochiului. Nu schițează nici un gest. Timpul trece, mă mai relaxez. Văd cum își privește laptopul, am impresia că scrie un mesaj, dar, brusc, întrerupe ședința:

– Domnilor, tocmai am primit un mesaj la care trebuie să răspund imediat. Am nevoie de o mică pauză și vă cer scuze pentru asta. Apoi, ridicându-se, continuă: Sunteți atât de amabili încât să ne lăsați singuri, câteva minute, pe mine și pe secretara mea? Și, pentru nimic în lume, vă rog să nu ne întrerupeți! Secretara vă va anunța când putem continua.

Vreau să mor!

E nebun?

Deschid bine ochii și văd cum toți acei directori își iau mapele și ies. Jimena îmi face semn discret, apoi pleacă și ea, cu al său șef. Ultima care părăsește încăperea e Amanda. Mă privește cu o față de buldog, apoi îi spune lui Eric, în germană, „sunt afară" și trage ușa după ea.

Rămân pironită pe scaunul meu, nu mai înțeleg nimic. Eric închide laptopul, se așază bine pe scaunul lui și-și fixează privirea pe chipul meu.

– Domnișoară Flores, vino aici!

Mă ridic precum un arc, mă duc spre el, în timp ce gesticulez.

– Dar... de ce ai făcut asta?

Mă privește, surâde și nu-mi răspunde.

– Cum ai putut întrerupe o ședință?, insist.

Scanned with CamScanner

– Ți-am dat cinci minute...

– Dar...

– Tu ai întrerupt-o, răspunde.

– Euuuuu???

Eric dă afirmativ din cap. Mă prinde de mână, mă așază pe picioarele lui. Apoi mă urcă pe masă, în fața lui. Perplexă, dau ochii roată, uitându-mă după camerele de luat vederi. El zice:

– Nu există camere de luat vederi, dar încăperea nu e izolată fonic. Așa că dacă vei țipa, toată lumea te va auzi!

– Vreau să protestez, pentru că sunt tot mai năucă la fiecare moment, dar Eric se apropie de mine și face gestul acela care mă înnebunește: scoate limba, o trece peste buzele mele, apoi mă privește. O coboară peste cea inferioară, până când eu deschid gura, apoi mă sărută. Mă suge atât de tare, că aproape nu mai am aer. Ca de fiecare dată, sunt la picioarele sale. Mă întoarce pe masă, îmi ridică fusta. Urcă mâinile până în dreptul șoldurilor. Prinde chiloțeii și îi scoate!

– Mmmm... Mă bucur să știu că porți tanga!

Îmi place momentul, intru precum o lupoaică în joc.

Îmi trec limba peste buze, aș vrea să urlu: „Daaaa!". Mă vede, gestul îi face plăcere. Deschid picioarele, vrând să-i cer mai mult, dar el nu se mișcă, ci saltă doar capul.

– Ai cu tine pachețelul pe care te-am rugat să-l porți mereu?

Închid ochii și înjur.

– L-am lăsat la hotel.

Surâde. Mă trage spre el.

– Îmi pare rău, micuțo! Sunt sigur că data viitoare nu-l vei mai uita!

Îl privesc, blocată.

Așa o să mă lase?

Îmi dă o pălmuță peste fund atunci când cobor de pe masă.

– Domnișoară Flores, trebuie să continuăm ședința. Și am rugămintea să n-o mai întrerupeți!

Scanned with CamScanner

Obrajii mei au luat foc şi-mi doresc multe. Dar el e „regele controlului". Şi asta mă omoară! El o ştie! Mă trage, din nou, spre el, posesiv, apoi spune:

– După ce terminăm şedinţa, te vreau, goală, în cameră. Pentru moment, păstrez tanga ta.

– Poftim?

– Ce ai auzit!

– Nici nu concep. Dă-mi-o!

– Nu!

– Eric, te rog! Cum naiba să stau fără chiloţi?

Se ridică. Surâde maliţios, saltă din umeri.

– Foarte simplu! Doar stai!

Îmi aşază fusta. Mă duce către uşă.

– Le poţi spune să intre. Şedinţa este foarte importantă.

Aproape isterică, pe punctul de a fi KO, abia pot răsufla.

Cum să mi se întâmple mie aşa ceva?

În cele din urmă, închid ochii, merg sigură pe mine către uşă şi, înainte de a o deschide, îi spun:

– O să mi-o plăteşti!

Eric nici măcar nu clipeşte.

Un minut mai târziu, şedinţa continuă şi totul revine la normal. Totul, cu excepţia celor care nu poartă tanga.

Scanned with CamScanner

18

Ședința s-a prelungit mai mult decât am prevăzut, terminându-se pe la 20.30. Eric e serios. În ceea ce o privește pe Amanda, după părerea mea, e un fel de „Gică-contra", n-a făcut altceva decât să se opună la toate părerile exprimate.

Ne suim în limuzină, alături de Amanda. Pe drum, Eric își pune masca de mistreț neprietenos și-mi cere câteva documente. I le dau. El și Amanda le citesc și vorbesc fără să se oprească.

Când ajungem la hotel, vreau să fug până în cameră și să mă dezbrac, așa cum el mi-a cerut-o. Nu m-am putut opri de la a mă gândi numai la asta. Eric și cu mine. Eric deasupra mea. Eric posedându-mă. Dar toate corăbiile mi se scufundă când îl aud:

– Domnișoară Flores, vă deranjează dacă cinați alături de mine și de Amanda?

Sunt paralizată! Întrebarea asta, în realitate, trebuia să fie: „Amanda, te deranjează să cinezi alături de mine și de domnișoara Flores?"

Simt cum furia mi se adună în stomac. Ard înlăuntru. Dar, de data asta, căldura nu are nimic în comun cu dorința. Simt cum pivirea ei s-a focalizat pe mine. În străfundul sufletului, și ei îi face la fel de multă „plăcere" să împartă cu mine compania lui Eric.

– Mulțumesc mult pentru invitație, domnule Zimmerman, răspund, dispusă să-i „întorc" gestul, dar am alte planuri.

Eric o joacă bine, ia o mină mirată. Dar, cu toate acestea, văd că aștepta orice răspuns din lume, mai puțin acesta. Ca să vezi și tu cum e! Salut, dau „Bună seara!" și plec. Simt privirea lui Eric fix pe spate, dar îmi văd de drumul meu. Acum ce mai faci, glumețule? Respir abia când ușile ascensorului se închid. Intru în camera mea și urlu, frustrată:

Scanned with CamScanner

– Imbecilule! Eşti un imbecil!

Supărată chiar şi pe aerul pe care trebuie să-l respir, merg la baie. Mă bag la duş. Nu vreau să mă mai gândesc la Eric. Ies. Îmi usuc părul şi-mi spun că trebuie să fiu tipa dintotdeauna. Sună telefonul din cameră. Nu răspund. Mă uit la mobil. Trei apeluri nepreluate de la a mea soră. Doamne, ce pisăloagă! O s-o sun mai încolo. Dau un telefon către o prietenă din Barcelona. Logic, când află că sunt aici, chiuie de bucurie. Închid telefonul. Nimeni n-o să-şi bată joc de pofta mea de viaţă. Nici măcar Eric!

Aşa că, nerăbdătoare să ies de aici fără ca nimeni să mă vadă, pun pe mine ceva scurt, ca-n discotecile din Ibiza, şi nişte sandale cu toc. E cald de mori şi îmbrăcămintea asta lejeră mă lasă să respir. Când sunt gata, îmi iau geanta. Deschid, uşor, uşa, mă uit pe coridor. Nu e nimeni, ies. Dar ştiu că Eric e în capăt, aşa că nu aştept ascensorul. Cobor cinci etaje pe scări, apoi iau liftul.

Când ajung la uşa de la recepţie şi ies pe rotativă, aproape că fac salturi de bucurie. Dar, imediat, mă gândesc că lupoaica de Amanda a rămas liberă, iar asta mă tufleşte.

Iau un taxi, îi spun adresa. Prietena mea, Miriam, mă aşteaptă aici. Ajung, o zăresc. E drăguţă ca întotdeauna, ne îmbrăţişăm. Suntem prietene dintotdeauna. Mama era catalană şi, până să se stingă, petreceam toate vacanţele de vară în Hospitalet.

– Doamne, păpuşă, ce frumoasă eşti, îmi spune.

După un infinit de pupăceli şi de îmbrăţişări, plecăm, la braţ, spre port. Miriam ştie că-s topită după pizza, mă duce la unul dintre cele mai bune restaurante. Ca să nu ne pierdem obiceiul, mâncăm de toate, stingem cu litri de „Coca-Cola" şi nu ne oprim din pălăvrăgeală. Pe la ora 2 spre dimineaţă, simt cum oboseala mă copleşeşte, vreau să revin la hotel. Ne despărţim şi ne promitem că ne auzim a doua zi.

Fericită că m-am regăsit cu Miriam, mă întorc la hotel. Fata asta e plină de energie, e mereu pozitivă, aşa că de fiecare dată reuşeşte să mă încarce şi pe mine.

Scanned with CamScanner

Când taxiul se oprește în fața luxoasei intrări a Hotelului „Arts", plătesc taxiul, mă dau jos, fără să remarc faptul că o limuzină albă e parcată pe acolo.

Merg direct către intrare, când aud o voce în spatele meu:

– Judith!

Mă întorc și simt că inima o să-mi sară din piept. În interiorul mașinii, prin geamul lăsat, văd chipul lui Eric, alias „Iceman". Stomacul mi se contractă. Rictusul gurii sale îmi dă de înțeles că este supărat, privirea mi-o confirmă. Bărbatul ăsta chiar contează pentru mine. Merg ușor către mașină, în timp ce ochii săi mă scanează din cap până în picioare. Când ajung lângă el, mă aplec, pentru a vedea prin fereastra deschisă.

– Unde ai fost?, mormăie.

– M-am distrat!

Se lasă o liniște ca de mormânt, până decid să atac:

– Și, cum ți-a fost seara? Ai petrecut bine cu Amanda?

Eric răsuflă greu. Ochii lui mă săgetează.

– Ar fi trebuit să-mi spui unde te duci, mormăie din nou. Te-am sunat de mii de ori și...

– Domnule Zimmerman, îl întrerup și, cu voce plină de recunoștință, continui, educată: Cred că mi-ați permis să decid dacă sunt de acord să cinez cu dumneavoastră și cu domnișoara Amanda... Nu vă aduceți aminte?

Nu răspunde.

– Am hotărât doar să mă distrez ca și dumneavoastră ori poate puțin mai mult, continuă harpia din mine.

Gata! Va exploda! Citesc asta în ochii lui. Îi privesc mâinile. Încheieturile îi sunt albe de la atâta furie. Brusc, deschide ușa limuzinei.

– Urcă!, îmi cere.

Gândesc câteva secunde. Suficient ca să-l văd cum „fierbe". În fine, decid să mă urc. În realitate, eu sunt cea doritoare. Închid ușa. Eric mă privește provocator și, fără să-și ia privirea de la mine, atinge un buton.

Scanned with CamScanner

– Pornește!

Mașina pleacă de pe loc.

– Așa, pentru simpla ta informare, domnișoară Flores, văd cum mandibula îi tremură, cina cu domnișoara Amanda a fost una de afaceri. Și, cum cere protocolul, pentru că dumneavoastră sunteți secretara, pe dumneavoastră trebuia să vă invit și să vă cer permisiunea, nu pe Amanda Fisher.

Dau din cap, afirmativ. Are dreptate. Știu asta, dar tot nervoasă sunt. Uneori, nu pot evita să fiu gură-mare și acum e una dintre acele ocazii. Fără să vreau să cedez nici măcar o palmă de pământ, răspund:

– Măcar sper că ai petrecut bine în compania ei!

Privirea lui Eric mă arde, în timp ce el rămâne la câțiva centimetri de mine, fără să se apropie. Parfumul său îmi dă peste cap toate simțurile și mii de fluturi îmi pleacă la drum prin stomac.

– Te asigur, mă crezi sau nu, că m-aș fi bucurat mai mult de compania ta. Și, înainte de a continua să te comporți precum o fetiță prost-crescută, vreau să știu cu cine ai fost și unde. Te aștept de câteva ore, aici, în limuzină, și doresc o explicație.

Asta mă scoate din starea mea de indiferență.

– Pe bune că mă aștepți de câteva ore în fața hotelului?

– Da!

O parte din mine, cea care crede în povești cu zâne, țopăie de bucurie. Mamă, chiar m-a așteptat!

– Eric, ce drăguț ești... murmur cu voce dulce. Îmi pare rău. Credeam că...

Observ cum umerii lui se relaxează.

– Lasă... Apoi mă întreabă cu voce dură: Sunt din nou Eric, domnișoară Flores?

Asta mă face să surâd. Pa fața sa nu se mișcă nici un mușchi. Domnul meu „Iceman"! Și eu, pentru că butonul de toantă mi-a fost atins, mă apropii și mai mult de el. Fața îi revine la normal.

– Eric... chiar îmi pare rău!

Scanned with CamScanner

– Să nu-ți pară! Încearcă doar să te comporți precum un adult. Nu cred că cer prea mult, nu?

Aha! Tocmai m-a făcut puștoaică.

În altă situație, mă dădeam jos din mașină și îi „frigeam" și o portieră în nas, dar acum nu pot. Magia lui m-a hipnotizat. Tot nu mă privește, dar eu nu renunț.

– Toată ziua m-am gândit că mă voi dezbrăca pentru tine. Și când mi-ai spus că vei cina cu Amanda, eu...

Nu mă lasă să termin ce am de spus. Își fixează ochii pe mine și spune:

– Călătoria asta este extrem de importantă pentru afaceri, în caz că ai uitat.

Duritatea cu care o spune îmi sparge bucuria momentului și, odată cu asta, armistițiul. Gata, mă schimb! Respirația mi se accelerează, nu pot evita din a scoate la iveală geniul meu spaniol.

– Știu foarte bine că este vorba despre afaceri. Am stabilit lucrul acesta înainte de a pleca din Madrid. Dar azi tu ai întrerupt o ședință, i-ai dat pe toți afară din sală, apoi mi-ai smuls chiloții de pe mine. Tu crezi că sunt de piatră? Sau o jucărie în plus printre jucărioarele tale? Cum nu răspunde, îi dau înainte: Ok, am acceptat această călătorie. Greșeala mea că s-a ajuns aici și...

– Acum ai chiloți sau tanga?

Gata, m-am blocat! Ăsta e nebun? Surprinsă de întrebare, încrunt fruntea și mă trag la locul meu.

– Nu-i treaba ta ce port eu! Dar geniul meu nu se potolește, așa că aproape urlu: Pentru dragostea lui Dumnezeu! Discutăm aprins și tu mă întrebi dacă port chiloți sau tanga?

– Da!

Nu-i răspund, dar fierb. Am senzația că o voi lua razna.

– Și tot nu mi-ai răspuns cu cine ai fost în noaptea asta și unde.

Abia respir. Discuțiile cu el mă epuizează.

Mă las pe spate, pe scaun. Mă predau.

– Am cinat cu prietena mea, Miriam, în port. Și port chiloți.

Scanned with CamScanner

Altceva?

– Singure?

Pentru o secundă simt că-l pot minți. Îi voi spune că am stat la masă cu o întreagă echipă de rugby, dar nu mai am puterea să fac răutăți.

– Da, logic, singure. Când mă văd cu Miriam și cinăm, vrem doar să vorbim, să vorbim și să vorbim.

Răspunsul meu pare că-l mulțumește, pentru că văd că rictusul gurii sale dispare, ușor-ușor. Simt cum se mișcă de pe scaunul său, cum se apropie de mine, parcă încercând să mă sărute.

– Dă-mi chiloțeii tăi, îmi zice.

– De ce trebuie să-ți dau chiloțeii mei?, protestez.

Eric surâde și mă sărută. În sfârșit, facem pace! După ce mă sărută, se separă de mine.

– Pentru că ultima dată când te-am văzut nu-i aveai și nu-mi aduc aminte să-ți fi permis să-i porți!

– Am înțeles! Deci tu îmi spui că trebuia să ies prin Barcelona fără chiloți? Văd că glumița mea nu i-a plăcut. Așa că-i scot, rapid, și îi dau: Poftim chiloțeii mei!

– Îi apucă și îi bagă în buzunar. E drăgălaș cu pantalonii aceia largi, cu cămașa albastră. Îmi privește picioarele. Le atinge, apoi privirea îi urcă.

– Văd că nu ai sutien.

– La cum sunt îmbrăcată, crezi că-mi trebuie?

Confirmă și-mi mângâie sânii prin bluză.

– Stai în fața mea!

Mă execut, schimb scaunul, gata, sunt în fața lui. Întinde mâinile și-mi atinge picioarele.

– Finețea ta mă topește.

Îmi ridică hainele. Apoi mă face să-mi depărtez picioarele.

– Excelentă și tentantă.

Simt cum încep să respir sacadat. Vreau să-mi strâng picioarele, dar el nu-mi dă voie.

Scanned with CamScanner

– Lasă-le deschise pentru mine!

Simt că vom face dragoste, dar mă omoară faptul că nu știu nici când, nici cum. Dar mă excit. Vreau.

Mașina se oprește. Eric îmi trage hainele la loc, apoi, două secunde mai târziu, ușa se deschide. Suntem în fața unui local stilat, iar literele formează cuvântul „Chaining".

Eric îmi dă mâna, ajutându-mă să ies din limuzină. Aerul trece printre picioarele mele. Mă cutremur. Fusta e foarte scurtă și, fără chiloți, parcă aș fi goală de tot. Eric îmi pune o mână pe spate în timp ce portarul ne deschide ușa. Îi spune ceva, el ne lasă să trecem.

Intrăm. Muzica se aude cu putere, sunt mulți oameni, începem și noi să vibrăm. Îmi pune mâna pe fund, mă excită. Mergem până la bar să cerem ceva de băut. El ia un whisky simplu, eu, rom cu „Coca-Cola". Beau o înghițitură mare. Sunt însetată. Mă uit în jurul meu, curioasă, văd lumea care vorbește, surâd, când simt că se apropie de urechea mea.

– Comportamentul tău din această seară va trebui pedepsit!

Îl privesc, surprinsă.

– Domnule Zimmerman, îmi place de dumneavoastră foarte tare, dar dacă îmi atingeți un singur fir de păr într-un mod pe care eu îl consider ofensiv, vă asigur că o să mi-o plătiți!

Râde, cu tradiționala sa superioritate. Bea puțin din paharul său, se apropie de mine și murmură, în timp ce pielea mi se face ca de găină:

– Micuțo, pedepsele mele nu au nimic în comun cu ceea ce gândești tu. Să nu uiți asta!

Uitându-ne non-stop unul la celălalt, continuăm să bem, iar setea mea, unită cu starea de nervozitate, mă face să rad, repede, băutura. Eric, când vede asta, îmi ia capul în mâini și mă sărută, posesiv. Mă pierd și, când se dă un pas în spate, îmi spune:

– Urmează-mă!

Asta fac, încântată, în timp ce el deschide drumul, nelăsând pe nimeni să se atingă de mine. Protecția lui mă încântă. Este exci-

Scanned with CamScanner

rantă. Câteva secunde mai apoi suntem în altă încăpere. Aici e mai puțin aglomerat. Muzica nu e chiar atât de tare, oamenii par mai liniștiți. Din nou ne îndreptăm către bar. De această dată stăm așa, mai într-un colț. Dă aceeași comandă. Barmanul le prepară și le lasă în fața noastră, apoi vine cu o mică găletușă de gheață și niște șervețele dintr-un material foarte fin. Eric trage un scaun înalt, îmi spune să mă așez. Încântată, o fac. Încălțările mele îmi lovesc gleznele.

Când mă așez, încrucișez picioarele.

Nu pot rezista la gândul că toți cei de acolo pot vedea că nu port chiloți. Eric mă îmbrățișează. Mă prinde de mijloc, eu, de gât. Moment romantic. De data asta eu mă apropii de el, scot limba. Îi ciupesc puțin buza superioară, dar, când vreau să fac la fel și cu cea de jos, urcă mâinile până la ceafa mea și mă sărută cu putere. Își bagă limba în gura mea, ceea ce mă face de plastilină în brațele sale.

– Desfă picioarele pentru mine, Jud!

Îl privesc câteva secunde, apoi arunc o privire în jur.

Îmi dau seama că atât întunericul din sală, cât și faptul că stăm într-un unghi mort, acolo, la bar, îi împiedică pe oameni să vadă că nu port chiloți. Așa că zâmbesc și desfac picioarele. Le depărtez și, fără să-l privesc, fac ceea ce îmi cere. Sprijin tocurile de bara de jos a taburetului.

Eric își pune mâinile pe genunchii mei și simt cum urcă încet... foarte încet. Lipește gura sa de a mea și înțeleg că buzele sale spun „Mă omori!" Închid ochii, degetele lui îmi alintă coapsele. Mă mișc nervoasă. Vreau mai mult! Nu-mi convine că fac asta într-un loc cu atâta lume, dar mă excită. El simte asta, își apropie gura de urechea mea:

– Stai liniștită, micuțo! Suntem într-un club de swingeri, aici toată lumea a venit pentru asta!

Aproape că leșin!

Club de swingeri?

Paralizez!

Scanned with CamScanner

Oroare, panică și stupoare! Eric îmi învârte scaunul, mă face să-i privesc pe toți cei din încăpere. Atunci îmi dau seama că, la bar, bărbați de diferite vârste se uită la noi. Ne analizează.

– Toți cei de aici vor să-și bage mâna sub rochița ta cea scurtă, îmi spune Eric la ureche. Gesturile lor îmi arată că mor să te ciupească de sâni, să te dezbrace și, dacă eu îi las, să te penetreze până când îți dai drumul. Nu le vezi fețele? Sunt excitați și vor să-ți prindă clitorisul între dinții lor pentru a te face să țipi de plăcere.

Pulsul mi-o ia razna.

Sunt bolnavă de inimă!

Niciodată n-am mai făcut asta, dar mă excită. Mă excită mult. Respirația mea are pauze. Simplul fapt că Eric îmi povestește mă face să transpir toată. Căldură mare. Vreau să-mi întorc taburetul, dar Eric nu mă lasă.

– Ai spus să-ți zic tot ceea ce-mi face plăcere și ceea ce-mi face plăcere e asta, micuțo! Tot ceea ce e interzis! Suntem într-un club unde oamenii și-o trag și unde se lasă duși de dorințe. Aici lumea e dezinhibată, se gândește numai la plăcere și la joacă...

Gata, simt cum gâtul mă mănâncă... Bubițele...

Eric vede, nu mă lasă să mă scarpin, suflă către ele.

– În locuri precum acesta, continuă, oamenii își oferă corpul și plăcerea pe gratis. Perechi care fac schimb, unii care caută pe al treilea pentru un trio sau unii care pur și simplu se alătură unei orgii. Aici ai mai multe posibilități, iar acum suntem într-un fel de anticameră a jocului. E locul în care decizi dacă vrei să te bagi sau nu și decizi cu cine.

Eric îmi întoarce scaunul. Mă privește direct și adaugă:

– Jud, sunt înnebunit să mă joc! Îmi bubuie bărbăția și mor dacă nu ți-o trag. Formăm o pereche și putem intra prin acea ușă.

Gura mi-a secat. Arșiță. Trag din pahar o înghițitură zdravănă.

– Tu ai mai fost aici, nu?

– Da, în acest loc și în altele asemenea. Știi că-mi plac sexul, lucrurile interzise și femeile.

Scanned with CamScanner

Confirm cu un gest din cap. Liniște pentru câteva secunde.

– Și după ușa aceea ce este?

– O sală întunecoasă unde lumea atinge și este atinsă fără să știe de cine. Apoi una ceva mai mică, unde există scaune separate de o cortină neagră, pentru cei care nu vor să ajungă în pat, multe camere private ca să ți-o poți trage cu cine vrei fără ca cineva să te vadă și o încăpere imensă, cu multe paturi cu vedere la jacuzzi, unde cei care doresc pot participa la o orgie.

Simt cum picioarele îmi tremură. Unde m-a adus nebunul ăsta?

Acum îmi pare bine că sunt așezată pe scaun, altfel cădeam din picioare. Eric pricepe că ceva e în neregulă cu mine, mă trage spre el.

– Micuțo... niciodată nu voi face ceva ce tu nu aprobi înainte. Doar vreau să știi că jocul tău este și jocul meu. Plăcerea ta este și plăcerea mea, iar noi suntem unicii stăpâni ai corpurilor noastre.

– Ce poetic!, e tot ceea ce pot spune.

Eric bea destul de calm din al său pahar, în timp ce simt cum inima se zbate pentru a ieși afară din piept. Lumea asta e extrem de ciudată pentru mine, dar îmi dau seama că nu mă sperie, din contra, mă atrage!

– Ascultă, Jud! Între noi, când suntem în locuri precum acestea sau însoțiți de alții, dar între patru pereți, vor exista două condiții. Prima, sărutările noastre sunt numai pentru noi. Ești ok cu asta?

– Da!

Mă bucur să aud. Urăsc s-o sărute pe alta, apoi pe mine.

– A doua condiție este respectul. Dacă ceva nu-ți convine, dacă ceva nu-mi convine, trebuie să știm. Dacă nu-ți convine ca cineva să te atingă, să te ciupească sau să te penetreze, trebuie să-mi spui și eu imediat îl opresc. Și invers, la fel, da?

– De acord. Și cu o ultimă rămășiță de voce, spun: Eric... eu... eu nu sunt pregătită să experimentez nimic din ceea ce ai spus...

Îl văd cum surâde și cum face un gest a înțelegere, din cap.

Scanned with CamScanner

Apoi pune o mână între picioarele mele, o trece peste vaginul meu cel nerăbdător și spune:

– Ești pregătită, doritoare și umedă. Dar, stai liniștită, vom face doar ceea ce dorești și tu. Ca și cum doar ai vrea să privești. Dar, când ajungem la hotel, o să ți-o trag, pentru că sunt pe punctul de a exploda.

– O căldură teribilă mă învăluie de la frunte la glezne.

Gata. Mă pierd.

Eric e și el excitat. Pune, din nou, mâna între picioarele mele, apoi ajunge la vagin.

– Ești umedă... jucăușă... receptivă. Te excită faptul că te găsești aici?

Să neg ar fi o tâmpenie. Așa că vin să confirm:

– Da, dar ceea ce mă excită și mai tare sunt vorbele tale.

– Mmmmmmmm... te excită ceea ce spun?

– Mult!

– Asta înseamnă că ești de acord cu toate jocurile și capriciile mele și recunosc că-mi place. Mai mult, mă termină!

Simt cum mâna lui îmi apasă vaginul.

Fără să-mi dau seama, scap un geamăt.

Cu mâna sa liberă o apucă pe a mea și o pune pe erecție. O ating prin pantalon și simt cum mă ia cu leșin. E tare. Incredibil de tare. Mă sărută. Îmi suge buzele.

– O să întorc scaunul, pentru a te arăta acestor domni, spune, la câțiva centimetri de mine, când face un pas înapoi. Nu închide picioarele și nu trage de fustă!

Ard! Iau foc! Mă topesc!

Și, când Eric face ceea ce spune, iar eu rămân cu picioarele depărtate în fața lor, corpul îmi explodează, iar respirația o ia razna.

Trei tipi sunt cu ochii pe mine. Mă papă din priviri. Irisul le urcă pe coapsele mele și, când dau de vagin, se excită. Vor să mă posede. În mod cert fac asta cu privirea. Sunt topiți să mă atingă. Imediat, contrar tuturor pronosticurilor, mă simt per-

Scanned with CamScanner

versă și explozivă. Sfârcurile mi se întăresc, devin dure precum pietrele, în timp ce continui cu picioarele depărtate, arătându-le intimitatea mea.

Eric, care e în spate, își apropie obrazul lui de al meu. Surâde.

Mișcă mâinile pe coapsele mele, le deschide și mai mult. Mă expune total. Îmi trece un deget peste despicătură, îl bagă înăuntru, îl scoate și-l introduce în gura mea. Îl ciupesc și, precum o vampiriță din filmele porno, îl ling, în timp ce observ privirile perverse ale celor trei bărbați. Atunci, Eric întoarce rapid taburetul și mă privește direct în ochi.

– Îți place când ești privită?

Confirm.

– Ți-ar plăcea ca unul sau mai mulți dintre acești tip, dimpreună cu mine, să mergem într-o cameră privată și să te dezbrăcăm? Respir din ce în ce mai greu, în timp ce Eric continuă: Îți voi deschide picioarele și te voi oferi lor. Te vor suge și te vor atinge, în timp ce eu te voi ține și...

Vaginul meu se contractă, consimt.

Închid ochii. Numai auzindu-l și sunt în pragul orgasmului. Vreau să fac tot ceea ce zice el. Vreau să joc cu el tot ceea ce dorește. Sunt așa de înfierbântată, încât mă simt dispusă să fac orice lucru pe care mi-l cere, pentru că, a nu știu câta oară, Eric mă domină.

– Mă sărută, în timp ce simt privirea celor trei în ceafă. Eric îmi introduce un deget în vagin. Apoi, două. Începe să le miște în interior. Deschid picioarele, prind a mă mișca pe ritm, conștientă de faptul că ei mă privesc. Vreau mai mult! Ard. Crește tensiunea și, când sunt pe punctul de a avea orgasm, Eric se oprește.

– Pedeapsa pentru comportamentul tău de azi va fi că nu vom face nimic din ceea ce ai auzit. Nimeni nu te va atinge. N-o să ți-o trag și chiar acum vom pleca spre hotel. Mâine, dacă te vei comporta ok, poate voi ridica pedeapsa.

Surprinsă pe moment, abia mă pot opri din gâfâit, în timp ce sunt din ce în ce mai indignată.

Scanned with CamScanner

De ce-mi face una ca asta?

De ce mă duce aproape de orgasm și mă lasă baltă?

De ce e așa de crud?

Eric îmi trage fusta în jos, apucă un șervețel de acolo și se șterge pe mâini. Domnul „Iceman" a revenit. Mă dă jos de pe taburet și mă conduce până la ieșire.

Limuzina sosește imediat. Ne urcăm în ea. Parcurgem drumul până la hotel fără să scoatem un cuvințel. Nici măcar nu mă privește. Doar se uită pe geam și văd cum mandibula îi tremură. Supărată pe ceea ce s-a petrecut, nu știu nici măcar la ce să mă gândesc. Nu știu ce să spun. Am fost pe punctul de a face ceva ce nu credeam în viața mea că voi accepta și acum sunt total dezamăgită că nu s-a petrecut.

Când ajungem la hotel, Eric mă conduce până la apartamentul meu. Vreau să-l invit să intre. Doresc să-mi facă tot ceea ce mi-a promis în această seară. Am nevoie. Dar nici măcar nu se apropie. Când dau să intru în cameră, rămâne în prag, mă privește și spune, înainte să tragă ușa după el:

– Noapte bună, Jud. Să dormi bine!

Închide. Pleacă și eu rămân precum o imbecilă, excitată, frustrată și supărată.

Scanned with CamScanner

19

Când sună alarma, vreau să fiu deja moartă!

Sunt obosită. Nici n-am putut dormi, gândindu-mă la ceea ce s-a petrecut în acel bar. Cuvintele lui Eric, privirea lui și dorința celor trei bărbați nu m-au lăsat în pace. Pe la 4 dimineața, am scos vibratorul și, după ce m-am jucat nițeluș cu el, am decis să sting tot focul din interior...

Ca și cu o zi înainte, Amanda, Eric și cu mine am ieșit din hotel, iar șoferul ne-a dus până în locul în care a avut loc ședința. Azi mi-am pus pantaloni. N-am vrut să se petreacă ceea ce s-a întâmplat ieri. Când m-a văzut, Eric și-a trecut privirea peste corpul meu și, chiar dacă mi-a spus doar „Bună dimineața!", din tonul lui am priceput că nu mai este supărat.

Preț de câteva ore, în timp ce sunt ochi și urechi la ședință, privirea mea se intersectează, de câteva ori, cu cea a lui Eric. Nu-mi trimite nici un mail, nu întrerupe nimic. Aș vrea să-i mulțumesc pentru că m-a lăsat să-mi fac treaba.

La 19, când ajungem la hotel, mă despart de el și de Amanda și urc la mine în cameră. E foarte cald. Aud bătăi în ușă. Deschid și nu-s surprinsă când văd că e Eric. Privirea sa spune tot. Intră, închide ușa, își aruncă sacoul direct pe podea, desface nodul de la cravată și mă prinde în brațe, trăgându-mă către dormitor:

– Doamne, micuțo... Te vreau!

Nici nu trebuie să spună nimic mai mult. Dorința e reciprocă, iar noaptea, lungă și perfectă!

Când mă trezesc, pe la 6 dimineața, Eric nu este. A plecat din pat, dar, pentru că sunt extrem de obosită după maratonul nostru sexual, mă mai pun la somn.

Scanned with CamScanner

Pe la 10, sunetul telefonului mobil mă trezește. Mă uit spre el. Eric. Mi-a trimis doar atât: „Trezește-te!"

Sar din pat, mă bag direct la duș. E sâmbătă. N-avem nici o ședință, vreau să petrec cât mai mult timp cu el. Ies din baie, doar cu prosopul pe mine, când cineva bate la ușă. Deschid și dau nas în nas cu un splendid Eric, tras la blugi cu talie joasă și cămașă albă, deschisă la primii nasturi. Arată devastator.

Mamă, cât e de dulce!

– Neața, micuțo!

– Neața!

Îl privesc ca și cum aș fi o școlăriță.

– Ai vrea să petreci ceva timp cu mine?, mă întreabă.

Sunt surprinsă. Din nou, nimic nu e sigur cu el.

– Da, normal că da!

– Perfect! Mergem să mâncăm într-un loc senzațional. I-ați costumul de baie!

Zâmbesc, în timp ce pășește în apartament.

– Ceva mai repede sau tu vei fi micul dejun, spune.

Îmi place ceea ce-mi zice. Alerg spre dormitor. Când intru, aud o melodie frumoasă, o fredonez în timp ce mă îmbrac:

„Muero por tus besos, por tu ingrata sonrisa
Por tus bellas caricias, eres tú mi alegria
Pido que no me falles, que nunca te me vayas
Y que nunca te olvides, que soy yo quien te ama
Que soy yo quien te espera, que soy yo quien te llora,
Que soy yo quien te anhela los minutos y boras...
Me muero por besarte, dormirme en tu boca
Me muero por decirte que el mundo se equivoca..."

Când revin, Eric e în tocul ușii, privindu-mă.

– Ce cânți?

– Nu știi această melodie?

Scanned with CamScanner

– Nu. A cui este?

Îmi închid blugii și spun:

– O formație care se numește „La Quinta Estacion" (n.r. – „A cincea stație"), iar melodia e „Me muero" (n.r. – „Mor după"...).

Eric se apropie. Îmi pun un top lila, dar nu pot să nu surâd, simt care îi sunt intențiile. Mă prinde de mijloc.

– Cum spune cântecul? „Mor dacă nu te sărut, nu?"

Iar îmi tremură picioarele. Doamne, cum mă transform când sunt cu el...

– Fix asta simt și eu acum, micuțo!

Mă ia în brațe. Mă trage spre el, mă sărută. Îmi devorează buzele, atât de puternic încât vreau să mă dezbrace și să nu se oprească. Muzica se aude pe fundal în timp ce el mă sărută... mă sărută... mă sărută. Dar se oprește, mă ridică și-mi dă o pălmuță la fund.

– Termină de îmbrăcat sau nu mai răspund de gesturile mele!

Râd și intru în baie, ca să-mi strâng părul într-o coadă înaltă. Când ies, Eric e rezemat de geam, privește afară. Din profil, e extrem de atrăgător. Sexy. Mă vede, zâmbește.

– Cum faci de ești mai frumoasă pe zi ce trece?

Mă simt bine, surâd. Se apropie de mine, mă prinde de gât, mă sărută. O, da! Apoi, se trage doi pași în spate.

– Trebuie să ieșim de aici înainte să-ți rup hainele de pe tine, micuțo, spune.

Între două râsete, ajungem la recepție. Nu mă mai atinge, nu se mai apropie de mine mai mult decât este necesar. Un băiat vine spre Eric și îi dă niște chei de mașină. Mă uit și privesc brelocul.

– „Lotus"?

Eric confirmă și-mi spune să mă uit în parcare, unde odihnește o superbă mașină sport.

Scanned with CamScanner

– Mamă, un „Lotus Elise 1600"!

Eric se uită mirat.

– Domnișoară Flores, în afară de fotbal, vă pricepeți și la mașini?

– Tatăl meu are un atelier de reparații auto în Jerez, răspund, puțin cu nasul pe sus.

– Îți place mașina?

– Glumești? Cum să nu-mi placă? Este un Lotus!!!

– Mă lași să o conduc, nu?, întreb, fără să mă apropii de el, deși asta doresc.

Eric mă privește serios, mă privește... mă privește și, la final, aruncă în aer cheile, pentru ca eu să le prind.

– Toată e a ta, micuțo!

Aș vrea să sar, să mă agăț de gâtul lui și să-l sărut, dar mă stăpânesc. Ceva mai în spate, o văd pe Amanda, care ne privește mirată și nu vreau să-i dau motive, deși știu că ea trage, oricum, propriile concluzii. Treaba ei! Fața Amandei spune totul. E clar că e foarte nervoasă.

Eric și cu mine ieșim din hotel, suim în mașină. Dau drumul la radio. Prince cântă „Kiss", dau din umeri, încântată. Eric mă privește, își dă ochii peste cap. Distrată, surâd de gestul lui și, înainte să poată spună ceva, îmi pun ochelarii de soare.

Ziua se arată a fi fantastică. Conduc un „Lotus" impresionant, în compania unui tip și mai impresionant. Când ieșim din Barcelona, spre Tarragona, o apuc pe un drum mai lăturalnic. Eric nu zice nimic.

– Nu știu dacă ți-am mai spus, dar am petrecut multe veri în Barcelona, îi precizez.

– Nu. Nu știam!

Adrenalina curge prin mine, în timp ce conduc.

– O să te duc într-un loc unde să putem proba minunăția asta. Vei vedea! Vei zbura!

Scanned with CamScanner

Cu calmul său proverbial, Eric mă priveşte şi spune:

– Jud... drumul ăsta nu este pentru o maşină precum aceasta.

– Stai calm!

– Jud, să nu facem vreo pană!

– Stai liniştit, omule care vrei să strici totul!

Adrenalina curge prin mine.

Continui pe drum, trecem prin tot felul de băltoace. Maşina asta frumoasă se umple de nori, iar Eric se uită la mine. Eu fredonez melodii, mă fac că nici nu-l văd. Îi dau viteză, dar, la un moment dat, o!, o!, maşina trage niţel, face o mişcare ciudată şi am senzaţia că... am făcut pană.

– Adrenalina, bucuria, poantele dispar toate într-o secundă. Înjur în gând. Acum îmi va spune că m-a prevenit, că nu l-am ascultat, iar eu nu voi putea da nici o replică. Pun frână şi, când opresc, îmi muşc buzele şi-l privesc cu o faţă vinovată.

– Cred că am făcut pană...

Chipul lui Eric spune totul. E clar că lucrurile acestea, apărute din senin, nu-i plac.

Suntem în mijlocul drumului, cu soarele deasupra capului, la ora 12 ziua. Fără să spună nimic, se dă jos din maşină şi trânteşte portiera. Cobor şi eu, fără partea cu uşa... Maşina e murdară, plină de noroi. N-are nimic în comun cu bijuteria strălucitoare la bordul căreia ne-am urcat cu vreo 40 de minute înainte. Roata cu pană e stânga – faţă. Eric închide ochii, răsuflă nervos.

– Ok, avem pană, dar stai liniştit! Să nu ne apuce panica!

Dacă roata de rezervă este acolo unde cred eu că este, atunci o voi schimba cât ai zice „peşte!"

Nu spune nimic. Cu un chip trist, se duce în partea din spate a maşinii, saltă portbagajul şi scoate roata de rezervă plus sculele aferente. E nervos. Se apropie de mine, aruncă roata pe pământ şi îmi spune cu mâinile împreunate:

Scanned with CamScanner

– Poți să te dai din drum?

Cuvintele lui mă supără. Nu numai tonul, cât și intenția.

– Nu, răspund, fără să mă mișc un centimetru. Nu mă pot da din drum.

Răspunsul meu îl surprinde.

– Jud, aproape că țipă, tocmai ești pe punctul de a ucide o zi frumoasă. Te rog, nu-ți da toată silința să faci asta!

Are dreptate. Eu m-am băgat pe drumul ăsta, dar mă doare când îmi vorbește așa.

– Ziua asta frumoasă o ucizi tu, cu manierele tale și cu fața asta de om supărat, răspund, incapabilă să mă calmez. La naiba! Am făcut doar o pană de cauciuc. Nu e cazul să exagerezi!

– Să exagerez?

– Da, exagerezi la maximum! Și acum, te rog, dă-te din drum! Voi schimba singură roata, pentru a-mi repara teribila greșeală.

Eric e transpirat. Eu, la fel. Soarele e ucigător, iar noi nu avem nici măcar o singură sticlă de apă. Văd cum se enervează, privirea îl trădează.

– Foarte bine, șmechero, spune, și-și deschide brațele. Acum o vei schimba tu singură.

– Fără să mai zică nimic, îl văd că se îndepărtează. Cam la 10 metri de mașină, vede un copac. Se duce spre el, se așază la umbră și mă privește.

Furia pune stăpânire pe mine. Gâtul începe să mă mănânce. Iar bubițe. Fără să mă mai gândesc la asta, pun cricul sub mașină, mă apuc să o ridic. Curg apele pe mine, sunt asemenea unui cazac rus, îmbrăcat cu de toate. Mi-au transpirat sânii, spatele. Părul a ieșit din coadă, vântul mi-l duce pe față, dar nu spun nimic.

Ce nesuferită pot fi!

După un efort despre care cred că-mi va lua toată puterea din mine, reușesc să scot roata cu pană. Mă fac toată de vaselină,

Scanned with CamScanner

– Poți să te dai din drum?

Cuvintele lui mă supără. Nu numai tonul, cât și intenția.

– Nu, răspund, fără să mă mișc un centimetru. Nu mă pot da din drum.

Răspunsul meu îl surprinde.

– Jud, aproape că țipă, tocmai ești pe punctul de a ucide o zi frumoasă. Te rog, nu-ți da toată silința să faci asta!

Are dreptate. Eu m-am băgat pe drumul ăsta, dar mă doare când îmi vorbește așa.

– Ziua asta frumoasă o ucizi tu, cu manierele tale și cu fața asta de om supărat, răspund, incapabilă să mă calmez. La naiba! Am făcut doar o pană de cauciuc. Nu e cazul să exagerezi!

– Să exagerez?

– Da, exagerezi la maximum! Și acum, te rog, dă-te din drum! Voi schimba singură roata, pentru a-mi repara teribila greșeală.

Eric e transpirat. Eu, la fel. Soarele e ucigător, iar noi nu avem nici măcar o singură sticlă de apă. Văd cum se enervează, privirea îl trădează.

– Foarte bine, șmechero, spune, și-și deschide brațele. Acum o vei schimba tu singură.

– Fără să mai zică nimic, îl văd că se îndepărtează. Cam la 10 metri de mașină, vede un copac. Se duce spre el, se așază la umbră și mă privește.

Furia pune stăpânire pe mine. Gâtul începe să mă mănânce. Iar bubițe. Fără să mă mai gândesc la asta, pun cricul sub mașină, mă apuc să o ridic. Curg apele pe mine, sunt asemenea unui cazac rus, îmbrăcat cu de toate. Mi-au transpirat sânii, spatele. Părul a ieșit din coadă, vântul mi-l duce pe față, dar nu spun nimic.

Ce nesuferită pot fi!

După un efort despre care cred că-mi va lua toată puterea din mine, reușesc să scot roata cu pană. Mă fac toată de vaselină,

ned with CamScanner

dar asta e. Când sunt pe punctul să urlu de frustrare, simt cum Eric mă prinde de mijloc.

– Gata, mi-ai demonstrat că te poți descurca și singură, îmi spune cu o voce plăcută, caldă. Acum, te rog să te duci la umbră, sub copac, termin eu de pus roata.

Vreau să-l refuz. Dar e atât de cald, atât de cald că dacă nu mă ascund sub umbra copacului voi leșina, cu siguranță.

10 minute mai târziu, Eric e gata cu mașina, dă cu spatele și se apropie de mine.

– Gata, la plimbare, urcă!

Furioasă, fac ceea ce-mi cere.

Sunt supărată și mi-e sete. Dar trebuie să recunosc că umorul lui e mai tare decât al meu.

Conduce cu grijă pe drumul pe care eu am nenorocit mașina, iese pe autostradă. Când vede o benzinărie mare, oprește și mă întreabă:

– Vrei să bei ceva rece?

– Nu...

Văzând cum mă privește, răspund, aproape urlând:

– Normal că vreau să beau ceva! Mor de sete, nu se vede?

– Pot ști ce se petrece cu tine?

– Ești un amar, asta se petrece cu mine. Un amar!

– Un ce?, întreabă, surprins.

– Păi ce crezi, pentru că am făcut o pană de cauciuc și pentru că m-am mânjit, toată, de vaselină, mă poți șicana la infinit? Te rog frumos! N-ai deloc umor când pleci într-o aventură! Amarule! Trebuia să te naști german!

Vrea să spună ceva, dar se calmează. Răsuflă greu, se dă jos din mașină, intră în benzinărie. Atunci văd acolo o spălătorie manuală, nici măcar nu gândesc o secundă. Trag mașina acolo, introduc trei euro și drăcovenia începe să funcționeze. Primul lucru pe care-l fac este să mă spăl pe mâini, ca să scap de vaselina aia nenorocită. Apoi, pentru că îmi este cald, îmi ridic

Scanned with CamScanner

părul și, fără să-mi pese că poate mă privește cineva, bag capul direct sub jetul de apă. Doamne, ce binecuvântare! Ce răcoare!

Când apa rece îmi atinge capul, încep să văd, din nou, lumea în mii de culori. Eric iese din benzinărie cu două sticle de apă mari și una de „Coca-Cola" și mă privește, surprins.

– Ce faci aici?

– M-am răcorit, apoi, imediat, voi spăla mașina. Și, fără să-l previn, îndrept furtunul spre el, îl ud, în timp ce râd din toți rărunchii.

Figura lui nu poate fi descrisă!

Lumea ne privește și abia acum îmi dau seama ce am făcut! Mamă, ce figură de dur! Cred că în câteva secunde asupra mea se va revărsa un potop de vorbe, dar nu este așa. Spre surprinderea mea, Eric lasă cumpărăturile direct pe ciment, apoi se apropie de mine.

– Ei bine, fetițo, tu ai vrut asta!

Aleargă, îmi ia furtunul și mă udă toată. Eu țip, alerg în jurul mașinii, în timp ce el se bucură de ceea ce face. Câteva minute, ne udăm reciproc, furia s-a îndepărtat odată cu noroiul. Lumea ne privește, zâmbește, în timp ce noi, ca doi nebuni, continuăm să ne jucăm cu furtunul, să ne udăm și să râdem zgomotos.

Când apa se oprește, pentru că cei trei euro s-au terminat, sunt udă toată, lipită de portieră. Eric fixează furtunul, apoi se lipește de mine și mă sărută. Îmi devorează gura, mi se face pielea ca de găină.

– Cineva ca tine stârnește emoție în sufletul unui german amar...

– Pe bune?, este tot ceea ce pot spune, ca o toantă.

Eric dă din cap și mă sărută.

– De ce n-ai apărut până acum în viața mea?

Stop-cadru de film! Sunt ca eroina principală. Sunt Julia Roberts în „Pretty Woman". Babi din „Trei metri deasupra

Scanned with CamScanner

cerului". Niciodată nimeni nu mi-a mai spus așa ceva într-un moment atât de perfect.

După încă o repriză de sărutări, decidem să plecăm. Suntem uzi, așa că punem niște șervețele pe scaunele din piele ale mașinii. Eric îmi dă, din nou, cheile de la „Lotus".

– Să ne continuăm aventura, nu?, spune.

Între râsete, ajungem la Sitges. Parcăm mașina și, după ce pun cheile în borsetă, Eric mă apucă de mână. Așa, ca o pereche, străbatem străzile orașului.

Soarele a uscat hainele, ne așezăm la masă, la un restaurant de unde putem admira marea. Vorbim mult sau, mai bine zis, eu vorbesc mult. Nu mă opresc deloc, el surâde. De foarte puține ori l-am văzut așa. În acest moment, nici el nu pare a fi șeful meu, nici eu secretara sa. Pur și simplu, suntem o pereche care se bucură de astfel de momente.

Seara, pe la 18, ne gândim să facem și o baie. Abia apuc să intru, când Eric mă ia în brațe, aleargă cu mine, apoi se lasă pe vine. Trag o înghițitură serioasă de apă sărată. La naiba, o să-ți plătesc. Pun piciorul meu între ale lui, îl împing, vreau să-l bag sub valuri, dar el se întoarce și tot eu sunt cea care înghite apă.

Stăm mult acolo, apoi ieșim pe plajă, ne așezăm pe prosoape și ne uscăm în liniște. Melancolia mă cuprinde, sunt pe punctul de a mă lăsa sedusă de Morfeu, când Eric mă întreabă dacă nu vreau să beau ceva. Logic că accept. Ne strângem lucrurile și mergem spre un băruleț.

Eric comandă băuturile, în timp ce eu mă așez pe un scaun, la o masă. Sună telefonul. E sora mea. Nu vreau să răspund, dar ea tot insistă. Până la urmă, cedez.

– Spune-mi, pacoste, ce e?

– Pacoste? Tot eu pacoste? Te-am sunat de o mie de ori, proscriso.

Zâmbesc. De obicei mă făcea „trompetă". E supărată, are chef de vorbă. Dar nu vreau să-mi petrec următoarele trei ore la telefon cu ea, așa că o întreb:

Scanned with CamScanner

– Ce s-a întâmplat, Raquel?

– De ce nu m-ai sunat înapoi?

– Pentru că-s ocupată. Ce vrei?, o întreb, în timp ce-l văd pe Eric comandând băuturile, apoi butonând ceva pe mobil.

– Să vorbesc cu tine, cuchuuuuuu.

– Raquel, iubirea mea, te pot suna mai târziu? Acum nu pot vorbi.

Îi aud răsuflarea.

– Bine, dar să mă suni, da?

– Pupiceiiii.

Închid convorbirea și închid și ochii. Briza mării îmi mângâie fața. Sunt fericită. Ziua e superbă, vreau să nu se termine niciodată. Telefonul sună din nou și, convinsă că e tot a mea soră, răspund direct.

– Pacoste, acum ce mai e, Raquel?

– Hola, frumusețe, în pare rău să-ți spun că nu sunt pacostea de Raquel...

Imediat îmi dau seama că e Fernando, fiul lui Bicharrón. Schimb tonul și râd cu putere.

– La naiba, Fernando, scuze! Tocmai terminasem de vorbit cu sora mea și știi ce pacoste este...

Îl aud cum râde.

– Unde ești?, mă întreabă.

– Acum, în Sitges, Barcelona.

– Și ce faci acolo?

– Lucrez!

– Azi, sâmbătă?

– Nuuuuu... azi, nu! Azi mă bucur de soare și de mare.

– Cu cine ești?

Întrebarea asta mă prinde total nepregătită, aproape că nici nu știu ce să răspund.

– Cu cei de la firma mea, spun, până la urmă.

Scanned with CamScanner

Eric se apropie. Pune pe masă o „Coca-Cola" cu multă gheață și o bere și se așază lângă mine.

– Când ajungi la Jerez? Eu te aștept.

– În câteva zile.

– Arât de târziu?

– Mă tem că da!

– La naiba!, îl aud spunând.

Incomodată de modul în care Eric mă privește și ascultă conversația, răspund:

– Tu distrează-te! Știi că nu trebuie să ții doliu după mine.

Fernando răsuflă. E clar că vorbele mele nu i-au plăcut.

– O să mă distrez când vei ajunge și tu aici. Știi că vacanțele nu înseamnă nimic fără jerezana mea preferată.

Zâmbesc. Eric mă privește.

– Lasă... Fernando, nu te comporta precum un copil! Tu distrează-te și, când ajung în Jerez, te sun și ne vedem, de acord?

Termin convorbirea, pun mobilul pe masă. Iau „Coca-Cola", îmi este sete. Preț de câteva secunde, Eric mă privește cum sorb cu nesaț.

– Cine e Fernando?

Las paharul pe masă, îndepărtez părul din ochi.

– Un prieten din Jerez. Voia să știe când ajung acolo.

Abia atunci îmi dau seama că ofer explicații. De ce fac asta? De ce răspund la astfel de întrebări?

– Un prieten... un prieten așa, mai bun?, insistă.

Surâd când mă gândesc la Fernando.

– Să-l lăsăm la categoria „prieten"!

Tipul superb de lângă mine confirmă și privește cerul.

– Ce se petrece? Ce, parcă tu nu ai prietene?

– Ba da... și cu unele fac sex. Tu faci sex cu Fernando?

Dacă ar putea să-mi vadă acum fața, ar găsi una de toantă.

– Din când în când...

Scanned with CamScanner

– Te simți bine cu el?

Întrebarea asta chiar mi se pare total deplasată.

– Da.

– La fel de bine ca și cu mine?

– E diferit. Tu ești tu și el e el.

Eric îmi urmărește privirea. Mă observă, mă observă... mă observă.

– Foarte bine faci, Jud. Să te bucuri de viață și de sex.

Din acel moment, nu mai întreabă de Fernando. Conversația noastră continuă pe alte subiecte, la fel de caldă ca înainte.

Pe la 7 seara decidem să ne întoarcem la Barcelona. Conduc încântată, bucurându-mă de moment.

Când ajungem la hotel, Eric cere să ne fie adusă cina în camera mea unde ne iubim, sălbatic, câteva ore...

Scanned with CamScanner

20

Weekendul a trecut repede, așa că luni am luat un avion ce ne-a dus către Guipúzcoa[12]. Atitudinea Amandei vizavi de mine nu pare că s-a modificat. E rece și distantă, dar nu la fel se comportă și cu Eric. Mă deranjează că nu mă bagă în seamă, deși e clar că e cu ochii pe mine mereu. Eric, din postura de șef, mă solicită non-stop, iar asta o scoate din sărite. Ședințele vin una după cealaltă și, când terminăm în Guipúzcoa, plecăm spre Asturias.

Ziua, eu și Eric muncim cot la cot ca șef și secretară, iar seara ne jucăm și ne distrăm. Are în el ceva înnăscut de a mă atrage și, de fiecare dată când rămânem singuri, mă „omoară" cu felul lui de a mă atinge și de a mă poseda. Îi place să mă privească în timp ce mă masturbez cu vibratorul pe care mi l-a făcut cadou, imagini pe care i le ofer cu generozitate. Uneori, dorința e atât de mare, că mă gândesc să-i propun să ne întoarcem într-un club de *swingeri* și să repetăm ceea ce am făcut atunci. Când îi spun asta, Eric zâmbește și când mă penetrează se gândește că alt bărbat face asta, iar el privește, chestie care pe mine mă înnebunește.

Miercuri, când ajungem la Orense, mergem direct la ședință. Pe drum, Eric vorbește la telefon cu o oarecare Marta, moment în care devine nervos. Ziua pare tot mai grea, e supărat pe lipsa de profesionalism a șefului de filială. Nu e pregătit, nu are nimic din ceea ce i s-a cerut, iar Eric e supărat. Încerc să fac atmosfera mai plăcută, pentru ca lucrurile să se mai relaxeze, dar Eric, șeful meu, îmi cere pe un ton dur să mă calmez.

---

12 Provincie spaniolă, situată în Țara Bascilor

Scanned with CamScanner

În zborul de întoarcere, umorul lui Eric e unul ciudat. Amanda mă privește cu superioritate, lucrul acesta mă termină. Când ajungem la hotel, Eric îi cere Amandei să coboare din mașină, să ne lase singuri câteva minute. Ea se conformează și, după ce închide portiera, Eric îmi aruncă priviri săgetătoare.

– Să fie ultima oară când în ședințe vorbești fără ca eu să-ți cer asta!

Îi înțeleg supărarea. Are dreptate și, chiar dacă mă doare modul în care o spune, vreau să-i cer scuze. Dar mă întrerupe:

– În final, îmi dau seama că Amanda a avut dreptate.

Prezența ta nu era necesară la aceste ședințe.

Faptul că menționează numele acestei femei și aflând că ea vorbește de mine, mă duce pe culmile nebuniei.

– Pe mine nu mă interesează deloc ce spune imbecila asta.

– Dar pe mine, da, mormăie.

Își atinge capul, se freacă la ochi. E nervos. Îi sună telefonul.

Îl privește, nu răspunde. Încerc să mai dreg busuiocul, așa că întreb:

– Pari obosit, te doare capul?

Nu răspunde la întrebare, mă pironește cu privirea.

– Noapte bună, Judith! Pe mâine!

Îl privesc surprinsă. M-a concediat?

Cu puțina demnitate ce mi-a mai rămas, deschid ușa mașinii și ies. Amanda e la câțiva metri de mine. Prefer să n-o privesc când trec pe lângă ea, altfel o s-o apuc de păr. Cap-compas camera mea.

A doua zi de dimineață, alarma sună la 7.20. Protestez. Mai vreau să dorm.

Între mormăieli, mă ridic din pat și mă duc către duș. Ca să mă pot trezi, am nevoie de apă multă care să-mi curgă pe corp.

Sub duș îmi aduc aminte că e joi și asta mă bucură. Eric și cu mine suntem la un pas de weekend, când vom avea tot timpul din lume doar pentru noi. Ce bine!

Scanned with CamScanner

Când mă întorc în dormitor, înfășurată într-un prosop de culoare gri, ce miroase de minune, privesc măsuța.

– Frumusețe! Știu că m-am jucat cu tine aseară...

Surâd, distrată.

Pe niște bucățele de hârtie odihnește vibratorul în formă de ruj pe care l-am folosit cu o noapte în urmă, pentru a mă relaxa. Cadouașul de la Eric. Îl prind între mâini și suspin, în timp ce îmi aduc aminte de explozia de plăcere pe care am simțit-o în timp ce mă jucam cu el...

Fericită pentru această dimineață frumoasă, apuc vibratorul și merg cu el la baie. Îl spăl și-l bag în poșetă. Gata, nu-l mai uit! Frumusețea asta și cu mine, împreună până la moarte! Deschid geamantanul, scot o pereche de chiloței. Mi-i pun și mă gândesc că o să-i cer lui Eric să-i scoată sau o să-i scot singură... Nu mai sunt supărată pe el. Sunt sigură că nici el, așa că vom avea o zi frumoasă.

Deschid dulapul, îmi pun o fustă albastră și o cămașă deschisă. Azi vreau să fiu sexy, pentru ca el să-și dorească să se întoarcă cât mai repede la hotel.

La ora 8, cineva bate la ușă. O chelneriță drăguță îmi aduce un mic dejun consistent. Trag un scaun, mă așez. Beau puțin suc de portocale. Hmmm, ce gustos! O cafea, un mic croissant. Apoi văd o napolitană, o gogoașă, dar reușesc să rezist tentației. Prea multe farfurii!

Sună telefonul. Am primit un mesaj. E de la Eric. „8.30, în Recepție".

Ce explicit!

Nici măcar un „Bună dimineața, micuțo!", „Jud" sau ce vrea el.

Dar fără timp de pierdut și dornică să-l revăd, apuc geanta. Pun în ea telefonul mobil, dar și toate documentele din ziua trecută. Azi mergem la altă filială din Asturias și sper ca totul să iasă mult mai bine decât data trecută.

Scanned with CamScanner

La Recepție, Eric stă sprijinit de o masă. E frumos în costumul gri și cămașa albă. Încă are părul ud, de după duș, tremur puțin. Mi-ar fi plăcut să fac baie cu el...

Două tipe care trec pe acolo mai că se opresc să-l admire. Normal, e o bombonică. Le văd fețele. Îmi cam imaginez despre ce discută. Decisă, merg spre el. Calc mai apăsat, ca tocurile să se audă mai bine. Citește ziarul. Mă opresc aproape de el și spun cu voce suavă:

– Bună dimineața!

Eric nu mă privește.

– Bună dimineața, domnișoară Flores!

Mamă, iar am început cu numele de familie?

Nu mă așteptam nici să mă ia în brațe, nici să-mi surâdă cald. Dar măcar puțină cordialitate după o noapte petrecută separat...

Indiferența lui mă scoate de pe șine.

De ce nu mă privește?

Dar nu vrea să mă joc de-a șoarecele și pisica, așa că mă trag într-o parte, așteptând să spună când plecăm. Arunc o privire la ceas. 8.30. Privesc în fața intrării, mașina e acolo. Atunci, de ce nu mergem? Eric nu se sinchisește de prezența mea, continuă să citească ziarul, dar pare tensionat. Încă mai e supărat? Aș vrea să-l întreb, dar nu doresc să fac eu primul pas.

Nici nu mă mișc. Abia respir. Sunt sigură că așteaptă să fac o mișcare pentru a începe să mă certe.

Cei din hotel, în proporție de 95 la sută oameni de afaceri, ca și noi, trec și-și văd de problemele lor. 8.35. Mă surprinde că încă suntem aici. Eric este un maniac al punctualității. 8.40. Stau și mă gândesc dacă nu cumva a uitat că sunt aici, când aud niște tocuri... accelerate. E Amanda, cu o jachetă și cu o fustă albă, care se apropie de noi.

Nu mă privește. Are ochi doar pentru Eric, căruia i se adresează în germană:

– Scuză-mi întârzierea, Eric. Probleme cu fusta.

Scanned with CamScanner

Observ că el surâde.

O privește.

O trece cu privirea de sus până jos.

– Nu-ți fă griji, Amanda. A meritat așteptarea. Ai dormit bine?

Ea surâde.

– Da, răspunde, fără să se sinchisească de prezența mea.

– Am dormit ceva.

„Am dormit ceva?" A spus „Am dormit ceva?" La naiba, ce vor să-mi dea de înțeles idioții ăștia doi?

Ea surâde ca un bețiv după o noapte grea și-i atinge mijlocul. Familiaritatea asta nu-mi convine. Surprind câteva gesturi care-mi dau de înțeles multe.

Respir cu dificultate, pentru că sunt conștientă ce s-a petrecut între ei doi, așa că vreau să strig, să dau cu pumnii în ceva. Imediat, Eric o prinde de după umeri pe Amanda și, după ce-i atinge, ușor, mijlocul, zice:

– Să mergem, șoferul ne așteaptă.

Și, fără să mă privească, trece pe lângă mine, cu tipa alături de el.

Îi văd și rămân pietrificată.

Nici nu știu ce să fac. O gelozie incontrolabilă, despre care habar nu aveam că doarme în mine, se instalează în stomacul meu și, în acel moment, aș vrea să iau vaza cea scumpă de pe masă și să i-o „plantez" fix în cap.

Inima mi-e spartă în mii de bucățele. Bătăile ei sunt atât de puternice, încât cred că toată Recepția le aude. Mă umilește, mă enervează, dar fața nici măcar nu i se mișcă.

Imbecilule!

Supărarea lui nu s-a terminat și jur că nu înțeleg de ce. Dar, nu! Nu voi accepta așa ceva! Eric nu mă cunoaște, nu știe că nu trebuie să mă trateze astfel!

Merg în spatele lor.

Dacă idioata asta din Germania știe că voi reacționa, ei, bine, are dreptate! Când ajungem la limuzină, șoferul deschide por-

Scanned with CamScanner

tiera. Intră Amanda, intră Eric și, când să intru și eu, îmi face un gest cu mâna:

– Domnișoara Flores, vă rog să vă suiți în față, alături de șofer!

Bang! Mamă, ce croșeu plin mi-a dat în fața Amandei!

Dar, surprinzător, surâd rece și spun:

– Cum ordonați dumneavoastră, domnule Zimmerman!

Cu masca indiferenței pe față, mă urc lângă șofer. Mamă, câtă furie am acum în mine! Câteva secunde, îi aud vorbind și râzând în spatele meu, până când un sunet metalic se aude. Cu coada ochiului văd cum un geam opac apare între ei și partea din față a mașinii.

Sunt furioasă. Colerică. Exasperată.

Jocul ăsta nu-mi place și nu pricep de ce trebuie să-l facă în fața mea. Inconștientă, îmi înfig unghiile în carnea palmelor, moment în care îl aud pe șofer:

– Domnișoară, doriți să ascultați muzică?

Îi răspund din cap că da. Nu pot vorbi. Îmi pun ochelarii de soare pentru a-mi ascunde privirea. Imediat începe „Mi lamento", melodia lui Dani Martin, și-mi vine să plâng imediat.

Ochii mi se fac tot mai mici, lacrimile sunt gata să plece la drum. Mintea mea lucrează la viteză maximă. Ce naiba fac acolo, în spate, ăia doi? De ce Eric mi-a cerut să stau în față? De ce e în continuare supărat pe mine? Când mașina se oprește, cobor fără ca șoferul să mă ajute să deschid portiera. Asta face pentru ei. Pentru doamna și pentru domnul...

Când cobor, mă bucur să-l văd pe Santiago Ramos. E secretarul filialei și între noi a fost, mereu, un *feeling*. Dar un *feeling* bun, adevărat. Decent. Șoferul deschide ușa, Amanda și Eric ies din mașină. Nu-i privesc. Mă uit înainte, cu ochelarii de soare pe nas.

Eric îl salută pe Jesus Gutiérrez, șeful filialei, și, de asemenea, pe cei din Consiliul Director. O prezintă pe Amanda și, apoi, pe

Scanned with CamScanner

mine. Salut respectuos, le strâng mâna, apoi îi urmez pe toți spre sala de ședințe. De data aceasta, în loc să merg în urma Amandei și a lui Eric, mă retrag pentru a sta de vorbă cu Santiago. Ne pupăm, apoi continuăm discuția.

În sala de ședințe, înainte să ne așezăm, o domnișoară ne oferă cafea. Mă bucur de asta. Chiar vreau. Am nevoie. Beau trei! Distanțarea față de Eric și discuția cu Santiago m-au mai liniștit. La un moment dat, văd cu coada ochiului cum Eric se întoarce. Doar o secundă, dar știu că a făcut-o. M-a căutat!

Santiago continuă să vorbească cu mine. Râdem, în timp ce-mi povestește năzbâtiile fiicei sale. E un tată adevărat și asta mă emoționează. 10 minute mai târziu, intrăm în sala de ședințe. Ne așezăm și, ca de fiecare dată, Eric „prezidează" masa. Amanda e la dreapta lui. Eu încerc să stau în planul secund. Nici măcar nu vreau s-o văd. N-am această dorință.

– Domnișoara Flores, aud cum mă strigă șeful meu.

Mă ridic și, plină de profesionalism, mă apropii de el.

Parfumul său îmi invadează fosele nazale și-mi provoacă mii de senzații, mii de emoții. Dar nu schițez nici un gest.

– Vă rog să vă așezați în cealaltă parte a mesei. În fața mea.

O să-l omor! O să-l omor! O să-l omor!

Nu vreau să-l privesc, nici să mă privească!

Dar dispusă să fiu secretara perfectă, iau laptopul și mă așez unde mi-a indicat. În cealaltă parte a mesei, în fața sa.

Ședința începe, sunt atentă la tot ceea ce se spune. Nu-l privesc, nici el cred că nu o face. Am laptopul deschis în fața ochilor, mă tem că voi primi de la el vreun mail. Dar nu vine nici unul. La 13.00, reuniunea se întrerupe. E ora mesei. Șeful filialei a rezervat o masă la un hotel din apropiere, iar Santiago mă invită să mergem cu mașina lui. Accept.

Fără să-l privesc pe „Iceman", care e lângă Amanda, trec pe lângă el, când aud că mă strigă. Îl rog pe Santiago să mă aștepte o secundă, mă apropii de el.

Scanned with CamScanner

– Unde vă duceți, domnișoara Flores?

– La restaurant, domnule Zimmerman.

Eric privește spre Santiago.

– Puteți veni cu noi în limuzină.

Ce tare! Acum e el cu durerea de cap!

Să o simtă!

Amanda ne privește. Nu ne înțelege. Vorbim în spaniolă, lucru care cred că nu-i face plăcere.

– Mulțumesc, domnule Zimmerman, dar, dacă nu vă deranjează, prefer să merg cu Santiago.

– Mă deranjează, răspunde el.

Nu e nimeni în jur. Nimeni nu ne poate auzi.

– Îmi pare rău pentru dumneavoastră, domnule!

Mă întorc și plec.

Ole, furia[13] spaniolă!

Spania 1 – Germania 0!

Știu că tocmai am comis cea mai mare greșeală pe care o secretară o poate comite. Mai ales în cazul lui Eric. Dar aveam nevoie de asta. Voiam să-l fac să se simtă cum mă simt eu.

Fără să-mi pese de urmări, una dintre ele fiind, cu siguranță, demiterea, mă îndrept către Santiago și-l apuc de braț, cu familiaritate. Ne suim într-un „Opel Corsa" și mergem spre restaurant. Unde încep să calculez perioada de șomaj. Sunt sigură că asta va urma.

Când ajungem, comand cu Santiago mai multe cutii de „Coca-Cola".

Doamne, ce bine e să simți bulele acidulate în gură!

13 Aluzie la națională de fotbal a Spaniei, botezată „La Furia Roja"

Scanned with CamScanner

Dar până și ele s-au spart când i-am văzut intrând pe Eric, pe Amanda și toată armata de șefi. Se uită spre mine și cred că deslușesc o ușoară supărare. Directorii intră, caută scaune. Eric vrea să se așeze, dar, înainte, cere scuze celor de la masă și ne face un semn, discret, cu mâna, mie și lui Santiago. Îl văd, nu pot să nu mă duc.

Trag puternic dintr-o „Coca-Cola", o las pe bar și mă îndrept către el.

– Vă rog, domnule Zimmerman, ce doriți?

Eric nu vorbește tare, întreabă mai mult ca pentru el:

– Ce naiba faci, Jud?

Surprinsă, pentru că am redevenit „Jud", răspund:

– Beau o „Coca-Cola". Logic, „Zero", pentru că îngrașă mai puțin...

Răspunsul meu și obrăznicia par că îl trezesc. Știu asta și-mi place.

– De ce încerci să mă enervezi non-stop?, întrebă și mă surprinde.

N-are nici o rușine!

– Eu?, întreb.

Privirea lui e tensionată. Dură și provocatoare.

Pupilele lui se contractă și știu că-mi „vorbesc". Dar azi nu vreau să le înțeleg. Nu am chef!

– Haide în sala de mese, îmi zice, înainte să se întoarcă.

Haide să mâncăm!

Când revenim în restaurant, eu și Santiago ne așezăm la masă, dar ceva mai retrași. Sună telefonul: iar sora mea. Decid să scap de ea din nou, nu mai vreau să-i aud lamentările. O s-o sun mai târziu. Meniul e rafinat, continui discuția cu prietenul meu.

Din când în când, privesc către șeful meu și văd că surâde cu Amanda. Iarăși mă enervez! Dar când ochii lui dau peste ai mei, ard. Mă încing. Privirea lui de „Iceman" face ca toate

Scanned with CamScanner

terminațiile mele nervoase să se miște în același timp și să iau foc.

La 16.30 ne întoarcem la ședință. Logic, vin cu mașina lui Santiago. Reuniunea începe și ține până pe la 7 seara. Sunt epuizată!

Scanned with CamScanner

21

Când totul se termină, Amanda, Eric și cu mine ne îndreptăm către limuzina ce ne așteaptă. Fără să-i dau lui Eric posibilitatea să mă umilească din nou, mă urc direct lângă șofer.

Joac-o pe asta, șmecherule!

Îi aud vorbind. Aud inclusiv cum Amanda se gudură și râde precum o găină. Îi aud ce spun și mă enervez. Dar nu vreau asta. Trebuie doar s-o privesc pe Amanda pentru a înțelege ceea ce caută. Cățeaua!

Sper să pot înțelege ceva, dar vorbesc în germană. Când îi aud, mă enervez iar. Mă provoacă.

Ajungem la hotel și limuzina se oprește. Deschid și cobor.

Aș vrea să nu-i mai văd. Nici pe Eric, nici pe imbecila asta, dar, pentru că sunt educată, aștept ca șeful meu și cea care-l însoțește să coboare și ei. Apoi salut și plec.

Aproape că alerg către lift și, când ușile se închid, respir ușurată: în sfârșit, singură!

Ziua a fost urâtă, pur și simplu vreau să mă evapor, să dispar. Ajung în apartament, arunc servieta pe canapeaua cea frumoasă. Dau drumul la muzică. Îmi desfac părul, dau jos sacoul, scot cămașa din fustă. Am nevoie de un duș bun.

Aud bătăi în ușă. Intuiesc că e el. Privesc în jur. N-am nici o șansă, decât să mă arunc de aici și să mor întinsă în mijlocul drumului. Ce tragedie ar fi pentru tatăl meu! Nici gând!

Decid să ignor bătăile. Nu vreau să deschid, dar insistă.

Obosită, deschid, în sfârșit, iar fața mea spune totul în momentul în care o zăresc pe Amanda. Mă analizează de jos în sus.

– Pot intra?, mă întreabă în germană.

Scanned with CamScanner

– Sigur că da, domnișoară Fisher, răspund, de asemenea pe limba ei.

Femeia intră. Încui ușa și revin în cameră.

– O să rămâi și-n weekend, cum ai făcut la Barcelona?, mă întreabă, înainte ca eu să pot răspunde ceva.

Fac ceea ce face de obicei Eric. Îi întorc gestul. Mă gândesc... mă gândesc, mă gândesc și până la urmă răspund:

– Da.

E clar că răspunsul meu nu-i convine. Își trece mâna prin păr, împreunează brațele.

– Dacă intenția ta este să fii cu el, poți uita. E al meu.

Ridic sprâncenele, ca și cum mi-ar vorbi în chineză și nu pricep nimic.

– Despre ce vorbiți, domnișoară Fischer?

– Tu și cu mine știm foarte bine despre ce vorbim. N-o fă pe proasta! Nu ești sărmana iberică ce vede în Eric un filon de aur, nu?

N-am nici o reacție la ceea ce îmi spune. Apoi îmi revin. Clipesc și dau drumul la șmecheria ce doarme în mine.

– Ascultă, frumusețe, cred că mă confunzi! Și dacă vei continua pe acest drum, te asigur că vei avea probleme, pentru că eu nici nu mă liniștesc, nici nu mă descurajez. Așa că te rog să ai grijă la ceea ce spui, căci altfel sărmana iberică va reacționa!

Amanda se dă un pas în spate. Am impresia că amenințarea mea i s-a părut destul de serioasă.

– Cred că cel mai sănătos este să de îndepărtezi de el, adaugă. O să am grijă ca lui Eric să nu-i lipsească nimic! Îl cunosc foarte bine și știu să-i satisfac toate dorințele.

Îmi încleștez pumnii. Atât de tare, că-mi bag unghiile în ei. Dar sunt conștientă că nu pot face ceea ce-mi trece prin cap. Așa că număr până la 20, pentru că până la 10 nu mă pot liniști, mă duc spre ușă și o deschid.

Scanned with CamScanner

– Amanda, spun cu toată amabilitatea de care sunt capabilă, ieși din camera mea, pentru că dacă rămâi, ceva urât se poate întâmpla!

Când pleacă, închid ușa cu furie, iar din gura mea ies vorbe ce nu pot fi narate. Îmi scot pantofii cu toc și îi arunc cât colo, pe canapea.

Indignarea mea atinge cote maxime. Eric m-a folosit doar pentru a o face geloasă pe această tipă gonflabilă. Înjur și trag un șut scaunului scump. Cum am putut fi atât de credulă? Fără să mă pot gândi la altceva, scot laptopul. Mobilul sună. Am primit un mesaj. E Eric. „Vino la mine în cameră!"

Când citesc asta, mă înfurii și mai tare. Întotdeauna m-a considerat o păpușică în brațele lui, dar abia acum îmi dau seama că sunt o păpușică proastă. Tastez cu furie: „Să te ia naiba!"

Răspunsul nu întârzie să apară.

În câteva secunde, aud cum o ușă se deschide și în fața mea apare Eric, la bustul gol, cu o față de om speriat și cu o cartelă în mână. Fără să spună ceva, vine direct către locul unde stau așezată. Aruncă acea cartelă cu care a deschis ușa, mă apucă de braț, mă ridică și mă sărută. O face cu atâta forță, că-i simt limba până în străfundul gâtului. Nu vreau să-i răspund. Nu vreau! Dar corpul mă trădează. Îl dorește. E incontrolabil. Și, câteva secunde mai târziu, eu sunt cea care-l sărută, în căutare de ceva mai mult.

Cu grabă își duce mâinile către nasturele din spatele fustei mele și simt cum ne lipim de perete. Asta mi-a plăcut dintotdeauna și știu că și lui, pentru că-i dă superioritate. Cu un picior le separă pe ale mele, bagă o mână prin cămașă și o coboară. Închid ochii și-l las să-mi facă ce vrea. Îi dau voie! Fără să-mi dea jos fusta, continuă „drumul" său până ajunge la chiloți. Apoi, la clitoris. Mă excită!

Cu degetele sale, mă masează, în timp ce eu devin din ce în ce mai umedă. Clitorisul meu tresaltă. Gem! Gâfâi! Mă lovește

Scanned with CamScanner

ușor, mă biciuie. Sunt din ce în ce mai excitată. Sunt terminată în momentul în care el scapă de pantaloni, scoate mâna din vaginul meu și mă duce până în mijlocul camerei. Mă privește fix în ochi, în timp ce-și apropie gura de a mea:

– Micuțo, nu ai idee cât te doresc!

Îmi desface fusta și aceasta pică pe podea. Se apleacă, își apropie nasul de chiloțeii mei și inspiră. Trece ușor peste muntele lui Venus, gem de plăcere. Mâinile sale posesive mă mângâie peste tot. Ajung la chiloței. Scapă de ei. Din nou sunt goală de la brâu în jos în fața lui și nu spun nimic. Nu mă opun deloc.

Se ridică. Mă împinge spre canapea, mă întoarce cu spatele spre el. Brațele și capul meu cad, partea din spate a corpului meu e toată a lui. Mă ciupește de fund, mâinile i se plimbă peste tot. Mă biciuie iar. Parcă ceva mai tare. Mă doare. Dar durerea trece instant în momentul în care penisul său întărit mă avertizează că, în câteva secunde, voi fi a lui.

Îmi desface picioarele, în timp ce cu o mână mă apasă pe rinichi cât mai puternic. Mă lipește de canapea, pentru a nu putea mișca. Cu cealaltă mână își prinde penisul pe care-l plimbă de la vaginul meu cel cald până la orificiul anal și înapoi. Se joacă acolo cu mine și mă înmoaie și mai mult...

– O să ți-o trag, Jud! Astăzi m-ai enervat rău și acum o să ți-o trag rău, pentru că la asta m-am gândit toată ziua!

Când îl aud, am senzația că mă sufoc.

Îmi stimulează toate simțurile și-mi place.

Ridic fundul, gata să-l primesc. Sunt precum o cățea în călduri în căutarea extazului. Eric se apleacă peste mine. Mă mușcă de umăr, apoi de coaste și eu tremur. Sunt udă toată, gata să-l primesc. Corpul meu îl imploră. Mă penetrează și-mi cere:

– Vreau să-ți aud gemetele! Acum!

N-am cum să evit și un sunet ciudat îmi iese pe gură.

Ordinul său îmi place. Mă prinde puternic cu mâinile. O să explodez! Iese câțiva centimetri pentru a intra iar și iar, cu

Scanned with CamScanner

o serie de mișcări dure și potente care mă fac să țip. Simt cum testiculele lui se lovesc de vaginul meu la fiecare mișcare, și, când degetul lui îmi atinge clitorisul, țip din nou. De plăcere.

Simt cum mă rup. Cum mă rupe. Mă excită și eu mă deschid și mai mult pentru a fi toată a lui. O facem fără prezervativ și faptul că-i simt pielea crește și mai mult perversitatea din mine. Modul în care mi-a spus că mă dorește și modul lui de a face sex cu mine mă topesc.

Vaginul mi se contractă la fiecare asalt și simt cum îi „aspiră" penisul. Îl capturez. Îl reține. Îi aud respirația agitată în urechea mea și sunetele calde făcute de corpurile noastre în timp ce se lovesc.

Căldură.

Simt multă căldură.

O arșiță suie dintre picioare în tot corpul. Când ajunge la cap, explodează. Apoi explodez și eu. Urlu. Mă contorsionez, în timp ce-mi dau seama că între picioare îmi curg fluidele. Vreau să mă ridic. Dar Eric nu-mi dă voie. Continuă să mă penetreze, în timp ce orgasmul cel mai devastator pune stăpânire pe mine.

Corpul meu, rupt de plăcere, se arcuiește. Eric se retrage, simt cum își reazemă capul pe spatele meu, urlă puternic, apoi ceva îmi curge pe fund. A terminat pe mine!

Câteva secunde, așa rămânem. El peste mine. Pe spatele meu. Înainte de a spune ceva, trebuie ca bătăile inimilor noastre să se potolească, în timp ce în cameră răsună „La chica de Ipanema".

Îmi pun pe mine doar cămașa, în timp ce el își trage pantalonii. Ceea ce am făcut noi se numește sex dur și e clar că-i place. Sângele clocotește în mine. Sunt indignată. Fără să mă pot controla, îl împing, în timp ce țip:

– Pleacă de aici! Ieși! E camera mea!

Nu spune nimic. Doar mă privește.

Ochii lui, care înainte surâdeau, acum sunt reci. „Iceman" în cea mai proastă versiune a sa. Incapabil să mă controlez, continui:

Scanned with CamScanner

– Cine te-ai crezut de ai dat buzna peste mine în cameră?

Nu răspunde, așa că țip în continuare:

– Cine te crezi ca să mă tratezi așa? Cred... Cred că mă confunzi. Nu-s curva ta!

– Ce spui?

– Ceea ce ai auzit, Eric, insist, în timp ce-i citesc surprinderea în ochi. Nu sunt curva ta să apari și să mi-o tragi când ai tu chef. Pentru asta o ai pe Amanda. Pe domnișoara Fischer, care e dispusă să-ți îndeplinească toate dorințele. Când aveai de gând să-mi spui că sunteți împreună? Ce naiba se petrece? Ai gândit un trio fără să mă întrebi și pe mine?

Nu răspunde.

Doar mă privește și văd furie, foc și mirare în același timp în privirea lui.

Pare că și-a revenit ca ritm, dar respirația îi este profundă. Vreau să plece! Vreau să dispară din camera mea înainte ca ura pe care o am acumulată să scoată din mine chestii urâte. Dar Eric nu se mișcă. Se limitează să mă privească. Într-un final se întoarce și iese. După ce închid ușa, pun mâna la gură și, fără să pot face ceva, încep să plâng.

10 minute mai târziu mă duș ez.

Vreau să scap de mirosul lui pe pielea mea.

Când ies din baie, în minte am ceva foarte clar. Vreau să plec de aici. Deschid laptopul, rezerv un bilet de întoarcere la Madrid. La 23 sunt deja în avion și rememorez mental biletul pe care i l-am lăsat pe pat și pe care cu siguranță că-l va citi:

Domnule Zimmerman:

Mă întorc duminică noaptea pentru a continua munca noastră. În cazul în care am fost dată afară, vă rog să-mi comunicați, pentru a nu mai plăti zborul.

Cu stimă,
Judith Flores

Scanned with CamScanner

22

Vineri, când mă trezesc în propriul pat, privesc ceasul digital de pe masă. E 13.07. Am dormit destul de mult.

Cum sora mea habar nu are că m-am întors, nu a venit la mine, și, pentru câteva secunde, asta mă face fericită. Nu am chef de dat explicații.

Când ies din dormitor, primul lucru pe care-l fac e să-mi caut mobilul. E pe modul silențios de ceva vreme. Două apeluri nepreluate de la sora mea, două de la Fernando și 12 de la Eric. Mamă!

Nu sun înapoi pe nimeni. Nu vreau să vorbesc cu nimeni.

Nebunia nu-mi dă pace, decid să fac curățenie generală. Când sunt cu capsa pusă, șmotruiesc la maximum.

Pe la 15 casa mea arată precum un grajd.

Într-o parte, haine colorate, dincolo, „albituri". Mobilă scoasă de la locul ei... dar nu mă interesează! Sunt regina locului, eu dau ordine aici. Simt nevoia să calc. Incredibil, dar acesta este adevărul! Scot masa, fierul pentru călcat, apuc câteva lucrușoare. În timp ce fredonez melodiile de la radio, încerc să uit ceea ce am în minte: pe Eric.

Calc o rochie, o fustă, două cămăși, apoi un tricou-polo, iar ochii îmi cad pe o minge mică, roșie, de pe parchet. Imediat îmi aduc aminte de *Curro*, de *Curro* al meu și încep să plâng până scot un țipăt. M-am ars puternic, pe antebraț, cu fierul încins și mă doare de mor.

Privesc rana, nervoasă.

E roșie precum tricoul naționalei Spaniei și văd până și desenul, și găurelele din pielea mea. Mamă, cum doare! Doare...

Scanned with CamScanner

doare! Doare rău! Mă gândesc dacă să las apa să curgă sau să-mi pun pastă de dinți în timp ce, de durere, fac salturi prin casă. Mereu am auzit despre aceste remedii, dar nu știu dacă funcționează sau nu. La final, cu durere mare, mă gândesc să merg la spital.

În fine, la 19.00 seara, încep să aibă grijă de mine.

Trăiască serviciile de urgență!

Din cauza durerii, văd stelele și universurile paralele. O doctoriță drăguță îmi toarnă pe rană o soluție, apoi o bandajează. Îmi prescrie niște calmante pentru durere și mă trimite acasă.

Cu dureri puternice și cu brațul bandajat caut o farmacie deschisă.

Ca de fiecare dată în astfel de cazuri, cea mai apropiată este la capătul lumii. Cumpăr ce am nevoie, mă întorc acasă. Mă doare, sunt obosită și ciufută. Dar când ajung în fața intrării, din spate aud o voce cunoscută.

– Să nu mai pleci niciodată fără să-mi spui!

Paralizez.

Mă enervez, dar mă bucur. Voiam să aud glasul acesta!

Mă întorc și văd că omul care m-a scos dintr-ale mele e la un pas. E extrem de serios și, fără să-mi dau seama de ce, ridic brațul și spun, în timp ce ochii mi se umplu de lacrimi:

– M-am ars cu fierul de călcat și mă doare crunt!

Îl văd cum tremură.

Vede bandajul de pe braț. Apoi mă privește și-mi dau seama că și-a pierdut siguranța. „Iceman" pleacă pentru a-i face loc lui Eric. Eric de care-mi place mie.

– Dumnezeule, micuțo, vino lângă mine!

Mă trag mai lângă el și simt cum mă îmbrățișează cu grijă, să nu-mi atingă brațul ars. Nasul meu se impregnează cu mirosul lui și sunt cea mai fericită femeie din lume. Câteva minute rămânem așa, în acea poziție, apoi ne mișcăm și mă sărută scurt, dar dulce.

Scanned with CamScanner

Niciodată nu m-a mai sărutat așa, iar chipul meu e-o poezie!

– Ce s-a întâmplat?

Tremur toată.

M-a sărutat cu sensibilitate...

Îi dau cheile de la intrare, să deschidă el.

– Are ruptă încuietoarea... trage de ea și deschide!

Se uită cu mirare la mine, dar face ceea ce i-am zis. Îmi petrec brațul valid pe sub el și mă ajută să ajung la ascensor. Deschide ușa, privește dezastrul și mă întreabă:

– Dar ce s-a petrecut aici?

Zâmbesc. Precum o toantă. Precum o prostănacă.

– Curățenie generală, zic, privind haosul ce ne înconjoară.

De fiecare dată când sunt nervoasă, fac asta. Mă relaxează.

Îl văd cum râde când închide ușa. Uit de toate, uit de durere și mă îndrept către el:

– Ce faci aici?

– Eram îngrijorat! Ai plecat fără să anunți și...

– Ți-am lăsat un bilet și, în plus, aveai o companie ideală...

Eric mă privește. Văd cum tensiunea îi ajunge la mandibulă.

– Nu vreau să mai aud chestiile acelea umilitoare când ai zis că ești curva mea. Logic că nu ești, Jud, pentru numele lui Dumnezeu! Niciodată nu ai fost și niciodată nu vei fi, claro? Dau din cap, iar el continuă: Dar stai să vedem, Jud. Încă nu ai înțeles că sexul este pentru mine un joc, iar tu piesa cea mai importantă?

– Vezi, tu ai zis: piesă!

– Când spun piesă... mă refer la faptul că ești femeia care contează cel mai mult pentru mine în acest moment. Fără tine, acest joc își pierde din valoare. Să fiu al naibii, credeam că ai priceput asta!

Câteva momente, nimeni nu mai spune nimic. Tensiunea din cameră se poate tăia cu un cuțit.

– Eric, lucrurile astea nu pot funcționa. Suntem doar prieteni. În ceea ce privește munca, putem lucra împreună, dar...

Scanned with CamScanner

– Jud, niciodată nu te-am băgat în nimic.

– Știu, admit asta și îi dau dreptate. Aici, problema sunt eu, nu tu. Recunosc asta. Nu sunt femeia pe care tu s-o manevrezi ca pe o piesă. Rectific... Nu vreau să fiu asta! Nu vreau să știu nimic despre lumea ta, nici despre jocurile tale. Nimic! Cred... cred că e cel mai bine ca fiecare să se întoarcă la propria viață...

– De acord, admite.

Faptul că a confirmat atât de repede, mă blochează.

Aș vrea să lămurim totul, acum. Ce naiba, o iau razna?

Văd durere și furie în ochii lui, dar mă abțin, nu vreau să-l îmbrățișez. Voința mea dispare când sunt aproape de el și mă contrazic singură.

Antebrațul meu mă înțeapă puternic. Mă descompun de durere, sar! Sunt deja în picioare.

– Doamneee, ce durere! Aoleuuu!

Se uită la mine, se ridică și el. Nu știe ce să facă, în timp ce eu înjur. Brațul mă omoară pur și simplu.

– Te doare tare?

– Da! Trebuie să iau un calmant, altfel nu știu ce se va petrece cu mine.

Brațul începe să pulseze, iar durerea devine insuportabilă. Umblu prin cameră precum o disperată, până când Eric mă oprește.

– Stai jos!, îmi ordonă. O să sun un prieten.

– Pe cine?

– E doctor. Se va uita la brațul tău.

– Păi am fost deja la spital, la un medic.

– Nu mă interesează. Mă voi liniști abia după ce te va vedea Andrés.

Mă doare atât de tare că-mi este greu și să vorbesc. 20 de minute mai târziu, sună telefonul. Eric răspunde și, în câteva secunde, în fața noastră apare un bărbat. Se salută și tipul rămâne cu ochii mari când vede ce e prin casă.

Scanned with CamScanner

Printre râsete, Eric spune:

– Așa face Judith curățenie generală.

Se privesc, zâmbesc. În acest moment, supărată și de durerea din braț, le zic:

– Bravo, nu vă opriți! Dacă spuneți că sunt dezordonată, vă dau permisiunea de a face ordine în toate. Mătura și fărașul vă așteaptă. Sunt la dispoziția voastră.

Răutatea mea îi face să zâmbească, din nou.

Bărbatul se apropie de mine:

– Bună, Judith! Sunt Andrés Villa. Haide să vedem, ce s-a întâmplat?

– M-am ars cu fierul de călcat și mă doare îngrozitor.

Dă din cap că înțelege, apoi scoate o foarfecă.

– Dă-mi brațul, te rog!

Eric stă lângă mine.

Simt mâna lui protectoare pe spatele meu și asta îmi dă încredere. Medicul taie bandajul cu grijă. Se uită la rană, scoate un fel de ser și toarnă peste. Tremur nițeluș. Apoi mă pansează cu câteva comprese înmuiate în aceeași substanță și face un nou bandaj.

– Te doare tare, așa-i?

Dau din cap, afirmativ.

Nu plâng pentru că-mi este rușine. Medicul își dă seama de asta. Și el, și Eric.

– O să-ți fac o injecție cu calmant. E cel mai rapid mod pentru a uita de durere. Dar, din păcate, tipul acesta de leziuni durează și te deranjează. Stai liniștită, o să treacă.

Nu spun nimic. Nu mă opun.

Să-mi facă ce injecție dorește, dar să-mi ia durerea.

În timp ce se ocupă de injecție, îl privesc. Îmi face cu ochiul, complice. Are undeva pe la 30 de ani. Înalt, brunet, cu un surâs frumos. Când termină, închide geanta, scoate o carte de vizită și mi-o dă, în timp ce ne ridicăm.

Scanned with CamScanner

– Pentru orice problemă, indiferent de oră, sună-mă!

Privesc cartea de vizită și citesc „Doctor Andrés Villa" și un număr de telefon mobil. Dau din cap și-o pun în bucătărie.

– De acord, așa o să fac!

E momentul în care Eric mă strânge mai tare, posesiv, pune o mână pe umărul prietenului și spune:

– Dacă ea va avea nevoie, eu te voi suna!

Andrés surâde, Eric îl conduce până la ușă. Câteva minute, îi aud că murmură ceva, dar nu înțeleg ce. Ceea ce mă interesează cu adevărat este să scap de durere.

Mă arunc, din nou, în scaun. Durerea începe să scadă din intensitate, mă simt, din nou, om. Eric reintră în cameră și vorbește cu cineva la telefon, în timp ce privește pe fereastră. Închid ochii. Vreau să mă relaxez.

Nu știu cât timp stau așa, până aud soneria. Îl văd pe Tomás, șoferul lui Eric, care-i dă câteva pungi pline. Închide ușa și mă privește.

– Am comandat ceva pentru cină. Nu te mișca, mă ocup eu de tot!

Dau din cap și surâd. Genial. Chiar am nevoie de cineva care să mă răsfețe!

Fără să mă ridic, îl aud pe Eric cum trebăluiește prin bucătărie. Câteva minute mai târziu, apare cu o tavă pe care odihnesc câteva farfurii, furculițe, cuțite și pahare.

– I-am spus lui Tomás să cumpere mâncare chinezească. Dacă-mi amintesc bine, îți place!

– Da, mă încântă, zâmbesc.

– A mai trecut din durere?, întreabă serios.

– Da!

Răspunsul meu pare că-l mai liniștește.

Văd cum Eric aranjează totul și nu pot să mă opresc din privit. Pare o minciună că acest tânăr care „montează" farfuriile și vasele e același „Iceman" implacabil în care se transformă în unele momente. E relaxat, îmi place. Ador să-l văd așa.

Scanned with CamScanner

După ce potriveşte totul, se reîntoarce din bucătărie cu tava plină de cutiuţe albe. Se aşază lângă mine:

– Cum nu mai ţineam minte ceea ce-ţi place, i-am cerut lui Tomás să aducă din toate câte puţin: orez cu trei sosuri, pâine chinezească, pachetele de primăvară, tăiţei cu soia, salată, viţel cu bucăţi de bambus, porc cu ciuperci, furnici în copac, pui cu lămâie şi creveţi prăjiţi. A, şi la desert, trufe. Sper să-ţi placă!

Surprinsă de toate astea, spun doar atât:

– Doamne, Eric! De aici se poate înfrupta un regiment!

Andrés trebuia să rămână...

Dă din cap, negativ.

– Nu!

– De ce? Pare simpatic...

– Este. Dar vreau să fiu doar eu cu tine. Trebuie să vorbim serios.

– Da, dar m-ai păcălit. Sunt plină de mâncare, adică victimă sigură.

Zâmbeşte, ca răspuns.

– Poftă bună!

Trag o privire peste toate, pun în farfurie ceea ce-mi place. Toate miros senzaţional şi, când le gust, sunt şi mai bune.

– De unde a cumpărat Tomás toate astea? De la ce restaurant chinezesc?

– Xao-li le-a gătit. Bucătarul de la hotelul „Villa Magna".

Nu pot crede aşa ceva.

– Acum mănânci adevărata mâncare chinezească. Nu ceea ce crezi că bagi în tine de cele mai multe ori...

Consimt, distrată de „exclusivitatea" sa cu mâncarea chinezească.

Eric glumeşte mult, am uitat de dureri. E o minunăţie de om când nu e supărat. Când terminăm, merge după desert în bucătărie. Aduce trufele şi le pune pe masă.

Ia un cuţit, taie o bucată şi o aduce în faţa mea. Deschid gura, clipesc din ochi şi înghit:

ned with CamScanner

– Dumnezeule, ce bunătate!

Eric îmi bagă altă bucată. O devorez. Cer încă una, când el spune:

– Pot gusta și eu?

Dau din cap că da. Trece trufa peste buzele mele, se apropie de gură și mă ciupește ușor. Se dă în spate și spune:

– Delicioasă!

Îl privesc. El, la fel. Zâmbim.

Jocul ăsta de tonți e atât de senzual, că nu-mi doresc să fiu doar prietena lui, vreau ceva mai mult. Aproape că mă sui pe el, disperată să mă sărute. Mă oprește:

– Jud, acum câteva minute ai spus că...

– Știu ce am spus, uită!

Eric mă privește... Se gândește... Se gândește fără să-și schimbe mimica feței.

– Te rog să nu mai spui niciodată că eu te consider curva mea, Jud! Sunt distrus să aflu că tu poți gândi astfel!

– Ai dreptate. Mi-a scăpat pe gură. Îmi pare rău.

Degetele lui trec cu delicatețe peste buzele mele.

– Jud... tu pentru mine ești specială, foarte specială! Ne privim fix pentru câteva secunde. Schimbă tonul vocii și continuă: Nu poți pleca de lângă mine fără să-mi dai o explicație și să crezi că nu o iau razna de îngrijorare. Prefer să vii la mine la ușă și să-mi spui „Adios!" decât să știu că tu ești, dar, în realitate, să fi plecat de mult. De acord?

– N-am făcut-o, pentru că-mi era teamă că o să te numesc „idiot" sau ceva și mai dur.

– Dacă e nevoie, mă poți face și așa!

– Nu-mi da idei, glumesc.

Buzele lui se încovoaie.

– Te rog să nu mai pleci fără să-mi spui ceva.

– OK, am înțeles. Dar ceea ce contează e că m-am gândit să mă întorc să continuăm treaba.

Scanned with CamScanner

– Nu, nu contează.

– Cum nu?

– Nu.

– De ce?

– A intervenit ceva!

– M-ai dat afară? Dar să știi că nu te-am făcut idiot!

Eric zâmbește și-mi bagă altă trufă în gură, pentru a mă calma, bănuiesc.

– Am anulat toate întâlnirile de săptămâna ce vine și le-am mutat mai încolo. Mă întorc în Germania. Am o problemă de care trebuie să mă ocup și care nu poate fi amânată.

Trufa și știrea îmi răscolesc stomacul.

Pleacă!

Mă gândesc la Amanda. El și ea, împreună, în Germania. Bobițe din ploaia geloziei prind să curgă peste mine.

– Te întorci cu Amanda?, întreb, fără a fi capabilă să-mi țin gura închisă.

– Nu, imaginează-ți că ea s-a întors azi. Și, în ceea ce o privește pe Amanda, este o colegă de muncă și o prietenă. Doar atât. Mi-a spus de dimineață despre vizita în camera ta...

– Ai petrecut noaptea cu ea?

– Nu!

Răspunsul acesta nu mă convinge.

– Te-ai jucat noaptea cu ea?

– Asta da.

Se întinde pe canapea.

Fac la fel, dar umorul meu nu mai este același.

– Îmi place să mă joc, nu uita asta. Și tu trebuie să faci la fel.

Da! Ce tare e să ascult astfel de lucruri!

Mă enervez, dar nu am de ce să plâng. Întotdeauna a fost clar în privința asta, așa că nu pot zice nimic. Dar cum sunt o bârfitoare, continui să-l interoghez.

– Și ai petrecut bine?

Scanned with CamScanner

– Am petrecut mai bine cu tine.

– Daaa, cum să nu....

– Tu te joci altfel cu mine, plăcerea este mult mai mare. Acum, ești femeia pe care o doresc cel mai mult. Să nu te îndoiești de asta, micuțo.

– Acum?

– Da, Jud.

Asta-mi place și mă dezgustă în același timp. Vrea să mă vadă cum o iau razna ori eu sunt o masochistă, în afara faptului că-s amețită?

– Între toate femeile cu care te joci, întreb și chiar ard de nerăbdare să aflu, există vreuna mai specială?

Eric mă privește.

Înțelege perfect întrebarea mea. Pune o mână pe mine și zice:

– Nu!

– Niciodată n-ai avut?

– Am avut!

– Și?

Își fixează privirea clară și trece cu ea prin mine.

– Și acum nu mai este în viața mea.

– De ce?

– Jud... nu vreau să vorbesc despre ea... Dar vreau să știi că doar tu m-ai făcut să iau, disperat, un avion și să te caut.

– Asta ar trebui să mă facă bucuroasă?, întreb sarcastică.

– Nu.

Răspunsul ăsta nu-l înțeleg. Ce naiba jucăm?

– De ce nu trebuie să mă bucure?

Îl văd cum pritocește cu răbdare răspunsul.

– Pentru că nu vreau să te fac să suferi!

Am rămas fără cuvinte. Nu știu ce să răspund.

– Mă gândesc că poate eu sunt cea care te face pe tine să suferi, răspund cu toată răutatea din lume.

Scanned with CamScanner

Mă privește... Îl privesc...

După o liniște incomodă, îmi sună mobilul. E Miriam, prietena mea din Barcelona. Mă ridic și îi spun că-s în Madrid și că o s-o sun eu. Eric nu se mișcă. S-a limitat doar să mă privească. Cred că nici măcar n-a clipit. Brațul meu e mai bine. Nu mă mai doare, așa că revin la atac.

– De ce crezi că o să mă faci să sufăr?

– Nu cred... știu asta!

– Nu-s mulțumită de acest răspuns. Așadar, de ce?

Eric mă privește în liniște. Am senzația că sunt pe punctul de a exploda, precum un expresor sub presiune.

– Tu ești o fată senzațională, meriți pe cineva mult mai bun.

– Pe cineva mult mai bun?

– Da.

Mă mișc ciudat. Știu despre ce vorbește, dar am nevoie de mai multă claritate.

– Când te referi la cineva care...

– Mă refer la cineva care să te trateze și care să aibă grijă de tine așa cum meriți. Ar putea fi Fernando ăla?

Când aud că-i pronunță numele, rămân fără vorbe.

– Nu-l băga pe Fernando în povestea asta, clar?

Eric spune că e de acord. Din nou cea mai incomodă liniște.

– Tu deja ai grijă de mine, Eric.

– Nu, Jud, nu te amăgi singură. Nu am grijă de tine.

Încerc să mai destind atmosfera, el tot catâr rămâne.

– Ok... niciodată nu-mi spui lucruri frumoase, dar mă tratezi ca la carte și te preocupă tot ceea ce ține de mine. Acum de ce negi toate astea?

– Jud, de ce nu ești realistă, spune, și vocea i se schimbă.

Cuvântul „sex" nu-ți zice chiar nimic?

Surâd amar. El se prinde.

– Ba da, logic că-mi spune ceva, întrerupându-l. Dar când două persoane se cunosc mai bine și se atrag, primul lucru

Scanned with CamScanner

care trebuie să se petreacă între ei este chimia, nu? Între mine și tine e chimie.

– Dar cu Fernando ăla nu ai chimie?

Iar amintește de el. Acum chiar că mă deranjează. Mă înfurie. Ce naiba are cu bietul Fernando?

– Aștept răspunsul tău, Jud, insistă, văzând că nu răspund.

– Hai să vedem! În primul rând, vrei să-l lași în pace pe Fernando? Face parte din viața mea privată. Eu te-am întrebat ceva de a ta? El neagă, dând din cap: Nu înțeleg de ce nu vrei să te oprești, nu ți-am cerut nimic ca să...

– Nu-ți voi da nimic în plus în afară de sex.

Răspunsul acesta dur, direct, îmi taie respirația. Nu înțeleg schimbările acestea de umor. Mă privește ca și cum ar vrea să mă devoreze. N-a zis că nu-mi poate oferi decât sex?

– E ok răspunsul tău, Eric. Sunt destul de matură pentru a putea alege cu cine mă culc și cu cine nu.

– Logic și chiar așa să și faci. Numai că eu nu ți-am dat opțiuni.

– A, nu?

– Nu, Jud. Îmi placi și am venit după tine. Ceea ce fac cu oricine mă atrage.

Răspunsul ăsta mi-a atins fibra sensibilă.

– Idiotule!, țip, înfuriată. În momentele acestea te comporți precum un idiot.

Nu se mișcă. Nu răspunde.

Eric se limitează doar să mă privească și să-mi accepte insultele.

– Jud... mă poți insulta, dacă asta te face să te descarci, dar știi bine că acesta este adevărul. Eu am fost cel care te-am văzut din prima zi și am „provocat" tot ceea ce s-a petrecut între noi. Acolo, în „Arhivă". În restaurantul în care te-am dus. În camera mea de hotel, când te-am privit cum altă femeie te poseda. În barul de swingeri din Barcelona. Tu niciodată n-ai făcut nimic.

Scanned with CamScanner

Eu te-am luat și te-am adus pe terenul meu. De ce nu vrei să accepți asta?

– Dar, Eric...

– Acum câteva clipe mi-ai spus că nu vrei să te bagi în jocurile mele, ai uitat?

Are dreptate... din nou are dreptate.

– Îmi place tot ceea ce fac cu tine, pierzându-mi toată dreptatea pe care el zice că o am. Jocul tău mă atrage și...

– Știu, micuțo, știu, spune, în timp ce-mi atinge piciorul. Dar asta nu înseamnă că eu nu știu că nu sunt bărbatul de care ai nevoie și că altcineva te-ar putea face fericită. E clar la cine se gândește, dar măcar de această dată nu-i mai pronunță numele. Uite, Jud, îmi place joaca, sexul și ador să văd cum o femeie se distrează cu mine. În acest moment, femeia despre care vorbesc ești tu, dar ceva din mine îmi spune că e cazul să mă opresc, că tu nu trebuie să intri în jocul meu...

– Nu sunt sfânta pe care o crezi. Am avut multe relații și...

Surâde și mă întrerupe:

– Jud, te rog să mă crezi, pentru mine ești o sfântă. Ceea ce ai făcut tu în relațiile anterioare, n-are nici o legătură cu ceea ce mă gândesc eu să fac cu tine.

Stomacul mi se contractă.

Numai faptul că mă gândesc la ce poate să-mi facă îmi seacă cerul gurii.

– Ce vrei să faci cu mine?

– De toate, Jud, cu tine vreau să fac de toate.

– Vorbim aici numai despre sex?

Întrebarea asta îl prinde pe nepregătite.

Ochii lui nu mă păcălesc. Simt că e ceva ce ține doar pentru sine și vreau să aflu ce.

– Nu! Și aici apare problema. Nu pot permite să te îndrăgostești de mine.

– Dar de ce?

Scanned with CamScanner

Nu răspunde.

Se limitează doar la a-şi apropia fruntea de a mea şi a închide ochii. Nu vrea să mă privească. Nu vrea să răspundă. Ştiu cum se simte, pentru că şi eu mă simt la fel. Simte ceva mai mult, dar nu vrea să accepte.

Ce se petrece? Ce e cu el?

Stăm aşa minute bune, până eu îmi lipesc gura de a lui şi murmur:

– Te vreau!

Eric nu deschide ochii. Brusc, pare că e obosit. Nu pricep ce se petrece cu el.

– Azi, nu, micuţo! O mişcare greşită, iar braţul te va durea şi mai rău.

– Dar acum nu mă doare!

– Jud...

– Te doresc şi vreau să fac dragoste cu tine. E mult ce cer? În curând vei pleca şi, din cuvintele tale, înţeleg că va dura, aşa că nu ştiu când vom mai fi împreună.

Cuvintele mele îl cam clatină.

Văd asta pe chipul său. Până la urmă, se apropie şi el de gura mea şi mă sărută tandru.

– Pot să rămân cu tine în noaptea asta?

Dau din cap că da. Aş vrea să rămână pentru totdeauna.

Dar cuvintele lui îmi sună, inexplicabil, a despărţire, iar ochii mi se umplu de lacrimi. Eric mi le şterge, dar nu vorbeşte. Apoi se ridică şi mă prinde de mână. Mergem aşa până-n camera mea.

Aici începe să se dezbrace, în timp ce eu îl privesc.

Eric e mare, puteric şi senzual.

Bărbăţia lui arată bine şi asta-mi umezeşte nu numai gura.

Când a terminat de dezbrăcat, scoate de sub pernă pijamaua mea cu Diavolul Tasmanian, se aşază pe pat şi eu mă apropii de el. Îl las să mă dezbrace. O face încet, cu grijă, fără să-şi ia ochii

Scanned with CamScanner

de la mine. Când sunt dezbrăcată, se ridică și mă îmbrățișează. Mă îmbrățișează și mă lipește cu delicatețe de el, încât simt că, deși e foarte puternic, se refugiază în mine.

Suntem goi. Piele pe piele. Bătaie de inimă lângă bătaie de inimă.

Coboară capul, căutându-mi gura. I-o dau. I-o ofer. Sunt a lui fără să mi-o ceară.

Buzele lui se lipesc de ale mele cu delicatețe, iar pielea mi se face ca de găină. Apoi începe ceea ce-mi place mie: trece cu limba peste buza mea superioară, apoi peste cea de jos și, când mă pregătesc de atacul limbii, face ceva ce nu mă așteptam: îmi prinde capul cu două mâini și mă sărută.

Limba lui cea umedă e în interiorul gurii mele. Simt că sunt udă între picioare și simt duritatea erecției lui. Când termină de sărutat, aproape că nu mai am aer. Se separă de mine, se așază pe pat. Continuă să mă privească. Sunt atrasă de el precum un magnet, mă așez, cu picioarele desfăcute, peste el.

– Micuțo, zice cu voce stinsă, ai grijă la braț!

Confirm hipnotizată, în timp ce simt cum degetele lui desenează pe spatele meu cerculețe. Închid ochii. Când îi deschid, mă sărută și mă lipește de el. Stăm așa mai bine de 10 minute, în timp ce ne pipăim peste tot. Apoi, nu mai rezist: mă ridic peste picioarele lui, îi cuprind penisul dur și excitat și-l bag în mine.

Carnea mea se deschide când îl privesc și gem când îl simt. Eric strânge din ochi, simt cum se contractă pentru a-și menține autocontrolul. Mă mișc lent, când în față, când în spate, în căutarea plăcerii noastre. Aștept o mișcare bruscă, o încordare, dar, nu, Eric doar mă privește și mă lasă pe mine să mă mișc.

– Ce s-a întâmplat?, întreb.

– Sunt obosit, dragostea mea.

Vocea lui e sexy în momentul în care-mi spune „dragostea mea". La fel și degetele sale.

Scanned with CamScanner

Abia acum înțeleg!

Îmi dă ceea ce i-am cerut. Facem dragoste, nu sex. Fără penetrări puternice. Fără mișcări bruște. Numai că, în acest moment, scufundată în el, nu doresc asta. Vreau să facem ce-și dorește, toate nebuniile sale. Vreau ca plăcerea lui să fie și a mea. Vreau... vreau... vreau.

Decid să fac totul pentru ca el să mă posede cum vrea. Îi iau gura și i-o lipesc de sânii mei. Eric acceptă și-i linge cu delicatețe. Căldura mă cuprinde, în timp ce simt cum el îmi lasă mie momentul. Mă mișc în cercuri în căutarea plăcerii pe care o obțin. Gâfâi. Mă lipesc de el. Țip, apoi continui să gâfâi. Corpul meu tresaltă, în timp ce latura sa animalică se trezește. Mă penetrează cu putere.

Asta vreau!

De asta am nevoie!

Vreau ca dorințele mele să fie și ale lui, dar Eric nu dorește asta. Nu vrea să intre în jocul meu și, într-un final, când căldura mă inundă de peste tot, sunt cea care pune mâinile pe pieptul lui și mă mișc cu forță. Caut plăcerea, mor să o găsesc. Când am orgasm, urlu și mă arcuiesc deasupra lui. Abia atunci Eric mă prinde de mijloc. Mă trage spre el, simt puterea din mâini. Apoi... liniște.

Rămânem îmbrățișați câteva minute bune.

Nu înțeleg nici acum de ce s-a comportat așa.

– Jud... la asta mă refeream. Pentru ca eu să mă bucur de sex, am nevoie de mai mult.

Nu vreau să-l privesc.

Nu vreau să-i pierd îmbrățișarea.

Nu vreau ca toate astea să se termine, și, mai mult, nu vreau să-l pierd.

Dar, într-un târziu, Eric se ridică din pat și mă ridică și pe mine. Apucă niște șervețele și mă șterge. Apoi se șterge și el. Fără să vorbească, apucă pijamaua cu Diavolul Tasmanian.

Scanned with CamScanner

Mă ajută cu pantalonii, apoi cu cămașa. Își trage pe el chiloții. Stinge lumina, mă obligă să mă întind. Mă întoarce și mă îmbrățișează pe la spate. Nu vrea să-mi atingă brațul dureros. Nu vorbim. Nu zicem nimic. Doar încercăm să ne odihnim, în timp ce ambii auzim sunetul respirațiilor noastre de despărțire.

Scanned with CamScanner

23

Mă trezesc uimită.

Privesc ceasul. 4.38.

Sunt singură în pat. Unde e Eric?

Mă sperii. Nu vreau să cred că a plecat deja. Mă ridic rapid. Când îl zăresc, e în sufragerie. Își toarnă câteva picături în ochi, ia o pastilă și bea dintr-un pahar cu apă. Se așază, își pune căștile de la iPod-ul meu, dă drumul la muzică și închide ochii. Îl privesc, așa, pentru câteva minute, apoi surâd: Eric ascultă muzică!

Mă vede, deschide ochii și se ridică.

– Ești bine?

În timp ce-mi reţin lacrimile de fericire pentru că-mi dau seama că încă este aici, îmi ating brațul și răspund:

– Da. Doar că, văzând că nu ești lângă mine, în pat, am crezut că ai plecat.

Eric zâmbește.

– Dorm puțin. Ți-am spus asta.

– Ascultă... Am văzut că ai luat o pastilă. Ce era?

– O aspirină. Mă doare capul, răspunde cu un încântător surâs.

Accept răspunsul, mă îndrept spre bucătărie. Trebuie să beau apă.

Când deschid frigiderul, văd acolo trufele și mi-e poftă să mănânc una. Beau apă, pun câteva pe o farfurie și mă întorc în sufragerie. Eric, așezat pe un scaun, râde când mă vede.

– Pofticioaso!

Bucuroasă, îi întorc surâsul, dar îmi dau seama, după fața lui, că e obosit. Normal, n-a dormit. Mă așez lângă el.

Scanned with CamScanner

– Îmi place melodia asta!

Îi scot o cască, o bag la mine în ureche și aud vocea lui Malú.

– Și mie, de asemenea. Versurile îmi aduc aminte de noi.

El dă din cap. Apuc o trufă, încep s-o morfolesc.

Zâmbește.

Doamne, cât mă bucur să-l văd așa!

– Pot să gust și eu una?

– Da, sigur că da!

Când aud că-și dorește una și văd că vrea să guste din a mea, o pun pe buze și spun ușor:

– Acum poți s-o guști!

Surâde, din nou. Privirea i se luminează. Buzele lui le cuprind pe ale mele. Calm și plăcut, le ciupește, le linge și termină cu un pupic dulce.

– Rafinată... și trufa, de asemenea!

Când spune asta, așez ce a mai rămas din trufă pe o farfurie și mă ridic. Îm dau jos pijamaua și, doar în chiloței, mă urc peste el.

Până acum, aveam trei plăceri mari: „Coca-Cola", căpșunile și ciocolata. Acum s-a mai adăugat una, puternică, pe nume „Eric". Îl doresc... Îl doresc și îl doresc. Nu contează ora, locul. Îl vreau și punct!

E total surprins, dă căștile jos.

– Jud, ce faci?

– Tu ce crezi că fac?

– Iubire, mă doare capul...

Drept răspuns, îl sărut. Un pupic dulce, plin de erotism și încărcat de dorințe.

– Jud...

– Te vreau!

– Jud, nu acum...

– Ba da, Eric, acum! Te vreau cu toată ființa mea! Te vreau cu tot corpul! Vreau să mi-o tragi. Vreau să te bucuri de mine. Vreau tot ceea ce vrei tu și vreau acum!

Scanned with CamScanner

Se așază mai bine în scaun și, cu grijă, mă cuprinde cu mâna. Îl privesc, simt că l-am luat pe nepregătite, dar că e nebun să facem asta. Bazinul meu prinde a se mișca. El răspunde pe loc. Simt cum penisul lui dur începe să crească. Mă activez și mai mult.

O mână de-a lui urcă pe spatele meu, ajunge la păr și trage de el. Da, ăsta e Eric al meu!

Gâtul meu este expus în totalitate gurii lui. Îl mușcă. Îl linge cu dorință și asta mă face să suspin de plăcere.

Cu cealaltă mână, începe să se joace cu sânii mei. Gura coboară către ei. Îi mușcă. Îi devorează. Se distrează cu sfârcurile și le întărește. Tremur.

Îmi strânge părul, îi privesc fața. Mâinile lui îmi strâng sânii și-și bagă în gură, în același timp, ambele sfârcuri.

– Mă omori...

– Și tu pe mine, chiar dacă uneori ești un nesimțit.

Surâde. Mă lovesc, ușor, de el.

– Jud... brațul tău. Ai grijă! Te poți răni!

Grija asta a lui pentru mine mă topește. Îi prind mâinile, i le ridic, le țin așa și îi murmur la ureche.

– Nu... Eric... pedeapsa pentru că nu ai colaborat cu mine în pat acum câteva ore va fi că eu sunt la comandă.

– Pedeapsa mea?

– Da! Cred că e momentul să te pedepsesc și eu, așa cum și tu faci cu mine.

– Nici să nu te gândești, micuțo!

Are o privire plină de erotism.

Câteva secunde, nu dă semne că m-ar lăsa să conduc eu „ostilitățile", dar, într-un final, mâinile lui coboară pe picioarele mele și atunci spune, ușor:

– De acord... dar numai astăzi!

Decid să joc jocul lui, plin de dorință. Îi apuc mâinile și i le retrag de pe coapsele mele.

Scanned with CamScanner

– Interzis să le atingi!

Gesticulează. Vrea să protesteze, fruntea i se încruntă.

Când văd că s-a liniștit, strâng sânii și îi apropii de gura lui. Îi ofer. Îl oblig să-mi sărute unul, apoi altul și, când sunt fermi, îi retrag și surâd. Eric mormăie.

– Dă-mi mâna, îi cer.

Se conformează. Trec cu ea pe picioarele mele, apoi pe coapse. Îl las să se joace, iar el bagă un deget pe sub chiloței. Îl mai las puțin să se bucure de mine, apoi, când cred că e suficient, îi scot degetul și-l oblig să și-l bage în gură.

– Alunecoasă și umedă, așa cum îți place ție.

Vrea să mă prindă, din nou, de mijloc, dar îl resping.

– Nu ai voie să atingi, domnule Zimmerman!

– Domnișoară Flores, poate mai îndulciți restricțiile!

Surâd numai eu. El, nu! Asta-mi place.

Urc mâna mea stângă până la gâtul său, îl trag ușor, de păr, ca nu cumva capul să-l doară și mai tare. Gâtul său e expus total. Simt cum îi bate inima.

– Domnule Zimmerman, vă reamintesc că eu sunt cea care comandă acum!

Îl sărut pe gât. Îi simt mirosul, apoi ajung la gură. Îi devorez buzele și aud un geamăt gutural.

– Îmi plac ochii tăi, murmur. Sunt frumoși.

– Mie nu. Îi urăsc.

Nu-mi place ce aud. Eric are niște superbi ochi albaștri ce cauzează furori pe unde trece. Fac, din nou, același lucru: trec sânii prin fața gurii sale și, când vrea să-i înhațe, îi retrag. Continui să-l privesc în ochi, în timp ce cobor către picioarele sale. Cu grijă, ca să nu-mi rănesc brațul, bag mâna în chiloții săi, apuc penisul lui cald și testiculele dure și le eliberez.

– Doamne, ce mare e!

Simpla vedere a acelui monstru face vagiul meu să tremure de nerăbdare. Cobor gura spre capătul lui cel roșiatic și-l iau în

Scanned with CamScanner

gură. Tresaltă. Limba mea, doritoare, se plimbă pe penisul lui și îi împart zeci de sărutări pline de erotism și de perversitate. Îl privesc. Are capul lăsat pe spate și ochii închiși. Mandibula i se mișcă. Da, da! Îmi prinde capul cu mâinile. Atunci spun:

– Imaginează-ți că suntem în clubul acela de swingeri și cineva ne privește și moare pentru că tu îi dai voie să mă atingă în timp ce tu mă rezolvi cu gura în fața lui. Îți place?

– Daaaaa... în timp ce-și bagă degetele în părul meu.

Se mișcă, iar penisul lui se acomodează perfect la mine în gură. Îmi văd de treabă, în timp ce tot corpul lui se zbate. Cu delicatețe, mușc zona din jurul capului. Eric respiră din ce în ce mai greu.

Îmi aduc aminte de trufa de pe masă. Iau puțin din ea cu un deget și ung penisul, cu gândul că într-o zi el va fi cel care-mi va unge clitorisul și-l va mușca. Eric geme, mort de plăcere.

Cu mâna liberă, prind testiculele și le strâng. Eric are un spasm, apoi altul și eu mă bucur când îi aud respirația accelerată.

Dorul de penisul său mă face să mă reîntorc la el. Îl bag cu grijă în gură, dar e enorm, nu încape tot! Așa că mă joc, în continuare, cu limba, în sus și în jos, în timp ce gustul trufei mă face să mă bucur și mai mult. E clar că îi place tot ceea ce fac, ceea ce spun, așa că repet de mai multe ori, până aud că gemetele sale sunt din ce în ce mai dese și mai puternice. Mijlocul său se mișcă, degetele din părul meu se încordează și mă apasă tot mai tare pe cap.

Senzația mă îmbată. Îl posed cu gura și-mi place să știu că-l am în mâinile mele și că stă la „mila" mea. Pun o mână pe abdomenul său bine lucrat și-l înțep cu unghiile. Țipă și mai tare, în timp ce se mișcă din tot corpul. Îi prind glanda întărită cu mâinile și încep să-l masturbez puternic, așa cum lui îi place, în timp ce-i spun că un alt bărbat îmi face asta mie.

Corpul lui Eric se contractă de mai multe ori.

Scanned with CamScanner

– Urcă-te pe mine, Jud... Te rog, fă-o!

Vocea sa rugătoare, dar și dorința mea, mă îndeamnă să-l ascult.

Mă sui cu picioarele depărtate și el mă penetrează. Sunt udă, alunecoasă. Intră puternic în mine și țipăm într-un glas.

– Doamne, fetițo, ceea ce îmi spui mă topește!

Îl privesc.

– Asta și vreau... Să joc cu tine tot ceea ce-ți dorești tu pentru că plăcerea mea e și a ta și vreau să încerc totul doar cu tine.

– Jud..., icnește...

– Tot... Eric.. tot!

Simt cum intră și mai tare înlăuntrul meu. Mă agăț de umerii lui, în timp ce el mă prinde și mai tare de fese. Mă face să urc și să cobor, în timp ce mă privește și mă soarbe din ochi, doritor.

Penisul său viguros intră și iese din mine cu disperare, în timp ce vaginul mi se contractă și-l aspiră. Mișc șoldurile puternic, în timp ce Eric, cu mișcările lui dure, mă duce până la climax.

Sânii îmi tresaltă în fața lui și, când cu gura îmi prinde un sfârc și-l mușcă, în timp ce mă penetrează, un orgasm devastator pune stăpânire pe corpul meu. Mă strânge și mai tare în brațe, în timp ce mă umple. Când totul se termină și mă arunc peste el terminată și umedă, îmi dau seama de un mare adevăr. Sunt complet îndrăgostită de el!

Scanned with CamScanner

24

După o minunată sâmbătă petrecută împreună, duminică, când mă trezesc, pe la 6 dimineața, aud niște zgomote ciudate în baie. Mă ridic să văd ce se petrece și-l găsesc pe Eric vomitând. Când mă simte, îmi cere, supărat, să ies de acolo și să-l aștept afară. Mă conformez. Reapare, se așază cu durere pe scaun și închide ochii.

– Ce-ai pățit?

– Ceva mi-a făcut rău aseară.

– Îți fac un ceai de mușețel?

Eric, cu ochii închiși, neagă din cap și spune, stins:

– Te rog... stinge lumina și du-te la somn.

– Dar...

– Jud, murmură, supărat.

– Doamne, da' morocănos mai ești, pentru Dumnezeu!, insist.

– Bine, sunt un morocănos. Acum, te rog, fă ceea ce ți-am cerut!

Nu comentez. Doar mă duc și mă arunc pe pat. Nu vreau să mă gândesc la ceea ce se petrece. Înțeleg că dacă nu se simte bine, nu are nevoie de mine pentru a-i pune zeci de întrebări la ureche. Adorm și mă trezesc pe la 10. Eric e lângă mine. Zâmbește și pare că și-a mai revenit.

– Bună dimineața!

– Bună dimineața... te simți mai bine?

– Perfect! Așa cum ți-am spus, ceva mi-a făcut rău aseară. Vreau să vorbesc, dar el spune:

– Uite ce am pregătit pentru tine!

Scanned with CamScanner

La picioarele mele e o tavă cu micul dejun. Și, peste, o floricică din hârtie. Ca o prostuță o iau și zâmbesc. El mă sărută și-mi spune:

– Doar să mă lași câteva minute să mă întind, apoi mâncăm, da?

– Da!

Pe la 12, după ce facem dragoste, văd că e mai bine, așa că-i propun să-i arăt Rastro de Madrid. Îl duc până la metrou, loc în care Eric n-a mai fost vreodată.

– În unele privințe sunt prima, îi spun, făcându-l să râdă. Prima care te-a dus cu metroul prin Madrid.

Când coborâm la stația „La Latina", se sperie. Surpriza e cu litere mari. În viața lui n-a văzut atâta lume, de toate felurile, adunată la un loc.

Insistă să-mi cumpere o pereche de cercei din argint, pe care i-am privit câteva secunde. Pentru mine, 40 de euro e mult. Pentru el, nimic. În final, accept. În schimb, îi cumpăr un tricou cu Madrid, cu textul. „Cel mai tare lucru din Madrid... tu". Îl oblig să se dezbrace acolo, în mijlocul oamenilor din piață, și insist ca el să poarte tricoul primit în dar de la mine. Acceptă și chiar arată bine în el.

Facem câteva fotografii cu telefonul meu și le păstrez ca pe un tezaur.

Încântată, ne plimbăm ținându-ne de mână, până când ne oprim în fața unei tarabe ce vinde lămpi hippie. Vrea să cumpere două bucăți, să le ducă în Germania și să-și aducă mereu aminte că a trecut pe aici. Mă pune pe mine să aleg. Iau două de culoare lila clară. După ce le plătește, îmi spune că una este pentru mine. Mă emoționează. Fiecare va avea una acasă la el și, de fiecare dată când le vom privi, ne vom aduce aminte unul de celălalt.

Mai mergem puțin prin aglomerație, până când Eric spune să ne oprim. Lumea mă lovește, fără să vrea, în brat și el nu

Scanned with CamScanner

dorește să mi se provoace și mai mult rău. E oripilat de faptul că niște străini m-ar face să sufăr. Ne suim într-un taxi și mergem să mâncăm în parc, în Retiro.

Îi propun tot felul de restaurante, dar el vrea ceva mult mai intim.

La final, cumpăr niște bocadillos cu turtă de mălai. Ne așezăm direct pe iarbă și, în timp ce mâncăm, analizăm lămpițele.

– Sunt frumoase, îmi plac mult!

– Da, sunt foarte frumoase!

Eric surâde.

– Ai ruj în geantă?

Când aud întrebarea îl privesc cu niște ochi mici.

– Aș putea ști exact la ce tip de ruj te referi? Îți reamintesc faptul că suntem într-un parc public și n-aș vrea să mă salte poliția...

El prinde gluma și mă sărută pe vârful nasului.

– Nu mă refer la ceea ce crezi tu, golănașo, mă refer la un simplu ruj. Ai la tine?

Deschid poșeta. Am un mic ruj și, satisfăcută, privesc spre el.

– Dă-te cu el pe buze, îmi cere.

Surprinsă, încep să fac asta, dar mă opresc la jumătate.

– Pentru ce este asta?

– Doar rujează-te!

– Nu! În primul rând vreau să știu pentru ce este.

Ridică din umeri și suspină.

– Vreau ca buzele tale să rămână pe învelișul lămpii, alături de numele tău.

– Mamă, ce tare, îmi place ideea. Doar că și eu vreau la fel. Buzele tale pe veioza mea.

– Vrei să mă dau cu ruj pe buze?

– Da, răspund distrată.

Scanned with CamScanner

– Nici măcar să nu aud așa ceva!

– Haide, omule, protestez. Eu de asemenea doresc buzele tale pe veioza mea, cu tot cu nume.

Câteva minute râdem. Glumim. Dar la final ne punem buzele pe cadoul fiecăruia. Ne curățăm rujul cu un șervețel de hârtie și Eric îmi dă un pix. Sub buzele mele scriu „Judith", și el, sub ale lui, „Eric".

– Acum e mult mai frumoasă, spune, râzând. Buzele tale cresc prețul lămpii și, de fiecare dată când o voi privi, în Germania, îmi voi aduce aminte de tine.

Asta mă întristează. Se va întoarce în Germania, într-un avion privat și se va îndepărta de mine. Eu deja îi simt lipsa, dar el nici măcar nu a plecat.

După ce termin gustarea, mă întind pe iarbă. El face la fel.

– O să te întorci, nu?, întreb, incapabilă să-mi țin gura.

Ca de fiecare dată, se gândește înainte de a răspunde.

– Logic că da, micuțo! O mare parte din firma mea este aici, în Spania.

Respir ușurată.

– Dar ce e așa de important că trebuie să întrerupi ședințele?

Nu răspunde, doar mă privește.

– E o femeie, spun ceva mai tare, nu?

– Nu.

– Atunci?

– Am niște probleme de rezolvat și ele mă obligă să mă întorc.

Răspunsul lui e atât de scurt că tac.

Dar nu-mi convine.

Privesc coroana copacilor. Produce aer și-mi place să văd cum se mișcă. E relaxant. Eric îmi acoperă câmpul vizual cu mâna și mă sărută.

– Jud, începe să spună, retrăgându-se.

– Nu te agita, stai liniștit. Așa întreb eu mereu.

Scanned with CamScanner

– Jud...

– Gata, m-am potolit! Nu trebuie ca eu să pun astfel de întrebări.

– Jud, te rog să mă asculți!

Tonul din vocea lui mă face să-l privesc.

– Te rog să-mi promiți că-ți vei continua viața fix la fel cum era ea înainte să apar eu.

Vreau să spun ceva, dar el îmi acoperă gura cu mâna înainte să apuc să vorbesc.

– Am nevoie să-mi spui că vei ieși cu prietenii tăi și te vei simți bine. Chiar și cu tipul acela cu care te-ai distrat în baie, chiar și cu Fernando, cel din Jerez. Vreau ca tot ceea ce s-a petrecut între noi să rămână ca și cum nu s-ar fi petrecut nimic. Nu vreau să dai prea mare importanță.

– Stai puțin! Îi îndepărtez brutal mâna de pe gura mea.

Ce e asta?

– Asta e cotinuarea la ceea ce am discutat la tine acasă.

Când îmi aduc aminte de acea conversație, mă enervez.

Vreau să mă ridic, dar el se suie efectiv pe mine, îmi blochează brațele deasupra capului și mă imobilizează.

– Am nevoie să-mi promiți tot ceea ce ți-am cerut!

– Dar, Eric, eu...

– Promite-mi!

Nu-mi dau seama ce se petrece.

Nu înțeleg de ce-mi cere să-i promit astfel de lucruri. Dar determinarea din ochii săi mă face să spun:

– Ok, îți promit!

Atunci se relaxează, coboară spre gura mea și dă să mă sărute. Eu îmi trag fața.

– Îmi faci „cobra", domnișoară Flores?

– Da!

– De ce?

– Pentru că nu vreau să te sărut.

Scanned with CamScanner

Râde şi-şi ţuguie buzele.

– În momentul ăsta pentru tine sunt un idiot?

– Clar! Cu toată puterea acestui cuvânt, domnule Zimmerman.

Eric se trânteşte din nou, lângă mine. Privim coroanele copacilor, nu ne vorbim. Câteva minute mai apoi simt cum vrea să mă prindă de mână. Accept.

Peste o oră, sună telefonul. E Tomás.

Ne aşteaptă la ieşirea din Retiro, care e în faţa locului de la Puerta de Alcalá. În linişte, ţinându-ne de mână, mergem prin parc, până ajungem la maşină. Tomás, când ne vede, ne deschide uşile şi urcăm. În limuzină remarc că Eric se gândeşte la ceva. Aş vrea să ştiu la ce. Dar nu întreb nimic. Când ajungem acasă la mine, scoate din sacoşă veioza mea, mi-o dă şi mă sărută pe buze, în timp ce-mi alungă părul din ochi.

– De fiecare dată când o voi privi, o să-mi aduc aminte de tine, micuţo, spune şoptit.

Doar dau din cap. Nu pot vorbi. Asta este o despărţire.

Dacă vorbesc, plâng şi nu vreau să mă vadă aşa. Încerc să zâmbesc. El închide uşa şi pleacă.

Scanned with CamScanner

25

Luni

Alarma sună la ora 7 dimineața.

Mamă, ce nasol e să te trezești devreme!

Mă trezesc și mă duc la duș fără nici un chef. Sunt epuizată. Nu m-am putut odihni, gândindu-mă la Eric. Când mă întorc în cameră, ca să mă îmbrac, văd lămpița. Mă așez pe pat și-mi trec degetele peste buzele și peste numele lui. Câteva clipe le privesc și mă gândesc la el.

În cele din urmă, mă ridic din pat. Trebuie să merg la muncă. Mă îmbrac și mă sui în mașină.

Când ajung la birou, las geanta pe masă și simt cum din spate cineva se apropie de mine. E colegul meu, Miguel.

– 'Neața, frumusețe!

– 'Neața!

Văzând cum arăt, se apropie de mine.

– Mamă, spune. „Iceman" te-a muncit mult? Arăți oribil.

Comentariul lui mă trezește la viață.

– Da, așa e, zic zâmbind. Te asuprește cu adevărat. Dar în rest, toate bune.

Peste câteva clipe, Miguel vede bandajul de pe braț.

– Dar ce s-a întâmplat?

Nu am chef să dau multe explicații, așa că spun doar atât:

– M-am ars cu fierul de călcat.

Miguel continuă să întrebe:

– Când v-ați întors?

– Vineri noaptea. Pentru moment s-au anulat toate ședințele, pentru că domnul Zimmerman a trebuit să se întoarcă în Germania.

Scanned with CamScanner

Miguel dă din cap afirmativ. Mă prinde de braţ şi spune:

– Să mergem! Te invit să luăm micul dejun şi acolo să-mi povesteşti ce se petrece.

La masă, ca să-mi justific cearcănele, vorbesc despre *Curro*. Simplul fapt că-l numesc îmi umple ochii de lacrimi şi e un bun pretext ca el să nu se prindă despre ce e vorba cu adevărat. După 20 de minute, când am terminat micul dejun, ne întoarcem la birou. Sunt multe de făcut.

Şefa mea mă salută, în timp ce trece prin dreptul meu, şi-mi cere să vin în biroul ei. Vrea să ştie tot ceea ce s-a petrecut şi explicaţiile mele par să o satisfacă. După asta, îmi dă de lucru. E modalitatea ei de a-mi comunica faptul că e supărată pentru că şeful m-a luat pe mine şi nu pe ea. Aşadar, mă umple de treabă! Când termin lucrul sunt epuizată, dar aleg să mă duc la sală. Am nevoie să mă aerisesc.

Scanned with CamScanner

26

Marți

Îi trimit un mail lui Eric... Nu răspunde.

Șefa mă omoară. Chiar e impertinentă.

Aproape în fiecare zi o înjur în gând și plec cu dureri de cap.

Mă sună Fernando. Vorbesc cu el și-mi cere să vin cât mai repede la Jerez.

Scanned with CamScanner

27

Miercuri

Îi trimit, din nou, un mail lui Eric... Tot nu răspunde.

Azi i-am salvat fundul șefei mele.

Gerardo, șeful de la personal, a venit pe nepregătite și a trebuit să trag de timp pentru a nu o prinde pe șefa mea cea fierbinte și pe Miguel într-o atitudine total neprofesionistă acolo, la birou.

Scanned with CamScanner

28

Joi

Nu mai vreau să-i trimit emailuri lui Eric. Însă, la final, nu mă pot controla, așa că-i trimit unul în care scriu doar atât: „Idiotule!"

Scanned with CamScanner

29

Vineri

Disperarea mea este maximă.

Nici o veste. Nici un telefon. Nimic.

Nu știu nimic despre el. Încep să cred că am fost doar o jucărie de câteva zile pentru el și că acum trebuie să-l uit.

Șefa mea e o cățea. Azi mi-a făcut o scenă în fața tuturor colegilor. Nu am luat-o la pumni doar pentru că multă lume e în șomaj și pentru că vreau să înțeleagă cine e... Judith Flores Garcia.

După prânz, mă sună prietena mea, Azu, și stabilim să ne întâlnim la cinematograf. Mergem să vedem „Tengo ganas de ti" și plâng... plâng precum o copiliță. Pelicula e frumoasă și tristă în același timp. Mă simt precum Ginebram, o războinică luptătoare și neînțeleasă, îndrăgostită până peste cap de un tip cu foarte multe secrete.

La ieșire, prietenii mei, care ne așteaptă, râd. Nici unul nu pricepe cum poți plânge la un film și stabilim să mergem să bem ceva în Plaza Mayor. Știu că asta îmi place și că mă bucur.

Beau bere după bere și, în sfârșit, mai râd și eu. De aici plecăm spre altă terasă și, într-un târziu, pe la 4 dimineața, am redevenit... eu! Râd, mă bucur, dansez precum o nebună, chiar dacă pentru asta a trebuit să rad toată cantitatea de rom cu „Coa-Cola" existentă în Madrid.

A doua zi de dimineață, mă trezește zgomotul porții de la intrare.

Îmi acopăr capul cu perna, dar interfonul sună, sună, sună. Mă ridic nervoasă și mai că rup aparatul.

– Cine e?

Scanned with CamScanner

– Bună, zânuțo. Suntem mama și copilul.

Fix ce-mi lipsea!

Sora mea.

Le deschid, fără prea mare tragere de inimă. Să încep ziua lângă acest om pesimist nu e tocmai ceea ce îmi doream, dar nu am cale de scăpare. Nepoțica mea mi se aruncă, imediat, în brațe, precum o bombiță, în timp ce sor-mea, privindu-mi fața, se duce și deschide, fără să spună nimic, televizorul. Caută un canal de desene animate și, când ajunge la SpongeBob pantaloni pătrați, cea mică dispare din cadru. Nu pot crede că se uită la desenele astea ridicole!

Mai mult moartă decât vie pășesc în bucătărie.

Îmi fac o cafea, cu sor-mea după mine. Are o mină serioasă și prevăd că mă va ucide cu milioane de întrebări. Văd cum ridică deja gâtul.

– În primul rând, îmi dai o copie după cheile de la casă chiar în acest moment.

Aș vrea s-o decapitez, dar nu pot face asta. Merg în hol, iau cheile, mă reîntorc în bucătărie și i le dau.

– În al doilea rând, continuă, ești o soră foarte rea. Te-am sunat de sute de ori în aceste zile, dar nu ai dat nici un semn înapoi. Dacă s-ar fi petrecut ceva grav?

Nu răspund. Are dreptate. De multe ori n-am capul pe umeri și acum recunosc asta.

– Și în al treilea rând: ce naiba se petrece cu tine de ai fața asta?

– Raquel, azi-noapte am ieșit să bem ceva și m-am întors acasă la 7 dimineața. Sunt ruptă.

Își face și ea o cafea și se așază în fața mea.

– Din capul locului trebuie spus că ieșirea asta a fost apoteotică. Chipul tău spune totul.

– Da, așa e, recunosc, în timp ce iau o aspirină. Am nevoie.

– Ai ieșit cu frumusețea aia de cred eu?

– Nu!

ned with CamScanner

Fața ei e dezamăgită. A mea, la fel, pentru că mă gândesc la Eric.

Surorii mele nu-i place de Azu. Nici de prietenii mei. Crede că toți cei cu cercel în sprânceană și tatuaje peste tot sunt niște delincvenți. Greșește mult, dar cum n-am chef de explicații la ora asta, o las să creadă ce vrea ea. Cum vrea!

– Cuchuuuuu... să nu-mi spui că ieșeala a fost cu prietenii ăia ai tăi, că mă enervez!

Ridic din umeri și spun:

– Enervează-te! Ai două variante: să te enervezi și să te calmezi.

– Și ce-mi spui despre Eric? Parcă așa îl cheamă, nu?

– Da!

– Mai ești cu el?

– Nu!

– De ce?

– Raquel, de ce-ți pasă?

– Mamă, Judith, era o bunăciune de om. Cum l-ai lăsat să-ți scape?

Expresiile astea le are de la tata și, deși vede că am fața de „Te rog să termini, pentru că dacă nu, te rezolv eu cu câțiva pumni", continuă:

– Jur, Judith, că nu te înțeleg. Fernando, fiul lui Bicharrón, e fiert pe tine, dar tu îți bați joc de el și acum, când pui mâna pe un om serios, căruia îi place de tine, îl pierzi!

– La naiba... te poți potoli?

Sor-mea își ridică gâtul. Ceva nu va fi bine!

– Nu, n-o să mă potolesc! Nu te văd zile întregi și când te sun nu răspunzi. Și când vin la tine te găsesc cu fața asta, după ce ai ieșit cu ai tăi prieteni. În plus, nici nu mai ești cu Eric!

Respir greu. Respir greu. Respir greu.

Și, când cred că am scos din mine tot aerul viciat, îmi privesc sora:

– Uite care-i treaba, Raquel. N-am chef să vorbesc nici despre Eric, nici despre prietenii mei, nici despre Fernando, nici despre altceva. Nu mă interesează deloc. Am avut o săptămână nasoală

Scanned with CamScanner

la serviciu și aseară am ieșit pentru că aveam nevoie să mă distrez și să uit de toate problemele ce-mi frământă mintea. Și acum tu stai aici, în fața mea, și țipi ca un om fără inimă, și nu-ți pasă că mintea mea stă să explodeze. Și dacă nu te calmezi, jur că sunt în stare să fac vreo nebunie.

Sor-mea trage o înghițitură din cafea, pleacă gâtul, prinde mîna aceea de cățeluș vinovat și începe să plângă.

La fix. Exact ceea ce aveam nevoie!

Mă ridic, las scaunul și o îmbrățișez.

– Gata... îmi cer scuze, Raquel. Scuze că am țipat așa la tine. Dar știi bine că nu-mi place să te bagi în viața mea așa că...

– Trebuie să-ți explic ceva și nu știu cum să o fac!

Schimbarea aceasta din discuția noastră mă cam încurcă.

– Bun! Haide să vedem! Iar bagi placa cu Jesus care te înșală?

Sor-mea își șterge ochii. Se ridică. Se uită după cea mică, apoi, apropiindu-se de mine, murmură:

– Judith, te-am sunat de mii de ori ca să-ți explic.

Recunosc. Am văzut apelurile nepreluate de la ea, dar nu m-a interesat. Mă simt nasol.

– Habar n-am de unde să încep, se codește. E așa, cum să-ți spun, destul de...

Pielea mi se face ca de găină, gâtul începe să mă mănânce. Deci e clar că al meu cumnat își bate joc de ea? Sunt convinsă că e ceva grav, așa că o prind de mâini.

– Destul de...?

Sor-mea își acoperă fața cu mâinile și eu sunt pe punctul de a muri. Știu, sunt mai rea decât o vrăjitoare. Recunosc și nu-mi convine...

– Mi-e rușine.

– Lasă rușinea la o parte! Sunt sora ta!

Raquel prinde culoarea unei roșii la față. Își pune o mână pe gât, lasă vocea mai moale și șoptește:

– Jesus și cu mine am stat de vorbă foarte serios săptămâna trecută, atunci când s-a întors din delegație. Fac un gest din cap

Scanned with CamScanner

că înțeleg. Ăsta e un început bun. Mi-a spus că nu are nici o amantă, că mă iubește, dar...

– Dar?

– A doua zi după discuția noastră, miercurea trecută, când Luz dormea, am închis ușa de la sufragerie și... am pus un film cu curvele alea...

– Un film porno?

– Da, Dumnezeule, ce am putut vedea acolo!

Râd puternic pentru că nu mă pot stăpâni.

– Raquel, nu poți rămâne învechită. Vezi oameni care se mai lovesc peste funduleț...

– Daaa... și triunghiuri, și orgii...

– Haha, văd că Jesuisito te-a culturalizat.

Ambele râdem puternic.

– Recunosc că, privind imaginile alea, mi-a crescut libidoul... și... ei, bine – abia mai vorbește – lucrurile au venit așa, unul după celălalt și... am făcut dragoste în sufragerie! Direct pe podea!

– Nu-mi spune!

– Exact cum auzi!

Râzând cu gândul că sora mea face sex pe podea, întreb:

– Și cum a fost?

Zâmbește. Se vede pe chipul ei că moare de rușine. Zice fără să mă privească:

– O, Judith! Ca atunci când eram tinerei! Pasiune în stare pură!

O prind de mâini și o privesc.

– Păi asta e fantastic! Nu asta doreai? Pasiune?

– Ba da!

– Păi și unde e problema? Ce s-a întâmplat? De ce mă privești cu mutra asta?

– Pentru că povestea nu se termină aici. Sâmbătă am vrut să fiu eu cea care-l surprinde. Am vorbit cu mama Aliciei și Luz a dormit peste noapte la ei. Am pregătit, așa, o cină, am mers la coafor și...

Scanned with CamScanner

– Și?

– Doamneeee. Cuchuuu! Mi-e rușine tare!

Dau ochii peste cap.

– Ok, ascultă! Dacă o să-mi spui că ați văzut, din nou, un film porno și că tu și soțul tău ați făcut dragoste rezemați de ușă, unde e ceva rău?

Sora mea își pune o mână pe piept.

– Judith... n-am făcut-o numai pe podea sau pe canapea... ci și pe mașina de spălat, și pe hol...

– Mamă, cu Jesulin... ce animăluț ai prin casă!

Râde cu hohote și se apropie de mine.

– Mi-a cumpărat un compleu roșu și l-a pus pe mine...

– Genial, Raquel!

– Apoi... când mă așteptam cel mai puțin, mi-a făcut alt cadou...

– Și?

Raquel trage o gură de cafea. Desface evantaiul, își face aer, în timp ce fața îi e roșie precum racul.

– Mi-a cumpărat... un... un... un vibrator! Gata, na, că am zis! Mi-a spus că vrea să ne jucăm în pat, că relația noastră are nevoie de așa ceva și că vom avea fantezii.

Râd din nou, cu putere.

N-am ce să fac!

Sor-mea mă privește și e clar că nu-i convine reacția mea.

– Să mor de înțeleg de ce râzi atâta! Tocmai îți povesteam că...

– Iartă-mă... iartă-mă, Raquel. Devin serioasă și încep să vorbesc grav, precum ea. Îmi pare bine că Jesus ți-a dăruit un vibrator ca să vă puteți juca. Dacă viața voastră sexuală se reactivează în acest fel, de ce nu? Genial! Nu crezi că e bine să aveți fantezii?

E roșie precum o tomată.

– Doamne, mă înroșesc toată când îmi amintesc ce-mi spunea Jesus...

Încerc să o înțeleg. Încerc să-mi imaginez ce-i spunea Jesus și surâd. Mă apropii de ea.

Scanned with CamScanner

– Ok... nu-mi spune ceea ce Jesús îți zicea dar... ce face Don Consolador?

– Judith!

– I-ai pus un nume?

– Cuchuuuu, pentru Dumnezeu!

– Ok... gata! Ți-a plăcut sau nu?

E roșie precum focul. N-ar prea vrea să răspundă, dar când simte că sunt serioasă, continuă.

– Doamne, Judith, a fost fantastic! Niciodată nu m-am gândit că un apărătel ca ăsta, care merge pe baterii, laolaltă cu imaginația ta, poate da atâta plăcere. Doar pot spune că de sâmbătă nu ne-am oprit! Nici nu știu ce să mă fac: oare e bun atât sex? Pot să spun doar că mă doare vaginul...

Râd când aud o astfel de confidență.

– Spune-i să-ți facă drept cadou un vibrator pentru clitoris, îi șoptesc la ureche. O vei lua razna!

Fața surorii mele este, acum, un poem.

Eu, surioara mai mică, vede cum nimic din ceea ce-mi istorisește ea nu mă prinde nepregătită. Lasă evantaiul pe masă și se apropie de mine.

– Dar... de când utilizezi tu așa ceva?

– De foate multă vreme, mint.

– Și de ce naiba nu mi-ai spus până acum?

Uimită de acea întrebare, fixez privirea pe ea.

– Hai să stabilim ceva, Raquel. Faptul că tu ai nevoie să-mi explic intimitățile pe care tu le ai cu soțul tău în pat nu înseamnă că mă obligă să le spun și eu pe ale mele. Îl utilizez și punct. Și acum, dacă tu ai văzut că asta te excită și te face să te simți bine, sau cum vrei să-i spui, bucură-te de moment și sigur că vei fi mai fericită de acum încolo!

Sora mea e de acord cu ceea ce spun. Mai trage o gură de cafea.

– Ești cea mai bună prietenă a mea și trebuia să-ți spun.

Știam că n-o să te crucești când auzi toate astea și că o să-mi spui să continuăm joaca.

Scanned with CamScanner

Zâmbesc, o prind de mână și ea, la fel. Uneori, eu par a fi sora cea mare și asta îmi place.

– Lucrurile astea, cum le numești tu, sunt jucării sexuale și nu se întâmplă nimic rău dacă le folosești, șoptesc, în cele din urmă, printre râsete. Și... și eu mă joc cu ele și cu imaginația. Cred că 90 la sută din omenire o face, dar nu are curajul să spună. Știi că sexul e un subiect tabú și, deși toți îl facem, nu mulți vorbesc despre asta. Dar dorința e dorință și trebuie să te bucuri de ea.

Eric revine în mintea mea și, cu un surâs tâmp, adaug:

– Îmi aduc aminte că persoana care mi-a făcut cadou un astfel de aparat mi-a spus că dorește ca femeia să se joace cu el și să se simtă bine. Așa că, surioară, bucură-te. Viața e scurtă rău!

Sora mea râde, eu o imit. Nu pot crede că discut cu sora mea despre vibratoare și că vorbim despre „joc". Nepoțica intră în cameră.

– De ce râdeți?

Contrar tuturor pronosticurilor, Raquel îmi face cu ochiul și spune, în timp ce râde cu hohote.

– Râdem când vorbim despre jocul pe care eu și mătușa ta ne place să-l jucăm...

Seara, după o după-amiază plină de râsete și de confidențe făcute de sora mea, deschid computerul imediat după ce ele pleacă și rămân „mască" atunci când văd că am primit un mesaj de la Eric! Tremurând, îl deschid și văd că are ceva atașat. Deschid și văd o poză cu mine, noaptea trecută, dansând precum o nebună, cu brațele ridicate. Devin nervoasă. Iar mă spionează. Dar nebunia se dublează când citesc textul mesajului.

De la: Eric Zimmerman
Data: 21 iulie 2012 08.31
Pentru: Judith Flores
Subiect: Ești frumoasă când dansezi

Scanned with CamScanner

Mă bucur să te văd fericită și mai ales să știu că te ții de promisiune

Cu considerație,

Eric Zimmerman („Idiotul")

Sângele clocotește în mine. Să știu că mă urmărește, că a citit mailurile de la mine și n-a răspuns la nici unul dintre ele, asta îmi urcă tensiunea. De ce nu mă sună? De ce nu-mi răspunde la mailuri? De ce mă urmărește?

Mă gândesc să-i răspund. Mă apuc de scris. Îi zic de toate, numai lucruri rele. Dar nu... nu vreau să-i fac pe plac. Șterg totul într-o clipită. În cele din urmă, închid laptopul, și, cu o supărare infinită, mă bag în pat. O nouă noapte albă.

Scanned with CamScanner

30

Duminică după-amiaza decid să ies, din nou, cu prietenii. Bem niște beri în bar la Asensio, cinăm într-o pizzerie și, după aceea, mergem puțin la Amnesia. Mă uit în jur, după spionul trimis de Eric. Logic, nu văd nimic. Doar oameni care se distrează ca și mine.

După vreo oră, apare Fernando. Îl privesc surprinsă, el zâmbește.

– Ce faci aici?

– Jerezul fără tine e plictisitor!

Nu eram pregătită să-l văd, așa că-l privesc cu mirare.

– Fernando, greșești cu mine. Nu te-am pus niciodată să...

Lipește un deget de gura mea ca să mă calmeze.

– Știu asta, dar n-am putut evita. Te rog... să mergem la hotel, la mine! Trebuie să vorbim!

Mă desparte de prietenii mei și îi promit lui Azu că mă întorc repede. Știu ce am de făcut. Conversația cu Fernando va fi scurtă și, mai mult ca sigur, neprietenoasă.

Când ajungem la hotel, tensiunea e palpabilă. Nu vreau să urc în cameră. Megem la cafenea, cerem ceva de băut. Vorbim cam o oră, discutăm, suntem clari cu sentimentele noastre. Și, când totul pare că e stabilit și mă pregătesc să plec, mă prinde de mână și-și apropie fruntea de a mea.

– Te rog să-mi dai o șansă! Tu singură mi-ai spus că nu știi dacă vrei ceva mai mult. Te rog să mă lași să-ți demonstrez de ce sunt capabil. Ești frumoasă, îmi placi, iubesc modul tău de a face lucrurile și vreau să știi că pentru tine sunt capabil să fac orice.

Am nevoie de răsfăț și, în aceste momente, cuvintele sale sunt un balsam pentru rănile mele. Nu pot să nu mă gândesc la șeful

Scanned with CamScanner

meu cel rău. Închid ochii și văd privirea posesivă și intrigată a lui Eric Zimmerman și, fără să știu de ce, îl sărut pe Fernando. O fac cu atâta erotism, încât și eu sunt mirată.

Fără să mai spună nimic, Fernando mă duce către ascensor. Știu ce vrea. Știu unde mă cară și-l las. Urcăm către camera lui, intrăm și nu zic nimic. Câteva minute, ne sărutăm, în timp ce-l las să-mi regăsească al meu corp cu mâinile sale. Dar mă simt o trădătoare, nu pot evita să mă gândesc la Eric. Când simt că-mi ridică fusta de blugi până în dreptul șoldurilor, îi iau o mână, spre surprinderea lui, și-l pun să mă atingă.

Fernando, excitat, mă întinde pe pat, se urcă pe mine și mă face să-i simt bărbăția, chiar dacă prin blugi. E grijuliu. Așa a fost mereu. Maniera lui de a face dragoste e total diferită de a lui Eric. Fernando, în plan sexual, e delicat. Eric e posesiv și... nepoliticos.

Doi bărbați diferiți pentru mine, cu două forme diferite de a face dragoste.

Inima-mi bate cu putere. Mă gândesc la Eric și asta mă excită. Sunt sigură că dacă vede ce fac acum se excită mai mult decât mine. Jocul său a devenit și al meu. În acest moment, deși Fernando e cel care mă atinge, Eric e cel care mă posedă.

Scot telefonul mobil și trag câteva poze în timp ce mă sărută.

Înnebunit de dorința pe care o vede în mine, îmi dă jos chiloțeii și îi citesc surprinderea când mă vede cu picioarele desfăcute pentru el. Nu mai stă pe gânduri și-și pune gura direct pe vaginul meu, și, în câteva momente, țip, în timp ce-l las să mă mănânce, să mă ciupească, să mă penetreze cu degetele.

Am ochii închiși și mă gândesc la Eric. Ochii lui arzători îmi reproșează atitudinea, dar, în același timp, văd dorința din ochii lui. Nu vreau să deschid ochii. Nu vreau să-l văd pe Fernando. Vreau doar să stau așa, cu ochii închiși, iar Eric să se afle deasupra mea.

Imediat, Fernando se oprește și eu deschid ochii. S-a deschis la blugi și-și pune un prezervativ.

Scanned with CamScanner

– Ești sigură?, mă întreabă, în timp ce urcă, din nou, în pat.

Confirm cu capul. Nu pot vorbi.

Surâde, dar nu spune nimic. Cateva secunde mai apoi, cu delicatețe, începe să mă penetreze. Puțin... puțin... Dar eu sunt cea care-l dorește. Încep să mă mișc, am nevoie de toată potența lui sexuală. Atacul meu îl ia prin surprindere. Îl aud cum răsuflă, își scoate și-și bagă penisul în mine. Îmi place. El continuă... continuă... continuă. Dar vreau mult mai mult. Vaginul meu se deschide pentru a-l primi, dar nu acela este penisul după care suspin. Coapsele mele se contractă, aștept mult mai mult, mai multă profunzime, mai multă posesie, dar Fernando, după alte câteva mișcări, termină și se lasă peste mine.

Închid ochii și simt că vreau să plâng. Îl doresc pe Eric. Vreau ca el să mă ia și să mă facă să vibrez. Ceea ce făceam acum o lună cu Fernando, sau cu oricine altcineva, părea o frumusețe; acum, după el, totul e plictisitor. Am nevoie de mult mai mult și doar Eric îmi poate da asta.

Simt capul lui Fernando pe gâtul meu. Abia mai respiră de la efort. Când se separă de mine, mă întreabă dacă totul a fost ok. Mint și spun că „Da". Nu vreau să-l rănesc.

Mă ajută să mă ridic, merg la baie. Închid ușa, îmi dau cu apă pe față, privesc în oglindă și murmur gândindu-mă la Eric:

– Ce mi-ai făcut, idiotule?

După ce mă răcoresc, ies și-l văd pe Fernando stând pe un scaun. Ne privim.

– Plec!

Fața sa se contorsionează.

– Nu, Judith... nu pleca!

Conștientă că mă comport ca o persoană rea, cea mai rea dintre răi, ca o nemernică, mă apropii de el și-l sărut pe buze.

– Te rog, Fernando, continuă-ți viața și lasă-mă s-o continui pe a mea. Ne vedem la Jerez.

Scanned with CamScanner

Spun asta, în timp ce mă întorc și ies. Când trag ușa după mine, închid ochii și suspin. Mă simt ciudat. Mă duc spre ascensor, cobor și, când ajung pe stradă, o sun pe prietena mea, Azu. Îmi spune unde se află, să vin acolo. Vreau să mă îmbăt și să uit ceea ce tocmai am făcut.

Scanned with CamScanner

31

Când ajung la Amnesia, prietenii mei mă întreabă despre Fernando. Semnalele mele le indică faptul că nu vreau să vorbesc. Îmi respectă tăcerea, așa că nu mai întreabă. Amicul meu cel bun, Nacho, vine cu o „Coca-Cola".

– Bea, o să te simți mai bine!

După o oră sunt mai relaxată. Nacho e responsabil să mă distreze, nu-mi permite să beau decât „Coca-Cola". Conform spuselor lui, alcoolul nu e bun pentru tratarea rănilor. În timp ce toți vorbim, privirea îmi cade pe brațul lui. Văd un tatuaj. Îl prind de mână și-l trag către mine.

– E nou?

– Da, îți place?

Confirm.

Întotdeauna mi-au plăcut tatuajele și oamenii care le poartă.

Din păcate, Eric nu are așa ceva. Pielea lui e curată, spre deosebire de cea a lui Nacho, un specialist în tatuaje și iubitor de piele desenată. Imediat îmi vine în minte ceva:

– Nacho, îmi faci un tatuaj?

Ochii lui se dilată.

– Logic, când vrei tu!

– Cât costă?

Nacho râde.

– Nimic, iubire, ție îți fac gratis!

– Pe bune?

– Dacă am spus da, da rămâne!

– Mi-l faci acum?

Surprins, lasă berea pe masă și repetă vorbele mele:

Scanned with CamScanner

– Acum?

– Da!

– E 5 dimineața!

Zâmbesc. Dar dispusă să realizez ceea ce mi-am propus, mă apropii de el:

– Nu crezi că este o oră perfectă ca să mi-l faci?

Nu mai pierdem timpul cu vorba. Mă trage cu forța din bar și ieșim de acolo. Mă urcă pe o motocicletă, mergem până la studioul său. Intrăm, aprinde luminile și privesc împrejurul meu. Sute de desene lipite de perete, munca lui Nacho de câțiva ani. Tribale, nume, caricaturi, dragoni.

– Bun, Doamna Grăbită! Ce tatuaj dorești să-ți fac?

Fără să mă mișc, caut printre poze până văd ceva interesant și mă opresc la el. Pe acela-l vreau! Se mira când aude ceea ce-i cer, dar începe să caute prin arhiva sa. Decidem mărimea. Nu prea mare, dar totuși să se vadă. Lucrează la el. În 20 de minute are forma finală.

– Gata, frumusețe, îl am!

Vreau să-l privesc. Mi-l arată.

Îl analizez, surâd. Îmi spune să mă așez pe masa de tatuaje.

– Unde vrei să ți-l fac?

Câteva momente, mă gândesc. Vreau să fie ceva foarte intim, pe care să-l vadă doar cine vreau eu să-l vadă și care întotdeauna... dar întotdeauna să-mi aducă aminte de el. De Eric. La final, convinsă că acolo-l vreau, îmi ating muntele lui Venus, proaspăt epilat, și suspin:

– Aici, vreau să-l tatuezi aici!

Nacho surâde. Eu, la fel!

– Iubire, va fi un tatuaj extrem de senzual. Știi asta, da?

– Da, știu!

Nacho zice să mai întrebe, în timp ce apucă un ac:

– Ești sigură, Judith?

– Da, confirm puternic.

Scanned with CamScanner

– Ok, frumusețe, atunci, întinde-te!

În timp ce vorbim și ascultăm Bon Jovi, Nacho lucrează pe al meu corp. Pișcăturile acului mă cam dor, dar nimic nu se compară cu durerea din suflet cauzată de Eric. Pe la 7 dimineața, Nacho lasă acul pe masă și mă spală cu apă.

– E gata, frumusețe!

Mă ridic, nerăbdătoare să văd rezultatul.

În chiloței, merg către o oglindă și inima mi se strânge când citesc pe pubisul meu: „Cere-mi ce vrei!"

Când ajung acasă, pe la 8 dimineața, sunt terminată, iar zona tatuajului mă doare. Dar deschid laptopul. Descarc fotografiile pe care le-am făcut cu mobilul și decid pe care le trimit. Apoi deschid mailul și scriu.

De la: Judith Flores
Data: 22 iulie 2012 08.11
Pentru: Eric Zimmerman
Subiect: Noapte senzațională
Pentru a vedea că mă țin de promisiune și că mă distrez.
Cu sinceritate,
Judith Flores

Atașez o fotografie în care se vede cum Fernando mă sărută, pe pat. Despre tatuaj, nici o vorbuliță. Nu merită să știe. Vreau să se simtă prost. Să vadă că viața mea merge înainte fără el. După ce citesc mesajul de 100 de ori, îl trimit. Închid laptopul și mă duc la somn.

Scanned with CamScanner

32

Luni începe săptămâna de lucru. Nu mai știu nimic despre Fernando și chiar îi mulțumesc pentru asta. De fiecare dată când mă gândesc ce am făcut, mă cuprinde rușinea. Sunt o nemernică cu litere mari. Am profitat de ceea ce simte el pentru mine și am obținut ce doream eu, am făcut totul fără să mă gândesc la sentimentele lui.

Am privit mailul de o mie de ori, de două mii de ori, de trei mii. Nimic, nici un răspuns de la Eric. Căsuța e goală și asta mă înfurie rău. E clar, nu contez pentru el! Am fost doar o rotiță într-un joc și trebuie să mi-o asum. Sunt fraieră!

Șefa ajunge la birou și azi e chiar impertinentă. Miguel încearcă să mă ajute și s-o liniștească și o face în modul pe care-l cunoaște cel mai bine: sex! Iar eu mă fac că nu văd nimic, mă port precum o toantă. De fapt, trebuie să-i mulțumesc lui Miguel că o ține ocupată.

Zilele trec, iar tatuajul nu mă supără. Am urmat toate instrucțiunile lui Nacho și acum se află sub plasticul pe care el l-a lipit.

Fără vești de la Eric.

Șefa mea, ca întotdeauna, e o „simpatică". Îmi umple masa cu hârțogăraie până în ultima zi și eu, precum o fată muncitoare, îmi văd de treabă. Dacă e ceva ce am învățat de la tatăl meu e să nu lași lucrurile făcute la jumătate.

Joi, pe seară, ies cu prietenii la o bere. Nacho e printre ei și mă întreabă de tatuaj. E unicul care știe, nu vreau să mai afle careva. Rămâne să mă văd cu el vineri, să trec pe la studio, să se uite la tatuaj.

Scanned with CamScanner

– Doamne, în sfârșit, vineri!

În câteva ore începe vacanța!

Nu mai știu nimic despre Eric, nici despre vizitele la filiale, așa că-mi spun că s-a anulat totul. După ce mă gândesc de mii de ori, decid să nu mă mai gândesc la așa ceva. Degeaba, Eric îmi revine, mereu, în minte.

Când închid laptopul și-mi iau la revedere de la colegi, aproape că nu-mi vine să cred! Aproape o lună nu voi mai intra aici, voi fi departe de birou, de atmosferă, și asta mi se pare incredibil. Merg direct către Nacho. Se uită, îmi spune că pot să scot plasticul protector.

Ajung acasă, văd un mesaj de la sora mea.

Mă roagă să stau două zile cu nepoțica mea. Are planuri cu Jesús. Nu pot s-o refuz, nu? Sora mea e dezlănțuită și asta mă face să râd.

Pe la 21.00, nepoțica ajunge acasă și se face stăpână pe televizor, în timp ce sora, între suspine, îmi povestește ultimele noutăți sexuale. Când pleacă, nepoțica-mi cere să sunăm la „Tele Pizza" și comandăm una cu jamon de York, în timp ce mă obligă să mă uit la SpongeBob Pantaloni Pătrați. Cum se poate iubi prostia asta?

Pe la 12 noaptea, sătulă de SpongeBob, de Calamardo și de sunete precum „burger – cangre – burger" mergem către pat. Luz îmi cere să doarmă cu mine și eu accept, încântată.

Duminică dimineața, sor-mea apare mai bucuroasă ca o potârniche. Îmi spune doar „O să-ți povestesc!", apoi o ia pe cea mică și fug. Cumnatul le așteaptă jos, în mașină.

Noaptea, tolănită pe canapea, observ geamantanul.

A doua zi voi pleca la Jerez, să petrec o perioadă cu tatăl meu. Beau un pahar cu apă, mă arunc pe pat și, înainte să sting veioza cea mică, privesc buzele lui Eric pe ea. Sting lumina și decid să mă culc. Am nevoie.

Sosirea mea la Jerez, la casa tatălui meu, este, ca întotdeauna, un motiv de bucurie printre vecini. Lola, spălătoreasa, mă

Scanned with CamScanner

îmbrățișează; Pepi, de la bodegă, mă pupă. Bicharón și Lucena, când mă văd, fac salturi mortale de bucurie. Tuturor le-a fost dor de mine. Tatăl meu e un tip apreciat. Are atelierul acela de mecanică auto și motociclete, „Atelierul Flores", care e mai cunoscut aici decât vinul de calitate.

Mai pe seară, când sunt în superba piscină făcută de tata în curte, apare Fernando. În timp ce înot către margine, îi observ pantalonii albi și cămașa de in portocalie pe care o poartă. E frumos ca întotdeauna, iar hainele sunt în ton cu pielea sa. Surâde. Asta e bine pentru mine.

– Hola, fată din Jerez!

– Holaaa!

– A venit și vremea să te întorci la origini.

Vorbele lui mă fac să cred că e bine, că a uitat totul și că nu e supărat. Asta mă reconfortează. Ies din piscină cu bikinii mei de camuflaj și văd cum îmi analizează tot corpul. Tata, care nu-i vede privirea, vine din spate.

– Uite cine a venit să te vadă, brunetă mică! Vrei o bericioaică, Fernando?

– Mulțumesc, Manuel, o beau cu plăcere.

Tata dispare și ne lasă singuri. Ne privim și-l întreb în timp ce râd:

– Ce e?

– Ești foarte frumoasă!

Încântată, răspund, în timp ce-mi șterg fața cu un prosop:

– Mulțumesc! Și tu ești la fel!

Mă apropii de el și-l sărut de două ori. Simt mâinile lui pe șoldurile mele ude și, văzând că nu-mi dă drumul, îi spun:

– Dacă nu mă lași în pace, tatăl meu va pleca chiar acum la al tău și, în două zile, ne vor organiza nunta!

– Dacă asta e modalitatea de a te vedea mai des, atunci, da, accept!

Râd, și el îmi dă drumul. Ne așezăm pe scaune.

Scanned with CamScanner

– Care-i treaba?

– Totul ok! Tu?

Fernando e băiat de comitet. Nu vrea să-şi aducă aminte de ceea ce s-a petrecut. În acest moment apare tatăl meu, cu două beri şi o „Coca-Cola" pentru mine.

Ceva vreme, tustrei vorbim acolo, pe marginea piscinei. Pe la 20, Fernando mă invită la cină. Vreau să spun că nu, că nu accept, dar tata a răspuns deja pentru mine. La 21, aranjată, ies din castelul tatălui meu şi mă urc în maşina lui Fernando.

Mă duce la un restaurant nou deschis în Jerez şi avem parte de o cină frumoasă. Fernando e un tip simpatic şi cu el niciodată nu se termină subiectele de conversaţie. Când plecăm de aici mergem pe o terasă mică, ca să bem ceva.

– Judith, îmi spune când mă aşteptam cel mai puţin, dacă te invit cu mine să petrecem câteva zile în Algarve, accepţi?

Aproape că mă sufoc. Îl privesc şi întreb.

– De unde ţi-a venit asta acum?

Fernando se sprijină pe masă şi-mi îndepărtează un fir de păr ce-mi intrase în ochi.

– Ştii de unde.

Îl privesc, debusolată. Voi ieşi tot cu el? Şi, înainte să pot spune ceva, se apropie de mine şi mă sărută. Limba lui o atinge pe a mea.

– Şeful tău nu e potrivit pentru tine!

Stop! Fernando mi-a vorbit despre Eric?

– Eric Zimmerman nu este omul pe care-l crezi tu!

– Despre ce vorbeşti?

Fernando îmi mângâie ovalul feţei.

– Să spunem că se învârte în anturaje ce nu sunt sănătoase pentru tine.

Fără să-l întreb despre ceea ce vorbeşte, înţeleg. Dar sângele începe să-mi clocotească atunci când îmi dau seama că Fernando

Scanned with CamScanner

se bagă în viaţa mea. De ce naiba toţi mă spionează? Îl privesc în ochi, fără chef de nimic.

– Şi tu ce ştii despre şeful meu şi despre anturajele sale?

– Judith, sunt poliţist şi pentru mine e extrem de uşor să aflu unele lucruri. Eric Zimmerman este un tânăr afacerist german, topit după femei. Se învârte în nişte cercuri selecte şi cred că e dornic să împartă aici ceva mai mult decât amiciţie.

Faptul că Fernando cunoaşte lucrurile acestea despre Eric mă deranjează.

– Ascultă, nu ştiu despre ce vorbeşti, nu mă interesează, îi dau replica, incapabilă să mă calmez. Dar ceea ce nu înţeleg e de ce-mi vorbeşti despre şeful meu şi despre ce face el în viaţa privată.

– Judith, de şeful tău nu-mi pasă, dar de tine, da, adaugă privindu-mă. Nu vreau să iei o decizie greşită. Ştiu cine eşti, îmi place de tine, nu doresc ca cineva să ne fure ceea ce este al nostru.

– Al nostru? Şi ce este al nostru?

– Al nostru e ceea ce noi avem. Ne placem de multă vreme şi... Doamne, Dumnezeule, murmur şi nu-mi vine a crede.

– Judith, bărbatul ăsta nu...

– Gata, s-a terminat! Nu vreau să te aud vorbind despre şeful meu, nici de viaţa mea privată. Pricepi?

Fernando dă din cap că a priceput şi între noi se aşterne o linişte incomodă.

– Te rog să mă duci acasă sau plec singură, tu alegi, îi spun, în timp ce mă ridic.

Se ridică şi el, termină de băut, scoate cheile de la maşină din buzunar.

– Haide!

Urcăm în maşina lui. Conduce şi nu vorbim nimic. Când ajungem în faţa casei tatălui meu, opreşte motorul, mă priveşte şi-mi spune:

Scanned with CamScanner

– Judith, te rog să te gândești la ce ți-am spus!

Și, apropiindu-se de mine, mă sărută. Îmi prinde buzele cu dulceață și eu, la început, îi răspund. Dar Eric îmi apare în minte, așa că mă retrag. Deschid ușa, mă dau jos și, pe drumul către casă, înjur.

Scanned with CamScanner

33

La două zile după asta, Fernando n-a mai apărut deloc. Mi-a dat mesaje, ca să mă întrebe cum sunt și să mă invite la cină, dar l-am refuzat. Nu vreau să-l văd. Am devenit furioasă aflând că a început să-mi spioneze viața mea și pe cea a lui Eric. Ce naiba e cu bărbații ăștia?

Când mă trezesc a cincea zi, surâd. Camera mea e ca întotdeauna. Tata s-a ocupat ca nimic să nu se miște de la locul său, așa că atunci când aud bătăi în ușă, zâmbesc.

– Neața, brunețico!

Tonul acesta andaluz mă umple de bucurie. Mă ridic în capul oaselor și răspund:

– Neața, papa!

Ca de fiecare dată, tata mi-a adus micul dejun și a venit și cu al lui. E momentul nostru din zi, când ne povestim multe și asta ne face fericiți.

– Ce o să faci azi?

Sorb puțin din cafea, înainte să răspund.

– Voi sta cu Rocio. Vreau să-i cunosc nepotul.

Tata e de acord cu mine. Mușcă din pâinea prăjită.

– E un copil superb. I-au spus Pepe, după bunicul Pepelu. O să vezi ce frumos e! A sunat și Fernando. Voia să vorbească cu tine, a zis că sună iar mai târziu.

Asta nu-mi place, dar nu vreau să-mi schimb mimica feței, ca nu cumva tata să tragă concluzii greșite. Fără îndoială, s-ar prinde pe loc.

– Ai vorbit cu Fernando?

– Nu!

Scanned with CamScanner

– Atunci de ce nu vine aici, acasă, se te caute așa cum face de obicei?

Ochii lui mă fixează. Știu că așteaptă adevărul.

– Tată, uite cum stă treaba. Vorbim sincer, suntem oameni maturi. Fernando vrea de la mine ceva ce eu nu vreau de la el. Și, cu toate că e un prieten senzațional, între noi nu va fi niciodată mai mult, pentru că eu acum mă gândesc la altcineva. Mă înțelegi, nu?

Tatăl meu răspunde că da. Mai mușcă din pâine, apoi o dă deoparte și schimbă subiectul.

– Știi când vine sora ta?

– Nu mi-a spus nimic, tată.

– De fiecare dată când o sun în ultima vreme pare așa, pe grabă. Dar simt că e bucuroasă, știi de ce? Asta mă face să zâmbesc. Dacă tata ar ști...

– Ți-am spus, tată, habar nu am ce vrea să facă. Dar sigur vor veni pe aici tustrei să petreceți câteva zile împreună. Știi că Luz e topită după tine!

Tata surâde și suspină.

– Da, Luz a mea! Abia aștept s-o văd pe năzbâtia aia! Apoi mă privește și-mi spune: În ceea ce-l privește pe Fernando, din acest moment am gura sudată, dar, fiica mea, nu cumva te vezi cu băiatul cu care te-am găsit ultima oară când am trecut prin Madrid?

Râd în hohote.

– Uite, iubirea mea, continuă, înainte ca eu să pot spune ceva, știu că acolo toți sunteți moderni. Dar, Doamne, nu mi-a plăcut deloc când l-am văzut cu un cercel în sprânceană și cu altul în nas.

– Tată, stai liniștit, nu el e cel care-mi bântuie prin sentimente!

– Mă bucur să aflu asta, brunetica mea. Avea o față așa, de șoarece colorat!

Comentariul acesta mă face să râd cu hohote și tata mă acompaniază. Mai stăm așa și savurăm micul dejun, până privește ceasul.

Scanned with CamScanner

– Trebuie să mă duc la atelier.

– Ok, tată, ne vedem mai târziu!

– Să treci pe la circuit, mai târziu. Voi fi acolo!

– Pe la circuit? De ce?

Văd cum zâmbește și, fără să mai spună ceva, se ridică de pe pat.

– Să treci pe la 17. Am o surpriză pentru tine.

Tata și ale sale secrete. Apoi rapid îmi dau seama la ce se referă. Accept invitația, în timp ce el pleacă, iar eu mai morfolesc la pâinea prăjită.

Scanned with CamScanner

34

Pe la 11.30, prietena mea, Rocio, vine să mă caute și, împreună, mergem să-i vedem nepoțelul. Așa cum mi-a spus și tata, cel mic e delicios. Pe la 13.00 deja ne întoarcem acasă și ne aruncăm în piscină. Apa e proaspătă, ne place.

Rocio îmi mai spune de una, de alta, apoi încearcă să aducă vorba despre Fernando. Dar vede că eu nu prea am chef să povestesc despre asta, așa că se potolește și sporovăim despre altele. Pe la 14.30 pleacă, iar eu rămân adormită în piscină. Sună telefonul. Am un mesaj. E Fernando, care mă invită la masă. Refuz, apoi mă arunc în hamac și ascult muzică.

Mobilul sună din nou! Înjur! Îl iau de pe masă, dar, când mă uit la el, rămân fără aer. „Mâncăm împreună?" E Eric!

Inima mi-o ia razna.

Eric e la Madrid și eu la ceva kilometri de el! Prind „Coca-Cola" și beau din ea. O rad pe toată, când telefonul se „trezește" din nou.

„Știi că nu-mi place să aștept! Răspunde!"

Cu mâinile tremurând, încep să tastez, dar nu nimeresc nici o literă! În cele din urmă reușesc un „Sunt în vacanță!"

Trimit mesajul și sunt din ce în ce mai nervoasă, când, un nou mesaj: „Știu. Foarte frumoasă poarta cea roșie de la vila tatălui tău!"

Când citesc asta, aproape că urlu, arunc telefonul, pun pe mine ceva și alerg spre poartă cu viteza luminii. În viteza aia, lovesc un scaun, mă rănesc, dar ce mai contează?

Eric e aici!

Deschid imediat poarta, dar sunt atât de oarbă că nu văd nici o mașină ce ar putea fi a lui, când un fluierat scurt mă face

Scanned with CamScanner

să mă uit în dreapta mea. Zăresc un tip călare pe o impunătoare motocicletă. Coboară de pe ea, dă casca jos, în timp ce ochii și buzele îmi zâmbesc.

Fără să-mi pese de nimeni și de nimic alerg către el și îi sar în brațe. Atât de tare mă bucur că suntem împreună, încât sunt pe punctul de a-l dărâma, dar chiar nu mă interesează nimic. Doar îl îmbrățișez și mă topesc când îi aud vocea aproape de a mea ureche:

– Micuțo... mi-a fost dor de tine!

Sunt nervoasă! Isterică!

Eric, Eric al meu se află în brațele mele! În Jerez. În poarta casei tatălui meu. M-a căutat. M-a găsit și asta e tot ceea ce contează.

Când mă separ de el, văd cum privirea lui coboară pe corpul meu și abia atunci îmi dau seama cum sunt îmbrăcată.

– Eric, m-ai fi putut suna! Uite în ce hal arăt!

Nu răspunde. Doar mă privește, mă apucă de ceafă, mă trage spre el și mă sărută cu atâta patos că întreg Jerezul se cutremură.

– Ești frumoasă, dragoste!

Mamă, pentru Dumnezeu! Deja tremur! Și mi-a spus și „Dragoste!"

– Ce-ți face brațul?, mă întreabă imediat.

Îl ridic și îi arăt locul în care a fost rana.

– Perfect!

Îl invit în casă.

Mă urmează, îi ofer o bere. O refuză, vrea doar apă. Îl fac să aștepte acolo, lângă piscină, pentru ca eu să mă pot îmbrăca. Nu prea e de acord, dar îl fac să înțeleagă că suntem în casa tatălui meu și că poate apărea oricând. În cinci minute sunt gata! Blugi, un top, asta e!

Când apar, Eric mă privește.

– Ai primit o tonă de mesaje de la Fernando.

Nu-s de acord, dar, până să pot zice ceva, Eric mă trage spre el și mă sărută. Asta mă face să înțeleg că i-a fost la fel de dor cum mi-a fost mie, iar asta îmi place. Chiar dacă trebuie să-mi explice multe lucruri. Între două reprize de iubire, intrăm în

Scanned with CamScanner

bucătărie. Eric mă urcă pe masă, în timp ce continuă să mă sărute.

Căldură... o căldură puternică mă cuprinde, mai ales când coboară capul și mă mușcă de sâni prin top. Ne-a fost dor unul de celălalt. Distanța ne-a ucis și eu sunt cea care, uitând de locul în care mă aflu, de tatăl meu și de Sfânta Maria care ne ocrotește masa, îi desfac blugii, bag mâna în chiloții lui și mă bucur de ceea ce găsesc acolo. Îi cer mai mult!

Eric, când îmi simte dorințele, mă prinde de blugi, trage de ei în jos și îi scoate. Apoi face la fel cu chiloții. Simt masa rece pe fesele mele. Sunt încă suită pe masă când văd cum își pune, rapid, un prezervativ. Îmi privesc tatuajul, dar el nu-l observă. E orbit de sex și asta-mi place!

Mă trage spre el. Cu respirații întretăiate și cu dorința instalată deja în privire, introduce penisul lui în vaginul meu, mă prinde de fese, apoi trage cu putere și intră cu totul. Observ cum își mușcă limba.

Da... da... da... Aveam nevoie să-l simt pe Eric!

Fără să vorbească, mă ridică și mă sprijină de frigider. Îl sărut... mă sărută, iar mișcările sale puternice mă fac să gem de plăcere. Una... două... trei... Corpul meu le primește pe toate, cu plăcere... patru... cinci... șase! Vreau mai mult! Din nou, carnea mea arde, vaginul termură tot și termin, în timp ce el mă ține în brațe. Sunt fericită. Foarte fericită și nu vreau să mă gândesc la altceva, în timp ce el mă posedă cum vrea. Cum vrem. Puternic și bărbătesc.

După alte câteva atacuri în urma cărora simt că mă rup, Eric se retrage și geme puternic. Lasă capul să-i cadă pe umărul meu și, preț de câteva minute, stăm rezemați de frigider.

– Ce faci aici, Eric?

– Muream dacă nu te vedeam!

Când aud asta, închid ochii. Ador să știu așa ceva, dar nu înțeleg de ce nu a venit să mă vadă mai înainte. Mă sărută, mă coboară de pe masă și mergem să ne spălăm înainte de a părăsi

Scanned with CamScanner

casa între pupicei și surâsuri. Zice să mergem să mâncăm undeva și, când ajungem la poartă, mergem direct către incredibila motocicletă.

– E a ta?, întreb.

Nu răspunde. Strânge din umeri și îmi dă o cască pe care să mi-o pun.

– Ți-e teamă?

Îmi pun casca.

– Frică, nu, poate respect!

Eric surâde. Urcă și pornește bestia.

– Ține-te de mine cu putere. Dacă la un moment dat ți-e teamă, îmi spui, da?

Confirm și el pleacă de pe loc.

Îl ghidez pe străzile din Jerez și mâncăm la restaurantul Pachucăi, o prietenă de-ale tatălui meu. Când vede cu cine am venit, îmi face cu ochiul și mă conduce spre cea mai bună masă. Apoi mă sărută și mă ceartă că trec așa de rar pe acolo. Îl văd pe Eric cum butonează telefonul mobil. După ce termină cu pupăturile, aduce meniul.

– Fata mea, comandă salmorejo, care azi mi-a ieșit de minune!

Îl privesc pe Eric și întreb:

– Îți place salmorejo?

– Asta ce mai e?, întreabă distrat.

– Ascultă, chipeșule, îi spune Pachuca, e o specie de gaspasito, dar mult mai concentraito. Dacă-ți plac legumele, te asigur că te vei linge pe buze cu salmorejo de la Pachuca.

Strigăm la unison: salmorejo pentru ambii!

– Ce ne dai la felul doi?

Pachuca surâde și zice:

– Am niște ton tras prin usturoi ce te va face să simți tot sau chifteluțe. Ce alegeți?

– Ton, răspunde Eric.

– Da, și pentru mine!

Scanned with CamScanner

După ce Pachuca pleacă, Eric întinde mâinile pe sub masă. Le prinde pe ale mele. Nu ne vorbim. El e primul care sparge gheața.

– Sunt un idiot.

– Exact! Asta ești!

Îmi dau seama că a primit mailurile mele...

– Vreau să știi că am luat-o razna la ultimul tău comentariu...

Îi eliberez mâinile.

– Da, dar o meritai...

– Știu...

– Am făcut ce mi-ai cerut. Și cum pajul tău nu putea vedea ce s-a petrecut în interiorul camerei, am zis să-ți arăt direct eu.

Îi privesc mâinile. Încheieturile încep să-i tremure. Se albesc.

– Admit că am greșit, dar nu mi-a plăcut ceea ce am văzut.

Nu-s pregătită pentru un astfel de răspuns. Mă foiesc pe scaun.

– Nu ți-a plăcut să vezi cum mă jucam cu un altul?

– Nu, dacă în jocul acesta nu eram eu.

Nu vreau să-i spun că pentru mine da, a fost.

– Mă ierți?

– Nu știu. Trebuie să mă gândesc, „Iceman".

– „Iceman?"

Zâmbesc, dar nu vreau să dezvălui că Miguel i-a pus porecla asta.

– Uneori, răceala ta te transformă într-un om de gheață, „Iceman!"

Dă din cap. Văd cum privirea lui cerșește, din nou, mâna mea.

– Îmi cer scuze pentru că nu te-am sunat în tot acest timp. Dar te rog să mă crezi că am fost extrem de ocupat.

– De ce n-ai putut?

Gândește... Gândește... Se gândește. În cele din urmă, pare că a găsit răspunsul căutat:

– Promit că data viitoare o să sun!

Scanned with CamScanner

Aș vrea să o fac pe supărata. Nu mi-a răspuns, dar nu mă pot enerva pe el. Sunt atât de fericită pentru că m-a căutat și că acum sunt cu el, aici, încât pot doar să zâmbesc precum o toantă, lăsându-mă purtată de această fericire. Îmi sună telefonul. E Fernando. Eric vede numele care se aprinde pe ecran.

– Răspunde, dacă vrei!

– Nu... acum nu! Închid mobilul.

Mâncarea, așa cum ne-a promis Pachuca, este senzațională. Salmorejo este o nebunie! La fel și tonul, genial! Când plecăm de la restaurant, privesc ceasul. E 16.15. Îmi aduc aminte că la 17 i-am spus tatălui că ne vedem.

– Te interesează să vezi Circuitul de la Jerez?

Eric mă trage spre el și murmură aproape de gura mea.

– Micuțo, dacă e să-mi doresc, doresc altceva. Să mergem, am închiriat o vilă care...

– Ai închiriat o vilă?

– Da, vreau să fiu aproape de tine.

Apropierea, vocea și ceea ce îmi spune mă topesc. Aș vrea să mergem la vilă dar, nu, nu cedez. Nu!

– La 17 trebuie să mă văd cu tata, pe circuit. Vrei să-l cunoști?

– Pe tatăl tău?

– Da, pe tata. Stai liniștit, nu mănâncă germani.

Comentariul meu îl face să râdă. Îmi dă o palmă peste fundulеț, apoi îmi arată casca.

– Hai! Să mergem să-l cunoaștem pe tatăl tău!

ned with CamScanner

35

Când ajungem la circuit, ne găsim cu Robert, chiar la poartă. Ne vede, ne zice că-l putem aștepta pe tata în zona boxelor. În zic lui Eric cum poate ajunge acolo, în timp ce el accelerează și eu trebuie să țip ca să ne înțelegem. A, și să mă țin bine de el!

La boxe nu e nimeni. Ne dăm jos de pe motocicletă, eu o admir. E superbă.

– Vrei să te învăț să o conduci?

Întrebarea lui mă surprinde și reacționez precum un copilaș.

– Uf... nu știu!

– Ți-e frică?

– Nuuuuuuuuuuuu.

– Atunci?

Soarele-mi pică drept pe față, așa că închid un ochi ca să-l văd.

– Mi-e teamă că voi cădea și mă voi răni.

– Nu te voi lăsa să cazi, răspunde cu siguranță.

Asta mă face să zâmbesc. Așa e Eric. Un om... sigur!

La final, convinsă, mă urc pe motocicletă. Mă uit în jur și văd că tata nu a ajuns încă.

Câteva minute îmi explică cum stă treaba: ce poți face cu piciorul stâng, de unde se accelerează, unde e ambreiajul și cum să frânez. Apoi, pornește motocicleta.

– Mamă, cum sună!

– Fetițo, toate modelele „Ducati" sună așa! Puternic și brut. Acu' suie, bag-o într-a-ntâia și...

Fac ceea ce-mi zice, dar „ucid" motorul din prima.

Cu un surâs cald o repornește.

Scanned with CamScanner

– Asta e precum o mașină, iubire. Dacă ridici piciorul de pe ambreiaj din prima, motorul „moare". Bagă în viteză, ridică ușor și accelerează!

Mi-a spus „iubire" de două ori în două ore. De două ori!

Bag în prima viteză, ridic ușor și, zas!, motorul „moare" iar.

– Nu-ți fă griji! Spune asta, râde și se apropie de mine.

Îmi arată din nou și, de data asta, mă concentrez. Bag în prima, ridic ușor ambreiajul și accelerez. Motocicleta pleacă la drum, în timp ce el aplaudă, iar eu chiui! Pun frână și motocicleta se ridică de fund în sus. Eric aleargă până la locul în care m-am oprit.

– Dacă frânezi doar cu cea din față, o să cazi!

– Ok, am înțeles!

Repetăm procesul de vreo 20 de ori. Din ce în ce mai prost. Frânez urât și cred că doresc să mă sinucid. Fața lui Eric spune totul.

– Gata, dă-te jos!

– Nuuuu! Vreau să învăț.

– Lasă, continuăm lecțiile în altă zi!

– Eric, nu-mi strica bucuria!

Ochii lui nu surâd. E tensionat.

– S-a terminat, Jud. Nu vreau să-ți rupi capul!

Dar am prins gustul, nu vreau să mă opresc.

– O singură dată și gata, da? O singură dată!

Eric mă privește cu seriozitate.

– O singură dată și gata, apoi te dai jos! Ne-am înțeles?

– Daaaa... Bag în viteză, apoi îl privesc și văd cum îi tremură mandibula. Întreb: de ce ești așa preocupat?

– Jud... îmi este teamă că te poți răni!

– Ești tensionat pentru că nu știi ce va urma, nu?

– Da!

– De ce?

Fără să înțeleagă ce-l întreb și încruntat tot, răspunde:

– Pentru că am nevoie să știu că ești bine și că nu se va petrece nimic urât.

Scanned with CamScanner

Pornesc, din nou, motocicleta. Prima viteză, ridic piciorul de pe ambreiaj și accelerez ușor. Motocicleta toarce și el aleargă pe lângă mine.

– Eric!

– Spune-mi!

– Doar așa, ca să știi. Chinul acesta pe care-l simți tu în aceste secunde e nimic pe lângă ce am simțit eu în aceste două săptămâni! Și acum, cască ochii!!!

Bag într-a doua, accelerez și motocicleta mă ascultă. Bag a treia... a patra și ies direct pe circuit. Mă uit în oglinda retrovizoare, văd cum rămâne mut și zâmbesc. Sunt bucuroasă de faptul că sunt din nou călare pe o bestie. Ceva ce de fiecare dată mi-a făcut plăcere și mi-a dat libertate. Când iau curbele Circuitului de la Jerez, mă gândesc la el. La cât de preocupat era. Surâd din nou! Mi-l imaginez la boxe, singur și neștiind ce să creadă. Accelerez.

Ies de pe circuit, merg la boxe. Îl găsesc stând pe un scaun. Când mă vede, se ridică. E clar că nu i-a convenit! „Iceman" a revenit, dar, încântată că l-am făcut să sufere câteva minute, merg către el, frânez brusc, fără a opri motorul. Scot casca în cel mai pur stil din *„Îngerii lui Charlie"* și-l privesc.

– Acum, hai să vedem, „Iceman", tu chiar credeai că fiica unui mecanic nu știe să conducă o motocicletă?

Eric se apropie de mine. Sunt convinsă că mă va certa, când mă prinde de păr și mă sărută cu pasiune. De acolo, de pe motocicletă, îl devorez și eu, când aud vocea tatălui meu:

– Știam eu că aceea care e pe pistă e brunetica mea!

Mă separ, rapid, de Eric. Îi fac cu ochiul, el surâde și întorc capul către tatăl meu.

– Papa, îți prezint un prieten, Eric Zimmerman.

Tata zâmbește. Îl scanează și simt cum simte că el este tipul care-mi cotrobăie prin sentimente. Eric face un pas înainte și întinde mâna. Tata acceptă.

– Încântat să vă cunosc, domnule Flores!

Scanned with CamScanner

– Spune-mi Manuel, copile, sau va trebui să te strig după numele ăsta rar pe care-l ai!

Ambii zâmbesc şi e clar că prima impresie e bună. Apoi, Eric mă priveşte şi îi spune tatălui:

– Manuel, să ştiţi că aveţi o fiică puţin mincinoasă. Mi-a spus că nu ştie să conducă o motocicletă, în timp ce mă lăsa să o învăţ cum stă treaba cu ambreiajul, apoi a plecat precum o săgeată!

– Aşa ai făcut, nerușinată mică?, glumeşte tata.

Dau din cap, veselă.

– Eric, bruneţica mea a fost campioană la motocross pe tot Jerezul ani buni. Şi în ziua de azi adună premii.

– Pe bune?

– Da!, confirm, din nou veselă.

Câteva minute bune, tata şi cu Eric glumesc. Mă bag şi eu între glumele lor. Îi am lângă mine pe cei doi bărbaţi pe care-i doresc cel mai mult în viaţa mea şi sunt fericită. Câteva secunde apoi, tata dă din cap şi spune:

– Urmaţi-mă, copilaşi!

În timp ce merg în urma sa, Eric mă prinde de mijloc şi mă trage spre el:

– Bruneţico, eşti un cufăr plin de surprize!

Zâmbesc şi îi dau un pumn în stomac. Zâmbeşte şi el!

– Ai mare grijă de tine. Am fost şi campioană regională la karate!

Îl aud cum mormăie, când tata ne spune în faţa unei boxe:

– Uite ce am pregătit pentru tine!

Doamne, vechea mea motocicletă cu care am cucerit atâtea premii. Curată şi nerăbdătoare! Un „Ducati Vox Mx 530" din 2007. Emoţionată, merg către ea şi mă urc. Tatălui meu îi sună telefonul, iese din boxă. O pornesc şi sunetul ei aspru umple locul. Îl privesc pe Eric şi spun între hohote de râs:

– Ţi-am spus că-s moartă după sunetul puternic şi brut făcut de „Ducati", unchiule?

Scanned with CamScanner

36

Preț de șase zile, lumea mea e colorată superb. Trăiesc într-o țară multicoloră, precum albinuța Maya, și mă simt precum o prințesă, tipiti-tipitesă, înconjurată de două persoane care mă iubesc și mă protejează.

Fernando continuă să mă sune. La ultimul mesaj îmi spune că știe că Eric Zimmerman e cu mine, aici, în Jerez. Asta nu-mi place. Nu e ok ca Frenando să analizeze viața lui Eric, dar îmi spun să stau liniștită. Dacă îi spun ceva lui Eric, sigur înrăutățesc situația.

El și tata se înțeleg de minune, chiar dacă, la început, bătrânul a fost supărat că a închiriat o vilă. Apoi a înțeles că suntem adulți și că avem nevoie de intimitate.

Prietenii și vecinii încep să-l strige pe Eric „Frankfurt", pentru că e german, și asta îi face plăcere. Spaniolii din partea asta, din Andalucia, sunt mai diferiți și văd cum Eric se miră de multe ori.

Tata se atașează pe zi ce trece de el. Văd că-i place, îl ascultă, ceea ce spune multe. În unele după-amiezi pleacă singuri la pescuit și se întorc bucuroși. Când nu sunt acasă, fug și mă plimb cu motocicleta. Sunt topită după ea.

Într-una dintre aceste după-amiezi apare Fernando cu motocicleta sa. Trece prin fața mea. Pun frână.

Supărată, ridic vizeta de la cască.

– Nu e ok ce faci! Nu e treaba ta ce face el aici!

Fernando se dă jos de pe motocicletă și se apropie de mine.

– Pentru numele lui Dumnezeu, Jud, tatăl tău știe că el ți-e șef?

– Nu.

– Și când ai de gând să-i spui?

Scanned with CamScanner

Cu fiecare secundă ce trece mă enervez și mai tare.

– Când o să am chef!

Fernando se mișcă rapid, vine către mine, mă apucă de gât, lipește fruntea de a mea și murmură:

– Judith... te iubesc!

– Fernando, nu...

Nu-mi dă drumul și continuă.

– Te vreau doar pentru mine, exclusiv. Tipul ăsta nu te dorește așa cum o fac eu, te rog să te gândești...

Îl împing și mă separ de el.

– Vreau să-mi văd de drumul meu, Fernando. Te poți da puțin deoparte?

– Îmi spui că preferi compania acestui om în loc să o alegi pe a mea?, țipă, fără să se dea deoparte și cu o atitudine cu care vrea să mă intimideze. Tipul ăsta doar te folosește și, când se va plictisi de tine, te va da la o parte, așa cum a făcut cu zeci de femei. Pentru el ești doar una în plus, în timp ce pentru mine ești ceva special, nu observi? Te credeam ceva mai inteligentă, Judith, pentru numele lui Dumnezeu!

Nu vreau să fiu crudă cu el așa cum e el cu mine. Îl iubesc pe Fernando. E un prieten bun. Dar pentru Eric simt ceva mai mult și nu am cum să neg asta. Văzând că nu spun nimic, se întoarce, se urcă pe motoreta sa, supărat.

– Ok. Ți-o faci cu mâna ta!

Pleacă și mă lasă cu un gust amar.

În a șaptea zi de vacanță, tata îmi aduce aminte de turneul de motocross ce are loc anual în Puerto Real, aproape de Jerez. Dar nu prea vreau să-i dau importanță. Doresc doar să stau cu Eric, să ne bucurăm împreună. Însă tata și prietenii lui insistă să particip, așa că îi propun lui Eric să ne însoțească.

Tata și-a dorit, mereu, un băiat. Un bărbat. Dar viața i-a dat două fete. Numai că eu, cu nebunia mea, cred că am umplut acest gol.

Scanned with CamScanner

La început, Eric nu prea pricepe unde mergem. Îmi dă de înțeles că nu-i plac sporturile riscante. Zâmbesc și încerc să-l păcălesc. De ce fac asta?

Dar când vede motocicleta sus, în remorcă, și pe Lucerna și Bicharrón, prietenii de-o viață ai tatălui meu, vorbind despre viteze și viraje, pricepe perfect ce am de gând. Văd că nu e confortabil cu asta.

– Nu vreau să faci ceea ce-ți spun ei, murmură la câțiva metri.

– Ascultă, Eric. Pentru mine, ceea ce spun ei e floare la ureche. Sunt în motocross de când aveam 6 ani. Și, uite, am 25 și sunt întreagă!

Buzele și chipul său îmi arată că stă în tensiune.

– Îți promit că totul va fi bine, insist. Tu doar să vii să mă vezi, de acord?

– Mamă, mamă, mamă, aud în spatele meu. Motociclista mea preferată din Jerez...

Mă întorc și-l văd pe Fernando. Nu-mi place ce-a spus. Stomacul mi se contractă, dar nu vreau să arăt asta. Bicharrón își privește fiul, apoi pe Eric. Simt că e la fel de nervos ca și mine, dar trebuie să joc teatru și să surâd.

– Fernando, el e Eric, Eric, el e Fernando.

Își strâng mâinile, dar eu, care sunt la mijloc, văd că nici unul dintre ei nu e confortabil. Se provoacă din priviri. Doi rivali! Doi bărbați și eu în mijlocul lor! Din fericire, tata taie aerul cu palma și spune că trebuie să ne pregătim. Fernando e gata și Eric, cu rapiditate, îmi spune că vine cu noi pe motocicletă. Decid să merg cu el.

Când tatăl meu, Lucerna, Bicharrón și Fernando se urcă în mașină și pornesc, Eric îmi dă una dintre căștile sale.

– Nu-mi place deloc de Fernando ăsta!

– Ești gelos?

– Trebuie să fiu?

Știu că știe multe și asta nu-mi place.

Scanned with CamScanner

– Nu ai de ce, dragoste!

Ajungem pe circuit. Aici tata și prietenii lui salută pe toată lumea. Eu, la fel. Cunoaștem 90 la sută dintre concurenți, pentru că am fost adversari în toți acești ani. Pe la 10.30, Cristina, organizatoarea motocrossului feminin, îmi dă numărul meu, 51, și-mi spune că la 12 e prima cursă eliminatorie.

Eric nu vorbește. Doar mă privește. Cu fiecare secundă ce trece văd că e tot mai agitat. Încerc să-l liniștesc. Dar când apar cu salopeta mea roșie, cu ghetele, cu apărătorile, cu mănușile și cu casca, se face alb precum ceara.

– Îmi poți spune ce faci costumată așa?, întreabă supărat.

– Nu ți se pare că sunt sexy?, glumesc.

Nu răspunde la întrebarea mea.

– Jud, nu vreau să o faci. Ăsta e un sport riscant.

– Haide, pe bune? Nu spune prostii, surâd din nou și încerc să nu-i dau importanță.

Fernando, care ne observă și care știu că aude tot, se apropie de noi și, cu un zâmbet fals, zice:

– Gata, frumusețe! Dă-i ghetuțe și lasă-i pe toți cu ochii în soare.

– Așa o să și fac!, răspund.

Fernando, care are două beri în mâini, îl întreabă pe Eric:

– Vrei una?, și fără să-i dea timp pentru a răspunde, continuă: Ia! Berea asta e numai pentru tine. Cealaltă, pentru mine. Eu nu împart nimic!

Comentariul ăsta mă aricește. Ce naiba face, e nebun?

Eric nu răspunde, dar îi citesc pe față nervozitatea, în timp ce Fernando se apropie tot mai mult de el:

– Știi că „fata noastră" e specialistă în salturi și derapaje?

– Nu!

– Atunci să te pregătești! Pentru că dacă nu știi asta, o să cam tremuri!

Spunând asta, Fernando se apropie de mine și-mi dă un pupic pe frunte.

Scanned with CamScanner

– Haide, frumusețe, fă-i praf!

Când rămânem singuri, Eric mă privește, supărat.

– De unde a venit asta cu „fata noastră" și cu împărțitul berii?

– Jur că nu știu, îi răspund, și nici acum nu pot crede ce s-a petrecut.

Eric nu e prost. A prins, ca și mine, ironia ieftină din vorbele lui Fernando.

– O să te accidentezi, Jud. Nu știu cum tatăl tău îți dă voie să faci asta!

Asta mă face să râd. Fac semn către tatăl meu, care, alături de cei doi prieteni, realizează ultimele reglaje la motocicletă.

– Chiar crezi că tata e preocupat?

Eric îl privește. Îl studiază câteva secunde, apoi își dă seama că omul chiar e fericit.

– Ok... dar dacă el nu e, asta nu înseamnă că nici eu nu trebuie să fiu!

Zâmbesc, mă apropii de el, și, fără să mă intereseze că Fernando ne privește, urc pe o cutie de pe asfalt pentru a ajunge la înălțimea sa și lipesc gura de a lui.

– Stai liniștit, micuțule! Știu ce fac!

Văd cum Eric își curbează buzele și chiar surâde. Îl sărut cu putere.

– Spre binele tău, îmi spune serios, sper că știi ce faci, altfel îți jur că după vei plăti!

– Mmmm... mă bucur să aud asta!

– Jud... eu vorbeam serios, insistă.

– Stai liniștit! Mă voi distra doar!

Nu zâmbește. Eu, da!

Îl aud pe tatăl meu, care mă strigă. Trebuie să intru pe pistă. Îl sărut repede pe Eric, cobor de pe cutie și mă ajut de mâna lui pentru a mă urca pe motocicletă. Tatăl meu o mai accelerează. Țip, fericită, în timp ce-i văd fața lui Eric, care se schimonosește.

Scanned with CamScanner

10 minute mai târziu sunt pe pistă, alături de ceilalți concurenți. Adrenalina e în aer, nici o urmă de pericol. Motocrossul e o îmbinare de viteză și de dexteritate și, când ambele se unesc, îmi place.

Mereu am fost sălbaticul întrăzneț, băiatul pe care tata nu l-a avut. Tai curbele, bag viteză, iar motocicleta mă ascultă. Termin între primele patru și merg mai departe.

Eric e alb precum marmura. Ceea ce fac eu, precum și căderile pe care le-a văzut la unii dintre participanți, abia îi mai dau voie să respire. Dar nu e timp de vorbă. O cursă după alta, toate eliminatorii, până când în finală trebuie să rămânem șase.

Tata, alături de Lucerna și de Bicharrón, țipă și se agită precum niște nebuni, în timp ce fac ultimele reglaje. Fernando, care e expert în motocross, îmi dă detalii despre celelalte participante și eu îl ascult. Toți știu că mă pot descurca, toți cred că plecăm acasă cu un premiu. Dar nu-l mai văd pe Eric. Unde e?

– Brunețico, spune tata. Eric a plecat spre Jerez.

– Cum?, întreb și rămân cu gura căscată.

– Cum ai auzit, fata mea. A spus că preferă să te aștepte la vilă. Și, apropiindu-se de mine: Era clar că nu se simte bine. Acum, ca să fiu sincer, nu știu dacă era de la salturile pe care le faci pe circuit sau de la prezența lui Fernando.

– Tatăăăăă, țip, în timp ce-l văd surâzând.

Dar iar nu mai e timp de vorbe. Nu vreau să-mi pierd din concentrare. Eric a plecat și asta mă supără. Când începe cursa, plec de pe loc precum o săgeată. O moviliță, două, trei, derapez și lovesc câteva cauciucuri de pe margine. Termin pe locul al doilea și țip de fericire.

– Tata, Lucerna și Bicharrón aleargă să mă îmbrățișeze. Sunt plină toată de noroi, dar i-am făcut fericiți pe toți. Când mă aruncă în sus, Fernando e cel care mă prinde și mă strânge, cu putere, în brațe.

– Felicitări, frumusețe! Ești cea mai bună!

Scanned with CamScanner

– Mulțumesc, dar lasă-mă jos!

– De ce? Lui Eric nu-i place să-și împartă femeia?

– Lasă-mă jos, idiotule, altfel jur că te zdrobesc aici, urlu ofensată.

Cinci minute mai târziu, pe podiumul cel improvizat, mă bucur să-i văd pe tata, pe Lucerna, pe Bicharrón și pe Fernando aplaudându-mă. Sunt mândră de mine. Ridic cupa, conștientă că aș fi vrut ca Eric să fie aici.

Scanned with CamScanner

37

Drumul de întoarcere la Jerez e distractiv. Mor de râs când îl aud pe tata făcând glume cu prietenii săi. Unchiaşii ăştia sunt chiar cool! La Jerez, Fernando insistă să bem ceva, pentru a celebra succesul. Refuz şi, când ajungem acasă, dau jos din remorcă motocicleta, prind trofeul şi o apuc către vila unde mă aşteaptă Eric.

Când ajung acolo sun şi, în două secunde, imensa poartă albă se deschide. Accelerez şi urc pe drumul flancat de pini. În depărtare, văd vila şi pe Eric. Pare că vorbeşte la telefon. Accelerez iar, fac un derapaj, scot praf o tonă, frânez brusc şi ridic trofeul, plină de orgoliu.

– Tu ai avut de pierdut! Ai pierdut triumful meu!

Eric nu zâmbeşte, închide telefonul mobil, se întoarce şi intră în casă.

Surprinsă de reacţia aceasta seacă, cobor de pe motocicletă şi-l urmez. Mă enervez rău când e aşa ermetic. Pe drum scot casca şi ochelarii şi le las pe o masă. Eric e la bucătărie, bea apă. Îl aştept să se întoarcă înainte să atac.

– Cum ai putut pleca fără să-mi spui nimic?

– Erai foarte ocupată!

– Dar, Eric... îmi doream să fi fost acolo.

– Şi eu nu voiam ca tu să faci tâmpeniile alea!

– Eric... ascultă...

– Nu! Ascultă tu! Dacă ai de gând să mai vrei să faci sărituri cu motocicleta la alte concursuri, nu te baza pe mine, clar?

– Gata, am înţeles! Dar... nu te supăra! Nu te comporta precum un copilaş.

Scanned with CamScanner

Cuvintele mele îl rănesc. Se înfurie și mai tare.

– Ți-am spus că nu vreau să te pui în pericol și tu ai continuat jocurile tale fără să te gândești la cum mă simt eu. Puteai să te sinucizi în fața ochilor mei fără ca eu să pot face nimic ca să te împiedic. În numele lui Dumnezeu, cum poți fi atât de inconștientă?

Se îndepărtează de mine. Reacția lui îmi pare exagerată.

– Nu-s inconștientă. Știu foarte bine ce fac.

– Da, clar, n-am nici cea mai mică îndoială! Și, ca și cum asta nu era de-ajuns, a trebuit să-l mai suport și pe Fernando.

– Ah, nu, asta nu, frumusețe!, dau replica, supărată. Ok, că-mi reproșezi că m-am băgat la cursă da, asta pot să înțeleg. Dar nu și faptul că-mi pui mie în spate cuvintele lui Fernando! Asta, nu!

– „Fata noastră", spunea imbecilul, aproape că urlă Eric. Tot timpul a făcut numai comentarii proaste în fața mea. Dacă nu i-am spart fața a fost doar datorită respectului pe care-l port tatălui tău, pentru că dacă ar fi fost după mine... Și, înainte ca eu să pot spune ceva, mă întreabă: Mi-ai spus că ai avut o relație cu el. O mai ai?

Nu răspund. Nu vreau să-i spun ceea ce Fernando mi-a zis despre el, nici ce a fost între noi, dar Eric insistă:

– Răspunde! Ce a fost între tipul ăsta și tine?

– A fost ceva, dar fără importanță, așa că...

– „Ceva"? Ce înseamnă „ceva"?, aproape că tună.

– De câte ori ți-am cerut eu o listă cu toate prietenele tale cu care te joci?, îi răspund, surprinsă de întorsătura pe care au luat-o lucrurile. Dacă-mi aduc bine aminte, tu ai fost primul care ai vrut să ai o relație cu mine, fără să...

– Știu foarte bine la ce te referi. Dar cred că ești suficient de matură pentru a pricepe că toate acestea s-au schimbat între noi...

– Așa, și?

Mormăie, fără să-și schimbe mina:

Scanned with CamScanner

– Ți-am pus o întrebare. Eu mereu am fost sincer cu tine. Când am venit să te caut după episodul Asturias, m-ai întrebat dacă m-am jucat cu Amanda și am fost sincer cu tine. Tu de ce nu poți fi acum?

– Ok, de acord. Da, eu și Fernando am făcut dragoste!

– Și acum? Zilele astea, înainte ca eu să ajung aici?

– Nu, nimic!

– Nu cred!

– În Madrid ne-am jucat împreună, dar aici, nu! Eric dă din cap, așa că adaug: În afara unor sărutări, nu a fost nimic!

– Ăstuia nu-i ajung doar sărutările! Am văzut cum te privește și, Doamne, când a zis-o pe aia cu împărțitul berii, am crezut că-l omor!

Supărată pe vorbele sale, dar și pe maniera în care țipă, spun:

– Poate că lui nu-i ajung doar sărutările, dar mie, da! Niciodată nu m-am comportat cu el așa cum mă comport cu tine, pentru că tu nu ești el. Știi ce? Plec. Nu vreau să mai aud tâmpenii din partea ta sau jur că nu te voi ierta. Când te liniștești mă suni pe telefon și cine știe... poate o să-ți iert această scenă.

Spunând asta, mă întorc, apuc cu o mână casca și ochelarii, cu alta, trofeul, mă sui pe motocicletă și plec. Drumul printre pini îl parcurg cu furia instalată pe chipul meu. Cine naiba se crede Eric ăsta ca să-mi vorbească așa? De ce eu nu-i cer nimic, dar el mie, da? Când ajung la imensitatea de poartă albă, văd că se deschide, ca să pot ieși. Accelerez, dar, înainte să ajung în dreptul ei, frânez și urlu de furie. Mă dau jos de pe motocicletă, lovesc cu pumnul aerul. L-aș ucide pe Eric când se comportă astfel!

Poarta se închide. Preț de câteva minute, închid ochii și mă așez furioasă pe jos. Eric mă seacă și modalitatea lui de a se distra nu-mi convine. Nu-mi plac nici vorbele, nici faptele. Nu știu niciodată ceea ce vrea și cum trebuie să procedez.

Imediat aud un zgomot. Întind gâtul și-l văd pe Eric, călare pe motocicletă, cum vine către mine. Ajunge lângă, se oprește, pune cricul și coboară. Mă privește.

Scanned with CamScanner

– Cum poți fi așa de rece?

– Prin exercițiu!

Răsuflu greu și, fără să-mi pot controla furia, mă ridic de jos.

– Mă disperi, Eric! Nu putem continua așa! Uneori aș vrea să te pap numai din sărutări, alteori te-aș ucide. Și acum e una dintre aceste dăți. Mereu te crezi regele lumii. Regele inimii. Regele Universului. Ești un încăpățânat, un autoritar, un intransigent, un...

– Ai dreptate!

Răspunsul său mă surprinde.

– Poți repeta ceea ce ai spus?

Eric surâde.

– Ai dreptate, micuțo! Am luat-o razna! Mi-am revărsat pe tine furia când ți-am văzut salturile pe motocicletă și când am auzit comentariile lui Fernando. Când vede că vreau să spun ceva, mă întrerupe: Nu mai vreau să vorbesc nimic despre tipul ăsta. Aici ceea ce contează suntem noi. De aceea am și venit să te caut.

Zâmbetul acela! Da, surâsul său! Doamne! Ce frumos e când zâmbește! Fără să mai am nevoie de ceva, mă lipesc de el.

– De ce trebuie să discutăm toate astea?

– Nu știu...

– Discutăm de toate, mai puțin despre sex...

– Mmmmm... sună interesant, nu?

Ambii râdem, iar Eric îmi sărută încheieturile.

– Mai ești supărat?

– Da, mult!

– Pe bune?

– Cu ceea ce ai făcut azi, mi-ai luat 10 ani din viață.

– Exagerezi! Zâmbesc.

Eric închide ochii.

– Jud, sora mea, Hannah, a murit acum trei ani, practicând sporturi riscante. Era, ca și tine, o ființă plină de energie și de vitalitate. Într-o zi, m-a invitat să merg cu ea și cu prietenii ei să

Scanned with CamScanner

facem bungee jumping. Totul a fost ok până când coarda sa... și eu... eu... eu n-am putut face nimic ca să-i salvez viața...

Carnea mă frige. Doamne, ce tragedie! Și-a văzut sora murind! Ceea ce-mi spune mă face să înțeleg teama cu care m-a privit în timp ce eu făceam salturi și derapaje la motocross. Conștientă de durerea sa, vreau să spun ceva, dar mi-o ia înainte.

– Acesta este motivul real pentru care nu pot privi ceea ce faci!

– Îmi pare rău... eu... eu n-am știut...

– Știu, dragostea mea. Mă îmbrățișează cu disperare, apoi îmi șoptește: Acum te rog să zâmbești! Vreau să zâmbești și să nu mă mai întrebi nimic din ceea ce ți-am explicat. Doare! Doare tare și nu vreau să-mi aduc aminte de nimic. De acord?

Dau din cap, într-un gest de înțelegere și, fără să mai spunem ceva, ne sărutăm cu pasiune. Surâd, încercând să nu mă gândesc la tragedia ce tocmai mi-a fost povestită și mă las purtată doar de dragoste. Câteva minute mai apoi, ia trofeul pe care eu încă-l mai țin în mâini și-l privește.

– O să te omor, bruneto! Doamne, m-am gândit la tot ceea ce e mai rău!

– Eric... e motocross, la ce te așteptai?

Zâmbește, se ridică și suie pe motocicleta sa, cu trofeul în mâini.

– Hai acasă, campioano! Haide să sărbătorim cum se cuvine acest triumf!

Scanned with CamScanner

38

Ziua următoare, în acea vilă minunată, după o noapte de dorințe și de pasiuni între noi, Eric și cu mine ne bronzăm, goi, în timp ce ne gândim la o excursie în Zahara de los Atunes. N-am mai amintit nimic de Fernando. Nici unul dintre noi nu vrea să vorbească despre el. Îmi sărută tatuajul. I-a plăcut mult. De fiecare dată când facem dragoste, mă privește drăgăstos și spune „Cere-mi ce vrei!" Înnebunesc. Mă topesc toată.

Eric mi-a propus să mergem la casa unor prieteni de-ai lui din Zahara și eu am acceptat. Stăm acolo câteva zile, apoi revenim aici, la vilă. Îmi place.

Seara, când mă întorc la casa tatălui meu, îl găsesc în curtea din spate, în baldachin. Merg să-l salut.

– Ăsta e bărbatul care-ți trebuie, brunețico.

– Ah... da... de ce? întreb distrată, în timp ce mă așez lângă el.

– Se vede din capul locului că e bărbat adevărat. Câți ani are?

– 31.

– O vârstă perfectă pentru un bărbat!

Surâd și el continuă:

– Te privește la fel cum și eu o priveam pe mama ta și asta-mi place. Și, reține! Până acum credeam că Fernando e bărbatul ideal pentru tine, dar după ce l-am cunoscut pe Eric, m-am răzgândit. Eric și cu tine sunteți făcuți unul pentru celălalt. Nu e un depravat precum amărâtul ăla de l-am cunoscut eu la Madrid, plin de găuri și de cercei.

Din nou râd. Tata are dreptate, Eric e un tip cu principii, dar sunt sigură că, dacă i-ar cunoaște și fațeta sexuală, ar fi aproape de infarct. Dar aici e vorba despre intimitatea mea.

Scanned with CamScanner

– Tată... Eric îmi place, dar nu știu cât timp poate dura relația noastră.

Surprins, se uită la mine.

– De ce, brunețico?

Cuvintele se îngrămădesc să iasă. Aș vrea să-i explic tatălui că vorbim despre șeful meu, dar nu pot. Mi-e frică de cum ar reacționa. Sute de îndoieli ar vrea să iasă din mine, dar nu-mi permit nici un gest greșit.

– Nu se petrece nimic, tată, răspund, în final. Doar că e foarte greu să păstrezi o relație la distanță. După cum știi, el trăiește în Germania, eu, aici. Și când va rezolva problemele pentru care a venit la Madrid, fiecare dintre noi trebuie să ne întoarcem la locul său de muncă și... ei, bine, mă înțelegi tu...

Văd că analizează și, cu prudența care-l caracterizează, adaugă:

– Ascultă, viața mea! Nu mai ești o copiliță. Ești femeie în toată puterea cuvântului și așa trebuie să te tratez. De aceea, tot ce pot spune este să te bucuri de acest moment și să fii fericită. Nu ajută la nimic să te gândești la ce va urma, pentru că ceea ce trebuie să urmeze... se va petrece. Dacă tu și Eric sunteți predestinați să fiți împreună, nu există distanță care să vă separe. Da, corect, trebuie să fii atentă și puțin egoistă și să te gândești la tine. Nu vreau să te văd cum suferi, când tu singură mi-ai spus că relația voastră e puțin complicată...

Ca de fiecare dată, cuvintele tatălui meu mă reconfortează. Nu știu dacă este vorba despre vârstă sau despre experiența de a fi pierdut-o pe mama cu ani în urmă. Dar știu că ne-a transmis mereu, mie și surorii mele, faptul că viața trebuie trăită.

A doua zi, Eric vine să mă ia foarte de dimineață cu motocicleta lui. Începe mica noastră aventură în apropiere. Tata se desparte încântat de noi, ne urează drum bun. Vizităm Barbate și Conil. Aici mâncăm și facem plajă până spre seară. Când ajungem la Zahara de los Atunes, telefonul sună.

– Andrés ne așteaptă!

Scanned with CamScanner

Ne urcăm pe motocicletă și mergem până la casa acestuia. Eric conduce cu siguranță pe străzile secundare ale așezării, semn că a mai fost pe aici și cu alte ocazii. Gelozia îmi dă târcoale, dar o izgonesc. Nimic nu mă va împiedica să mă simt bine cu Eric, zilele acestea.

Ieșim de pe drum, ajungem în fața unui zid de piatră. Eric atige un clopoțel și, în câteva secunde, o poartă enormă, neagră, se deschide, iar eu rămân fără cuvinte. O căsuță minimalistă, pierdută într-o grădină imensă, cu floricele multicolore.

Eric oprește motoreta. Ne dăm jos și imediat Andrés și o femeie cu un bebeluș în brațe vin să ne întâmpine. Andrés este doctorul pe care Eric l-a sunat la Madrid ca să aibă grijă de brațul meu și asta mă surprinde.

Pe soția lui Andrés o cheamă Frida, iar pe cel mic, Glen. Ea e nemțoaică, asemenea lui Eric, dar vorbește la perfecție spaniola, așa că ne împrietenim din prima. O femeie de vârstă mijlocie apare imediat și-l ia pe cel mic, iar noi ajungem în partea din spate a grădinii, unde o domnișoară ne aduce ceva de băut. Râdem, povestim istorioare din excursiile noastre. Imediat îmi dau seama că între ei e o prietenie veche și asta mă face să surâd. Pe la 20, Frida ne conduce spre camera noastră. Un loc spațios, decorat cu mult bun gust, cu un pat imens.

Atunci când rămânem singuri, Eric mă strânge în brațe și mă dezbracă. Mă duce spre baie, unde e o enormă cabină de duș. Dă drumul la apă și amândoi râdem când simțim picăturile reci căzând pe corpurile noastre. Sărutările lui Eric se intensifică, la fel și dorințele mele. Imediat, mă trântește pe spate și el se așază peste mine, în timp ce apa continuă să ne ude. Gura lui îmi mușcă buzele, în timp ce mâinile aleargă pe tot corpul, iar acesta începe să vibreze.

Când îmi abandonează buzele, gura lui coboară spre pieptul meu. Sfârcurile sunt dure, întărite și, în momentul în care le mușcă, țip. Continuă să coboare, limba lui ajunge la buric. Se joacă aici, merge mai departe, apoi se oprește.

Nu înțeleg ce se petrece, așa că întind capul. Îmi privește tatuajul. Mă excită și gem.

Scanned with CamScanner

– Chiar pot cere ce scrie aici?

Confirm.

– Orice?

Simt cum ceva mă gâdilă în vagin. Cred că voi avea orgasm numai când îl văd cum mă privește și cum îmi vorbește.

Își poziționează genunchii pe podeaua dușului și, rapid, mă trage spre el. Apucă para dușului, îmi depărtează picioarele și începe să mă spele. Umezește fiecare centimetru al vaginului meu, iar eu îl las, cuprinsă de plăcere. Excitată, simt cum schimbă intensitatea apei. Acum, jetul e mai puternic.

Intuiesc ce va face și nu mă mișc. Îl doresc.

Se apleacă, bagă limba în vaginul meu ud și mă ciupește. Îmi caută clitorisul, îl înconjoară și se joacă acolo. Efectiv îl devorează. Simt cum o iau razna! După ce se satură, apucă din nou para dușului. Cu două degete îmi depărtează labiile și simt cum jetul de apă ajunge direct pe clitorisul meu umflat.

Gata, am înnebunit!

Gâfâi... mă răsucesc, dar el nu-mi dă voie, în timp ce jetul e tot pe clitorisul meu. Ce căldură! Urcă prin tot corpul și, când vede că un orgasm îmi cutremură ființa, aruncă dușul și-și bagă penisul lui întărit în vaginul meu deschis. Se opintește și-l introduce până la capăt!

– Așa, micuțo... mi-am ținut cuvântul. Ți-am cerut ce mi-am dorit!

Întinsă pe podeaua dușului, cu Eric posedându-mă cu forță, îl las să facă ce vrea cu mine.

De 10... de 11... de 12 ori... Intră și iese din mine, în timp ce vaginul se contractă, iar clitorisul mă duce pe culmi nebănuite. Am, din nou, un orgasm imens, în același timp cu el.

Câteva clipe după, se așază alături de mine și rămânem acolo, pe podeaua dușului enorm, privind cum picăturile de apă cad peste tot. Mâna lui o caută pe a mea și, când o găsește, o strânge. O duce la gură. Îmi sărută încheieturile și zice:

– Jud... Jud... Ce-mi faci?

Scanned with CamScanner

39

Pe la 9 seara, după senzaționalul duș pe care l-am făcut și de care sunt convinsă că au auzit toți, coborâm, ținându-ne de mână, în salon. Aici, Frida și Andrés se sărută, dar se opresc când ne văd.

Trecem la bucătărie, ne așezăm la masă. Eric îmi trage scaunul, ca să stau lângă el. Îl văd fericit. Aici e în mediul lui, se simte comod. Ni se aduce vin, apoi un senzațional homar. Eric spune că ar bea o „Coca-Cola". Râdem, în timp ce terminăm primul fel. La al doilea, avem carne. După ce terminăm și înghețata servită la desert, Frida ne propune să ieșim în grădină.

Eric, după ce vorbește la telefon, se așază lângă mine. Simt cum mă pipăie mereu și e din ce în ce mai grijuliu cu mine. Continuăm să vorbim până în zori, când mergem la culcare.

A doua zi de dimineață când mă trezesc, soarele intră prin imensa fereastră. Sunt singură în cameră, mă întind în pat. Cerșafurile miros a Eric și asta mă face să surâd. Îmi aduc aminte cum am făcut dragoste noaptea trecută, mă excit, dar îmi dau seama că acum nu e momentul. Așa că mă ridic din pat și mă duc să mă spăl.

În timp ce mă îmbrac, aud un zgomot prin preajmă. E mobilul lui Eric. Îl localizez pe o mică măsuță. Văd că-l caută „Betta". Din nou numele acela.

Când intru în salon, aud râsetele lui Andrés, Frida și Eric. Cu ei mai sunt un domn și o doamnă. Mă apropii și mi se prezintă părinții Fridei, care au venit să-l ia pe micuțul Glen în vacanță cu ei. Îi dau telefonul lui Eric și îi spun că are un apel nepreluat de la o oarecare „Betta". Îmi mulțumește, îl bagă în buzunarul

Scanned with CamScanner

pantalonilor și se comportă normal. Părinții Fridei pleacă cu cel mic în aceeași seară.

A doua zi de dimineață, când mă trezesc, sunt, din nou, singură. După ce mă spăl pe dinți, mă duc înspre piscină, iar Andrés îmi face vânt în ea. Râdem cu toții, ne simțim bine. Pe la 13, plecăm, împreună, la cumpărături, în Cadiz, cu mașina lui Andrés. Am primit o invitație la o petrecere ce are drept tematică anii '80, așa că e nevoie să cumpărăm câte ceva.

Spre seară, după ce am colindat prin magazine, decidem să cinăm pe plajă. După ce plecăm din frumosul restaurant din Zahara, mergem să bem ceva într-un bar, apoi ne întoarcem acasă.

Ieșim pe terasă. Îmi place să-l simt pe Eric atât de aproape, receptiv, să văd că are nevoie de mine. Andrés merge la bucătărie și aduce o sticlă de șampanie. După asta, urmează o a doua, din care beau ceva mai rar, dar de care mă bucur.

Frida și Andrés sunt niște amfitrioni senzaționali. Încearcă să ne facă să ne simțim ca la noi acasă. Privesc spre piscina ovală și spre jacuzzi-ul de lângă. Pe la 3 de dimineață, pentru că e foarte cald, Frida propune să ne băgăm în piscină.

Fără să stau pe gânduri, accept și urc spre cameră doar cât să-mi pun bikinii. Când mă întorc, Frida e deja în apă cu Andrés, iar Eric mă așteaptă pe marginea piscinei. Când ajung lângă el, mă împinge și ambii cădem în apă. Ne distrăm, apoi eu și Frida ne așezăm pe scară, în timp ce băieții înoată.

Când ajung în dreptul nostru, Andrés o prinde și o trage de picior pe Frida, băgând-o în apă. La început, ea protestează, apoi râde în hohote. Eric vine lângă mine, mă ia în brațe și mă prinde pe burta lui. Apa ne ajunge până la mijloc și simt cum mâinile lui ajung la bikinii mei. Sunt speriată, dar el râde!

– Eric, îl cert. Nu face asta. Pot să ne vadă!

Răspunsul său este un sărut puternic ce-mi încălzește sufletul și viața. Gura și mâinile sale mă țin aproape de el, și, când se îndepărtează de mine, îmi șoptește.

Scanned with CamScanner

– Stai liniștită, micuțo! Nici Andrés, nici Frida nu se vor speria!

Curioasă, mă uit înspre locul în care el îmi face semn. Cealaltă pereche se sărută pasional.

Mai mult, văd cum Andrés îi dă jos bikinii și aceștia încep să plutească pe apă. Îl privesc pe Eric, în căutarea unui răspuns.

– Da, brunețico... și lor le place joaca!

Încep să tremur, și nu de frig, când văd că cei doi se apropie de noi. Frida glumește și iese din piscină. Se așază pe margine cu sânii umezi și lunecoși, în timp ce Andrés se pune în spatele meu, cu mâinile pe șolduri. Eric, văzând cum îl privesc, dă din cap, moment în care Andrés îmi dă drumul, iese din piscină și, după ce-și sărută soția, dispar, împreună, în casă.

Sunt nervoasă! Isterică!

Nu știu ce să fac, dar simt cum vaginul meu se umezește și se deschide.

Eric, când mă vede încordată, se ridică de pe scară și mă trage în piscină. Mă agăț de el cu disperare.

– Stai liniștită, micuțo! Cu mine niciodată nu vei face ceva ce nu-ți dorești!

Respir greu, precum un pește. N-am aer și pot doar spune:

– Ei... joacă aceleași jocuri pe care le joci și tu?

– Da!

– Și...?

– Jud, trebuie să-ți rămână bine în minte ceea ce ți-am spus acum ceva vreme. Sexul e doar sex. Frida și Andrés formează o pereche sudată, care știe foarte bine ce-i place în plan sexual. Am ieșit de multe ori în cluburile de swingeri și am participat fie la triouri, fie la orgii, apoi, când au ajuns acasă, au continuat să fie ei înșiși! Frida și Andrés. Adică o pereche!

– Tu ai... tu ai fost cu ei?

– Da. Noi doi cu ea! Mie bărbații nu-mi plac, glumește și surâde. Ascultă, Jud, trebuie să înțelegi că atât Frida, cât și Andrés sau eu

Scanned with CamScanner

avem idei clare și știm să facem diferența între sex și sentimente. Ne place să ne jucăm, dar, după ce totul se termină, ne respectăm ca persoane. Uite, petrecerea la care mâine suntem invitați este...

– Este una unde toată lumea se joacă, nu?

Eric confirmă.

– Dacă tu nu vrei, nu e obligatoriu să mergem.

Pentru o vreme, rămânem așa, tăcuți. Apoi mă duce până la scări, mă prinde de mână și spune:

– Haide, intrăm în jacuzzi!

Îl urmez.

– Ce caldă e, spun când ating apa.

– Da, cam caldă. Eric apasă pe niște butoane și, în câteva momente, se răcește.

Rămânem tăcuți până când bulele de aer încep să se spargă în jurul nostru. Mă trage spre el, mă agață, cu picioarele, de abdomenul său.

– Vezi cum mă ții?, spune în timp ce apasă vaginul meu pe penisul său.

– Da. Surâd și, fără să pot evita asta, întreb: Ți-ar fi plăcut ca asta să se fi petrecut în piscină?

Dă capul pe spate.

– Ah, frumusețe. Mi-ar fi plăcut să se petreacă multe lucruri.

– Ca de exemplu, insist.

Eric saltă bărbia și mă privește.

– Îmi aduc aminte cum gemeai în acea seară, la hotel, când Frida s-a băgat între picioarele tale și ți-a făcut tot ceea ce i-am cerut.

– Frida era?

– Da. Când îmi spune asta mă lasă fără replică. Mmmmm... îmi place delicatețea pe care o arătați voi, femeile. Mă excită să vă privesc! Sunteți rafinate!

– Și bărbați?

Simt cum privirea sa se schimbă.

– Iubire, ți-am spus că nu le am cu bărbații.

Scanned with CamScanner

Îmi vine să râd.

– Te întrebam dacă în jocurile tale apar numai femei?

– Nu, jocurile mele sunt mult mai ample. Ador să văd cum două femei se posedă, dar îmi place să le împart și cu alți bărbați.

– Te vezi împărțindu-mă cu alt bărbat?

– Dacă și tu vrei, da, răspunde cu un surâs.

Simplul fapt că o spune mă excită. Mă excită mai mult decât să mă imaginez în compania altei femei. Eric își lipește privirea de mine.

– Plăcerea ta este și a mea, și, dacă tu o să mi-o ceri, da, te voi împărți. Dar, dacă ajungem aici, eu voi fi cel care coordonează jocul. Ești a mea și acest lucru vreau să fie foarte clar!

Ard. Mă încing. O să explodez! Mă reînvie acest comentariu, cu posesie inclusă și spun aproape șoptit:

– Mi-ai zis că tu și Andrés ați împărțit-o pe Frida.

– Da! Și apropiindu-și gura de urechea mea mă întreabă: Vrei să te împart cu alt bărbat?

Doar îmi imaginez. Mă excită, mă neliniștește.

– Eric...

– Ah... brunețico, cred că va trebui să te leg în scurt timp, ești mult mai curioasă decât îmi imaginam, dar îmi place lucrul acesta, mă înnebunește!

Râd. Îi ofer gura mea, el o ia cu aviditate.

– Și dacă mâine mergem acolo, la petrecere, ce se va... întâmpla?

– Ce vrei tu!

– Dar aici... aici..

– Aici oamenii vin pentru ceva, micuțo. Toți caută același lucru: sex. Poți doar privi sau poți și participa. Depinde de tine.

– Și tu, tu ce vrei?

Eric își trece gura peste gâtul meu.

– După conversația asta pe care ne pregătim să o încheiem și care mi-a făcut penisul dur precum o piatră, tot ceea ce vreau e să ți-o trag și să ți-o tragă. Ador să văd cum termini. Și cum acum

Scanned with CamScanner

știu că te exciți, vreau să ofer sânii tăi, vaginul tău și să privesc acest moment. Asta mi-ar face mare plăcere.

Tot ceea ce spune are efectul scontat și acum simt că eu sunt cea care dorește ca aceste fantasme să se îndeplinească. Respirația mea se accelerează, Eric surâde.

– Corpul tău îmi zice să-ți cer ce doresc. Și știu că acum orice îți cer vei fi de acord, pentru că ești excitată și doritoare, adevărat?

– Da, admit.

Eric se ridică și-mi dă mâna.

– Vino după mine!

Am încredere. Îi dau mâna și ieșim din jacuzzi.

Apucă un prosop, îl pune în jurul corpului meu. Mă șterge cu grijă.

– Jud... trebuie să-ți fie foarte clar că eu nu voi face nimic fără acordul tău! Nu mi-aș ierta dacă mi-ai reproșa ceva. Ești destul de importantă pentru mine.

– Nu-ți voi reproșa nimic, Eric. Doar că mă sperie necunoscutul, dar vreau să experimentez totul alături de tine.

Răspunsul meu pare că-i face plăcere. Mă sărută. Mă sărută cu pasiune și mergem împreună în interiorul casei. Dar în loc să o apucăm spre camera noastră, o cotim pe un culoar alăturat. Imediat se aud gemete și, trecând prin fața unei uși întredeschise, mă întreabă:

– Andrés și Frida sunt înăuntru. Vrei să intrăm?

Confirm, dar cu teamă.

– Doar dacă nu te îndepărtezi de mine.

– De asta să nu te îndoiești niciodată, iubire. Ești a mea!

Posesia asta a lui îmi place și, când pășim în cameră, repirația mea devine neregulată.

Sunt nervoasă, excitată, dar îmi este teamă. Văd un pat în mijlocul unei enorme camere albastre. Muzica răsună, iar Frida și Andrés sunt în poziția 69. Când ne văd, se opresc și ne privesc. Eric închide ușa și-mi dă jos prosopul. Tremur.

Scanned with CamScanner

– Tu decizi, Jud!

Vocea lui mă readuce la realitate și, în fața privirilor celorlalți doi, spun doar atât:

– Vreau să mă joc!

Eric mă sărută. Apoi îl privește pe Andrés și acesta se ridică din pat, gol-pușcă. Trece pe lângă noi, apoi se oprește în spatele meu. Îl privesc pe Eric și simt cum prietenul nostru îmi desface sutienul și mi-l scoate peste cap.

Sfârcurile mele ating imediat pieptul lui Eric și se întăresc. Doamne, Dumnezeule... Adonis al meu nici nu se uită la mine de la înălțimea sa. E serios când îi spune prietenului său:

– Andrés, dă-i jos bikinii!

Vocea lui mă excită. Posesia lui. Și, când simt degetele lui Andrés care-mi trage în jos bikinii, gâfâi. Simt respirația sa în spatele meu și asta-mi face pielea ca de găină.

După ce sunt goală, excitarea e mai mare decât teama, care a și dispărut. Eric surâde. Știe că sunt bine și doritoare.

– Pot s-o ating?, întreabă Andrés la spatele meu.

Eric mă privește și eu confirm. Atunci răspunde:

– Da!

Câteva secunde după, mâinile lui Andrés aleargă pe corpul meu. Îmi ating sânii, șoldurile și, când ajunge la vagin și-mi bagă un deget înăuntru, gâfâi. Frida vine lângă noi, Eric se trage deoparte. Se apleacă, îmi deschide picioarele, iar gura ei aterizează direct pe sexul meu.

Închid ochii. Picioarele îmi tremură, în timp ce Andrés și Frida mă ating și se bucură de mine. Eric, când vede toate astea, apropie gura lui de a mea și șușotește:

– Da... așa... bucură-te pentru mine!

Preț de câteva minute, cred că sunt ciocolata încăperii. Patru mâini se plimbă pe corpul meu, două guri se luptă să-mi smulgă spasme, în timp ce Eric ne privește cu ochi mari. Imediat văd cum Eric atinge capul Fridei, aceasta pleacă de lângă mine și se

Scanned with CamScanner

duce spre el. Îl apucă de fund, bagă mâna în slipul său, îi scoate penisul și-l apropie de gură. Scoate limba și începe să-l lingă în toată lungimea lui.

Excitată, nu pot să nu mă uit, în timp ce Andrés îmi mușcă sfârcurile. Fridei îi place ceea ce face și îi linge penisul ca și cum ar fi o înghețată. Îl bagă pe tot în gură, îi mângâie testiculele. Privesc... privesc... privesc și simt că mă excit din ce în ce mai tare. Sunt atât de fierbinte încât mă aplec pentru a-i facilita „munca" lui Andrés pentru a se putea juca în voie cu sânii mei.

Pe Eric îl trec fiorii, eu gâfâi și-l aud spunând.

– Haideți în pat!

Toți patru, goi, mergem într-acolo. Eric își dă jos slipul și îi zăresc penisul dur și dornic de joacă. Andrés se pune în fața soției sale. Eric e în fața mea. Frida pune între noi o cutie pătrată, albă, și întreabă.

– Ce jucăm?

Saliva-mi rămâne în gât. Nu știu ce să spun când îl aud pe Eric:

– Ceva fin!

Frida și Andrés fac un gest cu capul și atunci ea privește în interiorul cutiei, scoate două vibratoare ca acela pe care Eric mi l-a făcut cadou și mă privește.

– E curat, iubito. Înainte de toate, igiena!

De acord! Îl iau!

Eric îmi depărtează picioarele. Sexul meu e cald, umed și bate cu bătăi puternice.

– Masturbează-te pentru mine, iubire, îmi spune Eric.

– Și tu pentru mine, Frida, cere Andrés.

Asemenea unui automat, deschid picioarele alături de Frida și, în fața lui Eric și a lui Andrés, pun vibratorul în despicătura mea umedă și-l dau pe 1. Vibrația, umezeala și excitarea îmi cer mai mult, așa că trec pe 2. Ard. Am multă căldură acumulată și simt că voi exploda, când clitorisul meu reacționează rapid și-mi dă... descărcări de plăcere.

Scanned with CamScanner

Eric, între picioarele mele, mă privește, în timp ce-și pune un prezervativ și citesc pe chipul său dorința de a mă vedea cum termin pentru el. Urc intensitatea vibratorului și descărcarea lui mă face să-mi arcuiesc spatele și să țip. Un suspin imens îmi aduce aminte că Frida e lângă mine, la fel de tensionată. Andrés îi ia vibratorul și o penetrează. Gâfâielile sale se transformă în strigăte de plăcere, ceea ce mă termină și pe mine. Să văd două persoane care fac dragoste lângă mine e ceva totalmente nou și nu pot să nu privesc până ce aud că strigătele lor coboară din intensitate.

Eric nu-și ia ochii de la mine. E la fel de excitat.

– Andrés, oferă-mi-o pe Jud, spune și mă surprinde.

Rapid, văd cum Andrés se ridică, se așază pe marginea patului și-mi spune:

– Vino aici! Așază-te peste mine.

Fără să înțeleg exact la ce se referă, mă ridic și când vreau să mă așez, în timp ce-l privesc, mă întoarce și mă face să mă uit la Eric. Apoi mă pune pe picioarele sale și-mi zice la ureche:

– Întinde-te pe spate, urcă-ți picioarele pe pat și deschide picioarele. Eu te voi ține de coapse pentru ca Eric să te penetreze!

Excitată la maximum, fac ceea ce îmi cere, în timp ce simt penisul lui la spatele meu. Îmi depărtează coapsele. Eric se apropie de mine, de noi, ajunge între picioarele mele, mă prinde de fund și-mi introduce, lent, penisul, în timp ce Andrés mă deschide pentru el. Eric, după câteva mișcări care mă fac să tremur, mă întreabă:

– Asta înseamnă să te ofer cuiva. Îți place senzația?

– Da... da...

– Așa te ofer eu altor bărbați, îmi spune la ureche, în timp ce mă penetrează. Deschide coapsele pentru a-i da acces în interiorul tău de fiecare dată când vreau eu, da?

– Da... da... gem înnebunită.

Mă sărută. Îmi devorează buzele, în timp ce ambii îl auzim pe Andrés care spune:

ned with CamScanner

– Ceva mai târziu, Eric te va oferi și de data asta vom fi eu și cu Frida cei care ți-o vom trage!

Cuvintele lui Andrés mă excită și mai tare, în timp ce simt penisul dur al lui Eric în interiorul meu. Eric se mișcă minunat, respir greu. Îl simt tot în mine, în timp ce se mișcă înainte-înapoi. Andrés mă întreabă:

– Îți place, Judith?

– Da... Oh... Doamne, Dumnezeule!

Stimularea pe care o simt acum este profundă și nemaiîntâlnită, în timp ce Eric nu se oprește, iar Andrés mă oferă lui. Frida ne privește și văd cum se masturbează cu un vibrator. Îmi mușc buzele de plăcere.

– Haide să vedem, copilă, îmi spune Eric. Cum vrei să ți-o trag?

Văzând că nu răspund, Eric se împinge și mai tare în mine. Spun și eu cum pot:

– Repede... puternic!

– Adică așa?, întreabă, în timp ce accelerează și intră și mai mult.

– Da... da...

Își mișcă perfect corpul, eu urlu. Intensitatea sa crește cu fiecare secundă, penetrare cu penetrare și plăcerea mea, de asemenea. Ard. Mi-am pierdut controlul. Și când o căldură imensă îmi invadează corpul și mă face să gem, Eric mă mai atacă o dată și ambii terminăm în același timp.

După asta, urmează încă două reprize. Mă bucur precum o nebună de ceea ce mă învață și-mi oferă Eric. M-a ajutat să descopăr o lume necunoscută pentru mine până acum așa că vreau să nu ratez nimic.

În noaptea aceea, în liniștea camerei noastre, Eric mă îmbrățișează. Picioarele încă îmi tremură și nu pot să nu mă gândesc ce s-a petrecut atunci. Îmi aduc aminte de vorbele lui Fernando: „Eu te vreau în exclusivitate el, nu!" Asta mă neliniștește.

Scanned with CamScanner

Imagini ciudate îmi trec prin minte şi simt cum vaginul îşi face de cap. Curând, gura lui e pe fruntea mea şi mă sărută frumos. Eric e dulce şi posesiv şi asta-mi place. N-am vorbit nimic despre ceea ce s-a petrecut. Nu e necesar. Ochii noştri vorbesc de la sine, nu trebuie nici întrebări, nici explicaţii. Totul a fost consimţit şi ne-am bucurat. Terminată, finalmente, adorm în braţele lui.

Scanned with CamScanner

40

Dimineața următoare mă trezesc, din nou, singură în pat. Rapid, imaginile nopții trecute îmi revin în minte și mă fac la față roșie precum un rac. Dar mă și excit, în același timp!

Lumea lui Eric e răpitoare și simt că de fiecare dată îmi place și mai mult. Peste puțin timp, se deschide ușa. E el, cu o tavă de mic dejun.

– Bună dimineața, brunetico!

Salutul acesta, precum cel al tatălui meu, mă face să zâmbesc, în timp ce mă așez pe pat.

Eric vine până lângă mine, mă sărută, se urcă și el în pat și pune tava acolo.

– Am adus suc de portocale, niște cârnăciori, pâine prăjită, prăjitură de prune, două cafele cu lapte, e ok micul dejun?

Încântată, zâmbesc și-l privesc.

– Cel mai bun!

Vreo 10 minute mâncăm și râdem. După ce terminăm, Eric pune tava jos și se așază lângă mine, pe pat. E frumos cu tricoul alb și pantalonii de camuflaj. Îmbrăcat astfel, pare un tip de la mine din gașcă, nu un director de o mare multinațională.

– Hai să vedem... Cum te simți, micuțo?, mă întreabă, în timp ce-mi mângâie ovalul feței.

– Bine, de ce? Văd că e cu sprânceana ridicată. Bine... Dacă mă întrebi de ceea ce s-a petrecut aseară, stai liniștit, totul a fost ok, m-am distrat și, în plus, tu nu m-ai obligat, am făcut-o pentru că-mi doream.

Eric dă din cap. Din ce-mi dau seama, avea nevoie să audă asta și-l văd cum surâde.

Scanned with CamScanner

– Mi-a plăcut experiența cu tine. Superbă.

– Pentru mine a fost mai ciudată. Diferită. Dar atrăgătoare... foarte atrăgătoare! Și am văzut cum îți plăcea când Frida și Andrés mă atingeau.

– Mmmm... mă excită să-ți văd fața de micuță perversă... Ai o manieră incredibilă de a deschide gura și de te arcui... Înnebunesc când te văd așa!

Râdem.

– În ceea ce privește petrecerea din această seară, dacă tu nu vrei, nu...

– Ba vreau! Vreau să merg!

– Sigur?

– Sută la sută!

Decizia mea pare să-l surprindă.

– De ce, tu nu vrei să mergi?

– Nu... nu de aia... dar...

– Aici e vreo femeie pentru care trebuie să-mi fac griji?

Eric râde și spune:

– Absolut pentru nici una! Cu ele doar m-am jucat...

– Te-ai jucat cu multe?

– Da!

Asta nu prea-mi convine. Oricare dintre ele are avantaj în fața mea.

– Dar... mult... mult?

– Da, mult... mult! Pe unele le cunosc de mai bine de 10 ani, micuțo. Dar nu ai de ce să-ți faci griji! În schimb, eu, da! Pentru că tu ești nouă și sunt ferm convins că mulți dintre bărbați te vor găsi apetisantă și vor vrea ei să fie cei aleși.

– Crezi?

Eric confirmă din cap și simt cum vrea să-și ascundă ochii. Imediat îmi dau seama că ceva nu e în regulă. E cumva gelos?

– Da, sunt convins. Însă nu uita iubire că...

– ... că o vom face doar cu cine doresc eu, nu?

Scanned with CamScanner

– Nu! Surâde, în timp ce-mi alungă un fir de păr de pe față. Beau o gură de cafea.

– Mă vei oferi altui bărbat?

Întrebarea asta a mea l-a prins pe nepregătite. Ca de fiecare dată, se gândește... se gândește... și, la final, răspunde cu o altă întrebare:

– Ți-ar plăcea?

– Da, mă excită să știu că ești stăpânul meu. Aseară m-am excitat.

Râde, apoi mă sărută pe buze. Adaugă:

– Domnișoară Flores, vorbiți despre „stăpân". Nu ziceam că nu ne place sado?

– Da, nu-mi place. Dar mă excită posesia ta.

Eric dă din cap. E clar că el va face numai ce eu îmi doresc și, vrând ca totul să fie ca de fiecare dată, mă trântesc pe pat și îi fac un semn cu degetul pentru ca și el să se întindă lângă mine.

– Tu ești expertul. Mă las în mâinile tale!

Eric surâde și mă sărută.

– Iubire... pe zi ce trece mă surprinzi și mai mult...

Dau ochii peste cap și clipesc.

– Îmi place mult când îmi spui „iubire". Tu chiar nu ți-ai dat seama de puterea pe care o ai asupra mea după ce-mi spui cuvinte frumoase?

– Asta începe să mă sperie.

Încep să râd.

– Că eu te sperii?

Eric dă din cap iar. Pune o mână pe mijlocul meu și mă gâdilă.

– Da, domnișoară Flores. Încep să mă tem de jocurile tale. Cred că vei fi periculoasă.

La prânz, Frida și Andrés merg să se odihnească. Eric îmi propune să facem la fel, dar aș vrea să citesc ceva la umbră. Vine cu mine și ne lungim în hamacele de lângă piscină și, în umbră, ascultăm muzică la iPod și citim.

Dar eu nu prea pot citi. Mintea îmi zboară la tot ceea ce s-ar putea petrece, în timp ce mă bucur că sunt cu Eric. Îl simt

Scanned with CamScanner

lângă mine, liniștit și relaxat, în timp ce citește ziarul. Mi se pare sublim, extraordinar, minunat. Imediat în iPod-ul meu începe o melodie și îl aud pe Eric cum cântă. Nu mai am cuvinte!

Se que faltaron razones, se que sobraron motivos
Contigo porque me matas, y ahora sin ti ya no vivo
Tú dices blanco, yo dijo negro
Tú dices voy, yo digo vengo
Miro la vida en colores y tú en blanco y negro.
Dicen que el amor es suficiente, pero no tengo el valor de hacerle frente
Tú eres quien me hace llorar, pero sólo tú me puedes consolar,
Te regalo mi amor, te regalo mi vida
A pesar del dolor eres tú quien me inspira.
No somos perfectos somos polos opuestos,
Te amo con fuerza te odio a momentos.

Greu de crezut, dar cântă „Blanco y negro", a lui Malú! Și o știe pe toată!

Uimită, nu mă mișc și mă prefac că citesc. Ascultându-l pe Eric cântând această melodie, care-mi aduce aminte de fiecare dată de el, îmi face pielea ca de găină. Când o termină, îmi dau seama că mă privește.

– Și acum țin minte ziua când te-am auzit cântând.

– Da... foarte frumos din partea ta. Mi-ai spus că o cânt superb, îți aduci aminte? Eric surâde și eu adaug: Ascultă... cum de știi toată melodia? Îmi aduc aminte că m-ai întrebat cine o cântă și cum se intitulează.

– Da, am căutat-o!

– Și de ce ai căutat-o?

– Pentru că această melodie îmi aduce aminte de tine.

Când aud așa ceva, rămân fără cuvinte. Eric continuă să citească. Eu, la fel. Sunt emoționată, pentru că, fără să folosească cuvinte dulci, știu că mi-a spus: „Te iubesc!"

Scanned with CamScanner

41

Pe la 8 seara, Frida și cum mine decidem să ne aranjăm. Bărbații, de asemenea. Ne pregătim separat, pentru a ne surprinde reciproc și asta-mi place. Vreau să-l dau gata pe Eric. Frida se oferă să mă ajute cu machiajul, lucru la care eu nu prea mă pricep, așa că o las. Îmi aplică o bază închisă pe pleoape și alte câteva mii de poțiuni pe față. Când mă privesc în oglindă, mă mir chiar și eu. Tipa asta, cu acești ochi, e Judith?

Frida râde și continuăm să ne îmbrăcăm. Ea și-a cumpărat ceva roșu, decoltat și plin de franjuri, eu, ceva cu paiete de argint, cu crăpătură până la șold. Ambele avem rochiile până la genunchi, extrem se sexy. Punem pantofi cu toc, coliere largi, pene în păr și, la final, mănuși, pentru că așa o cere codul. Când terminăm totul și ne privim în oglindă, Frida spune, bucuroasă:

– Mamă, zici că suntem adevărate *flappers*!

– *Flappers*, ce sunt astea?

– Judith, prin anii '20, imaginea femeii s-a schimbat radical. Au devenit mai nebune, mai îndrăznețe. *Flappers* sau fetele-charleston, erau femeile care se îmbrăcau diferit, tineresc, nebunesc. Exact cum suntem noi acum! Gata să-i înnebunim pe bărbați!

Asta mă face să râd. Frida e nebunatică și are un incredibil simț al umorului. Luăm șalurile cumpărate, de peste jumătate de metru, și ieșim în salonul unde ei ne așteaptă.

Chiar înainte să intru, îl văd pe Eric și rămân fără glas. E îmbrăcat la costum alb, cu cămașă neagră și pălărie în stilul lui Al Capone. E sexy și frumos. Andrés, de asemenea, numai că are costumul gri și cămașa roșie. Când simt că ochii lui Eric mă

Scanned with CamScanner

analizează, surâd. Văd că-i place cum arăt. Se apropie de mine, mă prinde de mână și mă îndeamnă să fac o piruetă în fața lui.

– Ești uluitoare!

– Îți plac?

– Mă încânți atât de tare că nu cred că te voi lăsa să ieși din casă.

Râd. Mă îndepărtez puțin de el mișcând șoldurile, pentru ca paietele să se agite și ele.

– Sunt o *flapper*! Văd pe chipul lui că nu știe despre ce vorbesc, așa că adaug: O fată nebunatică, amatoare de charleston.

Eric surâde, vine către mine, mă prinde de mijloc și, în timp ce-i urmăm pe Frida și pe Andrés către mașină, îmi spune la ureche.

– Foarte bine, *flapper*... ne vom distra!

Pe la 21.30 intrăm într-o vilă superbă, decorată în cel mai pur stil al anilor '20. Încântată, privesc în jurul meu și văd într-un imens salon o formație care cântă. Muzicienii sunt îmbrăcați în alb, ca-n filmele cu gangsteri pe care le vedeam când eram mică.

Eric mă prezintă amfitrionilor și aceștia, încântați, îmi laudă costumația. Surâd, fericită. Andrés și Frida îi salută, de asemenea. Când intru în salon, observ că toată lumea-l cunoaște pe Eric și-l salută. Sunt puțin uimită, știind că este o petrecere unde toți caută sex. Sunt oameni de toate vârstele. Tineri și mai puțin tineri.

După ce terminăm cu prezentările, ascult, alături de Eric, muzica, pentru câteva clipe. Frida, o expertă a acestei generații, îmi explică despre ce e vorba: boggie-woogie, charleston sau foxtrot. Sunt precum peștele pe uscat. Trag mai mult spre rock and roll. Și, după ce bem ceva, aflu că Frida a ajutat-o pe Maggie, gazda, să organizeze totul prin casă. Timpul trece, iar eu văd cum bărbații se apropie de noi și încep să ne devoreze cu privirea. Știu ce gândesc, dar sunt liniștită. Nimeni, dar absolut nimeni, nu spune nimic care să mă facă să mă simt aiurea. Toți sunt educați.

După alte câteva pahare, merg la baie, alături de Frida. Simt că explodez de la atâta băutură. Găsim două toalete libere și

Scanned with CamScanner

intrăm acolo. Cât sunt aici, ușa de la intrare se deschide și apar alte femei. Nu le văd, dar le aud vorbind, așa că atunci când pronunță numele lui Eric, devin atentă.

– Ce plăcere să-l revedem pe Eric, nu?

– Da... da... Mă bucur că e din nou cu noi. E sexy ca întotdeauna.

– Cât a trecut de când nu a mai venit la petreceri?

– Doi ani!

– Da, arată foarte bine.

– Pare că s-a recuperat după tot ce a pățit! Sărmanul!

„Recuperat"? Dar ce a pățit Eric? Vreau să știu mai multe, așa că ciulesc urechile. Dar atunci aud vocea Fridei:

– Fetelor, ce frumoase sunteți! De unde ați cumpărat rochiile acestea?

Gata, schimbă subiectul și se concentrează pe cumpărături. Ies de acolo și mă alătur.

Frida mi le prezintă, toate par ok cu mine. Când ieșim din baie, una dintre ele, Marisa de la Rosa, merge alături de mine și mă întreabă:

– Ai venit cu Eric, nu?

– Da!

– De unde ești?

– Din Madrid!

– Ce tare, iubesc Madridul. Eu și soțul meu suntem din Huelva, dar călătorim mult la Madrid. Avem un apartament aici, chiar pe strada „Princesa".

Când aud asta, rămân surprinsă.

– Păi eu stau pe „Serrano Jover".

– Aici nu e o sală de fitness?

– „Holiday Gim?". Femeia dă din cap, afirmativ. La sala asta merg eu.

Marisa surâde și spune:

– Lumea e mare cât o batistă, fetițo! Apartamentul nostru e foarte aproape de sala asta.

Scanned with CamScanner

Aici mergem când suntem în Madrid.

Zâmbim, încântate de coincidența asta.

– Păi atunci cu siguranță că ne vom vedea acolo!

– Clar!

Discutăm despre mii de lucruri când îl observ pe Eric vorbind cu o femeie și cu un bărbat în spatele sălii. Pare că se simte bine. E relaxat, surâde din când în când. Marisa e simpatică, trecem de la un subiect la altul, mă prezintă tuturor femeilor de acolo. Când rămânem singure, ia două cupe de șampanie de pe masa de alături și vine către mine.

– Vrei să petrecem câteva clipe minunate în sala de alături?

Mă colorez la față în albastru și verde. Femeia mă vede, surâde.

– Dacă te răzgândești, te rog să mă cauți, da?

Se îndepărtează și-mi face cu ochiul. Mă îndrept către Eric. El, când mă vede venind, mă sărută pe buze, continuând să vorbească.

Găsesc un bufet cu de toate și încep să gust. Simt privirile bărbaților, dar, în același timp, văd și cum femeile se uită la Eric și asta nu-mi place. Instinctul de posesie se alertează, dar Eric, conștient de ceea ce mi se întâmplă, mă liniștește, amintindu-mi unde ne aflăm. Femeile îl sorb efectiv din priviri, iar pisica ce trăiește în mine pare că a prins viață.

Eric mă prinde de braț și mă extrage de acolo. Ajungem în fața unei ferestre. Mă sărută.

– Bubițele tale de pe gât încep să apară. Ce se petrece?

– Nimic!

Fără să-mi dau seama, încep să mă scarpin, dar Eric nu mă lasă și-mi suflă el către gât.

– Nu, brunețico... nu. Dacă te scarpini, îți faci mai mult rău.

Asta mă face să râd. Îmi aduc aminte de ceea ce am auzit în baie, dau să-l întreb, dar mi-o ia înainte.

– Ascultă, frumusețe. Eu și cei de aici ne știm de multă vreme, așa că trebuie să te liniștești.

Scanned with CamScanner

Mă uit către câteva femei, văd că ne privesc. Iar îi sună telefonul. Iar „Betta".

Deja am citit de multe ori numele acesta pe ecranul telefonului, așa că întreb:

– Cine e Betta?

Eric întoarce telefonul și mă privește.

– Cineva din trecut. Nimic important.

Sorb o înghițitură, aș vrea să-l întreb despre persoana asta, dar decid să schimb macazul.

– Când eram în baie le-am auzit pe unele dintre ele vorbind despre tine.

– Ah, da... Sper că lucruri bune și excitante, glumește.

Gestul său de golănaș mă face să deschid ochii.

– Nesimțitule!

Râde și mă prinde de după umeri:

– Iubire... sunt femei pe care le cunosc de foarte multă vreme.

– Spuneau despre tine că pari că ești recuperat.

Se tensionează. Nu se mai joacă la al meu spate.

– Bârfele din toaleta femeilor nu mă interesează.

– Nici pe mine. Dar totuși am auzit asta și mă gândeam...

Eric mi-o retează și face un gest ce-mi arată că nu se simte comod.

– Deja ți-am spus că nu mă interesează ce se comentează în toaleta doamnelor.

Explicația aceasta rece mă lasă fără cuvinte. A tăiat toate posibilitățile de a discuta despre acest subiect, ca de fiecare dată când vine vorba despre ceva personal. Vreau să revenim la conversația de dinainte, așa că spun:

– Nu-mi convine cum te privesc femeile pe aici.

Eric surâde. Bea dintr-o cupă și se apropie de mine.

– Tu ai văzut cum te privesc pe tine bărbații? Dau din cap. Diferența dintre ele și ei e că ele așteaptă ca eu să le dezbrac, în timp ce ei salivează să te dezbrace pe tine. Ele vor ca eu să le dau plăcere, ei vor ca tu să faci acest lucru. Nu crezi că eu trebuie să fiu mai supărat?

Scanned with CamScanner

Cuvintele lui mă fac să zâmbesc. Îl privesc și se apropie și mai mult de mine.

– Nu uita, Jud, că plăcerea ta este și a mea, și, azi, unica mea plăcere ești tu! Vreau doar să te dezbrac și...

– Potolește-te!

Surprins, ridică sprânceana.

– Ce s-a întâmplat?

– Mă exciți când spui astea, Eric.

Râde și mă relaxez. Mă sărută. Mă trage către el.

– Asta și vreau, brunețico. Să te excit.

Formația începe să cânte ceva. Eric mă prinde de mijloc, mă invită la dans. În timp ce ne mișcăm, ne privim. Fără să spună ceva, doar din priviri îmi arată cât mă dorește. Mă încălzesc din nou. Apoi mă prinde de mână și mă duce pe un culoar lung. O ușă se deschide și apare un bărbat:

– Hombre, Eric, cât mă bucur să te văd!

Își strâng mâinile, iar Eric zice:

– La fel și eu, prietene. Nici n-am știut că ești aici!

Tipul brunet surâde și, în timp ce mă analizează din creștet până-n tălpi, spune:

– Sunt în vacanță, în Cadiz, în plus, știi că nu pierd nici o petrecere dată de Maggie și de Alfred. Sunt incredibile!

Ambii râd. Atunci Eric se întoarce către mine.

– Judith, ți-l prezint pe Björn, un prieten bun. Björn, ea e Judith, prietena mea.

Mamă, m-a prezentat cu „prietena mea"!

Surâd și-l pup de două ori pe noul prezentat, dar, în timp ce mă retrag, zice:

– Încântat, Judith. Mmmm... ce piele fină ai!

Asemenea unei prostuțe, las capul în jos, moment în care intervine Eric.

– Nu numai pielea. Toată e rafinată și suavă.

Scanned with CamScanner

Mă aricesc, simțind că cei doi bărbați se privesc. Ce face, mă oferă? Câteva secunde după, Björn deschide ușa pe care se pregătea să o închidă.

– Intrăm?

Eric mă apucă de mână și confirmă.

Intrăm într-o cameră spațioasă, iluminată doar de ceva roșu. Björn închide ușa și văd că nu suntem singuri. Sunt trei perechi pe fiecare dintre cele trei paturi și devin nervoasă. Știu foarte bine pentru ce am venit aici. Björn se duce la un mic bar, vine de acolo cu trei cupe de șampanie. Eric mă privește și-mi spune, făcându-mi pielea ca de găină:

– Ce părere ai despre Björn ca să te joci cu el? Știu că preferi un bărbat, nu o femeie.

Îl privesc și eu. E brunet și atractiv. Cineva cu care aș fi vrut să ies dacă-l cunoșteam într-un alt context. Eric așteaptă răspunsul meu.

– Bine!

– E ok dacă te ofer lui?

Stomacul meu se strânge, dar, excitată, confirm.

– Da!

Eric surâde și văd cum ochii lui se aprind.

Două secunde mai târziu, Björn vine cu alte cupe de șampanie.

Vorbesc în germană și aș vrea să înțeleg ceva. Se vede că se cunosc de ceva vreme, între ei e o complicitate. Dar eu sunt foarte nervoasă și devin și mai nervoasă atunci când Björn se apropie ca să mă sărute.

Eric nu-i dă voie.

– Gura sa și sărutările sale sunt numai pentru mine.

Inima îmi bate cu putere când aud posesia în vocea sa. Björn e acolo. Nu s-a supărat pe cele spuse de Eric.

– Haideți să ne așezăm! Să ne facem comozi.

Eric mă prinde de un braț și mă așază pe un scaun. Beau o înghițitură, în timp ce ei se poziționează, fiecare, de o parte și de alta a mea. Sunt nervoasă. Mă simt ca o bomboană între doi

Scanned with CamScanner

prădători. Aud gemete. Aproape de noi, alții se joacă. Gemetele lor sparg salonul și nu-mi pot lua ochii de la ei. Eric se apropie de mine, și-mi mușcă lobul urechii.

– Excitată?

Răspund că da, iar Björn pune o mână pe genunchii mei. Începe să urce pe picior.

– Eric are dreptate, ești foarte fină.

Eric întoarce capul. E momentul în care ușa se deschide. Intră două femei și un bărbat și se duc în celălalt capăt al încăperii. Fără preambul, una dintre femei se așază pe canapea, își ridică fusta și cealaltă femeie, în fața privirii bărbatului, pune gura pe sexul ei.

– Gata... petrecerea se încinge, surâde Björn.

Eric mă privește și-mi cere cu o voce neutră.

– Jud... dă-ți jos chiloțeii!

Când îl aud ce zice, atât de excitată de ceea ce se petrece în jurul meu, nu stau nici o clipă.

Mă ridic și, din două mișcări, fac ceea ce mi-a spus. Apoi mă așez iar între ei. Eric îmi ia chiloții din mână și îi bagă în buzunarul sacoului.

– Desfă picioarele, fetițo, îmi ordonă.

Fac asta, Björn începe să mă mângâie. Pune din nou mâna pe genunchi, dar, de data asta, drumul său e lent și progresiv. Ajunge pe coapse și, când degetele sale îmi ating vaginul, spune:

– Mă încântă faptul că ești umedă. Asta înseamnă că ne vom distra de minune, frumusețe.

Spune asta și simt cum îmi introduce un deget, apoi două. Mă întind pe canapea și scot un geamăt. Eric se apropie de mine și mă sărută pe gură, în timp ce altul e stăpânul corpului.

– Așa, iubire. Vreau să te bucuri pentru mine.

Björn continuă să se joace în interior și-mi dau seama că tot vaginul e ud. Simt cum el mă mângâie și cum Eric mă sărută și o iau razna.

Scanned with CamScanner

– Îți place, micuțo?

– Da!

– Vrei mai mult?

– Da!

Björn ne aude și spune:

– Ce dorești mai mult, iubire?

– Jud... îl aud pe Eric. Spune-i lui Björn ce-ți dorești!

Sunt colorată precum o tomată și ard toată. Ce bine că pot ascunde asta în lumina aceea roșie! Gura îmi este secată, Eric se prinde că nu pot vorbi.

– Dacă nu răspunzi, dragoste... nu putem face nimic!

– Vreau... vreau să-mi faci tot ceea ce dorești!

– Mmmmmmm, dispusă la orice?, întreabă Björn. Ce spui de o dublă penetrare?

– Nu, pentru moment ne vom juca doar cu vaginul ei, spune Eric, iar Björn acceptă.

Excitată și cu picioarele deschise pentru ei, gem când Eric se bagă și el la joc.

– Ridică-te și întoarce-te, Jud!

Fac asta și simt cum el îmi desface hainele, care cad pe podea. Sunt complet goală în fața lui Björn, iar pieptul meu urcă și coboară speriat. Eric mă sărută pe gât.

– Oferă-i sânii!

Mă apropii de el, iar Björn îi atinge și îi ciupește. Pe rând. Eric, care a rămas în spatele meu, mă împinge cu delicatețe și cad, efectiv, peste fața lui Björn, care îmi apucă sânii, îi împreunează și îi bagă în gură, în timp ce Eric îmi masează fesele și-mi dă o pălmuță. Apoi trece mâna sa peste despicătura mea cea umedă și bagă un deget în interior.

Căldura pune stăpânire pe corpul meu și încep să ard. Cei doi mă ating fiecare după dorința lui și asta-mi place. Când cred că sunt pe punctul de a exploda, simt cum Eric se oprește din a mă mai atinge și se așază în spatele scaunului.

Scanned with CamScanner

– Jud... urcă-te pe scaun!

Fără să comentez, fac ce-mi spune.

– Acum vreau să-i oferi tot ce ai tu mai intim lui Björn și să-l lași să te guste.

Zis și făcut. Björn sprijină capul pe marginea patului și eu, cu picioarele pe umerii săi, mă așez ca el să mă poată prinde de partea din spate a coapselor și să mă tragă către el. Vaginul meu e deschis în fața lui, începe să se joace cu el și cu clitorisul meu. Gura lui se mișcă dintr-o parte în alta, iar eu gem de plăcere pură.

Eric, care acum a trecut în fața mea, mă privește. Văd cum ochii îi strălucesc, îmi place. Se bucură de ceea ce vede, respiră din ce în ce mai greu. Apoi, se apropie de canapea, mă sărută, în timp ce Björn își vede de jocul său. Bagă un deget în interiorul vaginului, îl scoate repede și-l mișcă, în timp ce limba are grijă de clitoris. Căldura crește și crește în interiorul meu, în timp ce mă simt precum o delicioasă jucărie în mâinile acestor bărbați. Dar îmi place ceea ce-mi fac. Îmi place să fiu jucăria lor, mai ales când Eric îmi spune:

– Ești plăcerea mea... dă-mi mai mult, micuțo!

Scot un sunet devastator și termin peste gura lui Björn.

Vaginul meu palpită. Sug degetul pe care Björn l-a avut în mine, în timp ce el spune:

– Așa, frumusețe. Termină pentru noi!

În acel moment, se apropie de noi o femeie, ca să ne privească. O recunosc! E Marisa de la Rosa! Câteva minute bune, doar ne privește, în timp ce continui să-mi mișc sexul peste gura lui Björn, cu un deget în interior, mă face să gem din nou și din nou! Femeia, atrasă de ceea ce fac, se întinde și ea pe un pat și începe propriul joc.

La un moment dat, Eric îi spune lui Björn să se oprească și îmi adună îmbrăcămintea. Mă ajută că cobor de pe scaun și tustrei ne îndreptăm către o ușă din spatele salonului. Simt focul din inima mea, în timp ce vaginul pulsează după cele petrecute. Pe

Scanned with CamScanner

drum, îi observ pe alții care gem de plăcere și se joacă. După ce trecem de ușă, Eric se oprește.

Sunt fără cuvinte, cred că o să explodez. Intrăm într-o cameră mai mică, unde e un pat și un scaun. Sunt din ce în ce mai excitată. Eric îmi aruncă hainele pe pat, se așază pe scaun. Mă cheamă, mă întoarce și mă pune peste el. Îmi depărtează picioarele și mă oferă. Björn, fără să vorbească, se așază în genunchi, ajunge între picioarele mele și pornește la atac, din nou, în timp ce Eric spune:

– Așa, Jud... În intimitate, vreau să fii la dispoziția mea întotdeauna. Sunt stăpânul tău și tu, stăpâna mea! Doar eu te pot oferi. Doar eu îți pot depărta picioarele. Doar eu...

– Da... doar tu... Joacă-te cu mine, murmur.

Îmi dau seama că vocea și vorbele mele îl termină, așa cum mă excită și pe mine. Ceea ce spun este o adevărată nebunie, dar asta e ceea ce vreau. Doresc ca el să mă ofere. Vreau să mor în urma a ceea ce el îmi cere. Vreau totul!

– Mă înnebunești, iubire, când aud gemetele tale. E cel mai tare lucru pe care mi-l puteam imagina. Suntem aici. Ești goală în brațele mele și alt bărbat se distrează cu tine. Oh, Doamne!...Îmi place să te simt a mea în toate sensurile. Vreau să te simți bine. Vreau să explorezi și să fii explorată. Vreau să ți-o tragi și să ți-o tragă! Vreau atât de multe de la tine, iubire, că-mi este și frică!

Vorbele astea mă termină. Îmi este cald. Foarte cald. Sunt călare pe Eric. El îmi depărtează picioarele. Mă oferă altui bărbat. Simt duritatea sexului pe fundul meu, în timp ce un alt bărbat, pe care știu doar că-l cheamă Björn, are grijă de sexul meu cu a sa limbă, pe care o mișcă înainte și înapoi.

Simt că o să am orgasm.

– Vrei și mai mult?

– Oh, da, da!

Eric, când aude asta, se ridică. Björn, la fel. Și eu. Eric mă ia de mână, mă întinde pe pat.

Scanned with CamScanner

Vorbește ceva cu Björn, și-mi spune:

– Îți voi îndeplini dorința, iubire!

Acești doi Adonișii cu corpurile lor complet goale se află în fața mea și le privesc erecțiile enorme. Eric rămâne ceva mai retras, Björn se apropie de mine.

– Întinde-te pe pat și deschide picioarele, iubire!

Îl privesc pe Eric, el e de acord, așa că fac ceea ce mi se cere. Dezbrăcată și cu sfârcurile întărite mă întind pe pat și observ că pe tavan sunt montate oglinzi.

Asemenea unui zeu nordic, Eric se urcă-n pat și-și apropie gura de a mea.

– Cere-mi tot ceea ce vrei!

Sunt confuză și superexcitată. Mă sărută și eu mă topesc când el începe să se joace cu sfârcurile mele. Björn ne privește și asta îmi face și mai mare plăcere. Atunci îmi aduc aminte că lui Eric îi place ceva.

– Vreau ca Björn să mi-o tragă în timp ce tu mă oferi, mă săruți și mă privești. Știu că-ți place să faci asta. Și, când el termină, vreau ca tu să mi-o tragi așa cum știi că doresc.

N-apuc să termin, când văd că fața lui Eric se luminează. Ochii îi scânteiază. Am intrat total în jocul său și el știe asta. Mă mai sărută, lasciv, ultima dată, înainte de a se ridica din pat. Apoi îl privește pe Björn și îi spune:

– Trage-i-o!

– Va fi plăcerea mea, prietene!, spune Björn, în timp ce surâde.

Pe chipul său se citește dorința, iar penisul său umflat arată că vrea să o facă acum. Se urcă-n pat și se suie pe mine. Penisul său e pe burta mea. Se întinde și-mi apucă un sân în gură. Eu gem, Eric ne privește. Câteva minute, simt cum Björn ciupește și-mi suge sânii și se distrează cu al meu fund, sub atenta privire a stăpânului. Îmi storcește fesele și asta-mi place. Apoi, coboară între picioarele mele, nu spune nimic, le urcă pe umeri și ajunge cu sexul meu în fața lui.

Scanned with CamScanner

Cu ochii deschiși, privesc oglinda de pe perete și mă excit și mai tare. Sunt goală într-o încăpere cu doi bărbați, cu picioarele depărtate, iar un necunoscut mi-o va trage. Și, ceea ce contează, Eric va fi aici și ne va privi. Câteva secunde, Björn nu face nimic, până când simt cum introduce degetele în mine:

– Ești umedă și păsărica ta mă înnebunește.

Imediat simt gura lui pe sexul meu, în timp ce Eric se apropie, din nou, de mine.

– Așa, micuțo, spune Eric. Asta e ceea ce-ți doreai, nu?

– Da!

– Bravo, iubire, deschide-te cât mai mult și termină pentru ca el să te poată gusta. Apoi, eu o să ți-o trag așa cum aștept să o fac de ore bune.

Limbajul acesta suburban mi-ar fi provocat greață altădată. Chiar l-aș fi detestat, dar acum, în această situație, îmi place. Mă stimulează. Mă „strică".

Björn mă trage de fese pentru a-mi băga sexul total în gura lui. Îi place, mă gustă, se simte bine și eu gem. Mă răsucesc. Eric mă prinde de mâini, le ține deasupra capului și atunci zăresc sexul său dur. Björn nu mă lasă nici o secundă, limba lui ajunge la clitorisul meu umed. E mărit. E enorm. Îl prinde cu dinții, trage de el. Țip. Mă răsucesc, vreau și mai mult.

Îl privesc pe Eric și observ, din nou, penisul imens. El intuiește ceea ce doresc și, când un geamăt iese din gura mea, pune penisul între buzele mele. Vreau să-l bag în gură. Îl ciupesc, dar el și-l trage, rapid.

– Nu, micuțo, îmi spune, aplecându-se. Dacă te las să faci ceea ce dorești, nu o să mă mai pot opri.

Vaginul meu se contractă și atunci Björn îmi coboară picioarele de pe umeri. Văd că-și pune un prezervativ.

– O să ți-o trag, frumusețe! O să ți-o trag în fața bărbatului tău, care te va deschide pentru mine și care te va ține ca nu cumva să te poți mișca.

Scanned with CamScanner

cum coboară în interior. Îl mișcă acolo, eu mă arcuiesc ca nu cumva să se oprească și atunci observ că penisul lui Björn s-a întărit din nou și mă lovește în față.

Aproape că mi se pune ceața când Eric scoate degetul din anusul meu și-și bagă penisul în vagin. Țip. Se oprește și mă privește. Se aruncă peste mine, cu o mână mă prinde de cap, cu alta, de fund.

– Doamne, fetiță... mă înnebunești. Asta-ți dorești?

– Da!

Își mișcă fundul și intră și mai tare în mine până când simt că și testiculele sunt pe punctul de a intra. Gâfâi. Glanda lui e mult mai mare și mai lungă decât a lui Björn. Carnea mea se desface pentru a-l primi și mă răsucesc în brațele sale. Eric mă sărută. Intră o dată, de două ori, de trei... de mii de ori în timp ce eu gem de plăcere. Björn mă ține de umeri, ca să nu mă mișc. Și atunci mișcările lui Eric devin și mai seci, mai posesive. Björn spune:

– Așa, frumusețe, bucură-te!

Țipetele mele nu întârzie să apară. Îl apuc pe Eric de fund și-l oblig să intre în mine cu și mai mare putere când văd deasupra feței mele penisul umflat al lui Björn. Sunt pe punctul de-ai cere să mi-l bage în gură, când Eric îmi citește gândurile.

– Nu! Uită-te la mine!

Fac așa cum spun el și simt cum Björn se desprinde de umerii mei și se dă jos din pat.

Eric își fixează ochii cei mari asupra mea și mă pălmuiește peste fund, în timp ce intră, puternic, în mine. Respirația lui e bruscă, inconstantă, dar intrările și ieșirile sale mă fac să mă convulsionez la fiecare atac. Căldura îmi invadează, din nou, corpul și încep să-l strig pe nume:

– Eric...

Pe lângă penis, bagă și un deget în vaginul meu. Apoi, de aici, plin de fluidele mele, direct în anus. Urlu. De data asta, atacul e mai puternic. Degetul său demolator iese și intră în anusul meu, în timp ce penisul își vede de treabă în vagin, iar toate astea mă extenuează.

Scanned with CamScanner

Aproape că-mi vine să mă rog de el să nu se oprească niciodată. Șoldurile mele se ridică în căutare de mai mult, în timp ce fața lui Eric se contractă, și, după un urlet devastator, termină și el.

Când totul se sfârșește, Eric cade peste mine. Îl îmbrățișez, el își lipește fața de gâtul meu. Rămânem așa câteva minute. Frânți. Terminați. Apoi se dezlipește de mine și-mi comandă:

– Îmbracă-te! Plecăm!

Dau din cap. Caut hainele, le găsesc la marginea patului, le pun pe mine. Mă așez pe margine, îl văd cum se îmbracă. Apoi, îmi dau seama că suntem singuri în cameră.

– Unde este Björn?

Eric mă privește și, cu un gest care mă descurajează, întreabă:

– De ce vrei să știi?

– Nu contează, Eric, răspund, fără să înțeleg întrebarea sa. Era o simplă curiozitate.

Îmi dau seama că ceva îl macină, mă trag mai către el și-l prind de braț. Mă refuză.

– De ce ești supărat?

Furia din ochii lui mă lasă fără glas.

– De ce voiai să-i bagi penisul în gură?

Cuvintele lui mă surprind. Nu știu ce să răspund.

– Habar nu am. Eric. Plăcerea momentului.

Văd că nu mă privește, se încheie la cămașă. Atunci explodez:

– Perfect! Mă aduci aici. Mă pui să-mi deschid picioarele pentru el și acum vii să-mi reproșezi? La naiba, Eric, nu înțeleg!

– Tu ai acceptat, să nu uiți asta!

– Logic că eu am acceptat! Imbecilule! Am intrat în jocul tău! Jocul tău! M-am lăsat linsă, ciupită și f...tă de o persoană pe care nu o cunosc doar pentru că știu că ție îți place și acum, după ce te-ai simțit bine, după ce ai petrecut de minune, începi să-mi reproșezi? Du-te dracului!

Vreau să plec de aici, așa că mă îndrept către ușă. Dar, înainte de a ajunge la ea, mă prinde și mă trântește pe pat.

Scanned with CamScanner

– Ai dreptate, păpușă... Ai dreptate!

– Imbecilule... Asta ești! Un autentic imbecil!

– Între alte multe altele. Îmi cer scuze!

Ochii lui, vocea... mirosul de sex, el, cu totul, fac ca furia mea, ca de fiecare dată, să dispară cât ai zice „peșteˮ.

– Te rog să mă ierți, iubire! Instinctul de posesie a vorbit în locul meu și...

– Hai să vedem, Eric! Sunt a ta! Nici până acum nu ți-ai dat seama că fac numai ceea ce dorești tu? Chiar nu ai înțeles că am dorințe, dar numai cu tine? Ai spus că plăcerea mea e plăcerea ta. Eu gândesc la fel! Ceea ce s-a petrecut aici a fost incredibil! Minunat! Extenuant! Mi-a plăcut să văd sclipirea din ochii tăi când ți-am cerut ce doream. Te-ai bucurat de momente și eu la fel. Unde am greșit? M-am lăsat purtată de valuri, dar tu m-ai învățat asta. Dar...

Eric mă sărută. Nu mă lasă să termin.

Îmi devorează gura și se joacă cu limba mea, în timp ce eu ador ce-mi face. O perioadă, stăm așa, singuri și îmbrățișați. Suntem obosiți. Când abandonăm camera și ne întoarcem în salonul cel mare, Björn se apropie de noi, ne oferă o cupă de șampanie rece și-mi sărută mâna.

– A fost o plăcere enormă, Jud.

Dau din cap. Björn îl privește pe Eric.

– Mulțumesc, prietene, că mi-ai oferit femeia ta. A fost un deliciu.

Eric surâde.

– Îmi pare bine să aud asta.

– A, încă ceva, adaugă Björn. Mâine noapte o să jucăm „Roataˮ în vila pe care am închiriat-o. Marisa și Frida au acceptat. Veniți și voi?

„Roataˮ? Ce e „roataˮ? Vreau să întreb, dar Eric răspunde în timp ce ne îndepărtăm:

– Mulțumim de invitație, dar nu! Poate altădată!

Scanned with CamScanner

Când ajungem pe ringul de dans și începem să ne mișcăm pe ritmul muzicii, curioziratea mă împinge să întreb:

– Ce e „Roata?"

– Un joc pentru care încă nu ești pregătită.

– Ok... dar ce este?

Eric surâde și mă trage lângă el.

– De la intrare, te dezbraci alături de alte două femei. Trebuie să fie două sau trei. Bărbații joacă, alături, cărți, în timp ce voi ne serviți. Când partida se termină, noi, bărbații, facem o „Roată" în jurul femeilor care s-au oferit și toată această „Roată" le-o trage. Asta... doar dacă ele sunt de acord.

Înțeleg ce spune și respir cu dificultate. Nu. Chiar nu sunt pregătită pentru așa ceva.

Pe la 4 dimineața, după ce am mai stat de vorbă, eu și Eric decidem să ne întoarcem acasă. Frida și Andrés vin ceva mai târziu. Când ne urcăm în limuzina pusă la dispoziție de gazde, mă îmbrățișează și eu îl privesc cu tandrețe.

– Sunt super obosită. De ce?

– Din cauza efortului, brunețico... să nu crezi altceva.

Eric mă sărută pe gât și râdem.

– Ai petrecut bine?

– Foarte bine!

– Atât de bine ca să putem repeta într-o altă zi?

Îi caut privirea pentru a putea răspunde:

– Da, logic că da! În plus, am văzut chestiuni pe care vreau să le probez...

Eric surâde și-și apropie gura de a mea.

– Doamne, am creat un monstru!

Scanned with CamScanner

42

Trei zile după, suntem tot în Zahara de los Antunes și cei de aici ne roagă să mai rămânem ceva vreme. La final acceptăm, încântați. Eric e sunat de mai multe ori de Marta și de fiecare dată trebuie să-mi muşc limba pentru a nu întreba: „Cine e femeia asta care te tot caută?"

A patra zi după, Frida și cu mine decidem să coborâm într-o noapte în Zahara, să bem ceva. Băieții jucau șah și au preferat să rămână la vilă.

Ajungem la o terasă denumită „Mica chestie". Cerem ceva de băut, ne așezăm la bar și începem să vorbim. Frida e o tipă foarte comunicativă. E golănașă și încântătoare.

– Ești căsătorită de mult timp cu Andrés?

– De opt ani. Și pe zi ce trece sunt tot mai bucuroasă că l-am călcat.

– Poftim?

Frida râde și spune:

– L-am cunoscut pentru că am dat peste el cu mașina.

Acum râd eu.

– Te rog să-mi povestești totul, îi cer. Vreau să știu.

Frida trage o înghițitură și începe povestea:

– Ambii eram la Facultatea de Medicină din Nürnberg. Și, în prima zi când am mers cu mașina în campus, când să parchez, nu l-am văzut. Din fericire, nu l-am lovit tare, câteva contuzii. Ce s-o mai lungesc? A fost dragoste la prima vedere și, din acel moment, nu ne-am mai despărțit.

Ambele râdem și continui să întreb:

– Ascultă, tema asta cu jocurile, cine a propus-o?

– Eu!

Scanned with CamScanner

– Tu???

Ea dă din cap.

– Trebuia să-i fi văzut fața prima oară când i-am vorbit despre ele. Nici nu dorea să audă. Dar într-o zi l-am invitat la una dintre petrecerile unde eu voiam să mă alătur persoanelor care se jucau, i l-am prezentat pe Eric și... începând din acea zi, i-a plăcut la nebunie.

– Eric?

– Da. Eric și cu mine suntem prieteni dintotdeauna, ne învârtim în aceleași cercuri. Ceea ce, așa cum ai văzut, continuăm să facem. A, clar, cred că știi că eu am fost cea care la hotel...

– Da, mi-a spus Eric.

– Pentru mine a fost o plăcere să vă satisfac pe ambii!

Îmi aduc aminte de ceva, așa că întreb:

– Ascultă... ai fost la „Roata" organizată de Björn mai nopțile trecute?

– Da, râde Frida. Îmi plac astfel de jocuri, iar pe Andrés îl înnebunesc.

– Și nu te deranjează nimic?

– Ce să mă deranjeze?

– Nu știu... nu e degradant să satisfaci dorințele tuturor acestor bărbați? Voi vă dezbrăcați. Voi sunteți oferite. Voi sunteți cele care... de asta...

Frida râde, apoi își dă părul din ochi.

– Nu, draga mea. Dorința din acel moment mă încântă. Mă înnebunește faptul că știu că sunt dorită, că soțul meu mă oferă, că mă posedă apoi. Îmi place și îi place și lui Andrés. Asta e tot ceea ce contează. Ca ambii să ne distrăm și să ne bucurăm de toate.

Vreau să o întreb cât mai mult despre aceste jocuri, despre Eric, despre Betta sau Marta, dar se aude melodia „Love is in the air" a lui John Paul John și Frida țipă, emoționată.

– Doamne, cât îmi place melodia asta! Hai să dansăm!

Bucuroase, ieșim pe mica pistă unde începem să ne mișcăm șoldurile pe muzica acelei frumoase melodii, în timp ce sunt

Scanned with CamScanner

conștientă că mulți dintre bărbații prezenți sunt cu ochii pe noi. Suntem două femei tinere, singure și hormonii circulă peste tot.

Pe la 3 dimineața, eu și Frida decidem să plecăm spre vilă. Suntem obosite. Mergem către BMW-ul aflat în parcarea de pe plajă și doi dintre masculii de la bar ne ies în față.

– Mamă... mamă... aici sunt cele două dansatoare de la bar.

Mă uit la ei, îmi aduc aminte de pub și surâd.

– Dacă nu vreți probleme, ar fi mai bine să ne lăsați să ne vedem de drum.

Frida mă privește. În privirea sa citesc teama. În parcare nu e nimeni. Mie nu-mi este teamă, o prind pe Frida de un cot și ne continuăm drumul.

– Ei, frumuseților, veniți aici! Sunteți excitate și dorim să vă dăm ce vreți!

Bărbații vin după noi. Sunt beți și continuă cu vorbele mârlănești.

Când ajungem la mașină, îi cer Fridei să-mi dea cheile. E atât de speriată, că aproape nu le nimerește. I le iau din mână și atunci simt că unul dintre tipi e în spatele meu și-mi pune mâna pe fund. Întind cotul în spate și-l lovesc direct în stern. Frida urlă și bărbatul blestemă. Celălalt vrea s-o lovească pe Frida, și, ca să ajungă la ea, mă împinge și mă aruncă pe nisip. Atunci supărarea mea crește și mă ridic imediat.

Cel care m-a atins vine către mine, vrea să mă trimită la sol, dar sunt mai rapidă decât el și-l lovesc cu pumnul în mandibulă. Urlă de durere. Urlu și eu. Tot de durere. Mi-am distrus încheieturile. Tipul se ridică și mă trântește, din nou. Încheieturile mele dau de nisip și de pietricele și se râcâie de ele. Asta mă face să devin nebună și să vreau să termin cu toată această tâmpenie. Mă ridic de pe jos cu adrenalina ajunsă la nori, mă pun în poziție în fața nemernicului, îi dau un pumn în obraz și un picior în mijlocul burții. Apoi, îl apuc pe tipul care a prins-o de păr pe Frida, îl întorc și-l lovesc atât de tare, că zboară câțiva metri. O privesc pe Frida și îi spun:

– Să mergem! Urcă în mașină!

Scanned with CamScanner

Cei doi bărbați sunt pe jos, profităm de asta ca să fugim, leșim din parcarea de pe plajă și, când ajungem pe un drum umblat, unde sunt oameni, opresc mașina. Mă uit la Frida, îi dau părul din ochi.

– Ești bine?

Frida, încă speriată, dă din cap.

– Unde ai învățat să te aperi așa?

– La karate! Tatăl meu ne-a dus pe mine și pe sora mea când eram mici acolo. Tot timpul ne spunea că trebuie să învățăm să ne apărăm de tot felul de gunoaie și, uite, avea dreptate!

– Ai fost uimitoare! Ești eroina mea!, surâde Frida. Tipii ăia au găsit ce căutau...

Doamne, Jud, cum arată mâna ta!

Privim mâna mea dreaptă. Încheieturile sunt roșii, jupuite și umflate. Le mișc cum pot, nu vreau să le dau importanță.

– Nu e nimic. Nu-ți fă griji! Dar am nevoie de puțină gheață, să reduc din umflătură. Conduci tu, pentru că eu nu pot?

– Da, logic!

Frida coboară din mașină, facem schimb de locuri. După aceea, accelerează și mergem către vilă.

Când ajungem, vedem lumină în salonul cel mare, iar bărbații vin în întâmpinarea noastră. Râdea, dar când ne apropiem, Eric îmi vede mâna și iuțește pasul.

– Ce s-a întâmplat?

Vreau să răspund, dar Frida mi-o ia înainte.

– Când am ieșit din pub, niște tipi s-au luat de noi. Vai de capul lor, pentru că Jud știe să se apere. A fost incredibilă! Să vezi ce șuturi și pumni le-a dat! Dar are nevoie de gheață la mână, acum!

Fața lui Eric e o adevărată poezie când Frida povestește, arată cum s-au petrecut faptele și nu se oprește din vorbit. E extrem de impresionată. Andrés, văzând că suntem ok,

Scanned with CamScanner

o îmbrățișează pe Frida. Eric e la un metru de mine, rece. Văd chinul din privirea lui. Finalmente, pentru a mai uita din poveste, îl sărut.

– Stai liniștit! Nu s-a petrecut nimic. Doar niște idioți care aveau chef de bătaie.

– Urcă în mașină, Jud, spune Eric imediat.

– Poftim?

Apucă cheile din mâna Fridei, e nervos.

– Îmi vei spune cine au fost acești fii de căţea și ei vor da piept cu mine!

Andrés și cu Frida se pun în calea lui. Andrés îi ia cheile, în timp ce Frida întreabă:

– Putem ști unde te duci?

– Să le dau tipilor ceea ce trebuie să primească. Andrés, dă-mi cheile!

Eric respiră cu dificultate. Ochii săi arată furie.

– Hai să-i uităm, Eric, spun. Nu s-a petrecut nimic! Ce vrei? Să se petreacă ceva ce vom regreta după?

Țipătul meu face ca să mă privească. Trântește ușa de la mașină, vine glonț către mine, mă apucă de mijloc și spune:

– Ești bine?

– Da... stai liniștit! Am nevoie doar de apă oxigenată pentru a-mi scoate nisipul de acolo și de gheață, pentru a calma umflătura.

– Doamne, micuțo..., spune, în timp ce-și lipește fruntea de a mea. Dacă se întâmpla ceva?

– Eric... nu s-a petrecut nimic. Mai mult, ar fi trebuit să vezi ce s-a ales de cei doi. Și, în timp ce Frida și Andrés intră în casă, adaug: i-am nimicit!

Mă îmbrățișează. Mă lipește de el și-și pune fața pe gâtul meu. Câteva minute rămânem așa.

– Nu uita ce ți-am spus: campioană la karate!

Văd cum zâmbește, se relaxează. În cele din urmă, mă sărută.

– Doamne, micuțo... Ce mă fac eu cu tine?

Scanned with CamScanner

43

Superbele zile împreună continuă și ceea ce s-a petrecut în acea noapte a devenit doar o poveste în plus. Stăm să ne bronzăm cât e ziulica de lungă, vorbim, stăm la palavre cu prietenii. Mesajele de la acea „Betta" continuă să sosească, dar am decis să nu le mai dau importanță. N-am nevoie de asta. Fernando nu se oprește din a-mi trimite mesaje, iar Eric nu comentează nimic la asta.

Într-una dintre dimineți, plecăm, toți patru, într-o excursie la Tarifa, pentru a vedea ruinele romane de la Baelo Claudia, din Bolonia. Aici mâncăm la un restaurant de lux și, chiar când să plătim, ne găsim cu Björn, amicul lui Eric, care e cu alt prieten.

Ne salutăm, apoi mergem să bem, cu toții, o cafea, pe o terasă. Acolo aflu că Björn este un avocat german și că se află în vacanță pe aceste locuri. Celălalt prieten, un oarecare Fred, e viticultor francez. Vorbim despre orice, dar observ cum privirile lui Björn cad, din când în când, pe mine. Eric simte și el asta și se apropie de urechea mea:

– Björn moare să te aibă din nou.

– Și pe tine nu te deranjează lucrul acesta?

Eric surâde și mă sărută pe gât.

– Nu. Mi-e prieten bun și știu că niciodată n-ar face nimic fără acordul meu. În plus, dorința mea e să te ofer din nou, dacă și tu vrei.

Căldura îmi dă, din nou, târcoale și încep să mă joc cu evantaiul. Eric surâde.

– Căldură, micuțo?

– Da.

ned with CamScanner

Își bagă mâinile între coapsele mele, cu putere, și văd cum Björn ne privește. Eric se apropie de mine și-mi spune:

– Vrei să mergem la un hotel și să ți-o tragem?

– Eric!

– Sau... mai bine, ce spui dacă mergem pe plajă și o facem în apă?

– Eric!

– Mi se întărește numai când mă gândesc cum deschizi gura și gemi...

Râzând, scoate mâna dintre picioarele mele, dar continuă cu tot felul de provocări. Îmi este din ce în ce mai cald, îmi fac vânt cu evantaiul. Eric surâde.

Când să plecăm, după ce bem cafelele, îl aud pe Andrés spunând:

– Björn, Fred, nu veniți pe la noi să cinăm?

Acceptă pe loc și pe mine mă trec sudorile și mai tare. După ce ne despărțim, stabilind că ne vedem la ora 21, Frida se apropie de mine, în timp ce mergem spre mașină.

– Wow... În seara asta avem petrecere privată!

Tot drumul de întoarcere Eric nu face altceva decât să mă privească și să surâdă. Când ajungem acasă și facem duș, se joacă acolo cu mine, în timp ce-mi șoptește că în noaptea asta mă va oferi, iar. După, îmi cere să mă îmbrac, pentru cină, cu ceva verde, care îi place foarte mult și să-mi pun pantofi cu toc. A, și să nu port lenjerie intimă!

La 21, apar Fred și cu Björn. Simt cum acesta din urmă mă privește și-mi scanează tot corpul. Nu mă simt ok, pentru că știu de ce a venit.

Andrés e cel care ne gătește. E un bucătar excelent și toți șase gustăm din minunata friptură pregătită de el. Eric mă privește și-l văd cum surâde când îmi observă sfârcurile întărite precum o piatră. Zâmbește de fiecare dată când mă vede tremurând și asta mă înnebunește și mai tare.

Nici nu se termină bine cina, că Eric mă și apucă de mână, ia o sticlă de șampanie și, după ce-l privește pe Björn, spune:

Scanned with CamScanner

– Hai să mâncăm desertul!

Björn se șterge la gură cu un șervețel, surâde și se ridică de la masă. Am rămas fără cuvinte.

Mă las purtată de mâna lui Eric. Mă duce spre camera albastră, cu patul pe mijloc. Intrăm, îmi dă drumul la mână și-mi spune:

– Nu te mișca!

Stau pe loc și văd cum el se așază pe pat. Pune trei cupe pe o masă, se apucă să le umple.

Deja îmi este cald. Văd pe pat câteva cutiuțe și... și... vibratorul. Ard. Privesc cearșafurile. Strălucesc. Par de plastic și atunci simt cum Björn se apropie și se oprește în spatele meu. Eric apucă o cupă de șampanie și începe să bea.

– Senzațional desert, zice, după ce ia o înghițitură, nu crezi, Björn?

Instant, mâinile acestuia ajung pe mijlocul meu, apoi îmi coboară pe fese. Eric ne privește. Îmi strânge fesele, apoi spune:

– Da, senzațional!

Mă mișc ciudat, în timp ce omul acesta pare că se joacă. Ochii lui Eric se aprind văzând că mișcările mele îl ajută pe Björn să mă „maseze" și mai tare. Preț de câteva minute, se limitează la a mă atinge prin rochie. Sfârcurile mele sunt tari, el pune gura pe îmbrăcăminte. Se distrează până când Eric zice:

– Gata, Jud... o să te dezbrac.

În câteva secunde, rochia cade pe podea și eu rămân complet goală în fața lor. Björn se urcă în pat, alături de Eric.

– Femeia ta mă înnebunește. E atât de gustoasă că aș vrea s-o pap toată!

Eric surâde, mă biciuiește pe fund, și îi spune prietenului său, în timp ce se apropie de mine:

– O poți mușca! E desertul tău! Vreau să văd cum o faci!

Auzind asta, stomacul meu se strânge. Björn, îmbrăcat, se întinde pe pat.

Scanned with CamScanner

– Haide, iubire! Vino aici! Urcă-te pe mine, direct pe fața mea și dă-mi dulceața. Ești desertul meu, așa că te voi păpa toată!

Mă urc în pat și fac ceea ce îmi cere, topită după ce îmi spune, dar și după privirea posesivă a lui Eric.

Fără nici o întârziere, mă apucă de coapse, iar gura sa, trece, rapid, peste sexul meu. Mă linge. Mă ciupește. Mă suge. Mă frec de fața lui, în timp ce simt cum dinții lui îmi provoacă mici furnicături ce mă fac să gem. Închid ochii. Sunt extaziată, iar coapsele mele dansează deasupra gurii sale, în timp ce sânii se mișcă dintr-o parte într-alta.

Nu-l văd pe Eric. E așezat cumva în spatele meu, așa că nu-i zăresc privirea. Dar îi simt ochii pironiți în spatele meu și sunt conștientă că simte cum îmi mișc vaginul deasupra gurii prietenului său, în căutarea plăcerii. Lumea aceasta nouă pe care o tot descopăr îmi place tot mai mult și, de fiecare dată, îmi pierd rușinea în favoarea plăcerii. Aud ceva care se rupe, presupun că e pachetul unui prezervativ. Simt cum Eric mă trage și mă pune-n patru labe în fața bunului său prieten. Björn îmi împreunează sânii și se ridică pentru a-i băga-n gură, în timp ce Eric postează penisul său la intrarea în vaginul meu umed și, ușor-ușor, îl introduce.

Doi bărbați! Unul deasupra, unul dedesubt. Sunt la mila lor. Sunt atât de excitată că simt cum fluidele o iau razna pe picior, când aud vocea lui Eric.

– Da... umedă pentru mine!

Mâinile lui Eric și ale lui Björn sunt pe mijlocul meu. Patru mâini mă ridică și țip în momentul în care-mi dau seama că ele sunt cele care mă mișcă și mă bagă și mă scot din penisul lui Eric. La fiecare geamăt de-al meu, aud răsuflările lor.

Iar... iar... și iar. Eric mă penetrează, în timp ce Björn mă împinge către el. Simt cum ceva dur și umed intră prin același loc prin care a intrat și Eric. Mă mișc, iar Eric îmi spune.

– E un vibrator, iubire! Stai liniștită! Într-o zi vreau să fim doi care ți-o tragem în același loc!

Scanned with CamScanner

Căldură... căldură... și mai multă căldură.

O să explodez!

Eric continuă să mă penetreze, în timp ce Björn mă ciupește de sfârcuri și, cu o mână, îmi bagă vibratorul alături de penisul lui Eric. Mă dilat. Corpul și interiorul vaginului se mulează pe noua formă de intruziune și încep să mă bucur de ele. Totul e cald. Eric mă pălmuiește și intră și mai tare. Țip și sunt gata să termin. Björn scoate vibratorul, îl lasă pe pat și spune, în timp ce mă deschide și mai tare pentru Eric.

– Ești dulce, rafinată.

Eric se oprește puțin și apucă cutia cu lubrifiant aflată lângă noi, în timp ce Björn îmi spune lucruri ce mă topesc, aproape de fața mea, și-mi dă pălmuțe peste fund.

– Deschide-te pentru mine.

Björn mă apucă de fese și trage de ele. Simt cum Eric, cu degetele, aplică lubrifiant în jurul anusului. Introduce lichidul cu degetul. Îl bagă... îl scoate, îl bagă din nou. Nu am făcut sex anal niciodată, așa că mi-e teamă de durere. Eric scoate degetul, îl umple de lubrifiant și-l bagă la loc. Acum face cu el cerculețe în interior.

– Bravo, iubire, bravo... Relaxează-te! Te comporți senzațional, spune Eric.

Gem și mă aplec spre față. Sânii mei cad peste Björn, care începe să se joace cu sfârcurile.

– Da, iubire... da, dă-ne fundul tău cel drăguț și-ți promit că te vei distra de minune.

Simt cum degetul lui Eric intră și iese. De plăcere, mă aplec și mai tare. Eric bagă, acum, două degete. Presiunea e imensă. Vreau mai mult, dar durerea este insuportabilă.

– Eric... Eric, mă doare!

Imediat, cu grijă, scoate degetele și-mi bagă ceva în formă de suzetă, iar eu gem, în timp ce simt cum carnea mea se deschide pentru noua „aventură". Deschid gura în căutarea aerului, iar Eric scoate ceea ce a introdus. Gâfâi... gâfâi... gâfâi. Apoi, Eric se apropie de mine și mă sărută pe ceafă.

Scanned with CamScanner

– Gata, iubire, pe ziua de azi nu le mai ating!

Björn îmi abandonează fundul și-l văd cum îmi deschide picioarele.

– Eric... haide! Vreau să văd cum sânii îi dansează în fața mea!

Penetrarea lui Eric este profundă, așa cum îmi place mie. Cu un asalt, intră puternic, iar eu țip. Sânii se mișcă prin fața lui Björn, iar el prinde unul și începe să-i muște sfârcul. Apoi îi dă drumul, și, în timp ce eu mă mișc sub asalturile lui Eric, Björn îmi spune:

– Sper că într-o zi Eric mă va lăsa să probez strâmtoarea fundului tău. Cred că e incredibil când i-o tragi!

Nu știu ce să spun! Doar mișc capul, în timp ce el mă privește și îi citesc în ochi pofta de a mă penetra.

Björn nu mă sărută. Nici măcar nu se apropie de gura mea. Atunci îmi aduc aminte că Eric i-a spus că ea e numai pentru el și atât. Dar îl privesc și văd cum se excită, în timp ce corpul meu tresaltă deasupra lui, când Eric mă penetrează.

O dată... de două ori... de trei ori... de 10 ori.

Eric se mișcă din ce în ce mai tare, apoi, brusc, se încordează și cade pe mine. Eu cad peste Björn. Sudoarea frunții lui Eric ajunge pe spatele meu, iar gura-mi sărută mijlocul. Surâd, știind că e fericit. Apoi, își scoate penisul din mine, mă eliberează și spune:

– Acum, tu!

Björn confirmă, mă dă deoparte, se dezbracă și-și pune un prezervativ, după ce rupe, rapid, cu dinții, ambalajul. Pieptul lui Eric se ridică și coboară. Nu și-a reglat, încă, respirația după efortul făcut. Își scoate prezervativul.

– Întinde-te pe pat, frumusețe, spune Björn.

Când fac asta, văd cum ambii se ridică de pe pat, iar Eric îi șoptește ceva. Din nou, ambii se urcă în pat, iar Eric aduce o sticlă de șampanie.

– Lipește tălpile picioarelor și flexează genunchii!

Din nou sexul meu cel umed e în fața lor. Björn își trece limba peste el, în timp ce Eric îmi toarnă șampanie în buric. Stomacul

Scanned with CamScanner

mi se contractă, șampania cade. Björn bea din el, în timp ce-mi ajunge pe vagin și murmură:

– Mmmmmmmm... Splendid... Mai vreau!

Eric toarnă iar. De data asta, direct pe vulvă. Mă arcuiesc, iar Björn bea tot, cu aviditate, în timp ce șampania îmi răcorește vaginul.

– Masturbează-te pentru noi, Jud, îmi cere Eric, în timp ce-mi dă un vibrator pentru clitoris.

Continuă să toarne șampanie pe vaginul meu, îi mulțumesc pentru răcoare, dar Björn bea tot, în timp ce mă suge. Apăs pe buton și dau vibratorul pe prima treaptă. Îl urc la a doua. Eric îl dă la a treia, în timp ce Björn îmi ține picioarele depărtate. Țip și-l arunc cât colo.

Björn vrea să intre cât mai repede, așa că pune picioarele mele pe umerii săi. Mă penetrează cu grijă. Țip și el mă atacă și mai tare, în timp ce Eric dă pe penis cu șampanie și mi-l bagă în gură.

– Este al tău cu totul, micuțo!

Excitată de noua poziție, mă joc cu glanda sa în gura mea. Desenez cerculețe cu limba și văd cum înnebunește. În timp ce i-l sug, Eric geme, iar Björn mă penetrează. Am mâinile libere, așa că încep să-i mângâi biluțele.

– Ahhhh... murmură.

Sunt plină de ei.

Björn în vagin, iar Eric în gură. Simt cum el își retrage penisul dur și privește cum corpul meu reacționează la penetrările lui Björn.

– Doamne, o să termin!, țipă acesta.

Mă prinde de șolduri, mă trage spre el. Gem. Sânii mei joacă, corpul se mișcă, țip:

– Vreau mai mult!

Björn iese și intră în mine. Deschid ochii și-l văd pe Eric cum mă privește, iar ochii îi strălucesc. Îmi place! Mă excită! Björn se dă în spate, urlă și termină. Eric se urcă în pat, își pune un prezervativ și zice:

– Jud, urcă-te pe mine!

Scanned with CamScanner

Cu picioarele tremurânde, îl ascult. Sunt doritoare să mă penetreze din nou. Îl vreau!

Penisul său intră în mine și, fără milă, mă trage spre el.

– Bravo, așa, fetiță, zgârie-mă pe spate!

– Gâfâi... urlu... și-mi înfig unghiile în el. Câteva minute, corpul lui Eric se mișcă în cercuri. La fel și al meu. Ador senzația asta!

– Eric...

– Spune-mi, iubire, zice, în timp ce mă trage spre el și am senzația că mă voi rupe în două...

– Îmi place... da... îmi place!

Dă din cap, cu ochii închiși.

– Știu, micuțo, știu.

Björn, așezat lângă noi, ne privește. Apoi începe să se joace cu sfârcurile mele, în timp ce Eric continuă să mă penetreze cu uriașa sa erecție.

– Astăzi, nu, iubire... dar într-o zi te vom penetra amândoi în vagin.

Un spasm îmi trece prin corp. Gem... Gâfâi...

Un țipăt îmi atrage atenția și o observ pe Frida pe pat. Când a intrat?

Stă în aceeași poziție ca și mine, dar este penetrată de doi bărbați. Andrés, soțul, o face în vagin, în timp ce Fred o penetrează cu putere în anus. Privirile noastre se întâlnesc, iar pielea mi se face ca de găină. Ambele ne bucurăm de ceea ce bărbații ne fac, suntem păpușile lor, jucăriile lor, create pentru a le satisface dorințele.

Simt cum un orgasm devastator va ieși din mine... căldură... căldură... căldură.

Vaginul meu se contractă și reține penisul enorm al lui Eric. Ambii țipăm. Termin, în timp ce Eric îmi bea orgasmul.

Obosită, mă las între brațele sale, în timp ce el îmi spune cuvinte de dragoste. Poate părea ciudat că avem astfel de intimități înconjurați de atâtea persoane. Dar, da! Acesta este un moment intim între mine și el!

Scanned with CamScanner

44

Două zile mai târziu, după o noapte de sex incredibil petrecută în salonul de nebunii al Fridei și al lui André, viața își urmează cursul. Pe zi ce trece sunt tot mai legată de Eric, iar el are tot mai multă nevoie de mine. Tot ce am nevoie, tot ce doresc, obțin de la el înainte de a cere. S-a îndrăgostit cumva de mine?

De dimineață, Andrés ne anunță că ne va face o paella, pe plajă. La 14 mergem acolo. E delicioasă! Cea mai bună paella mixtă mâncată de mine în toată viața! Telefonul lui Eric sună continuu și mereu îi apar aceleași nume: „Marta" și „Betta". Nu zic nimic, el spune totul prin gesturile sale. După paella, decidem să „furăm" ceva soare de pe plajă.

Telefonul lui Eric sună din nou. Observ că tastează ceva, dar imediat se plictisește și îi cere lui Andrés să-l ducă la vilă, înapoi. Nu mai este la fel și, deși încearcă să se ascundă, fața îl trădează.

Mă ridic rapid, încep să strâng lucrurile. Mă prinde de mână și-mi spune:

– Rămâi cu Frida, iubire. Andrés se va întoarce, pentru a sta cu voi.

– Nu... nu, vin cu tine, insist.

– Ți-am spus să rămâi, Jud... nu vreau companie. Mă doare capul și doresc să stau singur.

Nu-l înțeleg deloc.

– Ascultă, omule! Nu mă interesează că nu dorești companie, am zis că vin cu tine și nu vreau alte comentarii!

– La naiba! Am zis că vei rămâne!, urlă.

Dar țipătul nu mă înspăimântă.

Scanned with CamScanner

– Nu-mi plac astfel de scene, mai ales dacă nu știu de la ce au pornit. Așa că ori îmi explici, ori merg cu tine!

Dar Eric refuză. E irascibil și, încercând să-l conving, tot ceea ce fac e să-l supăr și mai tare. La un moment dat, Frida se interpune între noi și face pace. Andrés vorbește ceva cu Eric și-l liniștește. Nu înțeleg această transformare bruscă și nu vreau să-l sărut atunci când pleacă la drum cu Andrés.

Peste câteva minute, Frida și cu mine nu scoatem nici un cuvânt pe plajă, până când ea zice:

– Judith, nu-ți fă griji. Nu s-a întâmplat nimic!

Îmi muşc buzele. Sunt supărată rău de tot.

– Da, înțeleg, Frida. Schimbările acestea bruște mă omoară. Acum e așa, peste câteva momente e altfel...

– Îl cunoști de puțint timp, este?

– Da! De două luni, mai mult sau mai puțin.

– Doar de atât?

– Da!

Dă din cap.

– Atunci, gagico... te asigur că-l știu pe Eric de mulți ani și niciodată nu l-am văzut atât de „fiert" pe o femeie.

– Da, sigur...

– Judith, jur! Nu am de ce să te păcălesc.

Bucuroasă, vreau să cred ceea ce spune ea. Am nevoie. Dar atunci îmi aduc aminte cât sunt de supărată.

– Nu-l cunosc îndeajuns, Frida. Nu mă lasă să-l cunosc decât în plan sexual, și, deși cu el descopăr lucruri noi pe care fără el nu le-aș fi experimentat, probabil, niciodată, am nevoie să știu mai multe. De Eric, ca persoană.

Frida își contorsionează buzele. Vreau s-o întreb mii de chestii.

– Cine sunt Betta și Marta? În fiecare zi primește mesaje de la ele.

Observ că întrebarea mea o incomodează pe Frida.

– Știu că știi despre ce vorbesc. Nu nega! Te rog, spune-mi mai multe!

Scanned with CamScanner

Frida își ridică ochelarii de soare pentru a mă privi direct în ochi și murmură:

– Judith...

Pentru câteva secunde o privesc și eu, apoi cobor ochii și mă predau. Totul e închis ermetic în jurul său și spun ușor, în timp ce mă așez pe prosop:

– De acord, Frida, hai să ne bronzăm!

Scanned with CamScanner

45

Câteva ore după, Andrés vine să ne recupereze de pe plajă. Pare ok și, în timp ce mergem către mașină, îmi spune că Eric se odihnește. Dau din cap că înțeleg. Nu vreau să întreb nimic în plus. Sunt sătulă de telefoanele pe care le primește el, îmi ajunge. Când ajungem la vilă, mă duc direct spre piscină. Dacă Eric se odihnește, nu vreau să deranjez.

Frida și Andrés dispar, așa că rămân singură la piscină. Apuc iPod-ul meu, îmi pun căștile. Ascult Jessie James tolănită într-un hamac și cânt. După o jumătate de oră, apare și Eric, ascuns după niște ochelari negri, de soare. Se oprește în dreptul meu. Nu-l privesc! Nu-l salut! Sunt supărată pe el! Vreo 10 minute stăm așa, în liniște, până ce el îmi scoate o cască.

– Bună, brunetico!

Cu un gest ce dă de înțeles că sunt cu capsa pusă, îi smulg casca din mână și o bag la loc, în ureche. Vede că nu vreau să vorbesc, se duce și se așază pe un hamac. Pune mâinile sub cap și începe să mă privească. Și mă privește... mă privește... Într-un târziu îi spun:

– Pentru binele tău, uită-te în altă parte!

– Sau ce? Mă bați?

Răsuflu greu. I-aș fi dat un pumn cu toată puterea.

– Eric, acum cea care nu te dorește prin preajmă sunt eu. Pleacă de aici!

Zâmbește și asta mă enervează și mai tare!

Mă ridic. El face la fel. Și, fără să mă gândesc, îl împing și cade îmbrăcat în piscină.

– Dar, Jud, ce naiba faci?, protestează.

Scanned with CamScanner

Apuc, repede, geanta de plajă și fug în cameră. Când ajung aici, mă duc direct spre baie și văd deschisă gentuța lui Eric. E plină de pastile. Ce e asta? Dar înainte să văd ce scrie pe ele, îl observ intrând în baie, pentru a se schimba de hainele ude.

– Jud, ce se petrece cu tine?

Nu-l bag în seamă. Trec prin fața lui și arunc un:

– Nimic care să te intereseze!

– Despre tine mă interesează totul, micuțo!

Îl văd relaxat, eu sunt supărată, așa că mă supăr și mai tare.

– Eric, când sunt cu capsa pusă e mai bine să nu-mi vorbești, ok?

– De ce?

– De ce nu?

– Și de ce nu?

– Păi hai să vedem! Tu ești prost? Nu vezi că mă enervezi și mai tare?

– Dacă vrei, îi spun Fridei că te apuci să-i faci o curățenie generală ca la carte. Te cunosc și știu că atunci când ești nervoasă adori să faci asta!

Mormăi când aud asta. Acum nu gust glumele. Se apropie de mine.

– Jumătate din viață o petrec cerându-mi scuze față de tine. Dar merită efortul atâta vreme cât sunt cu tine și-ți privesc fața când mă ierți.

Vrea să mă sărute, dar eu mă mișc din acel loc.

– Din nou „cobra"?

Ceea ce spune, de fapt, fața sa, mă face să râd.

– Da, și dacă nu te dai mai în spate, în afară de o „cobră" o să te alegi și cu o palmă!

– Mamă! Mă încântă felul acesta al tău de a fi! Atât de spaniol...

– În schimb, pe mine, încăpățânarea asta a ta, germană, mă scoate din sărite.

Imediat, mă prinde de mijloc, mă aruncă pe pat și mă sărută. Prosopul a căzut pe drum, sunt goală, în timp ce încerc să refuz.

Scanned with CamScanner

Dar e mult mai puternic ca mine, așa că atunci când îmi bagă limba în gură, uit de toate și îi răspund...

– Așa-mi place, spune. Să te arăți a fi fiară, dar, când doresc eu, să redevii domestică.

Comentariul acesta misogin mă face să-i dau un pumn în umăr. Se chircește, mă privește și mă mușcă de gât.

– Ce bestie ești!

– Pentru tine, micuțo! Suntem precum Frumoasa și Bestia. Logic, Frumoasa ești tu, iar Bestia, eu!

Bufnesc în râs când aud asta, și, după ce accept gustosul sărut de pace, observ că nu se simte prea bine.

– Eric, ești ok?

– Da, dar aici partea importantă ești tu, nu eu!

– Nu, domnule Zimmerman, nu! Aici dumneavoastră greșiți. Aici cine se simțea rău acum câteva ore și aveați o față de curcă plouată erați dumneavoastră. Dacă cineva ar trebui să-și facă griji aici, ar fi o cameristă, să zicem, nu dumneavoastră!

Eric vine aproape de mine și se oprește în față.

– Ești drăguță.

– Nu-mi băga prostioare, Eric, și răspunde... Ce naiba se petrece? Tocmai ți-am văzut gentuța din baie plină cu pastile.

– Ești cea mai frumoasă și mai interesantă femeie pe care am avut plăcerea s-o cunosc.

– Eric! Vrei să te înjur și să-ți dau una?

– Mmmmmm... sunt topit după războiul pe care-l porți, mereu, cu tine.

Fără să-mi pierd surâsul, îl mângâi pe păr:

– Nu mă interesează ce spui. Nu o să schimb subiectul. Ce se petrece? De ce ai atâtea pastile?

– N-am nimic!

– Minți!

– Tu crezi că...

– Da, cred! Și mai știu că mă enervezi din nou!

Scanned with CamScanner

Ochii lui mă privesc și se luptă cu întrebările mele. În cele din urmă, murmură fără să mă convingă prea tare:

– N-am nimic! Nu trebuie să-ți fac griji!

– Dar mă interesează!

Câteva secunde, ce mie mi se par veacuri, gândește, gândește, gândește... Apoi spune:

– Jud... sunt lucruri pe care nu le cunoști și...

– Spune-mi-le, ca să le cunosc!

Surâde și ne atingem nasurile, într-un gest de dragoste.

– Nu, dragoste! Nu-ți pot spune chiar tot.

Tot nu-l înțeleg și sunt conștientă că-mi ascunde ceva.

– Ascultă, încăpățânatule...

– Nu, ascultă tu... Dar apoi se oprește din ceeea ce avea să spună și-mi dă părul din ochi. Vai, brunețico, ce mă fac eu cu tine?

Pentru că doresc să-mi spună totul, îmi deschid inima.

– Gândește-te la mine așa cum și eu mă gândesc la tine! Iar la final să vrei să-mi spui toate aceste secrete pe care acum le ascunzi.

Aștept un surâs. Un răspuns imediat. Dar Eric închide ochii și, cu o mină serioasă, zice:

– Nu pot, Jud! Dacă dau drumul sentimentelor, voi simți numai durere și acest lucru va trece și la tine.

– Ce prostii sunt astea?, protestez.

Eric, când mă vede, încearcă să schimbe subiectul.

– Mâine ce facem, la ce te-ai gândit?

Mă așez pe pat, îmi dau părul din ochi.

– Eric Zimmerman, îmi spui că dacă dai drumul emoțiilor vom avea de suferit amândoi?

– Exact!

– Dar sentimentele mele au plecat deja la drum și acum nu se mai poate face nimic. Îmi placi. Mă înnebunești. Mă încânți. Și te rog să nu minți, știu că așa e și la tine! Știu! Mi-o spun asta fața ta, ochii, atunci când mă privești, mâinile tale, când mă mângâie,

Scanned with CamScanner

și posesia ta, atunci când facem dragoste. Și acum, spune-mi, la naiba, ce reprezintă acele medicamente!

Mandibula lui tremură, și, cu o mișcare energică, se ridică de pe pat. Mă duc după el. Îl urmez până la baie, unde, după ce-și dă cu apă prin păr, apucă gentuța, o închide și o aruncă, furtunos, de perete. Fără să înțeleg ce se petrece, îl privesc cu ochi mari.

– Ce se întâmplă? Ce am spus ca să te comporți așa? Asta are legătură cu telefoanele primite de la Marta și de la Betta? Cine sunt? Ascultă! Am încercat să mă calmez, să nu mă bag, să nu întreb... dar deja e prea mult!

Eric nu mă privește. Iese din baie și se duce direct spre fereastră. Îl urmez și mă pun în fața lui.

– Nu fugi de mine! Suntem în aceeași cameră, vreau să vorbim, să fim sinceri, să-mi spui tot ceea ce se petrece. La naiba, Eric, nu-ți cer dragoste veșnică! Vreau doar să știu cine sunt femeile astea și ce se petrece.

– Ajunge, Jud! Nu mai vreau să vorbesc!

Îmi privesc corpul gol în oglinda dulapului, decid să mă îmbrac. Îmi pun chiloții, un tricou roșu și o fustă scurtă, de blugi. Apoi mă duc spre el.

– Hai să vedem! Despre ce ai spus că nu vrei să vorbești?

– Am spus gata! Pentru azi, nu mai vreau nici un fel de scenetă!

– Nici un fel de scenetă? Tu auzi ce spui?

– Mă incomodează întrebările tale!

Deja e prea mult! Sunt precum o asasină care se pregătește să intre și să ucidă!

– Deci te incomodează întrebările mele? Doamne, măiculiță!!! Păi atunci află că și pe mine mă incomodează faptul că nu vrei să răspunzi! Pe zi ce trece te înțeleg mai puțin!

– Nu pretind să mă înțelegi!

– A, nu?

– Nu!

Scanned with CamScanner

Aș vrea să-i sparg în cap veioza pe care o am lângă mine. Când răspunde așa zeflemitor, mă enervează la maximum.

– Știi ceva? Aproape că te și uitasem după ce dispăruseși din viața mea, dar apoi, când ai apărut în poarta casei tatălui meu...

– „Uitat"?, șuieră aproape de fața mea. Cum puteai să mă uiți după ce ți-ai tatuat tot ceea ce ți-ai tatuat?

Are dreptate.

Ceea ce mi-am tatuat e povestea noastră și nu am nici un argument ca să-l contrazic.

– De acord, m-am tatuat pentru tine. Abia te cunoșteam când am făcut-o, dar ceva în interiorul meu îmi spunea că vei fi o persoană importantă în a mea viață și de aceea voiam să am pe corp ceva numai al nostru, care să dureze pentru totdeauna.

– Al nostru?

– Da!, urlu colerică.

– Adică atunci când te vei culca cu altul și el îți va repeta ceea ce ți-ai tatuat o să-ți aduci aminte de mine?

– Probabil!

– Probabil?

– Da!, țip precum o nebună. Probabil că o să-mi aduc aminte de tine și, de fiecare dată când un bărbat îmi va spune „Cere-mi ce vrei!", după ce va citi asta pe corpul meu, o să-mi aduc aminte de ochii tăi și de plăcerea de a ne bucura împreună atunci când îți satisfăceam toate capriciile și ne iubeam!

Cuvintele mele îl rănesc. Fața i se contractă, lovește cu pumnul peretele.

– Asta e o greșeală! O greșeală impardonabilă din partea mea! Trebuia să te las să-ți vezi de viața ta cu Fernando sau cu cine doreai tu!

– Eric, despre ce vorbești?

Se mișcă prin cameră asemenea unui leu în cușcă. Fața îi e de piatră.

– Strânge-ți lucrurile! Pleci!

Scanned with CamScanner

– Mă dai afară?

– Da!

– Cum?

– Vreau să pleci!

– Ce?

– O să-ți chem un taxi, să te ducă până la casa tatălui tău.

Zdrobită de acest răspuns, țip:

– Pe dracu! Nu chema nimic, n-am nevoie de nici un taxi!

Eric nu se mai plimbă prin cameră. Simt durere în ochii lui. Ce se petrece? Nu înțeleg nimic! Aș vrea să plâng. Lacrimile pleacă la drum, dar le opresc. El vede asta și se apropie de mine:

– Jud...

– Tocmai m-ai concediat, Eric. Să nu cumva să mă atingi!

– Ascultă, iubire...

– Să nu mă atingi!, repet.

Se oprește la un metru de mine, își trece mâna prin păr, nervos.

– Nu vreau să pleci... dar...

Acest „dar" nu-mi place deloc. Urăsc cuvântul ăsta dureros. Niciodată nu prevestește ceva bun.

– Lasă, cel mai bine e să plec. Cu sau fără „dar". Plec!

– Iubire... ascultă-mă!

– Nu! Nu sunt iubirea ta! Dacă aș fi fost, nu mi-ai fi vorbit așa și te-ai fi comportat sincer cu mine. Mi-ai fi explicat cine sunt Marta și Betta. Mi-ai fi spus de ce nu vorbești despre tatăl tău, și, peste toate, mi-ai fi spus ce e cu maldărul acela de medicamente!

– Jud... te rog! Nu îngreuna situația!

Sunt convinsă că vreau să plec. Apuc geamantanul, arunc în el tot ce găsesc prin cameră.

Cu coada ochiului văd că mă privește. Iar e inflexibil, fața nu i se mișcă, dar mâinile îi tremură. E nervos, dar eu sunt și mai furioasă.

– Ești un imbecil egocentric care se gândește numai la el... numai la el și numai la el!

Scanned with CamScanner

– Jud...

– Uită numele meu și continuă să-ți dai mesaje cu femeile alea. Sunt sigur că ele știu mai multe despre tine decât știu eu.

– Femeie, la naiba! Poți să te oprești din urlat?

– Nu! Și nici nu vreau! Țip pentru că asta vreau, pentru că asta meriți și pentru că am nevoie să mă descarc. Imbecilule! La final trebuie să-i dau dreptate lui Fernando!

E clar că nu se aștepta să audă asta.

– În ce sens trebuie să-i dai dreptate?

– Că te folosești de mine și apoi îmi dai papucii.

– Asta ți-a spus imbecilul ăla?

– Da! Și tocmai mi-am dat seama că avea mare dreptate.

Disperarea îl face să se îndepărteze de mine chiar dacă el continuă să gesticuleze ca un nebun.

Ușa se deschide și intră Frida și cu Andrés. S-au alertat când au auzit cum țipăm. Frida vine lângă mine în încercarea de a mă liniști, Andrés face la fel cu prietenul său. Dar Eric nu dorește să vorbească, doar înjură în germană și sudălmile lui se aud până-n Cochinchina. Frida trage de mine, mă scoate de acolo și mă duce la bucătărie. Îmi dă să beau un pahar cu apă, îmi ia geamantanul din mână.

– Nu-ți fă griji, Andrés o să-l liniștească.

Supărată pe lume în general, beau apa și răspund:

– Dar, Frida, nu vreau ca Andrés să-l liniștească. Vreau ca eu să fac asta și mai vreau să aflu de ce e așa de ermetic cu viața lui. Nu am voie să întreb nimic. Nu-mi răspunde la nimic. În plus, atunci când se supără, mă dă la o parte, ca și în cazul de față.

– Dar ce s-a întâmplat?

– Habar nu am! Glumeam, râdeam, apoi l-am întrebat despre niște medicamente pe care le-am zărit în gentuța sa și despre niște mesaje și telefoane primite de la Betta și Marta.

Izbucnesc în lacrimi. Tensiunea e mai mică și acum pot plânge. Frida mă îmbrățișează, se așază lângă mine, în bucătărie, și-mi spune:

Scanned with CamScanner

– Jud... liniștește-te! E doar o discuție între îndrăgostiți și nimic mai mult!

– Îndrăgostiți?, mă plâng. Dar tu ai auzit ce ți-am spus?

– Da, am auzit foarte bine. Și chiar dacă Eric nu-ți spune, îți repet vorbele de acum câteva ore, de pe plajă. E topit după tine. Trebuie doar să vezi cum te privește, cum te tratează și cum te protejează. Îl cunosc de mai bine de 20 de ani, suntem prieteni dintotdeauna și trebuie să mă crezi când îți spun că are sentimente puternice pentru tine.

– Cum știi asta?

– Simplu, știu, Judith: Ai încredere în mine. Atât îți cer!

În acest moment apare Andrés în cadrul ușii. Mă privește și spune, vădit incomodat:

– Judith... Eric vrea să urci în cameră...

– Nu! Nici să nu aud! Să coboare el!

Răspunsul meu îl dă pe spate. Se privesc și Andrés insistă:

– Te rog, vrea să-ți vorbească...

– Nu! Să coboare el, spun. Dar cine se crede acest marchiz ca eu să merg în urma lui precum o idioată? Nu! Nu urc! Dacă vrea, să coboare el.

– Judith... spune Frida.

– Vă rog frumos, am nevoie să plec de aici... Vă rog... îmi puteți chema un taxi? Vă rog!

Frida și Andrés se privesc speriați. Andrés spune:

– Judith, Eric a spus să...

Cu o furie imensă instalată pe chip, în vene și în toată ființa mea, spun:

– Nu mă interesează nimic din ceea ce spune Eric, la fel cum nici pe el nu-l interesează de mine. Vă rog, un taxi. Doar asta vă cer.

– Nu-mi pune în gură cuvinte pe care nu le-am spus, zice Eric, care apare în ușă.

Îl privesc. Mă privește. Suntem, din nou, doi dușmani.

– Frida, te rog, cheamă un taxi, spun, din nou.

Scanned with CamScanner

Andrés și Frida se privesc. Nu știu ce să facă. Eric, ofuscat, nu se apropie de mine.

– Jud, nu vreau să pleci. Urcă în cameră cu mine, avem de vorbit.

– Nu! Acum sunt eu cea care nu vrea să vorbească nimic cu tine. Doar doresc să plec. Nu mai vreau să mă utilizezi în plus! S-a terminat!

Eric închide ochii, respiră greu. Ultima frază l-a terminat, l-a durut, dar refuză să răspundă. Când deschide ochii, nu mă privește.

– Frida, te rog, cheamă un taxi.

Când aude asta, se întoarce și pleacă. 10 minute mai târziu, o mașină trage în fața casei.

Eric nu a mai apărut. Mă despart de Frida și de Andrés, și, cu o durere imensă în suflet, plec. Vreau să ajung cât mai departe de aici și de el.

Scanned with CamScanner

46

În Jerez, tata nu-mi vorbește, doar mă privește.

Am venit de trei zile și de trei zile sunt o legumă. Știe că nu-s bine, că s-a petrecut ceva între mine și Eric, dar respectă tăcerea mea. Vecinii tatălui continuă să mă întrebe despre „băiatul din Frankfurt" și asta nu-mi face bine. De multe ori nu am tact și asta e una dintre ele.

Cineva i-a spus lui Fernando că sunt aici. Îmi trimite mesaje și, a treia zi, vine direct la casa tatălui meu. Sunt la piscină, aruncată într-un hamac, când își face apariția.

– Hola!, mă salută.

– Hola!, îi răspund.

Se întinde pe hamacul de lângă mine și nu zice nimic. Nici eu nu deschid gura. Tata ne vede pe fereastra de la bucătărie, dar doar ne privește, ne lasă în pace.

– Ești bine, Judith?

– Da.

Liniște... nimeni nu mai spune nimic, până când Fernando decide să spargă gheața.

– Îmi pare rău că ești așa.

– Nu s-a petrecut nimic, răspund cu un surâs. Așa cum și tu ai spus, singură m-am dat cu capul de zid.

– Să știi că nu mă bucur să aud asta, Judith.

– Știu.

Apoi, din nou liniște. De la radio se aude „Satisfaction", melodia celor de la „Rolling Stones" și, fără să ne dăm seama, zâmbim. La final, eu sunt cea care zice.

– De fiecare dată când aud melodia asta îmi aduc aminte de petrecerea pe care a dat-o Rocio acum câțiva ani. Mai știi ce am făcut pe ea?

Scanned with CamScanner

Fernando dă din cap, zâmbește și începe să cânte. Eu, după el. Se ridică, începe să danseze, în timp ce cântă și eu râd. La un moment dat, mă ridic în picioare, cânt și dansez alături de el și, pentru câteva minute, uit de toate problemele.

Când melodia se termină, amândoi râdem, ne privim. Ridic brațele în căutarea unei îmbrățișări și... ne îmbrățișăm.

– Așa îmi place să te văd, Judith! Fericită și binedispusă. De fapt, așa cum ești tu! Te rog să mă ierți pentru că mi-am băgat nasul unde nu-mi fierbe oala, dar de multe ori bărbații fac chestii idioate.

– Te-am iertat, Fernando! Te rog să mă ierți și tu pe mine.

– Logic! Te rog să nu te îndoiești nici o secundă.

Noaptea ies cu el la cină și mergem prin locurile în care știm că ne vom găsi cu prietenii.

Amica mea, Rocio, e surprinsă când mă vede cu el, dar nu întreabă nimic despre Eric. Nici unul dintre ei nu face nici cea mai mică referire la bărbatul alături de care mă văzuseră în ultimele săptămâni, iar eu nu mă mai gândesc la el, ci doar mă bucur atât cât pot.

Zilele trec, iar Eric nu dă nici un semn de viață. Nu pot pricepe cum o vacanță minunată se poate termina așa, atât de abrupt, când ajunsesem să ne înțelegem doar din priviri. Prezența lui Fernando din zilele astea îmi smulge zâmbete. Nu s-a mai dat la mine. Nu a încercat nimic în plus, nici un avans, așa că-i mulțumesc că se comportă precum un prieten adevărat.

Sora mea apare cu Jesús și cu cea mică fără să anunțe, așa cum face de fiecare dată. Tatăl meu se bucură enorm. Nu poate ascunde mândria de a avea ambele fete la el în casă, plus nepoțica.

Luz, nepoata, e bucuria casei. Pentru mine, să fiu alături de ea este precum o pală de aer proaspăt. Sora și cumnatul meu par fericiți. Se giugiulesc non-stop, pleacă să cineze și se întorc după miezul nopții. Zâmbesc. Sunt ani buni de când n-am mai văzut-o pe Raquel atât de fericită, de activă și de îndrăgostită.

Scanned with CamScanner

Bucuroasă pe fericirea lor, văd cum cumnatul meu se uită la ea, cum o caută din priviri, cum încearcă, mereu, să-și găsească intimitatea. Dragostea dintre ei pare a fi atât de puternică, încât și tata e umit, uneori. Sora mea încearcă să-mi vorbească. Știe că nu-s ok, chiar dacă surâd, dar îi cer să mai amânăm poveștile. Pentru prima dată în viață, pacostea de sor-mea îmi respectă decizia. Cred că arăt destul de rău...

Într-o noapte, după ce Fernando mă lasă acasă pe la 3 dimineața, intru și mă duc către balansoarul din spate. E un cer perfect, stelele se văd incredibil de frumos, vreau să le admir. Tata nu doarme, mă vede pe geam, vine să se așeze lângă mine. Aduce două „Coca-Cola". Eu apuc una, el bea din cealaltă.

– Sunt fericit să o văd pe sora ta atât de bucuroasă, dar nu-mi place să mă uit la tine și să te găsesc atât de tristă când, în mod normal, situația trebuia să fie invers.

– Să se simtă ea bine, tată! Astfel, ne face fericiți pe toți!

Zâmbim împreună, iar tata e pus pe șotii:

– E foarte probabil să mă facă bunic din nou.... Tu i-ai văzut?

Îi confirm, iar tata râde în liniștea nopții.

– Da, tată, i-am văzut. E minunat că în relația lor au vânt din pupă.

Fiecare soarbe din „Coca-Cola" lui.

– Ascultă-mă, brunetico. Tu ești o fată minunată și cred că Eric știe asta.

– Și la ce mă ajută asta, tată?

– La multe, iubirea mea, vei vedea. Eric e un bărbat în toată puterea cuvântului și vei vedea că nu te abandonează.

– Cred că eu sunt cea care-l va lăsa să scape!

Tata râde și mă mângâie pe păr.

– Atunci, iubirea mea, vei fi tu cea care va face cea mai mare prostie din viața ei.

Sunt incapabilă să mai păstrez secretul. Îl privesc și spun:

– Tată, Eric este șeful meu. Șeful firmei mari. Acum știi!

Scanned with CamScanner

Tace câteva secunde, apoi își mângâie barba:

– E căsătorit?

– Nu, tată... Eric e singur și fără copilași. Drept cine mă iei?

Simt că tata respiră greu. Ultimul lucru din lume pe care ar fi dorit să-l audă e că Eric ar fi căsătorit. Așa că răspunsul meu îl mai liniștește.

– Nu te privea precum un șef și eu știu ce spun, draga mea. Se uita la tine ca un bărbat care te dorește și vrea să te protejeze. Dar vreau să-ți spun că Fernando te privește fix la fel și chiar îmi pare rău pentru băiatul ăsta.

Ridic din umeri și suspin. Văzând că nu spun nimic pe tema asta, tata mă întreabă:

– Deci, mâine te întorci la Madrid?

– Da, după micul dejun încarc mașina și... destinație Madrid! Vreau să ajung din timp să mai fac niște cumpărături și chestii dintr-astea.

– Când te întorci pe aici?

– Asta nu știu, tată, probabil că atunci când voi avea mai mult de patru zile libere „legate". Știi bine că nu-mi place să vin aici doar pentru câteva ore.

– Știu, iubire... știu.

Ca atunci când eram mică, mă îmbrățișează, mă cuibăresc în brațele lui și îmi sărută părul.

– Știu că vei fi fericită, pentru că o meriți. Iar dacă tu și Eric ăsta nu vă dați altă oportunitate, o să regretați tot restul vieții. Să te gândești la asta, da?

– Da, tată, mă voi gândi!

Scanned with CamScanner

47

Pe 27 august am revenit la muncă.

Șefa e încă în concediu, asta îmi dă voie la un respiro. Vestea că nu-i am prezența toxică lângă mine mă face să mă simt mai bine. Miguel de asemenea nu este, simt lipsa glumelor sale. Dar sunt atât de apatică, încât prefer ca nimeni să nu mă privească ori să-mi vorbească zilele acestea.

De fiecare dată când intru în biroul său ori la „Arhivă", inima-mi pică-n glezne. N-am cum să nu mă gândesc la Eric. La lucrurile pe care mi le spunea, ce-mi făcea în cutare loc și trebuie să mă străduiesc din răsputeri ca să nu plâng.

Prietenii mei sunt încă în vacanță, așa că ies cu ei atunci când plec de la sală și mergem fie la film, fie să bem ceva. Nacho, prietenul meu, încearcă să dialogheze cu mine, dar eu refuz. Nu vreau să-mi aduc aminte ceea ce s-a petrecut. În inima mea, Eric continuă să fie prezent și, până nu-l voi uita, știu că viața mea nu va reveni la normalitate.

Pe 31 august primesc un mesaj de la Fernando. E la Madrid, are un caz, până pe 4 septembrie și s-a cazat, ca întotdeauna, la un hotel aproape de mine. Rămâne că ne vedem.

Într-o zi îl duc să cinăm la „Cava Brava", într-alta, la un restaurant japonez. Apoi, după cină, rămânem cu prietenii să bem câte ceva. Surprinzător, văd cum Fernando se înțelege de minune cu prietena mea, Miga, și sunt mulțumită. Se ține de promisiune. Se comportă ca un amic și îi mulțumesc, din nou, pentru asta.

Pe 3 septembrie, șefa mea, Miguel și aproape toată lumea de la birou se reîntorc la firmă. Ritmul începe să fie frenetic și, până să-mi dau seama, șefa mea m-a scufundat, deja, într-un

Scanned with CamScanner

ocean de hârtii. Miguel s-a întors binedispus din vacanță. Îmi spune tot felul de poante atunci când lucrăm, ceea ce mă face să râd. Linia internă sună și șefa îmi cere să vin la ea în birou. Mă duc imediat.

– Stai jos, Judith! Mă așez. Ea continuă: Așa cum îți aduci aminte, vizitele domnului Zimmerman pe la filialele „Müller" din Spania au fost amânate până la început de toamnă, da?

– Da!

– Ok! Am vorbit cu domnul Zimmerman și aceste vizite se vor relua.

Stomacul mi se strânge, încep să mă foiesc. Numai când îi aud numele și inima mi-o ia razna! Să-l văd pe Eric e ceea ce am nevoie, chiar dacă știu că nu e cea mai bună soluție.

– Vreau să pregătești dosarele pentru toate filialele rămase. Zimmerman dorește să înceapă vizitele miercurea aceasta.

– De acord!

Rămân nemișcată. Miercuri îl voi vedea! Sunt pe punctul de a urla când șefa mea îmi spune:

– Judith, la muncă... Nu sta așa, uimită.

Are dreptate. Mă ridic, dar când dau să ies, aud cum îmi spune:

– De data asta voi fi eu cea care-l însoțește pe domnul Zimmerman. Mi-a spus personal asta, ieri, când am mers la „Villa Magna".

Auzind asta, sunt aproape să leșin. Eric e în Madrid și nu a dat nici un semn de viață. Iluziile mele ridicole de a-l vedea s-au risipit în câteva secunde, șterse cu guma, dar am forța să mai zâmbesc. Când ies de acolo, picioarele îmi tremură. Am nevoie să mă așez la o masă. Miguel mă vede.

– Ești ok?

– Da. Cred că e de la căldură, răspund.

Sunt în transă când plec de la birou. Supărată. Furioasă. Mă sui în mașină, ies din parcare și, fără să știu de ce, o apuc pe „Castellana". Când trec prin fața hotelului unde Eric este

Scanned with CamScanner

cazat, trag pe o alee mică și mă opresc. Ca o idioată, merg către hotel, dar nu intru. Mă opresc la câțiva metri de poartă, fără să știu ce să fac.

Preț de o oră, mintea mea „fierbe" și încearcă să se limpezească, când mașina lui apare acolo. Oprește fix în fața ușii hotelului și din ea ies Eric și... Amanda Fisher! Ambii surâd, par foarte ok. Intră în hotel!

Ce face Amanda în Madrid?

Ce face Amanda la acest hotel?

Am zeci de întrebări, toate se îngrămădesc în mintea mea. Supărată, plec de acolo, mă urc în mașină și merg către hotelul unde e cazat Fernando.

Când ajung, urc direct spre camera lui. Bat cu încheieturile în ușă și, când deschide, e total surprins.

– Nu-mi spune că trebuia să ne vedem și că am uitat?

Nu răspund. Mă arunc direct pe gura lui și-l sărut. Săracul, abia are vreme să închidă ușa!

Simt cum mâinile lui îmi dau jacheta jos, apoi pantalonii, ce cad pe parchet.

Cu grabă, ies din pantaloni, dar rămân cu tocurile. Fernando mă trage spre pat, mă aruncă pe el și murmură ceva, în timp ce eu îi desfac nasturele de la blugi.

– Ce faci, Judith?

Nu răspund! Furia a pus stăpânire pe corpul meu și am nevoie să mă descarc, indiferent de manieră. Când mă vede așa de încălzită, își scoate imediat cămașa, peste cap, apoi continuă să mă sărute. Dar, când se trage puțin în spate, mă întreabă:

– Judith, s-a petrecut ceva? Nu vreau ca după aceea tu să...

– Fernando... taci și trage-mi-o!

„Ordinul" meu îl paralizează câteva secunde; dar, după aceea, dorința pe care o simte pentru mine îl face să reacționeze fără să se mai gândească la altceva. Nu vorbește. Doar își scoate pantalonii, chiloții și rămâne complet dezbrăcat, cu penisul erect, gata

Scanned with CamScanner

să mă posede. Respir neregulat, în timp ce căldura mă cuprinde. Atunci îmi aduc aminte de ceva.

– Dă-mi geanta!

Cu grabă, mi-o dă, și, în timp ce eu scot vibratorul făcut cadou de Eric, el își pune un prezervativ.

– Dă-mi bikinii jos!

Bagă mâna pe elasticul bikinilor, îi dă jos încet, cu eleganță, când vede tatuajul și murmură:

– „Cere-mi ce vrei!"

Eric! Eric! Eric!

Sunt goală de la brâu în jos și îi cer, în timp ce deschid picioarele pentru el:

– Privește-mă, te rog!

Face asta, dar e clar că încă e surprins de tatuaj. Dau drumul la vibrator și-l pun exact în locul în care știu că-mi va cauza plăcere. Pe loc, corpul meu reacționează și gâfâi. Închid ochii și-mi imaginez că Eric e cel care mă privește și nu Fernando.

Eric... Eric... Eric...

Trec cu vibratorul peste clitorisul meu, gem și strâng picioarele când simt plăcerea. Imediat, niște mâini mă scot din visul meu și deschid ochii. Fernando, excitat, s-a băgat deja între picioarele mele și mă penetrează. Țip, el respiră greu. Simt cum interiorul vaginului meu îl „aspiră", moare de plăcere.

Sunt atât de doritoare, de înnebunită să uit totul, că urc intensitatea vibratorului. Fernando, când vede asta, îmi ia vibratorul din mână, mă prinde de coapse și intră în mine și mai puternic, iar și iar. Vreau mai mult! Îl vreau pe Eric!

Mă gândesc la el. La cum mă face să vibrez cu dorințele sale. Simt cum Fernando mă prinde de spate cu mâinile, mă ridică și, cu o mișcare, mă reazemă de perete. Gura lui o caută pe ea mea.

– Judith...

Îl privesc cu ochii plini de lacrimi. Când mă vede, simt cum ritmul penetrărilor lui, scade.

Scanned with CamScanner

Nu te opri, te rog... Nu acum!

Continuă să se miște. Înăuntru... afară... înăuntru... afară. Sunt storcită de perete. Mă bag în Fernando cu furie. Strig numele lui Eric și, când ajungem aproape de orgasm, știu că am primit ceea ce am căutat.

Terminăm și mă ține în brațe pentru câteva minute. Mă simt prost. Nu știu ce am făcut și, mai mult, nu știu de ce am făcut! Când Fernando mă lasă din brațe, plec spre baie fără să-l privesc. Aici, mă spăl, îmi curăț fața și mă privesc în oglindă. Rimelul curs îmi dă un aspect deplorabil. Nu pot arăta mai rău.

Cinci minute mai apoi, aranjată, ies. Fernando mă așteaptă pe pat, îmbrăcat. Văd vibratorul și, fără să spun nimic, îl apuc și-l bag în geantă. Îl iau acasă. Mă îmbrac și, când termin, mă postez în fața lui. Îi sunt datoare o explicație.

– Fernando... nu știu cum să-ți explic asta, dar primul lucru pe care vreau să-l fac e să-ți cer iertare.

Dă din cap, mă privește.

– Scuze acceptate.

– Mulțumesc!

Ne privim câteva secunde.

– Știi că, dacă facem ceea ce am făcut acum, sunt încântat. Îmi placi și, dacă ar fi după mine, aș sta toată ziua să te sărut...

– Fernando, te rog nu îngreuna situația.

– Tatuajul acela e pentru el, nu?, întreabă imediat.

– Da.

În privirea sa văd că dorește să-mi spună sute de lucruri.

– Finalul nu mi-a plăcut deloc. Nu ai venit fiindcă îți era poftă să faci sex cu mine. Nici măcar nu doreai să mă vezi. Dar să-i pronunți numele când facem dragoste...

– Ce spui?

– I-ai pronunțat numele.

– O, Doamne, scuze, îmi pare rău.

– Nu, să nu-ți pară. Așa mi-am dat seama de ce ești aici.

ned with CamScanner

– Mă simt jenată, rușinată! Nu știu de ce te-am ales pe tine pentru a face asta. Dacă aș putea... dacă aș putea...

– Ascultă, Judith, spune asta, în timp ce mă prinde de mâini, prefer să știu că ai venit la mine, chiar dacă te gândești la altul, decât să aflu că ai făcut o nebunie cu un oarecare...

– O, Doamne, o s-o iau razna. Eu nu... eu...

– Judith, ți-am promis că nu voi mai vorbi despre acest om și nu vreau s-o mai fac. Știi ce gândesc despre el și nimic nu s-a schimbat. Sper doar ca tu să-ți dai seama, într-o zi, de ceea ce faci.

Are dreptate. Mă ridic. El, la fel. Mă întorc ca să plec, el mă urmează. Când ajung la ușa camerei, Fernando mă prinde de mijloc, mă întoarce și mă sărută. Mă sărută pasional.

– Mereu voi fi al tău, știi asta, spune când se separă de mine. Chiar dacă doar pentru a mă utiliza ca pe o jucărie sexuală.

Îi dau, ușor, un pumn și surâd. Ies din cameră amețită.

Când merg spre mașină mi-aduc aminte de prietenul meu, Nacho, și, fără să gândesc de două ori, mă îndrept către studioul lui de tatuaje. De cum mă zărește, mă întreabă cum mă simt. Nu știu ce e cu mine, știu doar că vreau să vorbesc cu cineva. Mă invită la cină.

Noaptea asta, Nacho îmi demonstrează de ce e un prieten extraordinar. Omit să-i spun că Eric e șeful meu. Nu-i dau detalii nici despre viața noastră intimă. Nu vreau să știe asta. Dar restul, ciudata relație pe care o avem, da, i-o povestesc. După ce mă ascultă, mă sfătuiește să las orgoliul deoparte și, dacă tot mi-e dor de el, să încerc să-i vorbesc, pentru că eu am fost cea care am fugit. Înțeleg ce vrea să spună.

Are dreptate și, când ajung acasă, deschid laptopul și îi trimit un mesaj:

De la: Judith Flores
Data: 3 septembrie 2012, 23.16
Pentru: Eric Zimmerman

Scanned with CamScanner

Subiect: Ești mai bine?

Bună, Eric, îmi pare rău că am fugit în acea manieră. Regret și-ți cer scuze. Sper că ești mai bine. Aș vrea să te sun, dar nu doresc să te deranjez. Te rog, sună-mă și dă-mi ocazia de a-ți cere scuze direct, față în față. Poți face asta pentru mine?

Te iubesc și îmi e dor de tine. Mii de pupicei

Jud

După ce îl termin, îl trimit imediat, apoi aștept vreo trei ore un răspuns. Știu că l-a citit. Știu că acolo, la hotel, computerul l-a anunțat că are un mesaj nou. Știu toate astea și sufăr.

Scanned with CamScanner

48

De la: Judith Flores
Data: 4 septembrie 2012, 21.32
Pentru: Eric Zimmerman
Subiect: Sunt insistentă

Cândva, mi-ai spus că cea mai bună modalitate de-ați cere scuze este să-ți văd fața în timp ce te iert, stând față în față. Nu crezi că și eu pot cere același lucru?

Un pupic sau două sau trei... sau câte vrei.
Brunetica

De la: Judith Flores
Data: 5 septembrie 2012, 17.40
Pentru: Eric Zimmerman
Subiect: Bună, furioasa

E clar că ești supărat pe mine. Ok... accept. Dar vreau să știi că eu pe tine, nu! Drum bun! Sper să fii tratat cum trebuie pe la filiale, deși ai ales să faci această călătorie cu altcineva.

Pupic,
Jud

De la: Judith Flores
Data: 6 septembrie 2012, 20.14
Pentru: Eric Zimmerman
Subiect: Ghici cine e?

Azi, când am vorbit cu șefa mea la telefon, ți-am auzit vocea pe fundal. Nu poți înțelege cât m-am bucurat. Măcar știu că trăiești! Sper că ești bine! Mi-e dor de tine!

Scanned with CamScanner

Pupicioi,
Judith

De la: Judith Flores
Data: 7 septembrie 2012, 23.16
Pentru: Eric Zimmerman
Subiect: Ecou!...Ecou!
Cum spune și cântecul, azi e vineri!
Mâine mă duc la țară.
Prietenii mei și cu mine am închiriat o căsuță dintr-un sat. Te-ar interesa?
De data asta nu-ți trimit un pupic... cu siguranță că în acest weekend îl vei primi de la alta. Mi-e ciudă. Te urăsc pentru asta!

De la: Judith Flores
Data: 10 septembrie 2012, 13.16
Pentru: Eric Zimmerman
Subiect: Începem?
Sunt aici!
În weekend m-am distrat, deși e clar că vacile și găinile nu-s de mine. Un albinoi m-a ciupit de mână și să vezi dureri! Da, ca să vezi, nu mi-a amputat-o! (spre dezamăgirea ta... hahaha).
... Azi îți trimit un pupic, deși încep să am dubii că-l accepți.
Judith

De la: Judith Flores
Data: 12 septembrie 2012, 22.30
Pentru: Eriz Zimmerman
Subiect: Îți este dor de mine?
Ieri nu am avut net, de aceea nu ți-am scris. Dar prietenul Nacho mi-a reparat ceea ce era stricat și acum am. Nu-mi vei mai răspunde niciodată?
Judith

Scanned with CamScanner

De la: Judith Flores
Data: 13 septembrie 2012, 21.18
Pentru: Eric Zimmerman
Subiect: Încep să obosesc

Hai să vedem... îți scriu de pe data de 3 și tu niciodată nu ai răspuns... N-o s-o mai faci niciodată ori vrei doar să mă enervezi în continuare? Așa cum cred că-ți imaginezi, am făcut curățenie generală. Atât de furioasă sunt!

Kiss (îți scriu în engleză, poate înțelegi mai bine!)
Judith

De la: Judith Flores
Data: 14 septembrie 2012, 23.50
Pentru: Eric Zimmerman
Subiect: Renunț!

Ok... am văzut că ți-ai făcut un obicei din a nu-mi răspunde.

Știi că sunt foarte orgolioasă, nu? Dar, pentru tine, cap încrezut ce ești, trec peste toate și-ți scriu.

Acesta este ultimul meu mesaj! Dacă nu-mi răspunzi, n-o să-ți mai scriu niciodată. Asta ca să știi!

Fără pupici,
Judith

De la: Judith Flores
Data: 17 septembrie 2012, 22.36
Pentru: Eriz Zimmerman
Subiect: Da... eu sunt! Ce faci?

Vreau să știi că la ora asta sunt supărată. Cum poți fi atât de orgolios?

Judith

De la: Judith Flores
Data: 19 septembrie 2012, 22.05

Scanned with CamScanner

Pentru: Eric Zimmerman
Subiect: Mai am doar un lucru să-ți spun
Nesimțitule!
Jud

Scanned with CamScanner

49

Astăzi, 21 septembrie, e ziua lui de naștere. Eric face 32 de ani și, inexplicabil, sunt fericită pentru el. Da, atât de imbecilă sunt!

N-a mai venit la birou. După ce a terminat de vizitat filialele, a plecat direct în Germania.

Sunt scufundată în bula mea, când sună telefonul pe interior. Șefa îmi cere să mă duc până la ea în birou. Ajung aici, mă umple de treabă și-mi spune:

– Să faci și o rezervare, în această seară, pentru 21.30, la „Moroccio", pentru 10 persoane pe numele domnului Zimmerman. Trebuie să fie pe numele lui, altfel nu-ți vor face rezervarea, ai înțeles? Dau din cap. Apoi, găsește-mi loc la coafor în maximum o oră.

Pricep și nu vreau să dau de înțeles că tremur.

Eric în Spania? În Madrid?

Jud... relaxează-te!

Când ies de acolo, inima-mi bate să sară din piept.

Caut pe net numărul de telefon de la „Moroccio" apoi, când îl aflu, trag aer în piept și sun.

– „Moroccio", bună ziua!

– Am sunat pentru a face o rezervare, în această seară.

– Pe ce nume, vă rog?

– Pentru ora 21.30, 10 persoane, pe numele domnului Eric Zimmerman.

– Aaaaa... da, sigur, pentru domnul Zimmerman, spune băiatul. Altceva?

E clar! Inima îmi va sări din piept. Imediat, ceva îmi trece prin minte. E o nebunie, dar nu-mi pasă de consecințe.

Scanned with CamScanner

– Da, aș mai vrea să rezerv o masă pentru două persoane, la ora 20.00, pe numele doamnei Zimmerman.

– Pe numele doamnei Zimmerman?, întreabă băiatul.

– Exact. Da, soția sa. Am rugămintea să nu-i spuneți nimic, e o surpriză la aniversare.

– Clar!

Închid telefonul și duc mâna la gură. Tocmai am făcut una de-ale mele și râd. Fără să mă mai gândesc, îl sun pe Nacho. În seara asta eu sunt cea care-l invită la cină.

Pun pe mine o rochie neagră, cu umerii goi, primită de la sora mea, cu o fundă á la Audrey Hepburn și merg spre studioul de tatuaje al lui Nacho. Acesta fluieră când mă vede.

– Mamă, arăți fabulos!

– Mulțumesc, și tu, la fel, surâd când îl văd.

Ne luăm în brațe.

– Să nu te uiți urât! Este costumul de la nunta fratelui meu. L-am pus pentru că mi-ai cerut tu. Altfel, chestia asta cu eticheta nu prea mă prinde.

– Știu asta. Dar unde mergem nu ne lasă să intrăm fără etichetă.

I-am spus planul meu.

– Judith, ești sigură că asta vrei să faci?

Confirm și plecăm.

– Habar nu am. Ți-am zis că-ți spun cum va reacționa. E ultimul meu cartuș.

La 20.00 suntem la „Moroccio".

Ospătarul, după ce vede că avem rezervare, mă privește cu subînțeles și surâde complice când vede cum sunt îmbrăcată. Sunt soțioara domnului Zimmerman, nu? Cu finețe, îi spun să nu povestească nimic despre prezența mea. Vreau să-l surprind pe soțul meu, pentru că este ziua lui de naștere. Apoi, îl rog să pregătească o tartă cu căpșune și ciocolată. Confirmă că totul va fi ca la carte, să nu-mi fac griji de nimic. Ne conduce într-o rezervă. Nacho observă luxul și privește în jur.

Scanned with CamScanner

– Mamă, cum arată locul ăsta!

– Da! Glamour!, spun asta, în timp ce sper să nu se aprindă vreo luminiță și să mă întrebe ce înseamnă asta.

– De la ce vine asta cu doamna Zimmerman? Numele tău de familie nu e Flores?

Râd puternic.

– Doamna Zimmerman este soția domnului care va plăti această cină.

Fața sa este un poem. Ospătarul vine și ne aduce un vin excelent, dar eu îmi permit „luxul" de a cere o „Cóca-Cola". Nacho se uită la prețuri și-l văd preocupat.

– Judith, cred că ne-am băgat acolo unde nu ne fierbe oala!

– Stai liniștit! Comandă tot ceea ce vrei! Domnul Zimmerman va plăti!

– Ăsta e numele lui Eric? E bogătan tipul?

– Da. Să spunem că-și permite multe lucruri...

– E căsătorit?

– Nu! Dar cei de aici nu știu asta.

Nacho pricepe cum stau lucrurile. Apoi dă din cap.

– Ce perfide sunt femeile din ziua de azi!

Beau puțin din „Coca-Cola".

– Nu le cunoști tu, îi spun...

Ospătarul vine să ne ia nota. Am cerut homari și carpaccio de bivoliță pe pat de ierburi aromate apoi filé de somon în Bourbon. Cum mă așteptam, totul este senzațional! La 21.30 mă uit la ceas și presupun că Eric, șefa mea și invitații lui au ajuns. Eric e extrem de punctual, de asta devin nervoasă. Să știu că e la doar câțiva metri de mine îmi dă o stare ciudată, dar perefer să mă bucur de cină alături de Nacho. La desert cerem căpșune și un fondue de ciocolată. Mâncăm și râdem. La 22 cina e gata.

Când apare ospătarul, îl întreb:

– A ajuns soțul meu, domnul Zimmerman?

Scanned with CamScanner

Ospătarul confirmă, stomacul meu se strânge. Dar planul trebuie să meargă mai departe!

– Îmi poți aduce un stilou, o foaie de hârtie și un plic, te rog?

Băiatul se duce să caute ce i-am cerut, iar Nacho întreabă:

– Acum ce faci?

– Mulțumesc pentru cină!

– Ești nebună?

– Probabil, dar sunt sigură că asta îi va face plăcere!

Când ospătarul revine, scriu pe foaia de hârtie:

„Stimate Domnule Zimmerman,

Mulțumesc că mi-ai arătat locul acesta atât de special și pentru cina pe care noi am servit-o bând în sănătatea ta. A fost perfect, ca de fiecare dată, iar desertul, superb! Logic, La Mulți Ani! Idiotule!"

Fata din emailurile – fantomă

Termin de scris, bag hârtia în plic, îl sigilez, apoi îl dau ospătarului și îl rog:

– Dacă ești drăguț, poți da acest plic soțului meu, alături de tarta cu căpșune și ciocolată atunci când vor cere desertul?

După ce spun asta, Nacho se ridică, îmi oferă brațul și dispărem precum sufletul luat de diavol, în timp ce zâmbesc și mă gândesc la ce față va face Eric. Aș vrea s-o văd!

Scanned with CamScanner

50

La 23 îl oblig pe Nacho să mă ducă acasă. Sunt sigură că Eric este pe punctul de a vedea plicul și... tarta și aștept a sa reacție.

La 23.30, merg prin casă, deși nu am lepădat pantofii cu toc. Știu că va reacționa, dar nu știu când.

La 12 noaptea încă aștept. Poate or fi început să se joace și nu au cerut desertul?

La 1 noaptea, supărată că planul meu nu a funcționat, arunc pantofii cu toc pe pat, fix în momentul în care telefonul sună. Mă arunc pe el! Un mesaj! De la Eric! Mâinile încep să-mi tremure când citesc: „Mulțumesc pentru urări, doamnă Zimmerman!"

Rămân cu gura căscată. Recitesc mesajul. Gata? Asta e tot? Nu mai spune nimic? Nu face mimic?

Amărâtă, arunc cât colo telefonul și beau un gât de „Coca-Cola". Vreau să iau mobilul, să-l sun, să-l fac să-i stea inima. Dar nu! Acum sunt convinsă că acest caz este închis.

Mă dezbrac, arunc funda și lenjeria intimă cumpărată special pentru seara asta. Îmi pun pijamaua cu norișori albaștri, merg la baie să mă demachiez. Nu știu ce fac acolo, doar mă gândesc la Eric.

Imediat aud cum cineva ciocăne la ușă. Inima îmi tresaltă de emoție. Zbor până la ușă, privesc pe vizor. Rămân fără cuvinte când îl zăresc pe Eric de cealaltă parte a ușii. Fără să mă mai gândesc la cum arăt deschid și mă găsesc față în față cu el. Cu Eric!

– Doamna Zimmerman?

E frumos rău cu costumul închis la culoare, cu cămașa albă, deschisă. Te impresionează, e bărbat, iar fața, ca întotdeauna... Oh, fața aceea... Fața aceea de om supărat mă încântă și, fără să vreau, fără să mă gândesc la altceva, pot spune doar atât:

Scanned with CamScanner

– Ok... sunt o nemernică!

– Tu ai spus la „Moroccio" că ești doamna Zimmerman?, întreabă.

Fac un pas înapoi. El, unul înainte.

– Da... scuze... scuze... Dar era nevoie să te enervez!

– Să mă enervezi?

Mai face un pas în față. Eu, doi îndărăt.

– Eric, ascultă-mă!, îmi dau, repede, părul din ochi... Știu că nu am procedat bine.

Am profitat de generozitatea ta și i-am luat la mișto pe cei de la restaurant. Promit că îți dau banii pe cina mea și a prietenului meu. Dar jur că am făcut toate astea ca să te enervez, ca să te fac să vii la mine acasă și să...

– Și să ce?

Privirea lui mă intimidează. E feroce. Dar nu vreau să mă dau bătută. E ultima oportunitate. E în fața mea, nu vreau să ratez.

– Vreau să-ți cer scuze pentru că am fost o idioată când am plecat din Zahara și... răsuflu, ridic din umeri în fața liniștii sale. Mi-a fost dor de tine, Eric. Te iubesc!

Se schimbă. Surâde.

Da, da!

Inima-mi tresaltă de fericire, fix în momentul în care el face un pas în față, pentru a mă îmbrățișa. Mă ridică, mă prind cu brațele de gâtul său. Mă prind cu picioarele de mijlocul lui, trântesc, cu putere, ușa. Hotărâtă să nu-l mai pierd niciodată în viața asta!

Câteva minute, nici unul dintre noi nu vorbește. Doar ne îmbrățișăm și ne bucurăm de revederea noastră, până când Eric mă sărută pe gât și mă strânge cu putere.

– Te iubesc, și, în fața acestui lucru, micuțo, nu pot face nimic!

Am auzit bine?

Mi-a spus că mă iubește?

Fericirea mă face să zâmbesc, îl sărut cu putere pe buze și, când mă separ de el, spun:

Scanned with CamScanner

– Dacă e adevărat ceea ce spui, să nu te mai îndepărtezi de mine!

– Tu ai plecat!

– Tu m-ai gonit!

– Ți-am spus să rămâi!

– M-ai concediat!

Iar am început!

El continuă, eu continui:

– Ți-am cerut scuze în mii de emailuri zilele acestea, dar tu nu ai binevoit să răspunzi.

Surâde dulce și atunci face ceea ce mă înnebunește. Își apropie gura sa de a mea. Scoate limba, o trece peste buza mea superioară, o coboară pe cea de jos și, înainte de a mă săruta, zice:

– Eu te-am iertat dinainte de a pleca!

– Da...?

– Da... ursulețule panda.

– Ursuleț panda? Nu-ți ajungeau micuță, brunetică, Jud... acum sunt și ursuleț panda?

Râzând, mă duc spre oglindă, să văd de ce m-a „botezat" așa. Bufnesc în hohote. Am un ochi total negru. Râde și el.

– Cum faci ca să ai ochiul așa?

– Mă demachiez. Am fost îmbrăcată perfect pentru aniversarea ta, dar tu apari fix în momentele cele mai puțin glamour.

Eric zâmbește.

– Pentru mine, mereu ești frumoasă, dragoste.

În brațele sale, ajungem până în dormitor. Mă pune pe pat, se urcă pe mine.

– Doamne, copilă, ce bine miroși!

Cu grijă, îi dau sacoul jos și încep să-i scot cămașa din pantaloni, în timp ce Eric își trece mâinile peste corpul meu și mă sărută pe bărbie și pe gât. Când îi simt degetele peste coastele mele tremur și gem de plăcere. Tari și puternice ca întotdeauna.

– Am un cadou pentru tine.

– Cel mai bun cadou ești tu, micuțo.

Scanned with CamScanner

Sărutări... mângâieri... cuvinte frumoase... Apoi, Eric spune:

– Avem de vorbit, Jud.

– Mai târziu... mai târziu...

Am scăpat de cămașă. Mă duc spre nasturele pantalonilor. Desfac. Pielea lui Eric arde. La fel și a mea. Și când bag mâna sub chiloți și găsesc ceea ce căutam, gem.

Eric se mișcă. Erecția lui tare îmi scapă din mâini. Mă sărută, din nou.

– Dacă mă mai atingi așa, n-o să dureze nici două secunde... Mai ai vibratorul?

– Da...

– Foarte bine!

Râd, în timp ce el îmi dă jos pantalonii de pijama. Apoi mă ridică, mă pune în fața sa, și, cu gura, începe să mă muște, prin tanga, de muntele lui Venus. Dau jos bluza de pijama, Eric vede asta. Bagă degetele pe sub tanga, îmi rupe chiloțeii, apoi spune:

– „Cere-mi ce vrei!"

Eric mă trage spre el, duce mâna spre un sân, îl bagă în gură și se joacă cu sfârcul. Face la fel cu celălalt sân, mă pune pe genunchi. Preț de câteva minute are treabă cu sânii. Îi ciupește, îi linge, îi suge până când mă face să gem.

– Micuțo... mi-a fost atât de dor de tine...

Se ridică, cu tot cu mine în brațe, mă pune pe pat. Mă sărută pe gură, apoi coboară cu limba. Pe gât, de aici pe sâni, rotund în jurul buricului, apoi, când ajunge pe muntele lui Venus, cel care geme este el.

Până ca el să-mi ceară ceva, deschid picioarele ca să-l las să se joace. Limba intră direct în mine. Mă desface și el, limba sa umedă e pe clitorisul meu. Tresalt, excitată.

– Oh, Eric... da... da...

Se urcă în pat, pentru a fi mai comod, urcă picioarele mele pe umeri. Suge și mai tare clitorisul, gem de plăcere până ce orgasmul îmi cuprinde tot corpul. Îl trag de cap și-l țin apropiat de mine.

Scanned with CamScanner

Terminată după acest orgasm, Eric se urcă pe mine, mă sărută. Gustul e sărat, de la sexul meu, mă excită și mai tare.

– O să ți-o trag, micuțo!

Dau din cap. Asta îmi doresc!

Își dă jos pantalonii, apoi chiloții și, cu o privire ce mă topește, surâde. Se urcă din nou pe mine, mă așază pe pat cum trebuie. Pune penisul la intrarea în vaginul meu și, spre deosebire de alte dăți, acum intră încet, în timp ce eu mă mișc senzual. Vreau mai mult, așa că-l lovesc peste fund.

– Asta ce a fost, micuțo?

– Te vreau înăuntru și... al tău e foarte mare... foarte plăcut. Continuă...

Eric surâde și intră puternic în vaginul meu. Urlu și gem, urlu și gem, în timp ce el intră și iese și, în sfârșit, mă simt plină și nebună. Respirația mi se accelerează. O dată... de două ori... de trei ori... de 15 ori, până mor de plăcere.

La un moment dat, încetinește ritmul.

– Te-a atins cineva zilele astea?

Întrebarea asta mă ia prin surprindere, tot ceea ce pot să fac e să clipesc. Habar nu am ce să spun, iar Eric intră în mine din nou cu forță, astfel că țip.

– Spune-mi adevărul! Cine ți-a tras-o zilele astea?

Fața lui se schimonosește, intră și mai tare. Mă lovește peste fund cu putere.

– Cine?

Nu vreau să răspund fără să am și răspunsul lui, așa că, scoțând din mine o putere pe care nu credeam că o mai am, întreb:

– Dar tu?

Mă privește, dar eu insist:

– Tu te-ai jucat zilele astea?

– Da!

– Cu Amanda?

– Da!

Scanned with CamScanner

– Și tu?

– Cu Fernando.

Câteva secunde, ne privim. E gelos, mă penetrează cu putere. Gemem. Mă prinde de umeri, mă trage spre el, mă penetrează cu forță. Văd întuneric în privirea sa. Spun:

– Te-am văzut intrând în hotel cu Amanda, așa că am decis să-mi văd de viața mea. L-am căutat pe Fernando, m-am masturbat în fața lui și m-am oferit.

Eric mă privește. E furios. Mi-e frică să nu plece, dar atunci îmi dau seama că și lui îi este teamă să nu cumva să mă evapor. Mă prinde de mijloc, mă penetrează într-un ritm infernal.

– Ești a mea și te va atinge numai cine vreau eu.

Mă privește, în așteptarea unui răspuns, în timp ce eu, sub impulsul penetrărilor, mă mișc sub el. E cald... simt multă căldură, dar sunt conștientă de ce-mi cere. Îi pun mâna pe stomac și mă trag în spate. Penisul său iese din mine.

– Voi fi doar a ta, dacă și tu ești doar al meu și te va atinge doar cine vreau eu.

Răspunsul său vine imediat. Își apropie gura de a mea, mă sărută, în timp ce penisul său dur pare că-mi va rupe mușchii. Îl trag și mai mult în mine cu o mână, în timp ce gurile noastre sunt lipite.

– Sunt al tău, micuțo... Tot!

Eric mă penetrează delicat, iar eu mă mișc pentru a mă umple de el. Simt cum mușchii vaginului meu se agață de el.

– Iubire... o să termin.

Tonul vocii sale. Fața. Privirea sa mă face să zâmbesc. Și eu sunt aproape de orgasm.

– Mai rapid, iubire... te doresc.

Eric mă penetrează... o dată, de două ori, de trei ori. Își mușcă buzele pentru a-mi da ceea ce am nevoie, în timp ce ambii ne arcuim, știind că am ajuns împreună până la plăcerea supremă.

Scanned with CamScanner

51

Sexul, săruturile și îmbrățișările au trecut pe primul plan. De fiecare dată când încercăm să vorbim ceva serios, terminăm dezbrăcați și gâfâind. Eric este viciul meu și curând îmi dau seama că reprezint același lucru pentru el. Să stăm împreună fără să ne atingem este imposibil, ne lăsăm purtați de nebunie. Duminică, după încă o repriză, Eric îmi spune:

– Jud... Avem o discuție neterminată, îți aduci aminte?

– Da!

Sperietura se apropie de mine.

– E important să vorbim. Trebuie să știi unele lucruri.

– „Trebuie să știu?"

– Da, iubire...

Uit total de sex, sunt ochi și urechi. Privirea lui redevine neliniștită. Ochii săi mă evită și asta nu-mi place. Eric se așază pe pat, lângă mine.

– Ascultă, e ceva ce trebuie să știi și nu ți-am spus până acum. Dar vreau să știi că dacă nu ți-am spus până acum e pentru că...

– Doamne, ești căsătorit?

– Nu!

– Te vei căsători cu Betta? Cu Marta?

E surprins atât de întrebări, cât și de tonul meu ciudat. Răspunde:

– Nu, iubire, nu. Nimic dintr-astea.

Suspin eliberată. Nu puteam suporta o astfel de veste.

– Și ele cine sunt?

Eric dă din cap și respiră resemnat.

Scanned with CamScanner

– Betta este femeia cu care am petrecut doi ani din viață și cu care am terminat relația de ceva vreme. Acum eu dau din cap și el continuă. Relația noastră s-a terminat în ziua în care am găsit-o în pat cu tatăl meu. Atunci am decis să termin cu amândoi. Sper ca, date fiind cele auzite, să înțelegi de ce nu-mi face plăcere să vorbesc despre ilustrul meu tată.

Fața mea se descompune când aud asta. Niciodată nu m-aș fi gândit la o astfel de poveste.

– Ea nu a acceptat niciodată această despărțire și vrea să se apropie de mine non-stop. Mi-a cerut scuze în toate felurile posibile, nici nu-ți imaginezi, și, deși m-a durut, am iertat-o, dar nu mai vreau să știu nimic despre ea. De aici zecile de mesaje și insistența sa. În acea zi, pe plajă, când mă enervasem și m-am întors la vilă fără să te las să vii cu mine, eram terminat pentru că mi-a dat un mesaj prin care îmi spunea că se află în fața porții casei lui Andrés și a Fridei. Nu doream să te întorci cu mine de pe plajă pentru că n-am vrut să vezi scena pe care urma să mi-o facă. Doream să te protejez. Dar n-am fost sincer cu tine și nu ți-am spus. Am încercat să evit o problemă, însă, prin al meu comportament, am agravat situația.

– Ar fi trebuit să-mi spui. Eu...

Câteva secunde, Eric mă privește. Îmi pune un deget pe buze, ca să tac, apoi îmi mângâie fața.

– Ești frumoasă, Jud. Doar pe tine te vreau...

Vreau să mă apropii de el pentru a-l săruta, dar mă roagă să rămân pe loc.

– Marta e sora mea.

Soră? Asta chiar mă surprinde. Miguel mi-a spus că Eric avea una singură, dar el continuă.

– Îți aduci aminte că ți-am spus că sora mea, Hannah, a murit într-un accident? Dau din cap. Hannah avea un copil, de care acum am eu grijă. Era o mamă singură. Micuțul se numește Flyn și are 9 ani. De când s-a petrecut ce s-a petrecut cu Hannah, e

Scanned with CamScanner

un copil greu de crescut, face numai probleme. În iulie, când a trebuit să mă întorc în Germania și să anulez toate vizitele la filialele noastre, a fost pentru că iar erau probleme cu el. Sora mea și cu mama nu puteau să-l controleze, de aceea mă sunau atât de des. Flyn ascultă doar de mine, de aceea a trebuit să mă întorc în Germania. Când aud asta devin mai atentă și el continuă. Ascultă, Jud, te iubesc, dar îl iubesc și pe Flyn, nu-l pot abandona. Pot rămâne aici câteva zile, cu tine, dar, mai devreme sau mai târziu, trebuie să mă întorc la viața mea de zi cu zi, în Germania. Nu-mi pot permite să-mi schimb casa. Psihologii mi-au spus că o altă schimbare nu va fi ok pentru Flyn, și, deși s-ar putea să ți se pară ceva ciudat, aș vrea să te muți și să trăiești cu mine în Germania. Ochii mei se deschid la infinit. Da, știu, micuțo, știu. Știu că e o nebunie, dar mai știu că te iubesc, mă iubești și te rog să te mai gândești, da?

Dau din cap, încercând să procesez toate aceste informații. Vreau să spun ceva, dar Eric îmi pune, din nou, mâna pe gură.

– Stai că nu am terminat, Jud. Am mai multe să-ți explic. Dacă atunci când termin vei continua să vrei să mă săruți și să stai alături de mine, eu nu te voi împiedica. Cuvintele sale mă surprind, dar el continuă: Îți aduci aminte că ți-am spus că nu vreau să te fac să suferi?

– Da.

– Ei, bine, vreau să-ți spun că, din acest moment, e posibil să-ți fac rău, fără să doresc asta.

Încrunt sprâncenele. Nu înțeleg despre ce vorbește. Mă prinde de mâini.

– Jud... am o problemă și, deși acum nu vreau să mă gândesc la ea, știu că pe viitor se va agrava.

– O problemă? Ce problemă?

– Îți aduci aminte de pastilele pe care le-ai văzut în gentuța mea? Dau din cap, afirmativ, speriată. Sunt legate de ceva ce te încântă la mine, dar despre care ți-am spus că eu urăsc. E

Scanned with CamScanner

vorba despre ochii mei și, după ce-ți voi explica, sunt sigur că vei înțelege.

– Doamne, Eric! Ce se petrece?

– Am o problemă de vedere. Sufăr de glaucom. O moștenire de la minunatul meu tată, și, deși mă tratez și acum totul e ok, boala avansează, cu timpul. E ireversibilă, din păcate. Pe viitor voi rămâne orb.

Clipesc și întreb cu voce stinsă:

– Ce e un glaucom?

– O boală cronică a ochiului. O boală a nervului optic care, uneori, îmi încețoșează privirea, îmi dă dureri de ochi, de cap, stări de greață ori de vomă. Cred că acum, când ai aflat, vei înțelege multe despre mine.

Tot corpul îmi este paralizat. Cu excepția clipirilor. Betta nu mă interesează. Problema cu nepotul său și cu mutatul meu trebuie analizată. Dar Eric tocmai îmi spune că are o problemă de vedere și eu nu pot reacționa. Inima-mi bate să sară din piept, respir greu. Doar pot să-l privesc pe Eric, bărbatul pe care-l doresc cu toată puterea sufletului meu, fără a fi capabilă să scot o vorbă.

Lumea mea se descompune în mii de piese, în timp ce reconstruiesc, bucățică cu bucățică, toate semnele alarmante pe care le-am văzut în ultimul timp, dar pe care nu știam să le descifrez. Graba lui în toate. Temerile lui. Călătoriile sale. Schimbările de comportament. Durerile de cap și, peste toate, dorința lui de a-l privi de fiecare dată când facem dragoste. Respirația mea se accelerează.

Mă ridic. Mă întorc și, când îmi pot desprinde limba ca să vorbesc, întreb:

– De ce nu mi-ai spus toate astea înainte?

– Care? Betta, Flyn sau boala?

– Despre boala ta!

– Jud, e ceva despre care nu vreau ca lumea să afle.

– Da, dar eu nu sunt „lumea"...

– Da, știu, iubire, dar...

Scanned with CamScanner

– De asta, de fiecare dată, îmi ceri să te privesc când...

Eric dă din cap, apoi trece mâna lui peste buzele mele și spune:

– Vreau să-ți înregistrez fața, gesturile tale, pe retina mea, pentru zilele în care nu voi mai vedea...

Durerea din privirea lui mă face să reacționez. Ce naiba fac? Mă așez din nou lângă el, îl prind de mâini.

– Doamne, om încăpățânat, cum mi-ai putut ascunde asta? Eu... eu... eu mă supăr pe tine! Ți-am reproșat absențele, schimbările de comportament și tu... tu... tu nu ai spus nimic. Doamne, Eric, de ce?

Lacrimile mele se revarsă. Încerc să le controlez, dar ceva, asemenea unei forțe puternice, mă apasă, așa că plâng și mai tare. Ochii mi se umplu de lacrimi.

Eric mă consolează. Mă îmbrățișează, mă mângâie, dar, de fapt, eu ar trebui să fiu cea care-l consolează pe el. Însă puterile mele, siguranța și toată viața mi se sparg în mii de bucățele și nu știu când le voi putea recupera. Îmi vorbește despre boala sa. Ceva de care a aflat acum multă vreme și care, peste ani, se va agrava.

Nu știu cât timp plâng în brațele lui, după o soluție pe care nu o găsesc. Vorbește cu mine, dar eu abia mă pot opri din plâns.

– Nu mă privi așa!

– Cum?, întreb, când îi aud vocea.

– Simt că te fac să suferi.

Mă apropii de el.

– Iubire, nu spune tâmpenii! Te privesc așa pentru că te iubesc și sufăr pentru...

– Vezi? Te fac să suferi! Nu ar trebui să permit continuarea acestei povești...

– Eric, te rog din nou, nu spune tâmpenii.

Cu un gest pe care-l voi ține minte toată viața, îmi prinde fața cu mâinile.

Scanned with CamScanner

– Dacă vei rămâne alături de mine, vei suferi, dragoste. Sunt un bărbat cu destule responsabilități. O firmă pe care o conduc, un copil-problemă pe care-l am de crescut, și, ca și cum n-ar ajunge, o problemă de sănătate. Cred că a venit momentul în care e cazul să decizi ce vei face. O să-mi asum hotărârea ta, indiferent care va fi ea. Oricum mă simt vinovat acum...

Îl ascult cu gura căscată și, sincer, aș vrea să i-o închid pe a lui cu un pumn. Ce prostii spune? Corpul meu e invadat, din nou, de siguranță. Fixez privirea mea în ochii lui albaștri, cu probleme.

– Cred că nu vrei să spui ceea ce înțeleg eu, nu?

– Ba da, Jud!

– Atunci tu ești un nesimțit, ca să nu zic idiot!

Eric surâde.

– Ești o femeie frumoasă, sănătoasă, cu toată viața înainte...

– Și tu?, nu-l las să răspundă, urlu precum o posedată: Tu ești omul plin de responsabilități, cu nepot și cu o boală, pe care eu îl iubesc. Și, chiar dacă ai fața asta, vreau să-ți spun că nu-mi mai este teamă! Și știi de ce? Eric neagă, dând din cap. Pentru că nu am să te părăsesc, deși tu tot mi-o ceri! Și n-o să te părăsesc pentru că te iubesc... te iubesc... te iubesc! Bagă-ți bine asta în mintea aia afurisită și încăpățânată de german! Nu mă interesează viitorul... Mă interesezi doar tu... tu... tu... cap tâmpit! Și, da, e cam devreme să mă gândesc să te urmez în Germania, dar, pentru că te iubesc, da, mă voi gândi!

– Jud...

– Tu ești aici, dragostea mea! Tu ești prezentul. Unde să mă duc eu fără tine? Ai înnebunit de tot? Cum naiba să te gândești că te părăsesc pentru că ești bolnav?

Eric, emoționat, dă din cap și, pentru prima oară în viață, plânge. Asta-mi rupe inima-n două. Își acoperă ochii cu mâinile și plânge precum un copil.

– Jud, când boala mea va evolua, calitatea vieții va deveni limitată. Vom ajunge la un moment în care voi fi o pacoste pentru tine.

Scanned with CamScanner

– Așa, și?

– Nu înțelegi?

– Nu! Nu înțeleg, răspund fără aer în plămâni. Și nu înțeleg, pentru că tu vei rămâne lângă mine. Mă vei putea atinge, mă vei putea săruta, vom face dragoste. De ce te îndoiești de mine?

Eric suspină, emoționat:

– Ești cel mai bun lucru ce mi s-a întâmplat vreodată. Cel mai bun.

Aș vrea să plâng, dar plânge el. Îi iau mâinile de la ochi, îi șterg lacrimile.

– Dacă sunt cel mai bun lucru care ți s-a întâmplat vreodată, te rog să nu mai spui niciodată să te părăsesc, da? Acum spune-mi că mă iubești și dă-mi un sărut dintr-acelea după care sunt topită!

Lacrimile-mi pleacă la vale, dar reușesc să surâd. Zâmbește și el, mă îmbrățișează și mă sărută.

Scanned with CamScanner

52

Săptămâna începe în forță și încerc să procesez toată cantitatea de informații ce s-a abătut asupra mea.

Betta? Nu mă interesează. Nu mă afectează. Știu că Eric nu mai vrea nimic de la ea, chiar dacă nu mi-a explicat mai multe în ceea ce-l privește pe tatăl său. Acum am înțeles de ce niciodată nu mi-a vorbit despre el.

În ceea ce-l privește pe nepotul său, înțeleg, dar mă neliniștește. Dacă surorii mele și cumnatului meu i s-ar întâmpla ceva, n-am nici cea mai mică îndoială că Luz ar rămâne la mine. Aș avea grijă de ea și, pentru nimic în lume, n-aș lăsa-o să sufere.

Să trăiesc în Germania e ceva la care nu m-am gândit niciodată. Dar, pentru Eric, m-aș muta. Prefer să trăiesc cu el, decât amărâtă, fără el. Vorbesc așa, în general, pentru că e clar că trebuie să mă mai gândesc. Dacă plec, îi voi vedea mai puțin pe tata, pe sora mea, pe nepoțică și asta m-ar durea. M-ar durea rău.

Dar ceea ce mă dezechilibrează emoțional este boala sa.

Caut pe internet tot ce se poate afla despre glaucom și înțeleg temerile lui Eric. Plâng acasă, când el nu mă vede. Doar aici pot face asta. Trebuie să fiu tare. Când mi-a vorbit despre boală, am simțit că îi este teamă. Nu vreau să vadă lucrul acesta la mine.

Când mă gândesc la el orb, mi se rupe sufletul. Eric, un om atât de puternic, atât de posesiv, atât de plin de viață... Cum să rămână orb?

Încep să am coșmaruri. Sunt patru nopți de când mă trezesc din somn cu probleme, în brațele sale, în timp ce el comentează că nu trebuia să-mi spună. Mă simt ciudat și, chiar dacă încerc să zâmbesc, surâsul se pierde pe drum... Nu mai cânt, nu mai

Scanned with CamScanner

dansez, doar îl aștept pe el. Dacă-l știu bine, sunt ok și eu. Dar într-o seară, în timp ce amândoi citeam tolăniți pe canapeaua mea, i-am văzut în ochi durerea și nesiguranța pe care crede că mi le-a transmis. Așa că mă gândesc să fac ceva.

Trebuie să schimb chip-ul.

Simt că el trebuie să vadă că sunt Jud, nebuna pe care el o cunoaște. Așa că decid să arunc la gunoi teama, nesiguranța, să scap de lacrimi și să fiu fata care eram înainte. El vede asta și-mi mulțumește.

Din acel moment, Eric începe să călătorească tot mai des în Germania. Nepotul lui are nevoie de el, el are nevoie de mine, așa cum și eu am nevoie de el. Două săptămâni după, când sună alarma, Eric e deja în picioare. Se apropie de mine, mă sărută drăgăstos, iar eu accept, bucuroasă. Nu avem cum să ajungem împreună la birou. Nu vreau ca lumea să înceapă să bârfească. Îl cheamă pe Tomás, se urcă în mașină și pleacă. Eu mă sui în a mea și merg și eu spre muncă.

La cafeneaua de la etajul nouă beau o cafea cu Miguel, când îl zăresc pe Eric cu șefa mea și cu încă doi șefi. O privire rapidă aruncată spre el și-l văd cum nu-i convine că stau la masă alături de un coleg. Dar nu mă ridic. Miguel este un prieten și el trebuie să înțeleagă asta.

Când mă întorc la biroul meu, observ că el mă privește din al lui. De fiecare dată când privirile ni se întâlnesc, simt cum corpul îmi arde...

Știu la ce se gândește...

Știu ce vrea...

Știu ce-și dorește...

Dar ambii trebuie să stăm liniștiți până seara, când avem momentul nostru de maximă intimitate.

În ziua aceea, pe la 12, Eric iese din birou. Are o față plouată. Ce se petrece? Îl urmăresc cu privirea pe tot culoarul și văd că se duce direct către o tânără blondă, care era chiar lângă lifturi. Se pupă pe obraz, ea îl mângâie. O fi Betta?

Scanned with CamScanner

Vorbesc câteva minute, apoi se fac nevăzuți. O oră mai târziu, Eric se întoarce tot plouat. Sper să mă cheme la el în birou. Nu o face. După ce aștept un sfert de oră, decid să intru. Eric vorbește la telefon. Când mă vede, se desparte de interlocutor, înainte de a închide:

– Acum nu mai pot vorbi, mama. Te sun mai târziu.

După ce închide, mă privește.

– Doriți ceva, domnișoară Flores?

– Nu sunt nici Miguel, nici șefa mea, spun tare. Ce s-a petrecut?

– Nimic! De ce trebuie să se petreacă ceva?

– Eric... te-am văzut ieșind cu tânăra blondă și...

– Și ce?

Tonul său e cel al unui om supărat.

Asta nu-mi place, dar, fără să spun ceva, mă întorc și ies din birou. Înainte să ajung la masa mea, telefonul sună, pe interior. Îmi cere să mă întorc. Ajung și închid ușa.

– Jud... ce ai venit să mă întrebi cu adevărat?

– Am crezut că de acum încolo va exista sinceritate între noi și cred că azi nu vrei asta.

Eric face un gest afirmativ. E clar că a înțeles unde bat.

– Haide în „Arhivă"!

– Păi suntem în „Arhivă"!

– Jud... e unicul loc în care avem intimitate.

– Da, tu ești cel care vrea ca toate lucrurile să se aranjeze în „Arhivă".

Fără să mă lase să mai spun ceva, mă apucă de braț și trântește ușa de acces către biroul șefei mele.

– Jud... jur că nu ai de ce să-ți faci probleme cu femeia aia...

– OK! Dar cine e?

Surâde și-mi zice:

– Dă-mi un pupic și-ți spun cine este.

– Nici să nu te gândești. Spune-mi tu cine este și după aia te sărut.

– Jud...

Scanned with CamScanner

– Eric...

Fără să mai piardă o secundă, mă trage spre el și mă sărută. Atunci, chiar când pare dispus să-mi răspundă la întrebare, auzim cum Miguel bate la ușa biroului. Rapid, Eric mă privește.

– Nu-ți fă griji pentru nimic! Azi am mult de lucru și nu pot sta cu tine, dar, pe seară, la tine acasă, vorbim, da iubire?

Confirm, mă sărută, apoi fuge la el în birou. Deschid cu grijă ușa de la „Arhivă" și ies de acolo prin biroul șefei.

După ora mesei, mă întorc la birou și mă întâlnesc cu Eric. Vorbește cu șeful de la „Administrativ" și, când mă vede, mă salută cordial. Surâd. Când ajung la birou, aranjez ceva și mă duc către „Arhivă". Aici, surpriză, e șefa mea, cu câteva dosare deschise.

– Caut datele ultimului trimestru din Alicante și din Valencia...

– Vrei să le caut eu?

– Nu... Le caut eu.

Mă întorc, vrând să plec, când îl zăresc pe Eric în ușă. M-a urmărit până aici.

– Bună ziua, domnule Zimmerman, murmur, când trec prin dreptul său.

Șefa mea, când mă aude, ridică ochii și-l vede pe Eric.

– Dă-mi doar o secundă, Eric, și îți dau ceea ce mi-ai cerut.

El face un gest cu capul. În timp ce las niște dosare pe biroul șefei mele, mă studiază.

Surâd când îl văd așa de nervos, așa de încordat. Atunci, înainte de a ieși din birou, mă opresc, pun o mână pe tocul ușii și cu cealaltă îmi ridic fusta, până la tanga. Râd, mai ales când mă întorc și văd că l-am surprins total cu gestul meu.

Mândră de ceea ce tocmai am făcut, ies din birou și mă duc la al meu. Telefonul mă anunță că am un mesaj. E de la Eric. „Vei plăti scump acest gest. Depravato!"

Fără să mă mișc, privesc printre gene și văd că Eric s-a așezat la birou. Pentru câteva clipe ne privim și atunci îmi dau seama

Scanned with CamScanner

că, din poziția lui, îmi poate vedea picioarele. Privesc în jur, nu e nimeni, deschid picioarele și tastez. „Depravata tânjește după pedeapsa ta!"

Îl simt pe Eric cum se mișcă nervos pe scaunul său. Când șefa mea iese din „Arhivă", strâng picioarele. Apoi, cu un surâs tont pe buze, mă reapuc de treabă.

Scanned with CamScanner

53

Când termin treaba, la 18.00, iau mașina și plec spre casă. Fix când ajung, las geanta pe scaun, dau jos jacheta și, în acel moment, aud soneria. Deschid și Eric se aruncă asupra mea. Mă sărută cu putere, mă strânge în brațe și, după ce mă pălmuiește peste fund, îmi spune:

– Depravato! De ce m-ai „fiert" la birou?

Surâd, în timp ce el se joacă cu gâtul meu.

– O să-mi plătești faptul că m-ai ținut „cald" toată ziua.

Continui să zâmbesc, în timp ce el îmi dă jos fusta ce cade pe parchet. În acel moment, scap din mâinile sale și încep să alerg prin casă. El vine după mine și râdem în hohote. Ajung în dormitor, mă arunc pe pat și încep să sar precum un copil mic. Eric mă privește, surâde și spune, în timp ce-și aruncă pantalonii și cămașa:

– Poți sări acum, pentru că atunci când te voi prinde...

Sunt bucuroasă de acest moment copilăresc. Fug din pat, o iau la goană pe coridor. Eric mă prinde acolo. Mă prinde de mijloc, mă lipește de perete. Gura lui o caută cu aviditate pe a mea.

Îmi desface cămașa, cade pe jos. Îmi rezolvă și sutienul și face la fel și cu chiloțeii.

– Doamne, îmi spune între râsete. Toată ziua am vrut să fac asta.

– Pe bune?

– Da, iubire, pe bune!

Îl sărut... Pentru că și eu am așteptat asta, se bucură, aud cum scapă un mârâit de satisfacție, în timp ce mâinile lui îmi coboară pe corpul meu. Închid ochii, gem, mă arcuiesc, și, când simt că nu se mai mișcă, deschid ochii și îi spun aproape de gură:

ned with CamScanner

– Hai... hai...

Eric râde, se retrage și, ușor, revine și mă penetrează.

– Eric...

– Da, dragoste...

– Mai mult... vreau mai mult...

Iese din mine.

– Mai mult ce?

Sângele îmi clocotește prin corpul meu scăpat de sub control și îi bag unghiile în spate, făcându-l să mă penetreze. El râde și asta face. Accelerează ritmul, îmi dă ceea ce i-am cerut. O dată... din nou... până ce vede că sunt încântată și îmi mușcă bărbia cu pasiune.

Mișcările lui sunt din ce în ce mai profunde și, când am orgasm și țip, el face la fel și mă trage către el.

– Da, Jud, daaaaa...

Rămânem așa, rezemați de peretele de pe coridor. Îl sărut pe umăr, simt cum respiră lângă gâtul meu. Din nou, am făcut ceea ce știm noi mai bine să facem și ambii suntem bucuroși.

Goi, intrăm în bucătărie. Bem apă, pentru că avem nevoie, apoi, când ne întoarcem în sufragerie, mă ține în brațe ca și mai înainte.

– E o adevărată tortură să te văd la birou și să nu te pot atinge.

– Da... admit și eu... și pentru mine e la fel...

– Te-am văzut de dimineață cu Miguel. Ce făceați?

– Luam micul dejun, ca în fiecare dimineață.

– Tipul ăsta...

– Ascultă, scumpete, i-o retez, Miguel și cu mine suntem doar colegi. Ne simțim bine împreună, dar nimic mai mult. Da, uneori simt că se ține după mine, dar știe că nu are nici o șansă.

– Vezi, tocmai ai recunoscut că se ține după tine!

E atât de serios încât mă încântă. Îl sărut.

– Nu e nici un pericol. Te agiți degeaba pentru ceva ce nu se va petrece niciodată.

– Niciodată?

Scanned with CamScanner

– Niciodată, Eric... trebuie să mă crezi, iubire. Te iubesc și am nevoie doar de tine.

Când îl văd cum mă privește, uit ceea ce tocmai am spus și-l întreb: În schimb, eu îmi pot face griji...

– Tu? Pentru ce?

Răsuflu și continui:

– Te-ai jucat vreodată cu șefa mea?

Fixează ochii cei mari, albaștri, pe mine. O clipă, ce mie mi se pare o eternitate, rumegă răspunsul.

– Am luat cina cu ea și recunosc că, verbal, am încercat câte ceva, dar nimic mai mult. Niciodată nu amestec jocurile mele cu munca.

Răspunsul lui mă face să râd.

– Ok... și eu ce sunt? Îți aduc aminte că lucrez la firma ta...

– Tu ești unica mea excepție. Din momentul în care te-am văzut în lift și mi te-ai confesat că poți deveni copila din „Exorcistul", cred că m-am îndrăgostit de tine.

– A, da?

– Da... de aia nu m-am oprit să te urmăresc pentru a te avea cum te am acum... Goală și în brațele mele.

– Îmi place să aud asta, recunosc încântată.

Eric mă sărută și-mi taie răsuflarea.

– Mai mult îmi place mie să te am, brunetico!

Surâd și de data asta sunt eu cea care-l sărută.

– Începând de astăzi îți interzic să te mai dai verbal la șefa mea, clar?

Adonisul meu personal mișcă al său cap cu un gest afirmativ și-mi devorează buzele cum numai el știe să o facă.

– Eu doar pe tine te iubesc, dragoste.

Gura lui coboară pe sânii mei. Mă trag în spate, nu-l las să-i atingă. Văd că are o erecție, trebuie să-l las să continue. Eric surâde și îmi dă o pălmuță peste fund, fix în momentul în care poarta dinspre stradă se deschide și eu rămân stană de piatră când le văd pe sora mea și pe nepoțică.

Scanned with CamScanner

– Pentru numele lui Dumnezeu, ce faceți?, urlă sor-mea când ne vede.

Pune mâna la ochii nepoțicii și se întoarce și ea.

Eric se uită la mine amuzat, eu, la fel. Aș vrea să râd, dar, când observ că cea mică vrea să ne vadă, îi șoptesc lui Eric:

– Trebuie să ne îmbrăcăm.

El dă din cap.

– Raquel, ne scuzi puțin. Ne întoarcem imediat.

– Ok, bombonică.

Eric mă privește și mă întreabă.

– „Bombonică?"

Îl apuc de braț.

– Să nu cumva să încerci să-mi spui așa, ai înțeles?

Ne întoarcem în cameră, râzând. Ne îmbrăcăm repede și ieșim în sufragerie, unde ne așteaptă sora mea.

Când ne vede, dă din cap, a reproș. O apuc de braț și o trag spre bucătărie.

– Vino, Raquel... hai cu mine!

Eric și cea mică rămân în sufragerie. Când ajung cu sor-mea în bucătărie, îi spun:

– Dacă te rog, îmi poți face favoarea de a suna înainte de a intra?

– Îmi pare rău... scuze. Dar așa, goi, și în fața lui Luz...

– Raquel... gata cu bâlbâiala! Și, stai liniștită, Luz n-a văzut nimic care s-o traumatizeze. Dar te asigur că dacă apăreați cinci minute mai devreme... Așa că, te rog, sună înainte, da?

– Ok!... și... Oh, Judith? E Eric, adevărat?

– Da!

– Ce bine, bombonico! Ați rezolvat tot?

– Pentru moment, da!

– Doamne, cât mă bucur, țopăie fericită.

– Și eu...

Raquel surâde și mă trage spre ea.

Scanned with CamScanner

– Tata va fi foarte bucuros. Mi-a spus despre el, mi-a zis că i-a plăcut mult acest băiat. În plus... mamă, ce fund mișto are!

– Raquel?!, râd amuzată.

– Așa e adevărul, fetițo! Nu m-am putut uita în altă parte. Are un fund mișto!

– Da, nu neg!

– Și ce spate sculptat... Și nu spun nimic în plus despre altceva ce am văzut...

Doamneeee!!!

– Gata, ajunge, gata!, râd.

Sora mea râde și ea.

– Să știi că ai mare noroc că e înalt și musculos! Aș vrea ca și Jesus al meu să mă poată ridica în brațe cum te ținea el... Oh, Doamne, mi s-a făcut cald... Gata, hai, ia! Venisem să-ți aduc niște crochete, dar nu am picat în cel mai potrivit moment.

Două minute mai târziu, sora mea și cu nepoțica pleacă. Eric mă privește.

– Știi ce mi-a spus cea mică?

Convinsă că Luz a scos una dintre „perlele" sale tradiționale, sunt pregătită, în timp ce Eric moare de râs.

– Cuvânt cu cuvânt mi-a zis așa: „O singură dată dacă văd că o mai lovești peste fund pe mătușa mea, îți dau un șut în ouă și ți le transform în cravată".

Îmi pun mâna la gură și deschid ochii mari, înainte de a începe să râd în hohote. Eric, când mă vede, râde cu mine și pentru că vrea să continue jocul, spune:

– Hai la duș! Să reluăm ceea ce făceam când ne-au întrerupt.

– Îți aduc aminte că mi-ai spus că trebuie să vorbim foarte serios.

– Exact... Surâde precum un lup. Dar acum avem alte lucruri mai importante de făcut... bombonico!

Scanned with CamScanner

54

Zilele trec și nu-l mai întreb cine era femeia aia. Miercuri seară primesc un telefon de la tata. Sora mea a răspândit deja zvonul că m-am împăcat cu Eric, iar el se bucură. Se bucură din toată inima.

Joi, când ajung la muncă, rămân surprinsă când văd cum Miguel își strânge lucrurile.

– Ce faci?

– Adun tot!

– De ce?

Miguel suspină și ridică din umeri.

– Nu-mi mai prelungesc contractul și, amabili, m-au anunțat că azi este ultima mea zi de muncă.

Îl privesc uimită. Așadar, șefa mea nu-i poate prelungi contractul? Nu pot rămâne calmă.

– Hai să vedem, fiică de căţea. Cum adică nu-ți prelungește contractul? Ai vorbit cu domnul Zimmerman?

– Nu, de ce? N-are ce să-mi facă, știi asta!

– Dar... dar trebuie să vorbești cu el, insist. Miguel, multă lume e în șomaj și „Müller" e singura ta opțiune.

– Și?

Simt mișcare în biroul șefei mele și-l întreb:

– Dar cu ea ai vorbit? Știu că vă aveați foarte bine și...

– Ea a fost cea care mi-a spus că nu se mai prelungește contractul, răspunde Miguel.

Încep să „fierb". Cum naiba vrăjitoarea asta nu-i poate prelungi contractul celui care îi este amant? Și, incapabilă să păstrez secretul pe care-l știu de câteva luni, zic:

Scanned with CamScanner

– Și tu nu vei face nimic ca să-și schimbe părerea? Miguel mă privește și eu adaug:

– Uite ce e, Miguel, n-o să mă ascund după deget, știu că sunteți împreună. Mai mult, eram în „Arhivă" când ați făcut-o în birou.

Fața prietenului meu se descompune.

– Nu-ți bate joc de mine! Știai?

– Da! Și de asta nu înțeleg de ce ea nu face nimic ca să-ți prelungească angajamentul.

Miguel se sprijină de masă.

– Uite, Judith, tot ceea ce pot să-ți spun e că eu și șefa ta nu mai avem nimic în comun de mai bine de o lună. A găsit pe altul. Pe Oscar, juristul.

– Oscar?

– Da!

– Dar e un copilandru!

– Exact, frumusețe! Știi bine că șefei îi plac tinereii.

Nu mai știu ce să spun, când Eric adaugă:

– Judith. Să nu te legi de nici un șef, pentru că atunci când se plictisește de tine, te va da cu piciorul deoparte.

Cu asta mă lovește direct în inimă. Dacă ar ști el...

Privesc spre biroul lui Eric, văd că vorbește la telefon. Trebuie să discut cu el. Miguel este un tip muncitor, cineva trebuie să-i prelungească contractul.

– O să vorbesc cu domnul Zimmerman.

– Ești nebună?

– Tu lasă-mă pe mine, ok?

Miguel ridică din umeri, se așază la biroul său și continuă să-și strângă lucrurile, în timp ce eu mă duc spre biroul lui Eric și bat cu încheieturile în ușă. Când intru, Eric a terminat de vorbit la telefon și privește niște hârtii.

– Cu ce vă pot ajuta, domnișoară Flores?

Fără să joc teatru, întreb direct:

Scanned with CamScanner

– Domnule Zimmerman, de ce nu i-ați prelungit contractul asistentului?

Eric mă privește surprins:

– Despre cine e vorba?

– Miguel își strânge lucrurile. Șefa mea i-a spus că nu-i prelungește contractul.

Eric e la fel de surprins ca și mine.

– Dacă șefa ta a decis să nu-i mai prelungească contractul, are motivele sale, nu crezi?

– Dar e asistentul ei...

Tipul de care sunt îndrăgostită mă privește.

– Niciodată nu a fost pe placul meu, iar dumneavoastră știți asta, domnișoară, spune el. Acest tânăr și șefa lui ar trebui să se concentreze mai mult pe muncă. Ceea ce fac ei aici nu-mi prea place. Pentru mine, profesionalismul său e nul.

Nu pot spune nimic, sunt prea uimită, dar el continuă:

– Și înainte să aud una dintre „perlele" dumneavoastră, ce cu siguranță vor veni, domnișoară Flores, aș vrea să vă reamintesc că astfel de lucruri mi le permit doar eu în această firmă, da?

Rămasă cu gura căscată, pot spune, totuși:

– Dar e un abuz de putere.

– Exact! Dar aici șeful sunt eu!

Răspunsul acesta mă lasă, din nou, fără cuvinte.

– Domnișoară Flores, ce ați venit să-mi cereți exact?

Îl pătrund cu privirea și spun:

– Să nu-l dea afară. E greu să găsești azi de muncă.

Eric mă privește... mă privește... mă privește și, la final, spune:

– Îmi pare rău, domnișoară Flores, nu pot face nimic!

Aud o ușă, întorc capul și văd cum șefa mea iese din birou. Trece prin fața lui Miguel, nici măcar nu-l privește. Furia pune stăpânire pe mine și spun cu voce joasă, să nu ne audă careva.

Scanned with CamScanner

– Cum adică nu poți face nimic? Ești șeful, la naiba! Idioata asta, ca să nu spun ceva mai rău, și-a găsit alt amant, de aia îl dă afară. Pentru numele lui Dumnezeu, Eric... nu vrei să faci ceva. Numește-l altundeva în firma asta. A fost asistentul tatălui tău multă vreme și, de asemenea, al tău, chiar dacă tu nu mai ai sentimente pentru el.

– Atât de mult îți pasă de Miguel?

Întrebarea îmi fierbe sângele.

– Nu-mi pasă în sensul în care crezi tu, așa că să nu te gândești la prostii sau o să mă enervez. Îți spun doar că Miguel e un tânăr care, fără jobul ăsta, nu va avea ce mânca. El, la fel ca și tine, are niște cheltuieli, are nevoie de un acoperiș sub care să doarmă și ceva ca să mănânce... Doamne! E atât de greu să pricepi ce-ți spun?

Eric nu pare să fie foarte mișcat, dar, după ce-și dă cu mâna peste bărbie, spune:

– Ți-am zis că atunci când ești furioasă ești și foarte frumoasă?

– Eric!

– Foarte bine, spune. O să vorbesc la „Resurse Umane". O să-i prelungim contractul, dar o să-l mutăm la alt departament. Nu mai vreau să-l văd pe aici, ai înțeles?

– Mulțumeeeeeeesc!

Vreau să sar de bucurie, dar mă cenzurez. Știu că Eric îi va obliga pe cei de la „Resurse" să-i prelungească angajamentul lui Miguel.

– Auziți, domnișoară Flores! Dumneavoastră când trebuie să vă prelungim contractul?

– În ianuarie!

Eric se lasă în scaun, mă scanează de sus în jos, apoi spune:

– Să aveți mare grijă, pentru că dacă eu aflu că ați făcut ceva asemănător cu colegul dumneavoastră, în „Arhivă" sau în oricare alt loc din această firmă, vă zbor pe stradă!

Fața mea spune totul. Eric surâde malițios.

– Altceva?

Scanned with CamScanner

– Nu... nimic! De fapt, ba da. Văd că ridică o sprânceană. Sunteți foarte frumos când zâmbiți.

Râde, iar eu, amuzată, mă întorc și ies. Mă așez la biroul meu și, după cinci minute, sună telefonul de pe masa lui Miguel. Sunt cei de la „Resurse Umane". Îl anunță că-i prelungesc contractul și că-l primesc la ei în departament.

Scanned with CamScanner

55

Luni, Eric trebuie să plece în Germania. Îmi spune să merg cu el, dar nu vreau. La început, se supără, dar îl fac să înțeleagă că nepotului său nu i-ar plăcea să împartă cele 24 de ore cu mine.

Luni seară mă sună și vorbim mai bine de trei ore. Îmi spune că îi este dor de mine, îi spun cât de plictisită sunt fără el.

Marți, când plec de la serviciu, decid să merg la sală. De când sunt cu Eric, nu prea am ajuns pe acolo. Dacă alerg pe bandă și mă bag și la o clasă de spinning, mă relaxez. Când termin, sunt transpirată toată. Ritmul profului de spinning mă încântă. E exact ceea ce am nevoie. Intru în vestiar, mă dezbrac, mă bag la duș. Doamne, ce bine e! În timp ce mă răcoresc văd că-n jacuzzi nu e nimeni, decid să mă bag puțin acolo. Când dau să intru, aud o voce care mă strigă:

– Judith?

Mă uit către cea care m-a strigat.

– Bună, mă recunoști?

O privesc. O știu de undeva, dar nu o pot localiza.

– Sunt Marisa. Marisa de la Rosa. Ne-am cunoscut în această vară, în Zahara de los Atunes, la petrecerea aceea din anii '20. Frida ne-a făcut cunoștință. Mai știi?

Gata, mi-am dat seama cine e și despre ce vorbește.

– Da, acum, da, te recunosc.... Ești din Huelva, nu?

– Exact. Surâde, în timp ce se șterge cu prosopul. Ce faci, cum ești?

– Obosită, răspund. Epuizată. Tocmai am terminat o clasă de spinning.

Marisa surâde.

Scanned with CamScanner

– Eu nu pot la spinning. N-am forță. Te bagi la jacuzzi?

– Da, acolo merg!

– Perfect, și eu!

Preț de câteva minute vorbim, în timp ce bulele se sparg în jurul nostru. Sunt puțin tensionată. Femeia asta se dădea la mine în Zahara, dar acum nu face nici cea mai mică insinuare. După jacuzzi, facem duș, mai vorbim și ne schimbăm numerele de telefon.

Vineri, fix la prânz, primesc un buchet mare de trandafiri la birou, și, când citesc bilețelul, îmi dau lacrimile: „Mor să te sărut, brunețico!"

La 16, când mă întorc de la masă, îl zăresc pe Eric vorbind cu câțiva șefi. Bucuria mea e clară, vreau să sar. Mă vede, mă privește câteva secunde, apoi continuă să vorbească.

Peste 10 minute primesc un mesaj. „Te aștept la hotel. Să te aranjezi. T.I."

Fericită, la 18 plec de la muncă. Fac duș, mă aranjez. Trebuie să fiu frumoasă pentru Eric. Trag pe mine ceva ce cu siguranță îi va plăcea. La 20.00 sunt la „Vila Magna" și, fără să mai întreb, mă duc direct spre lifturi. Băiatul de aici știe că vin, mă duce direct spre apartamentul lui Eric.

Când intru acolo, e ciudat că nu-l găsesc. Îl caut, dar văd doar valiza sa, cu laptopul pe pat. Convinsă că va apărea, mă reîntorc în salonul cel mare și pun muzică. Aceasta umple spațiul. Începe să se audă „September", a celor de la „Earth, Wind and Fire". Îmi place această melodie. Fără să mai stau pe gânduri, îmi scot pantofii și încep să dansez, în timp ce cânt:

„Do you remember the 1st night of September?
Love was changing the minds of pretenders
While chasing the clouds away
Our hearts were ringing
Ba de ya – say that you remember
Ba de ya – dancing in september
Ba de ya – never was a cloudy day."

Scanned with CamScanner

Mă mișc pe ritmul muzicii, dau din coapse și cânt. Cu ochii închiși dansez, ridic mâinile și mă las purtată de cântec. La un moment dat, muzica se oprește, deschid ochii și-l văd pe Eric stând alături de o femeie de vârstă medie, care mă privește.

Cu limba pe afară, după dansul executat, mă rușinez imediat de spectacolul pe care l-am dat. În timpul ăsta, femeia se apropie de mine, zâmbind.

– Recunosc că de fiecare dată când aud melodia asta și mie îmi vine să dansez... Bună, sunt Sonia, mama lui Eric. Și tu ești?

Mama lui?

Ce face mama lui aici?

Mă adun cât pot de bine, îmi dau părul din ochi, în timp ce fac și eu un pas către ea.

– Doamnă, încântată să vă cunosc! Eu sunt Judith!

Femeia mă pupă de două ori. Apoi îl privește pe Eric, care nu a scos nici un cuvânt până acum, și întreabă, în timp ce eu îmi pun pantofii.

– Și Judith... e?

Eric o privește amuzat.

– Mamă, ea e... Jud.

Doamna mă privește și țipă:

– Doamne, ce toantă sunt! Clar! Judith e Jud... Tu ești logodnica lui Eric!

Eu, care mă sprijin cu o mână de mobilă în încercarea de a-mi pune un pantof, cad efectiv pe parchet când aud asta. „Logodnică?"

Eric și mama lui se apropie de mine în fugă.

– Fata mea, ești bine?

– Da, da, nu vă faceți griji. Am alunecat.

– Pentru numele lui Dumnezeu, Jud, haide să ne tutuim!

– Ok, Sonia, sunt bine!

Eric mă ridică de jos și eu mă apropii de el.

– Ești bine, iubire?

Scanned with CamScanner

Precum o păpușă, dau din cap, în timp ce clipesc și încerc să-mi revin:

Logodnica sa?

Abia am cunoscut-o pe mama lui și ea mi-a spus că sunt logodnica fiului ei?

În următoarea jumătate de oră sunt cu capul în nori. Sonia, mama lui Eric, e încântătoare și vorbăreață. Fizic, nu seamănă cu el deloc, cu excepția stilului clasic în care este îmbrăcată. E brunetă cu ochi negri, ca și mine, și se vede că e o doamnă care are grijă de aspectul ei. Când iese din încăpere ca să se schimbe pentru cină, Eric mă privește și mă întreabă:

– Ești bine?

– Stai să vedem, Eric. Mama ta mi-a spus că sunt logodnica ta?

– Da!

– Și cum de ea știe înaintea mea?

Eric mă privește. Se gândește... se gândește... și, când credeam că zice ceva „tare", spune:

– Tu nu știai că ești logodnica mea?

– Nu!

– Nu?

Sunt puțin confuză, mă dau un pas în spate.

– Nu, nu știam!

Eric se apropie, din nou, de mine.

– Ești sigură, brunețico? Chiar ești sigură că nu știai?

– Foarte sigură! Eu... eu gândeam că sunt... prietena ta... amanta ta... jucăria ta... „fata" ta, așa cum m-ai prezentat prietenilor din Zahara. Dar logodnică?

– Îți aduc aminte că la „Moroccio" tu singură te-ai prezentat ca fiind „doamna Zimmerman".

– Da, dar...

– Nu, fără nici un dar... domnișoară Flores! Ți-am propus să mergi să stai cu mine în Germania. I-am spus asta mamei mele și ea a vrut să te cunoască!

Scanned with CamScanner

– Ceeee?

Eric surâde și spune cu glas încet, apropiindu-se de mine:

– Iubire, la insistențele mamei mele, care m-a rugat să mă întorc în Germania, i-am explicat că aici am o frumoasă spaniolă după care sunt înnebunit, despre care i-am spus că-s convins că va veni să trăiască alături de mine. Când a auzit asta, a vrut să te cunoască. Te iubesc și ești logodnica mea. Nu cred că e cazul să mai vorbim.

– Cum adică nu mai e cazul să vorbim?

Eric își fixează privirea pe mine și face un pas în față.

– Nu vrei să fii logodnica mea?

Inima vrea să sară din piept, și vreau din toată ființa mea, dar zic să mă joc puțin cu el.

Fac un pas în spate:

– Nu știu, Eric, nu știu dacă tu și cu mine...

– Tu și cu mine, ce?, insistă și se apropie și mai mult de mine...

– Păi asta... eu și cu tine suntem foarte diferiți și...

Își dă seama că mă joc, dar îi place asta. E lângă mine.

– Ții minte melodia noastră?

Surâd când îmi aduc aminte „Blanco y negro", a lui Malú. Asta e melodia noastră.

– Da!

– Dacă ai fi fost așa de rigidă în multe lucruri, cum sunt eu, te asigur că nu mă atașam de tine. Îmi place cum ești, cum te porți, cum mă provoci și, cel mai tare, cum mă faci să văd viața în culori, nu în alb și negru.

Un surâs apare pe fața mea, în timp ce ascult asta.

– Doamne.... domnule Zimmerman. Ce romantic sunteți! Ce se petrece?

Eric se apropie de mine, deschide mâna și în ea văd o cutiuță mică, roșie.

Clipesc, clipesc și... clipesc! Până ce Eric îmi spune, sesizând confuzia mea:

– Deschide-o! E a ta!

Scanned with CamScanner

Cu mâinile tremurânde, deschid cutiuța și văd un inel superb, cu diamante. Nu mai pot vorbi.

– Îți place?

– Da, dar e prea mult, Eric. N-am nevoie de toate astea...

El surâde, scoate inelul și mi-l pune pe deget.

– Dar eu simt nevoia să-ți fac daruri. Vreau să fac asta pentru logodnica mea!

În timp ce mi-l pune pe deget, îmi privesc mâna, „terminată". Este frumos. Strălucește elegant. Bucuroasă, mă agăț de gâtul lui Eric.

– Mulțumesc, iubire! E superb!

– Oficial, din acest moment ești logodnica mea!

Îl sărut cu pasiune. Cu dragoste. Cu dorință.

– Domnișoară Flores, spune, când mă separ de el. Dumneavoastră sunteți foarte jucăușă.

Asta mă face să surâd și mintea-mi plecă spre alte treburi.

– Eric... Când o să mă mai oferi?

E surprins de întrebarea mea, ridică din sprânceană.

– Habar nu am! Sunt atât de topit după tine, că te doresc doar pentru mine. Râd și el întreabă: Dar vrei să te ofer?

– Da!, răspund, roșie la față precum o tomată.

– Am înțeles... Ai chef de joacă, domnișoară Flores?

– Da... doresc să vă îndeplinesc dorințele, domnule Zimmerman.

Îl privesc „topită", în timp ce el mă sărută pe gât.

– Nu-mi mai spune asta, domnișoară Flores, pentru că va trebui să te biciui, în timp ce-i voi da ordine altuia să ți-o tragă!

– Îmi place să fiu rea!

– Rea, tu?

– Pentru dumneavoastră, da!

Vesel, îmi atinge sânii prin rochie.

– Abia aștept să mă joc cu ei, domnișoară. Dar vă aduc aminte că pe aici este și mama mea, iar aceste jocuri sunt doar între mine și tine!

Scanned with CamScanner

Mă lipește de perete și asta mă face să râd. Gura lui o caută pe a mea și, înainte să mă sărute, spune:

– Iarăși mă înnebunești... bombonico!

Mă sărută. Își bagă limba în gura mea cu forță. În brațele lui, ca de fiecare dată, mă simt precum o plastilină, bucurându-mă de posesia lui. Mâinile sale îmi caută corpul și, când gem, el își apropie erecția cea dură de mine și geme și el. Sunt gata! Vreau să mă dezbrace! Vreau să-mi rupă chiloțeii și să facă orice cu mine. Mă ciupește de bărbie și, când gem din nou, se dă un pas în spate:

– Vă rog să vă controlați, domnișoară Flores. Soacra dumneavoastră poate gândi că sunteți o depravată din punct de vedere sexual. Să mergem, ne așteaptă la recepție!

Asta chiar mă face să râd... Soacră! Niciodată nu am avut soacră!

– O să-mi plătești asta, îi spun, în timp ce-l apuc de mână. Să nu uiți!

– Mmmmm.... nu-mi imaginez acest moment...

Scanned with CamScanner

56

Mama lui Eric e o tipă încântătoare.

Cât luăm cina, râde și face glume tot timpul, de parcă ne-am cunoaște de o viață. Îmi povestește lucruri despre Eric, când era mic, iar acesta se ascunde, dar surâde. Iubesc să văd cum își privește mama. Se vede că o iubește și asta mă face fericită.

Telefonul lui Eric sună, se ridică să vorbească.

În acest moment, Sonia mă privește și-mi spune:

– Mulțumesc!

– Pentru ce?, întreb, surprinsă.

– Pentru că-l faci pe fiul meu să zâmbească. Sunt ani buni de când nu l-am văzut așa și asta, pe mine, ca mamă, mă face fericită. Simt cum te privește, cum îl privești și atunci parcă-mi vine să sar de pe scaun și să țip: „În sfârșit, fiul meu iubește pe cineva!"

Emoționată și amuzată, mă apropii de ea:

– A fost un os dur de ros! Îți spun cu siguranță!

– Pe bune?

– Da!

– Eric al meu, un os dur?

– Da... Eric al tău!

Sonia râde cu hohote când mă aude.

– Ay, Jud! Ceea ce nu înțeleg e cum o tipă așa simpatică precum ești tu poate avea grijă de el. Eric e plin de draci, uneori. Ei, bine... asta cred că ai observat deja. Când îi intră ceva în cap, nu se oprește până nu-l obține.

– Aici, da, ai dreptate. Am avut de muncit mult, surâd, amuzată.

Scanned with CamScanner

Mă uit către Eric și văd că și el ne privește din spatele restaurantului. Suspin și îl scanez de la distanță. E superb cu pantalonii negri și cămașa albastră. Îmi face cu ochiul, eu tresar. Îl iubesc cu toată ființa mea.

– Jud, te pot întreba ceva?

– Sigur, Sonia.

Femeia îl privește, rapid, pe Eric, și mă întreabă:

– Ce știi despre Eric?

Înțeleg unde bate și răspund:

– Dacă e vorba despre Flyn, Betta și boala sa, știu tot. Mi-a explicat, dar nu se schimbă nimic. Îl iubesc la fel de tare.

Sonia mă prinde de mână și observ că face niște eforturi imense ca să nu plângă. Văd emoția din ochii ei, dar se controlează. Dă din cap și bea puțin vin.

– Eric are nevoie de o persoană ca tine. Care să-l iubească și să-l înțeleagă.

– E ușor să-l iubești. Doar că trebuie să se lase și el. Surâd.

Femeia dă din cap ca și cum ar ști asta și se apropie de mine.

– Nesimțita de Betta l-a făcut să sufere mult. Eric a trecut greu peste asta, am crezut că n-o să-l mai văd surâzând în compania unei femei. Dar tu... tu ești logodnica lui, sunt atât de fericită să-l văd fericit că aș putea să-ți mulțumesc toată noaptea pentru asta.

Surâd. Beau puțin vin și Sonia spune:

– De fiecare dată când mă gândesc la suferința lui, o iau razna. Când l-a găsit pe nerușinatul de tată în pat cu logodnica lui... Ziua aceea a fost oribilă...

– Stai liniștită, Sonia, stai liniștită, spun, și îi ating mâna când îi simt emoția...

Imediat, recunosc femeia cu care Eric vorbește. Este blonda cu care dialoga cu câteva zile în urmă la birou și cu care plecase. Sonia privește și ea unde mă uit eu.

– Madre mia, spune. Ce face ea aici?

Scanned with CamScanner

Observ că Eric o apucă de cot și îi spune ceva. Ea se ridică și vine către masa noastră.

Sângele îmi clocotește. Nu știu cine e. Îl văd doar pe Eric ofuscat, așa că intru în panică. Imediat, Sonia se ridică în picioare și întreabă:

– Ce faci aici?

Eric ajunge în același timp cu tânăra și nu-l lasă să vorbească.

– Mamă, nu mă interesează dacă încăpățânatul ăsta mă trimite la plimbare din nou! Am venit după el și nu mă întorc în Germania fără el!

Surprinsă, îl privesc pe Eric, în timp ce el se apropie de mine și-mi spune:

– Iubire, ea este sora mea, Marta!

Blonda din fața mea surâde și mă privește.

– Hola, Judith! Am auzit despre tine puține lucruri, dar bune. Clar, tu și cu mine trebuie să vorbim despre încăpățânarea acestui om.

– Marta!, țipă Eric.

– Eric, ciocul mic! Să știe și fata de ce sunt atât de supărată!

– Copilași... copilași... nu începeți!, face pace mama lor.

O salut cu un surâs pe tânără, în timp ce Sonia limpezește lucrurile:

– Marta este fiica mea dintr-o altă căsnicie. Și, privindu-și fiica, șoptește. Judith este logodnica lui Eric, știai asta?

Eric lasă ochii în jos, eu râd, iar sora lui întreabă:

– Logodnica lui?

– Da, logodnica mea, spune Eric.

– Dar cum îl poți suporta pe acest morocănos?

– Masochism pur, glumesc, și toți râd, inclusiv Eric.

După ce râdem și ne mai relaxăm, Marta, fără să se oprească, privește când la mama, când la fratele său.

– Acum, dacă prezentările au fost făcute, când te întorci în Germania, Eric? Eu și cu mama nu-l mai putem controla pe Flyn,

Scanned with CamScanner

iar tata îl va strânge de gât într-o zi. Copilul ăsta ne va omorî. Apoi mai e și operația ta. Trebuie să te operezi! Ți-am spus că e urgent să cobori presiunea intraoculară din ochii tăi? Ce naiba se petrece? De ce nu te întorci ca să te operezi? Sunt sigură că logodnica ta va înțelege că trebuie să te întorci, nu?

Fac un gest afirmativ. Fața mea este o poezie. Chestia cu operația m-a luat prin surprindere. Nu știam că el și-a amânat operația din cauza mea. Asta mă enervează și, când Eric mă vede, spune:

– Surioară, de ce faci atâta gălăgie?

– Pentru că vreau să am în continuare un frate morocănos care-mi vede fața atunci când mă enervează. E ok așa?

– Doamne! De fiecare dată când te transformi în doctorul care ceartă pacientul, mă enervezi!

– Și mai nervoasă devin eu când văd cât ești de încăpățânat. Și, mai mult, când îți voi spune că Flyn a mai făcut una nefăcută la colegiu, ieri.

Eric răsuflă greu. Nu-i convine această conversație.

– Fiule, intervine și mama sa, ți-am spus de atâtea ori să-l dai pe Flyn la un internat. Știi că îl iubesc pe cel mic, dar are un comportament...

– Gata, mamă, ajunge!

– Alo, ai grijă! Nu vorbi cu mama așa, se aprinde Marta.

Eric, furios, le privește pe ambele.

– Sunt major ca să decid pentru mine și pentru Flyn.

– Perfect atunci, spune Marta. Mișcă-ți curișorul, du-te în Germania și ocupă-te de el! Pentru că, dacă nu faci asta, în cele din urmă, eu și mama vom decide pentru el.

Eric suduie. „Iceman" s-a întors!

Imediat, atmosfera frumoasă de la masă dispare. Nu spun nimic, doar mă uit cum cei trei se... privesc între ei. La final, mama și fiica se ridică de la masă și, fără să spună nimic, pleacă. Eric dă un telefon și-l aud spunând:

Scanned with CamScanner

– Tomás... mama și sora mea ies acum din restaurant. Te rog să le duci la hotel! Noi vom veni cu taxiul.

După ce închide telefonul, vrea să spună ceva, dar i-o iau înainte:

– Sunt foarte supărată pe tine.

Eric mă privește... mă privește... mă privește și, în cele din urmă, spune:

– Ascultă, Jud! Eu, mai bine decât oricine altcineva, știu ce fac. Dacă vorbim despre Flyn, da, au dreptate. Trebuie să mă întorc în Germania și să am grijă de el, dar nu o să-l duc la un internat. Hannah nu mi-ar ierta asta niciodată, eu, nici atât. Cât despre mine, stai liniștită, sunt primul care nu vrea să rămână orb, înțelegi?

Cuvântul „orb" mă face să tremur.

Imediat îmi aduc aminte că Eric, dragostea mea, omul pe care îl ador, suferă de o boală teribilă, așa că temerile revin asupra mea. Fața mi se contractă și, când răsuflu ca să nu plâng, el mă ia de mână.

– Stai liniștită, draga mea, sunt bine!

Dau din cap, dar nu vorbesc. Altfel, din ochii mei va țâșni Niagara.

Eric mă ține de mână și mă ridică. Mă urc pe picioarele lui și-l îmbrățișez, fără să țin cont de cei care se uită la noi. Am nevoie să-l simt aproape. Am nevoie să-i simt mirosul. Vreau să-l am și, mai mult decât orice, vreau să înțeleagă că sunt alături de el.

15 minute mai târziu, când eu m-am mai liniștit, Eric plătește și ieșim din restaurant. În liniște, luăm un taxi și mergem spre hotel.

În apartament, la fel, liniște. N-am forță să port o discuție și, când intrăm în dormitor, Eric mă apucă de mână:

– Ascultă, Jud...

Imediat mă apucă o furie de necontrolat:

– Nu, ascultă-mă tu, încăpățânatule! În privința lui Flyn, este ok ceea ce ai decis, este nepotul tău și nimeni nu știe mai

Scanned with CamScanner

bine ca tine ce trebuie să faci. Dar, în ceea ce privește boala ta, dacă mă iubești și vrei ca relația noastră să continue, te rog să te întorci cu familia ta în Germania și să faci ceea ce ai de făcut. Lacrimile nu-mi dau pace și încep să curgă pe obraji. Nu știu de ce tot amâni, dar, dacă e pentru mine, eu te asigur că te voi aștepta la întoarcere, înțelegi? Ai spus că sunt logodnica ta și îți cer să ai grijă de tine pentru că te iubesc și vreau să stau cu tine mulți ani de acum încolo. Dacă vrei, vin cu tine. Voi fi mereu lângă tine. Dar, te rog, vreau să știu că ești bine. Pentru că dacă ți se întâmplă ceva... eu... eu...

Eric mă îmbrățișează și eu mă prăbușesc.

– Îmi pare rău, micuțo, îmi pare rău.

Îl împing și țip, în timp ce văd cum el devine din ce în ce mai serios.

– Du-te dracului, ca să nu spun ceva și mai urât. Dacă mă iubești, fii conștient de obligațiile tale și ai grijă de tine! Așa îmi demonstrezi că mă iubești!

Câteva minute, stăm liniștiți, în timp ce eu plâng și el mă privește. Văd o durere imensă în ochii săi, dar nu-mi pot controla lacrimile. În cele din urmă, întinde mâna către mine.

– Vino aici, iubire!

– Nu!

– Te rog, vino!

– Nu... nu vreau să vin.

Se așază pe pat, așteptând să-mi treacă furia. Mă cunoaște, știe că e mai bine să stăm așa până mă mai liniștesc. 10 minute mai târziu, mă simt ridicolă și, fără ca Eric să-mi spună ceva, merg până la el, și mă urc călare pe picioarele lui. Îl îmbrățișez și mă îmbrățișează. Stăm așa ceva vreme, până când eu vreau să-l sărut și el se trage.

– Acum îmi faci cobra?

Eric surâde, în timp ce simt cum mă strânge și mai tare.

– Trebuia să ți-o fac și eu cândva, nu?

Scanned with CamScanner

Se apropie de mine, surâde și mă sărută cu dulceață, în timp ce simt cum brațele mă trag din ce în ce mai tare către el. Se ridică și mă pune pe pat. Îmi ridică rochia, îmi dă jos chiloțeii și, fără să-și ia ochii de la mine, leapădă pantalonii, ce cad pe parchet, alături de chiloți.

Se urcă pe mine, pune penisul pe vaginul meu cel umed și, în timp ce-mi ține ambele mâini într-ale lui, intră ușor, cu pauze, în interiorul meu.

Corpul mi se strânge, îl primesc cu bucurie, în timp ce mă arcuiesc și închid ochii.

– Nu, privește-mă, iubire! Am nevoie!

Rugămintea lui mă face să-i deschid. Sunt conștientă că vrea să-mi vadă fața, ochii, atunci când se cufundă în interiorul meu. Gura mea se deschide pentru a elibera un geamăt, dar Eric mi-o acoperă cu a lui, în timp ce iese și intră din ce în ce mai tare, pentru a-mi da plăcere.

– Mai tare, mai tare!, îi cer.

Eric mă apucă de mijloc. Intră și mai tare în mine, în timp ce eu urlu de plăcere și-l privesc.

– Da, Jud, da, iubire...

Câteva clipe mai încolo, după ce se mai opintește de câteva ori, orgasmul mă cuprinde în același timp cu al lui și cade peste mine. Rămânem așa câteva minute, și, în timp ce ne recuperăm pulsul, Eric ridică ochii și mă privește.

– Ai dreptate, Jud. Mâine mă întorc și mă operez. Dar vreau să începi să te gândești foarte serios la faptul că vreau să te muți și să trăiești cu mine și Flyn în Germania. Te vei gândi?

Confirm și-l îmbrățișez.

Scanned with CamScanner

57

Nu pot trăi fără Eric. E dur și insuportabil.

M-am obișnuit să-l văd mișunând pe la birou, prin casa mea și, fără el, viața e tristă.

Înainte de a pleca a vrut să-i spună șefei mele adevărul despre relația noastră, dar eu nu l-am lăsat. Urăsc bârfele, și nu vreau ca toată lumea să vorbească despre asta. Cu cât mai târziu, cu atât mai bine.

În ziua în care a plecat, m-a sunat de 20 de ori. Avea nevoie să vorbim și m-a rugat să mă gândesc la propunerea de a-l însoți în Germania. Am nevoie de el și el are nevoie de mine.

În ziua operației, Sonia m-a sunat și mi-a spus că totul e bine, dar că Eric e deznădăjduit. Că e un pacient „prost". Zilele trec și o întreb pe Sonia dacă nu cumva e mai bine să vin acolo, în Germania. Se consultă cu Eric, iar răspunsul este „NU".

Eric nu vrea. Nu vrea să-l văd suferind. Insist, dar Sonia îmi reamintește că mi-a spus că Eric e un pacient dificil și că în acest moment e mai bine să lăsăm lucrurile să se limpezească.

Disperată, îl sun pe tata și îi explic ce se petrece.

Așa cum poate, încearcă să mă liniștească. Apoi mă trimite în pat, la odihnă. Ziua următoare, când mă întorc de la birou, tata și sora mea sunt în fața casei. Printre lacrimi, le explic ce se petrece cu Eric.

Văd tristețe în ochii lor. Sunt martoră la cum mă privesc fără să poată zice ceva. Dar, ca de fiecare dată, nu mă lasă așa. Mă susțin, mă asigură că Eric este un bărbat puternic și, indiferent ce se va petrece, se va întoarce lângă mine. Vreau să-i cred. Am nevoie să-i cred.

Scanned with CamScanner

În miez de noapte, eu și tata stăm de vorbă. Îi spun că există posibilitatea să mă duc să trăiesc în Germania cu Eric și cu Flyn și el pare că acceptă. Înțelege și mă susține. Vrea să-mi trăiesc viața alături de persoana pe care o iubesc. Tata este cel mai înțelegător om din lume și, cu toate că simte durere știind că o să mă duc atât de departe de el, crede în dragoste și în necesitatea de a trăi momentul.

După o săptămână, tata se întoarce la Jerez. Trebuie să aibă grijă de ale lui, dar sora mea rămâne cu mine. E minunată! O iubesc din toată inima și, chiar dacă uneori mă scoate din sărite, e cea mai bună soră din lume!

De la: Eric Zimmerman
Data: 17 octombrie 2012, 20.38
Pentru: Judith Flores
Subiect: Îmi este dor de tine
Urăsc tratamentul și pe sora mea. N-o suport!
Cât despre Flyn, nu știu ce să fac cu el.
Mi-e dor de tine.
Te iubesc.
Eric

De la: Judith Flores
Data: 17 octombrie 2012, 20.50
Pentru: Eric Zimmerman
Subiect: Re: Mi-e dor de tine
N-o mai suporți?
Tu?
Nu te cred... imposibil!
Un bărbat ca tine nu știe ce e asta.
Cât despre Flyn, dă-i timp. E un copil încă mic.
Te iubesc... te iubesc... te iubesc...
Jud

Scanned with CamScanner

De la: Judith Flores
Data: 18 octombrie 2012, 23.12
Pentru: Eric Zimmerman
Subiect: Holaaaaaa

Bună, sunt logodnica ta!

Cum ești azi, dragostea mea?

Sper că puțin mai bine. Hai, zâmbește, știu că ai fruntea încordată. Și, gata, am înțeles că nu vrei să mă vezi. O să rezistăm, asta e!

Aici, în Madrid, a început să se facă frig. La birou am avut multă treabă, abia am ajuns acasă. Am atât de mult de lucru că practic nu am vreme nici să respir.

Sper că Flyn nu-ți mai face probleme.

Pupicei, dragostea mea, sper să petreci o noapte liniștită. Te iubesc. Îmi răspunzi mâine?

Brunețica ta.

De la: Eric Zimmerman
Data: 19 octombrie 2012, 08.19
Pentru: Judith Flores
Subiect: Hola

Urăsc când muncești atât

Ce ore sunt astea la care ajungi acasă? Când mă întorc la Madrid, voi vorbi foarte serios cu idioata de șefa ta.

Te iubesc, brunețico.

Eric

De la: Judith Flores
Data: 19 octombrie 2012, 20.21
Pentru: Eric Zimmerman
Subiect: Nu te băga în munca mea

Așa cum ți-am scris și la „Subiect", nu te băga în munca mea! Cea care îți este logodnică nu-ți permite să te amesteci în chestiunile de birou.

Scanned with CamScanner

A... am uitat, clar! Eu te iubesc mai mult!
Judith

De la: Eric Zimmerman
Data: 19 octombrie 2012, 22.16
Pentru: Judith Flores
Subiect: Sunt șeful tău
Să nu-mi mai spui să nu mă amestec în treburile de serviciu.
SUNT ȘEFUL TĂU!
În ceea ce privește cine iubește mai tare, o să-ți demonstrez!
Eric

De la: Judith Flores
Data: 19 octombrie 2012, 22.19
Pentru: Eric Zimmerman
Subiect: Mmmmmm
Și întreb: De ce nu mă suni pe telefon în loc să-mi trimiți mailuri? Nu ți-e dor să-mi auzi vocea? Eu mor să te aud, chiar dacă sunt numai mormăieli. Hai, gata, fă bine și sună-mă, ȘEFULE!
Cât despre treaba cu iubirea, trebuie să-mi demonstrezi!
Jud

Trimit mailul și aștept, aștept... aștept, dar, cum zice și refrenul, disper.

Nici nu mă sună. Nici nu-mi scrie. Nimic!

Pe la 11 noaptea mă duc să-mi fac ceva de mâncare. Nu-mi este foame, dar îmi fac o tortilla franțuzească. Când o văd în farfurie, nu prea mă omor după ea, dar atunci îmi aduc aminte de un secret al nepoatei mele: Luz pune bombonele de ciocolată. Tortilla cu bombonele de ciocolată!

Super cină!

Apuc farfuria, și, alături de o „Coca-Cola", merg către masă. Dau drumul la televizor și găsesc ceva bârfe. După câteva mo-

Scanned with CamScanner

mente, schimb. Ajung pe „Divinity", la serialul „Cinco hermanas", și rămân aici, pentru că-mi place. Deschid „Coca-Cola", beau o înghițitură, când cineva sună la sonerie.

Mă sperii și mă uit la ceas. 23.21. Mă ridic, mă uit pe vizor și imediat țip: „Eric!" Deschid ușa și, fără să spun nimic, mă arunc în brațele sale.

– Heiiii, ai grijă!

Uit de grijă, uit de toate.

Eric este aici! Nu-mi vine să cred!

Îl pap din sărutări, în timp ce el mă cuprinde cu brațele și mă saltă în aer. Când mă lasă jos, salut fără suflare:

– Hola!

– Hola, iubire!

Mă îmbrățișează, eu închid ochii. Tot nu pot crede că Eric e în fața mea! În casa mea! În sufrageria mea. În brațele mele!

Când mă îndepărtez de el, îi văd fața obosită, ochii cu cearcăne. Abia atunci îmi dau seama că am fost prea exuberantă.

– Doamne, iubire... Ce brută sunt! Scuze!

Eric surâde și se apropie de mine din nou.

– Stai liniștită! De asta aveam nevoie de la tine, de naturalețea ta!

Cu blândețe, delicat, îi prind fața cu mâinile mele.

– Cum ești?

– Bine... Acum mult mai bine, pentru că sunt cu tine.

– Și Flyn?

Răspunde repede:

– Bine, l-am lăsat ok. Să vedem cât va dura.

Surâd. Nu mi-l imaginez pe Eric luptându-se cu un copilaș de 9 ani.

– De ce nu mi-ai spus că vei veni?

– Era o surpriză! În plus, acum câteva secunde nu mi-ai spus să te sun chiar dacă va fi să-mi asculți doar mormăielile? Uite, acum mă ai în carne și oase!

Ambii râdem.

Scanned with CamScanner

– Ce-ar fi să mă inviți înăuntru?

Închid ușa, îi iau rucsacul albastru pe care-l are, îl așez pe canapea. Constat că este mai subțirel, dar aspectul general e bun. Vreau să-l îmbrățișez, dar sesizez că acum nu e momentul. Nu vreau să-l sufoc.

– Vrei să bei ceva?

– Puțină apă.

Mă ridic rapid, apuc o cană ceva mai mare, o umplu cu apă și i-o aduc. Când mă așez lângă el, observă farfuria.

– Asta ce e?

– Cina mea. Vrei?

– Și ce ar vrea să fie?

Amuzată de cum arată farfuria, răspund:

– Tortilla cu bombonele de ciocolată!

– Tortilla cu bombonele de ciocolată?

Râd. Se uită ciudat. Îi explic.

– Uneori, când rămân doar cu Luz, cea mică nu vrea să mănânce. Și am văzut că, dacă îi pun în tortilla bombonele de ciocolată în loc de cartofi prăjiți ori orez, papă tot. Și azi, pentru că nu aveam chef să gătesc, am decis s-o imit. Sfârșitul poveștii.

– Doamne, fetiță, murmură, surâzând, ce dor mi-a fost de tine!

– Și mie de tine... și mie de tine...

Eric mă privește, nu-mi pot lua ochii de la el.

– De ce nu mă îmbrățișezi?

– Nu vreau să te sufoc!

– Vino încoace! Sunt bine, prostuțo... foarte bine.

Mă așez lângă el, mă sărută de zeci de ori pe gât.

– Sufocă-mă și sărută-mă! Ești cea mai bună doctorie!

Câteva minute mai apoi, dezbrăcați pe canapea, Eric îmi arată cât de dor i-a fost de mine.

De două ori...

ned with CamScanner

58

Când mă întorc la muncă, lumea mea revine la o oarecare stare de normalitate.

Diferența e că acum Eric este alături de mine și mă bucur de tot ceea ce înseamnă el. Stă la hotel, deși, de cele mai multe ori, doarme la mine. Am stabilit să nu ne sufocăm și, deși iubim să stăm împreună, e bine ca fiecare să avem un loc de refugiu. În fiecare zi vrea să spună în cele patru zări că sunt logodnica lui, dar nu-i dau voie. Nu știu de ce, dar nu vreau să știe nimeni. Vorbim mult și despre plecarea în Germania. Citesc în ochii lui că are nevoie de un răspuns, dar încă nu știu ce să fac. Nu mă grăbește, îi mulțumesc pentru asta.

Au trecut ceva zile de când Eric a revenit. În fiecare dimineață îl întreb cum se simte, îmi spune că „Bine". Nu mai are dureri de cap, nu l-am mai auzit vorbind despre amețeli, ceea ce e bine.

Într-o dimineață, în timp ce luam micul dejun alături de Miguel, îl văd pe Eric intrând. După privire, simt că nu e de acord să stau la masă cu colegul meu.

Se așază la o masă în spate, cere o cafea. Continui să vorbesc cu Miguel, când sună telefonul. E Eric.

– Pot ști ceea ce faci?, întreabă supărat.

Nu-l privesc pentru că, dacă fac asta, mă bufnește râsul.

– Iau micul dejun.

– Dar de ce trebuie să iei micul dejun în fiecare dimineață cu tipul ăsta?

Miguel, care e așezat în fața mea, mă privește și mă întreabă prin semne cine e.

Scanned with CamScanner

– Tatăl meu, apoi spun ceva mai tare: Ce să fac, tată, iau micul dejun! Ce dorești?

– Tatăl tău? Cum adică tatăl tău?, mormăie Eric.

Amuzată, surâd, în timp ce aud cum iubirea mea abia răsuflă.

– Uite, tată, nu-ți fă griji, te asigur că toate condițiile sunt bune, da?

– Jud... murmură cu dinții încleștați...

E momentul în care la masa noastră ajung Rául și Paco. Ca de fiecare dată când ne vedem, mă pupă pe obraji și se așază la masă. Reacția lui Eric nu întârzie să apară.

– Pupicei? Cine le-a dat voie să te pupe?

Nu știu ce să răspund. Doar râd. Rául și Paco formează un cuplu și, când vreau să spun primul lucru ce-mi vine în minte, Miguel, fără să-și dea seama, îmi dă de pe față câteva fire de păr și le pune după ureche.

– La dracu!, mormăie Eric. Acum de ce te atinge tipul ăsta?

– Tată, nu mai bine te sun eu când ajung acasă? Și, ca să nu-i las nici o opțiune de a răspunde, adaug: Un pupic, tata, te iubesc!

Închid telefonul și-l las pe masă. Duc ochii spre locul în care e așezat el și-l văd cum a rămas stană de piatră, cu telefonul la ureche. Privirea lui spune totul. E nervos. Nu-i place să-i închid telefonul în nas și eu tocmai asta am făcut. Trece pe lângă noi. Miguel, fără să știe nimic, mănâncă liniștit. În schimb, mie mi se strânge stomacul.

Văd cum apare șefa mea, însoțită de Gerardo, șeful de la „Resurse Umane" și, pentru că nu mă simt confortabil, plec spre birou. Știu că Eric e aici. Mă așez, iar telefonul sună. E el. Îmi spune să intru în birou.

Intru, închid ușa și el își fixează privirea pe mine. Surâd. El, nu! Știu că vrea să suduie, să mormăie, dar văd cum se cenzurează. Nu e nici momentul, nici locul pentru a-mi face o scenă.

Mă privește... mă privește... mă privește și, la un moment dat, se ridică cu niște hârtii în mână.

Scanned with CamScanner

– Tata???

Ridic din umeri. Vreau să-i răspund, dar el deja mormăie.

– Sunt foarte nervos.

Conștientă de punctul în care ne aflăm, murmur:

– După cum știi... o curățenie gerenală te-ar relaxa.

Îl văd cum se enervează și mai tare și rapid îmi dau seama că purtarea mea atât de naturală nu a fost tocmai ok. Însă partea masochistă din mine se bucură când îl vede așa. Îmi place!

– De ce tipii ăștia trebuie să te atingă și să te pupe? De ce?

Încerc să găsesc un răspuns care să nu-l supere mai tare, dar nu găsesc nici unul. Totul îmi pare foarte absurd.

– Dar, te rog.... Miguel doar mi-a dat din ochi un fir de păr, iar Raúl și Paco m-au pupat pe obraz.

– Dar eu nu le-am dat voie să te atingă!

Cuvintele lui nu-mi convin și încrunt fruntea înainte să întreb:

– Despre ce vorbești?

„Iceman", în versiunea lui morocănoasă, mă privește. Mă arde cu ochii lui cei furioși și, fără să ridice vocea, spune:

– Nu vreau să-i mai văd cum te ating sau te sărută. Ai auzit?

– Da... am auzit!

– Perfect!

– Vreau să-ți spun ceva! Văd frustrarea în ochii lui. E adevărat că ești gelos pe ceea ce ai văzut și... și... și după aia nu te interesează când ne jucăm cu alții?

– Nu e același lucru, Jud. Bag seamă că te faci că nu înțelegi.

– Asta pentru că nu înțeleg, mă aricesc.

– Gata! S-a terminat! Acum ies de aici și le spun tuturor că ești logodnica mea. Că ești logodnica șefului!

Asta mă alarmează.

– Domnule Zimmerman, dacă faceți asta o să vă pară rău!

– Mă amenințI?

– Da!

– De ce nu mă lași să le zic?

Scanned with CamScanner

– Așa vreau eu!

– Nu-s mulțumit cu un astfel de răspuns! De ce nu mă lași?

Îl privesc și răsuflu.

– Păi hai să vedem! Nu vreau ca lumea să bârfească și să spună că sunt o profitoare care s-a legat de șeful ei. Dacă noi vom merge pe acest drum, avem timp să le explicăm. De ce să ne grăbim?

E momentul în care ușa se deschide și apare șefa mea. E surprinsă să mă vadă, așa că întreabă:

– Ce se petrece?

Nu sunt capabilă să răspund. Sunt blocată. Eric reacționează cu rapiditate:

– Îi ceream domnișoarei Flores să trimită aceste faxuri.

Îmi dă foile pe care le are în mână.

– Când ai toate datele, te rog să mi le aduci!

– Desigur, domnule!

Ies din birou și respir ușurată.

Discuțiile acestea cu Eric mă termină. Niciodată nu ajungem la un acord.

Tot restul zilei, Eric nu iese din birou. E taciturn. Plec la masă și rămân surprinsă când aflu de la șefa mea că Eric a plecat și a spus că nu se mai întoarce.

Nu-l sun. Nu-i trimit mesaje. Îl las să respire.

Mă duc la sală. Mă regăsesc cu Marisa, care mă salută cordial. Mă prezintă unor prietene – Rebeca și Lorena – cu care a venit. Toate patru mergem la clasa de aerobic și, când terminăm, transpirate, intrăm la duș.

– Ce ziceți de un jacuzzi?, întreabă Rebeca și toate acceptăm.

Ne băgăm în jacuzzi și ne punem pe vorbă. Marisa e o tipă foarte amuzantă și, în plus, extrem de cultă și, imediat, începe să ne vorbească despre ultima sa excursie, cea din India. Întotdeauna mi-a plăcut să călătoresc, dar de cele mai multe ori nu mi-am permis, cu salariul pe care-l câștig.

Scanned with CamScanner

Când ieşim din jacuzzi, printre râsete în urma povestirii Marisei, mergem să ne duşăm, iar Rebeca observă tatuajul meu şi le spune tuturor. Nu dau importanţă şi schimb subiectul.

Ieşim de la sală, mergem la un pub din apropiere pentru un fresh. Facem schimb de telefoane, rămâne să ne auzim într-o seară pentru a merge să cinăm cu perechile noastre. Apoi, Lorena ne roagă să o însoţim la un magazin, de unde are ceva de luat, lucruri pe care le-a comandat deja. E ceva exclusivist de lenjerie intimă. În timp ce o aşteptăm pe Lorena, patroana de acolo ne invită să probăm câte ceva. Accept fără probleme, toate facem la fel. Probez nişte chiloţei foarte sexy şi, de asemenea, câteva sutiene. Ştiu că lui Eric i-ar plăcea.

– Ce frumoasă eşti, zice Rebeca, în timp ce intră în cabina de probă.

– Crezi?

Ea dă din cap, vine prin spate şi lasă câteva lucruri pe o banchetă.

– De ce nu le iei? Sunt sigură că bărbatului tău o să-i placă.

– Da, de asta sunt sigură. Surâd şi-mi imaginez faţa lui Eric.

Rebeca mă apucă de mână.

– Ce inel frumos!

Îl privesc încântată.

– Mi l-a dat prietenul meu. De fapt, logodnicul.

– Are gusturi bune.

– Mulţumesc!

Mă privesc în oglindă, în timp ce ea se dezbracă pentru a proba ceva.

– Uite, probează ăsta, îmi spune, şi-mi întinde un corset din piele neagră.

Amuzată, dau jos de pe mine tot ceea ce am şi rămân, ca şi ea, goală în cabina de probă.

Mă aplec pentru a-mi da jos chiloţii şi simt că la fel face şi ea. Când mă ridic, e fix în faţa tatuajului meu. Nu mă mişc, doar îl

Scanned with CamScanner

privește. Apoi trece un deget prin despicătura vaginului meu și mă sărută pe muntele lui Venus. Speriată, mă trag înapoi.

– Ce faci?

Se ridică și se apropie de mine.

– Marisa mi-a spus că te-a văzut jucându-te la o petrecere în Zahara. Adevărat?

O privesc, rușinată.

– Da, dar mă joc doar în prezența perechii mele.

– Asta e regula voastră?

– Da!

Ea dă din cap și se oprește. Nu mă mai atinge.

– Tipul tău nu are de ce să afle. Va fi secretul nostru.

– Nu, răspund extrem de sigură pe mine.

Rebeca trage cortina de la locul de probă și le văd pe Marisa, pe Lorena și pe patroana locului dezbrăcate, cum se joacă, toate, pe un scaun. Nu am cuvinte. Rebeca vine prin spate și-mi prinde sânii în mâini.

– Ele se simt foarte bine acum. Haide să facem și noi la fel.

Arunc cât colo corsetul, ies din mâinile ei. Mă aplec după pantaloni, încep să mă îmbrac.

Nu vreau să privesc, doresc doar să plec cât mai repede de acolo. Imediat mă prinde de mijloc și începe să-și frece muntele lui Venus de fundul meu.

– Haide, Judith... știu că-ți dorești și tu. Știu că vrei să-ți deschizi picioarele pentru mine! Nu nega asta!

– Am spus că nu și lasă-mă în pace!

Cuvintele mele atrag privirea celorlalte femei. Rebeca se îndepărtează de mine. Nu mă mai atinge, dar privirea ei nu-mi place. Pare că se distrează cu incomoditatea mea. Plec de aici imediat, fără să spun nimic.

Când ajung acasă, sunt isterică. Cum naiba am putut fi atât de credulă? Fac duș, nervoasă. Mă gândesc la Eric și simt nevoia să vorbesc cu el, să-i spun ce s-a petrecut. Îl sun și îi aud vocea cea rece.

Scanned with CamScanner

– Te ascult, Jud!

– Ești bine?

– Da!

Preocupată să nu cumva să aibă probleme, întreb:

– Te mai doare capul?

– Nu!

– Ai avut amețeli sau stări de vomă?

– Nu!

– Ok, atunci de ce nu te-ai mai întors la birou azi?

Nu răspunde. Liniștea asta nu-mi convine.

– Ok, haide să vedem. Dacă din punct de vedere fizic ești ok, ce se petrece? Dacă e pentru ce s-a întâmplat azi la muncă, te rog frumos! E o prostie!

– Poate e prostie pentru tine, pentru mine, nu.

– Îți reamintesc faptul că sunt o persoană adultă, nu un copil, precum nepotul tău, pe care să-l urmărești.

– Așa... supără-mă și mai tare, mormăie.

Faptul că nu are încredere, mă deranjează. Nu trebuie să-i dau mereu explicații.

– Eric...

Dar el e supărat și mi-o taie.

– Știi că nu-s topit după acest Miguel, da?

– Da... dar...

– Nu! Ascultă-mă, Jud! Ce-ai spune dacă mâine aș lăsa-o pe șefa ta cea iubită să-mi atingă părul, în timp ce luăm micul dejun? Sau... cred că ai fi încântată să-mi dea un pupic. Vrei să probăm?

Nu... nu... nu!

Numai să mă gândesc la asta și devin bolnavă. O cunosc pe șefa mea, știu cât își dorește o „apropiere" de Eric. Închid ochii și, cu exemplul ăsta în minte, încerc să-i înțeleg frustrarea.

– Ok, mesaj priceput!

– Exact, Jud... Îmi pare bine să văd că, în sfârșit, mă înțelegi. Una e ca tu să permiți unei femei să mă atingă și alta e să mă

Scanned with CamScanner

atingă o femeie despre care știi că mă dorește. Asta fără permisiunea ta. Acum pricepi?

– Da.

– Te rog să te gândești la asta, pentru că nu vreau ca faza să se mai repete nici măcar o singură dată!, spune, după o liniște ca de mormânt. Nu mă interesează că iei masa cu Miguel sau cu cine vrei tu, dar nu accept ca nimeni, fie bărbat sau femeie, să te atingă sau să te sărute fără să știu eu... Noapte bună, Jud! Ne vedem mâine de dimineață, la birou.

Spune asta și închide, lăsându-mă cu ochii în soare.

Cum să-i spun ce mi s-a întâmplat, când el nu are deloc încredere.

Cu capul precum o bombă, mă așez pe canapea cu senzația că, fără să vreau, era să-i povestesc ceva ce-l supăra și mai tare. Iar mă mănâncă gâtul și mă scarpin. Acum nimeni nu mă împiedică.

Scanned with CamScanner

59

A doua zi, de dimineață, când ajung la birou, nu mă surprinde să-l văd pe Eric muncind. Las lucrurile mele pe birou, apoi telefonul sună pe interior. E Eric. Vrea să mă duc la el.

– Bună dimineața, domnișoară Flores!

– Bună dimineața, domnule Zimmerman!

Atunci îl văd pe Julio Merino, un băiat din firmă, care stă la masa rotundă, plină de hârtii.

– Domnule Merino, spune Eric, în timp ce se așază confortabil pe scaun, îmi poți aduce o cafea?

Tânărul se ridică.

– Da, domnule Zimmerman... imediat o aduc!

Trece prin fața mea, se strâmbă, și eu abia mă abțin să nu râd. Când rămân singură în birou cu Eric, își îndulcește tonul vocii.

– Cum ai dormit?

– Nasol... mi-a fost dor de tine.

Văd cum buzele sale se curbează.

– Dar nu cum mi-a fost mie de tine!

– Greșești... sunt sigură că mie mi-a fost mai mult!

Ne privim. Duelul privirilor!

– Noaptea asta dormi cu mine la hotel!

– De acord!

Propunerea asta mă încântă. Îmi dau seama că poate îi pot povesti ce mi s-a întâmplat cu o zi înainte.

– Vrei să ne jucăm și să avem companie?

Stomacul meu se strânge. Să ne jucăm și să avem companie? Știu ce înseamnă asta, a trecut mult timp de când nu am mai făcut-o. Abia înghit nodul ce mi s-a pus în gât.

Scanned with CamScanner

– Mie îmi convine, dacă îți convine și ție.

Fără să se ridice de pe scaun, mișcă al său cap.

– Excitată?, întreabă, în timp ce vede că sunt nervoasă.

Dau din cap. Eric se ridică.

– Vă rog, domnișoară Flores, să mergem în „Arhivă".

Merg unde mi-a zis și încep să respir în salturi. Ajunși acolo, Eric se apropie de mine, fundul meu lovește rafturile și, în timp ce se apleacă peste mine, simt cum își bagă mâna pe sub fustă și mă mângâie pe partea internă a coapselor.

– Caut să ți-o trag de ceva vreme și nu găsesc momentul prielnic...

– Eric...

– Sunt supărat pe tine așa că o să ai parte de o pedeapsă!

– O pedeapsă?

– Da... și în seara asta vei afla care este!

Din nou duelul privirilor.

– Îți aduc aminte, spun, că pedeapsa ta în Barcelona a fost să mă încălzești în acel bar de *swingeri* și apoi să mă lași pradă la doi bărbați.

Surâde și apoi își bagă nasul în părul meu.

– Niciodată nu se știe, Jud... niciodată nu se știe...

Mâna lui îmi depărtează picioarele.

– Pedeapsa ta te așteaptă la mine la hotel, îmi spune la ureche. Când termini munca, te rog să iei mașina și să vii direct aici.

Eric scoate mâna de sub fusta mea și se trage un pas în spate.

– Foarte bine, acum îți poți relua munca.

Excitată, dar și supărată de tratamentul acesta rece, mă întorc să merg spre birou, în timp ce el îmi dă o palmă peste fund. Mă întorc să-i răspund. Mă prinde de mâini, mă trage către el, mă sărută și-mi spune:

– Te iubesc, micuțo...

Cuvintele astea dulci aduc în mine „efectul Zimmerman". Nu mai sunt supărată și surâd precum o toantă, în timp ce el mă îmbrățișează și mă sărută cu pasiune.

Scanned with CamScanner

După câteva secunde, îmi dă drumul.

– Domnișoară Flores, vrei să nu mă mai provoci pentru a putea conduce această firmă?

Asta mă face să râd. Îmi trag fusta, mă aranjez, ies din „Arhivă" cu un surâs tont pe față și mă așez la masa mea. În seara asta îi voi spune ce am pățit.

Julio vine cu cafeaua și, când trece prin fața mea, spune:

– La naiba cu șeful ăsta... azi am o zi grea!

Zâmbesc și încerc să mă concentrez pe ceea ce am de făcut.

La 18.00 ies de la birou tremurând și fac ceea ce mi-a cerut. Iau mașina și merg cu ea până la hotel. Când ajung aici, Tomás mă vede în parcare și-mi face un semn cu mâna. Opresc mașina, las geamul jos și-l aud spunând:

– Domnul Zimmerman vă așteaptă în ***suite***. Eu rămân aici.

Încântată, mă dau jos din mașină și intru în hotel, în timp ce gradul de excitare e din ce în ce mai mare. Nu am mai jucat jocurile sale de când am fost în Zahara de los Atunes și sunt oarecum neliniștită. Băiatul de la lift mă salută de cum mă vede intrând. Ușile se deschid și, când ajungem la etaj, sunt surprinsă să-l văd pe Eric așteptându-mă în hol.

– Bună, dragoste!

– Bună!, răspund fericită, în timp ce îi admir pantalonii negri și cămașa de culoarea cerului. Fără să mai stea pe gânduri, mă sărută, mă prinde de mijloc și mă duce spre apartament. Când intru, aud muzică în sufragerie. E cineva, dar nu văd cine. Eric mă bagă direct în dormitor, apoi închide ușa.

– Pe pat e ceea ce doresc să-ți pui pe tine. Fă-ți un duș și, când ești gata, hai direct în salon!

Spune asta, se întoarce și iese, lăsându-mă singură.

Surprinsă, merg până la pat. Cearșafuri din mătase neagră! Atrăgătoare! Pe cearșafuri, o cămașă fină și scurtă din mătase și niște pantofi negri, cu tocuri mari. Nu sunt chiloți, ci doar un portjartier lila. Am gura uscată. Sexi! Doi bărbați mă vor poseda.

Scanned with CamScanner

Fără să pot să-mi iau ochii de la haina aceea, mă dezbrac și intru în baie. Fac duș, las apa să-mi cadă pe corp. Mă usuc, îmi pun pe mine ceea ce mi-a cerut Eric.

Deschid ușa. Eric mă vede, îmi face un semn să mă apropii de el. Când ajung lângă, disting o pereche. Ea este îmbrăcată la fel ca mine. Surprinsă de asta, caut o explicație și-l privesc pe Eric.

– Judith, ei sunt Mario și soția sa, Marisa. Niște prieteni.

Bărbatul se apropie de mine, mă pupă, de două ori, pe obraz. Apoi, când lumina e mai bună, văd că femeia e Marisa de la Rosa. De ce se preface că nu mă cunoaște? Se apropie și ea de mine și mă pupă de două ori.

– Hola, Judith, încântată să te văd.

– La fel, spun eu, confuză.

Nu spune nimic despre întâlnirile noastre de la sală, nici de ceea ce s-a petrecut cu o zi înainte. Nici eu. Mă simt ciudat să omit asta, dar, fără să-mi dau seama de ce, o fac.

Eric mă prinde de mijloc, mă trage către el.

– Ei au fost prezenți la fiesta din anii '20 la care am participat și noi, în Zahara. De atunci, Marisa nu s-a oprit din a-mi trimite mailuri ca să te cunoască.

Mă întorc către ea și văd cum surâde.

– Mor să te savurez, Judith.

Nu răspund. Nu pot. Doar văd cum femeia asta își trece privirea peste corpul meu, apoi se oprește la sâni. Îmi aduce aminte de motanul Silvestre, care-l analiza pe Piolin înainte să-l pape.

Eric e bucuros de ceea ce vede. Îi place și îl excită.

– Am o logodnică foarte... foarte doritoare...

Îl privesc și mă sărută, fără să țină cont că musafirii sunt „geană" pe noi. Văd cum cei doi șușotesc, în timp ce beau șampanie. Eric apucă de pe pat o bucată de mătase și o înfășoară pe mână.

– O mai ții minte?

– Da!

Scanned with CamScanner

– O să te leg de pat cu ea, la un moment dat, pentru a te oferi. Vreo obiecție?

Nu prea mai pot adăuga nimic. Spun doar atât:

– Am încredere în tine!

Ochii lor strălucesc. Eric se apropie de mine.

– Marisa e o femeie foarte activă și moare să se joace cu tine. Logic, eu îi dau voie!

– Cum?

Eric surâde și mă sărută pe umeri.

– Asta e pedeapsa mea, micuțo.

– Eric, nu, spun cu gura uscată.

– Nu?

Mă trag mai aproape de urechea sa.

– Știi că nu-mi plac femeile.

El surâde.

– Păi de aia și e pedeapsă! Dar, stai liniștită, eu te ofer ca ea să se joace cu tine. Nu trebuie să faci nimic, doar să te distrezi.

Rămân stupefiată. Vreau să spun ceva, dar el nu-mi dă voie.

– Haideți, domnișoară Flores! Trebuie să fiți consecventă cu capriciile mele.

Stomacul mi se strânge, în timp ce o privesc pe acea femeie. Dacă nu ar fi fost Eric, aș fi ieșit alergând.

Mario s-a așezat pe un scaun, în timp ce Marisa ne privește. Nervii mei dau semne că vor să iasă afară.

– Eric.

– Spune-mi, Jud.

– Nu vreau să o fac... nu!

Eric mă privește... mă privește... mă privește și, la final, zice cu voce calmă:

– Ok, Jud. Mergi în cameră și schimbă-te! Tomás te va duce acasă la tine.

Asta mă rupe în bucăți. Nu vreau să plec. Când să mă întorc pentru a pleca, închid ochii.

Scanned with CamScanner

– Eric.

– Spune-mi, Jud!

– Dacă rămân, sărutările rămân doar ale tale, iar ale tale, doar ale mele.

Chipul său imperturbabil consimte.

– Asta așa va fi întotdeauna, iubire.

Îl sărut cu putere și el acceptă. Când mă îndepărtez de el, o privesc pe Marisa.

– De acord.

Eric se așază lângă Mario.

Acea femeie și cu mine rămânem în fața bărbaților îmbrăcate numai cu acele cămăși scurte, în timp ce muzica sună în încăpere. Încep să mă excit când o simt cum vine pe la spate și-mi pune mâinile pe mijloc.

Eric apucă sticla de șampanie, pune într-o cupă și bea. Când termină, pune sticla în frapieră, se așază comod în scaun și ne privește.

– Marisa, în sfârșit o ai pe logodnica mea doar pentru tine. De unde vrei să începi?

Cuvintele lui mă încălzesc. Eric tocmai a spus că sunt toată a ei. Toată! Dar, înainte să pot protesta, femeia asta îi spune:

– Pentru început, vreau doar s-o ating!

Zicând asta, își cufundă nasul în gâtul meu, în timp ce mâinile îi alunecă pe corp, în fața bărbaților. Mă atinge pe coapse, pe sâni, pe muntele lui Venus, toate acestea prin cămașa neagră, de mătase. O aud cum respiră excitată, în timp ce eu stau liniștită în fața privirilor bărbaților.

– Eric, dă-mi cinci minute singură cu ea!

– 30 de secunde, spune.

Protestez. Nu vreau să fac nimic, în timp ce se apropie de mine.

– Haide în pat, îmi spune la ureche.

Mă prinde de mână, trage de mine. Îl privesc pe Eric. Surâde și ridică în aer cupa de șampanie, în timp ce continuă să stea pe

Scanned with CamScanner

scaun. Merg alături de această femeie care mă ține de mână și ajungem în dormitor. Nu pot crede că Eric nu va fi acolo, prezent.

Marisa mă așază pe pat, mă trântește și se urcă-n patru labe peste mine.

– Ascultă-mă, Judith. Nu te speria! Nu-ți voi face rău, vreau doar să-ți dau plăcere și sper ca și tu să-mi dai mie. Eric mi te-a oferit pentru ceva ce e între voi. Asta nu mă interesează. Mă interesează doar să te savurez și să mă bucur de corpul tău.

– De ce nu ai spus că ne cunoaștem?

Surâde.

– Cred că nu trebuie să explicăm chiar totul, nu crezi?

Vreau să protestez, dar ea îmi dă jos cămașa și asta mă lasă fără cuvinte. Sfârcurile mele se întăresc, văd cum surâde. Se uită la ele, apoi scoate limba și le mușcă. Mă mișc. Mă simt ciudat. Nu vreau să recunosc, dar situația asta mă provoacă. Gura sa se joacă acolo, cu sânii, îi suge cu aviditate.

– Ți-a plăcut?

Dau doar din cap. Nu pot vorbi.

– La sală, de fiecare dată când te văd goală în vestiar, vreau să te ciupesc așa. A, am uitat, Rebeca îți trimite salutări!

Aș vrea să spun câteva vorbe despre nemernica aia, când ea își dă jos cămașa. În fața mea apar niște sâni mgnifici, operați. Mă prinde de mâini, mi le duce pe sânii ei. Mă obligă să-i strâng.

Ia mâinile de pe ai mei, dar eu continui să mă joc cu ai ei. Îi ating sfârcurile așa cum știu că-mi place mie. Îi storcesc. Ea mă privește, își mușcă buzele și geme. Își apropie fața de a mea. Nu mă mișc și, când cred că mă va săruta și eu nu am unde să mă feresc, murmură:

– Eric m-a avertizat că nu voi putea proba buzele tale atât de atrăgătoare, dar îți voi devora celelalte buze, pe care le ascunzi la interior, așa cum doresc să o fac de fiecare dată când te văd la sală. O să ți le mușc și o să ți le ciupesc în așa fel încât și tu vei vrea să faci la fel.

Scanned with CamScanner

– Nu... eu nu, suspin, încercând să-mi marchez teritoriul.

– Tu nu... ce?

Vreau s-o domolesc.

– Niciodată nu mi-a plăcut să o fac cu o femeie. Nu e stilul meu.

– Vrei să-mi dai plăcere mie?

– Nu!

Se mișcă deasupra mea. Se foiește, până când vaginul ei ajunge deasupra feței mele și al meu deasupra gurii sale. Nu face nimic, doar mi-l arată, în timp ce spune.

– Fă-o doar o singură dată. Dacă nu-ți place, promit că nu mai încercăm.

În viața mea nu am văzut un vagin atât de aproape. E curat, epilat precum al meu, tentant.

O aud cum geme.

– Judith... scoate limba doar o dată. Doar o dată! Uite, așa...

Simt cum limba ei trece peste labiile mele exterioare. Tremur.

Furată de moment și excitată de ceea ce simt, fac ceea ce-mi cere. Scot limba și o fac.

– Oh, da... o aud zicând.

Senzația îmi place, trec din nou cu limba peste vaginul ei. Ea face la fel și cea care geme acum sunt eu.

– Hai să facem ceva! Repetă ceea ce face eu!

Fără alte detalii, femeia aceea îmi deschide buzele exterioare ale vaginului și-mi bagă limba cea caldă înăuntru. Gem... dar fac la fel. Deschid gura și o ciupesc acolo, în interior. Preț de câteva secunde vreau să fac și eu ceea ce-mi face ea, dar nu-mi iese. Vreau să mișc limba altfel și să-i ciugulesc labiile interne.

Abandonez principiile mele și o ciugulesc. Simt cum tremură. Buzele i se deschid, zăresc clitorisul. Duc limba spre el și-l ating. Îmi răspunde pe loc, umflându-se. Mă sperii.

– Oh... Judith... mă înnebunești... Pe bune că nu ai mai făcut niciodată asta?

– Niciodată!

Scanned with CamScanner

Poftioasă la vederea clitorisului, fac ceea ce îmi face Eric mie: îl ating cu vârful limbii, fac cerculeţe în jurul lui şi, când este mărit, îl apuc cu buzele mele şi trag uşor.

Marisa se contractă şi geme. Vrea să se retragă, dar o prind de pulpe şi o trag şi mai tare în mine. Clitorisul e în gura mea.

Gândesc că lucrul acesta mă va dezgusta, dar nu. Simt că făcând asta sunt puternică. Trec limba mea peste vaginul perfect epilat. O aud gemând. Acum aş vrea eu mai mult. Dar ea se opreşte, pentru că doreşte să mă posede. Revine la poziţia iniţială. Cea în patru labe, deasupra mea.

– Acum ştii ce vreau eu de la tine, dă-mi voie să mă bucur de corpul tău.

Îmi strânge sânii, adună sfârcurile şi le bagă pe ambele în gură. Le suge, se joacă la ele cu limba. Când aude cum gem, le lasă.

– Acum îţi voi da cămaşa jos. Închide ochii şi dă-mi-te toată!

Confirm, excitată, dar înainte văd că Eric şi Mario intră în dormitor. Se aşază fiecare pe un colţ al patului şi ne observă.

Marisa mă dezbracă. Cu mişcări delicate, scoate cămaşa pe la picioare. Mă prinde cu mâna de glezne şi urcă până când ajunge la coapsele interne. La portjartier. Cu grijă, muşcă uşor de coapse...

– Îmi place ceea ce văd..., murmură Eric la urechea mea.

Marisa nu se opreşte din joacă şi, când sfârcurile mele nu pot fi mai tari de atât, coboară la buric. Mă trec toţi fiorii.

Gura ei caldă îmi ajunge pe muntele lui Venus şi aici se opreşte. Trece cu limba peste tatuajul meu şi murmură cu voce puternică şi sugestivă:

– Judith, tatuajul tău este extrem de tentant. Sigur că naşte pasiuni.

Îl privesc pe Eric şi el surâde. Ştiu de ce zice asta, dar tac din gură. Nu spun nici măcar „mu".

Marisa ridică privirea puţin şi o cascadă de emoţii mă invadează atunci când simt că se joacă cu mâinile între picioarele

Scanned with CamScanner

mele. Sunt umedă. Receptivă. Uşor, bagă un deget în interiorul meu, în timp ce cu podul palmei îmi stimulează clitorisul. Excitată, încep să mă mişc, căutând plăcerea în jocul mâinii ei.

– Haideţi, băieţi, aud că spune. Participaţi la jocul meu!

Mario îmi mângâie sânul drept, Eric ajunge cu gura la cel stâng. Fiecare în legea lui mă stimulează şi-mi suge sfârcurile, până când Marisa îmi deschide puternic picioarele şi bagă capul între ele.

– Ah... gem, în timp ce trei persoane mă ating şi mă ciupesc.

Sexul meu deschis şi cald răspunde mângâierilor Marisei, aşa că mă arcuiesc mult. Îmi place ceea ce îmi fac. Îmi place să fiu jucăria lor. Limba ei „expertă" se mişcă înăuntru şi afară, oprindu-se pe clitorisul meu pentru a-mi face ceea ce-i făceam eu cu câteva momente înainte. Îl ciupeşte. Îi dă târcoale..

Căldură... căldură... multă căldură.

Eric uită de sân, îmi caută gura, o găseşte şi o sărută. Limba lui e posesivă ca întotdeauna. Gem, pentru că Marisa intră şi iese din mine. Sărutări... mângâieri... cuvinte abia şoptite pe care vreau să le aud.

– Da, micuţo... aşa... lasă-te purtată pentru mine...

– Doar pentru tine, pot spune între gemete.

Preţ de câteva minute, ce mi se par o eternitate, Marisa se joacă între picioarele mele, în timp ce Mario îmi ronţăie sânii, iar Eric mă sărută. La un moment dat, simt cum Mario mă prinde de un picior, Eric, de celălalt. Sunt pe pat, ei mă deschid pentru Marisa şi mă oferă.

Femeia, nebună pentru că va primi ceea ce dorea de ceva vreme, îmi suge clitorisul cu măiestrie. Mă răsucesc. Mă prinde de fund şi mă trage mai tare în gura ei. Mă gustă în mii de forme posibile şi eu o las să-mi facă ce vrea, bucuroasă. Valuri de plăcere intensă trec prin corpul meu.

– Umedă şi gata pentru mine, o aud că zice.

Nu ştiu la ce se referă, dar văd cum soţul ei se ridică şi pleacă din cameră.

Scanned with CamScanner

Eric nu spune nimic. Doar mă observă excitat, în timp ce Marisa își vede de joaca ei.

Femeia bagă două degete în interiorul vaginului meu, le mișcă acolo, apoi le scoate. Eu ridic bazinul, dorind mai mult. Le bagă iar, iar le scoate și simt că umezeala de pe degetele ei provine de la mine. Soțul ei reapare cu un vibrator negru, cu două capete.

– Vreau să văd cum v-o trageți una celeilalte!

Îl privesc pe Eric, el dă din cap și mă sărută. Îmi mușcă buzele și-mi spune cuvinte frumoase. Degetele Marisei nu se opresc nici o clipă. Se oprește doar puțin, apoi trece din nou cu gura în fața centrului meu de dorințe. Mă umezește și mai tare. Iar... și iar... până când pune vibratorul cu două capete între noi și spune:

– Ești foarte caldă. Hai să ne-o tragem!

Eric se așază în spatele meu. Nu pleacă. Așteaptă mereu să vadă ce fac. Apucă dildo-ul și-l pune în fața vaginului meu. Apoi îl introduce ușor. Simt cum acel obiect cu striații îmi deschide carnea, centimetru cu centimetru, și gem.

– Da... așa... spune Eric lângă urechea mea.

Când Eric se oprește, Marisa își deschide picioarele, apucă cealaltă parte a dildo-ului și o bagă în ea. Își mușcă buzele și geme, în timp ce-l introduce în ea și, în același timp, în mine.

– Ai grijă, micuțo... murmură Eric.

Mă uit la Marisa și la felul în care, cu mișcări clare, caută orgasmul. Își mișcă șoldurile.

Dildo-ul intră în mine și în ea și ne aduce valuri de plăcere. Marisa se împinge în mine și eu gem, apoi fac același lucru. Acest joc ne introduce și ne scoate dildo-ul din noi, producându-ne o plăcere imensă.

Față în față, Marisa mă prinde de brațe și-și duce în față vaginul. Mă privește, strânge din dinți, apoi geme. Țip și eu, apoi eu sunt cea care o trage de brațe. Toate aceste țipete, aceste gemete, unite cu vorbele pe care Eric mi le spune la ureche, fac

Scanned with CamScanner

ca ambele să terminăm cu furie. Apoi rămânem așa, pe pat, unite de dildou. Obosite, cădem pe spate.

Închid ochii. Sunt terminată de acest joc când simt că cineva îmi scoate vibratorul imens. Deschid ochii, e Marisa. Surâd și atunci îl aud pe Mario că spune, în timp ce-și pune un prezervativ:

– Haideți, fetelor... acum e rândul nostru.

Privesc spre Eric. Și el rupe ambalajul unui prezervativ și-l pune. După asta, mă prinde de mână.

– Te voi lega de pat și te voi oferi lui Mario ca să ți-o tragă. Pune gura în jos!

Fără să comentez, fac ceea ce-mi cere și văd că și Marisa face la fel. Mario și cu Eric ne leagă mâinile cu eșarfele de mătase de tăblia de la pat. Apoi simt o palmă pe fund. O recunosc ca fiind a lui Eric, care mă ridică cu fundul în sus.

– Să deschizi bine picioarele pentru ca el să te poată penetra bine, iar eu să văd. Ai înțeles, dragostea mea?

Dau din cap afirmativ, în timp ce ceea ce-mi spune mă excită la nebunie.

Câteva secunde mai apoi, două mâini necunoscute mă apucă de șolduri și simt cum un penis erect intră în mine, puțin câte puțin. E lung, dar nu la fel de mare precum al lui Eric. Nu intră cu putere. Eu vreau mai mult. Îl las să mă penetreze și o privesc pe Marisa lângă mine. Eric se uită la noi, în timp ce-i dă multă... plăcere.

Scena asta mă excită. Mă termină. Noi două pe pat, cu fundul în sus, în timp ce bărbații ne penetrează.

Una... două... trei... patru... cinci... șase penetrări și șase țipete de plăcere. La al șaptelea, îl aud pe Eric cum geme, îl privesc și văd cum termină. Mario mă prinde și mai tare, bagă și scoate penisul lui gros din mine și, finalmente, ambii terminăm. Obosită, respir cu gura pe cearșaful de mătase și-l simt pe Eric cum mă atinge și-mi desface mâinile. Mă sărută pe încheieturi și spune:

– Să mergem, iubire... Ai nevoie de o baie.

Mă ia în brațe și eu mă agăț de el. Mă sărută pe frunte.

Scanned with CamScanner

– Te iubesc!

Surâd.

– Și eu te iubesc!

Sunt obosită de ceea ce am făcut până atunci, dar vorbele sale îmi fac inima să tresalte.

Văd că jacuzzi-ul e gata, Eric mă pune pe marginea lui și-mi spune:

– Urcă acolo și lasă-te pe vine!

Fac tot ceea ce îmi cere. Mă las pe vine și apa îmi ajunge până la mijloc. Ce plăcere! El se duce la duș. Probabil că se spală. Când îl închide, vine și se bagă cu mine în jacuzzi. Începe să mă spele. Mă dă cu șampon pe păr, îmi face masaj la cap și apoi, cu grijă, mă clătește. După aceea, îmi cere să mă întorc. Ne privim în ochi. Cu mâinile lui, mă săpunește pe tot corpul, și, când mă clătește, mă sărută pe umăr.

– Gata, am terminat, iubire...

Penisul lui Eric e dur precum o piatră și văd că el e ud tot. Iese din jacuzzi și-mi întinde mâna. I-o dau și ies și eu. Picioarele îmi tremură și când sunt lângă el îl fac să se așeze pe capacul închis al toaletei. Imediat mă urc pe el. Îi prind penisul și-l bag în mine, centimetru cu centimetru.

– Doamne, Jud...

– Acum, tu... îi spun la ureche, doritoare... acum, tu!

Închid ochii, în timp ce simt cum penisul îmi intră până la uter. Dau capul pe spate și contract pelvisul. Eric geme. La fel și eu. Mâinile lui umede mă prind de mijloc și mă bagă și mai tare în el. Îmi place. Mă înnebunește când îmi face asta. Când simt cum penisul lui ajunge, din nou, la uter, strâng pelvisul. Amândoi gemem.

– Așa, fetiță... posedă-mă, ești a mea.

Ordinele sale sunt imboldul de care am nevoie.

Strâng din sex. Vaginul meu îi strânge penisul și simt că la fiecare centimetru cu care intră am senzația că mă va rupe în

Scanned with CamScanner

două. Asta e senzația noastră. O caut. Am nevoie de ea. Doar el îmi dă această profunzime, am nevoie de ea.

Mă trag în spate, iar Eric geme, simțind electricitatea ce trece prin noi. Deschid gura în căutarea aerului. Fiecare asalt al meu este un geamăt pentru el. Fiecare asalt al lui este un geamăt pentru mine. Mișcarea șoldurilor mele devine mai insistentă, mai delirantă. Penetrările lui, mai profunde, mai una după alta și, când simt că o să am orgasm, îl privesc și spun:

– Al meu! Ești doar al meu!

Un urlet gutural pleacă din gâtul lui și altul dintr-al meu, atunci când Eric intră cu totul în mine și ne dăm seama că fluidele noastre curg pe picioare. Mă sprijin pe el, ritmul scade și mă sărută pe păr. Nu ne mișcăm preț de câteva minute. Stăm doar îmbrățișați, până când el apucă un prosop uscat și-l pune peste mine.

Cu părul umed peste față, Eric începe să mă sărute de mii de ori, în timp ce-mi dă firele de păr din ochi. Continui să stau deasupra lui, iar erecția sa scade în interiorul meu când auzim gemete și ne imaginăm că și ceilalți se joacă în cameră.

– Eric.

– Da, iubire?

– Te simți bine?

Surâde când simte preocuparea mea pentru el.

– Perfect, dragostea mea. Și tu?

– Extaziată.

– Pedeapsa mea a fost prea dură?

Zâmbesc și-l sărut pe gât.

– Pedepsele tale mă înnebunesc.

Râdem, iar Eric mă privește în ochi.

– Sper că nu au fost prea dure pentru tine.

– Mai mult aș spune plăcute.

– Chiar și cele cu Marisa și cu Mario?

Dau din cap, precum un copil mic.

– Da, inclusiv cele cu ei.

Scanned with CamScanner

Eric mă sărută pe vârful nasului și spune:

– Mă topesc când văd că te distrezi, iubire. Să te ofer e o plăcere pentru mine. Îmi provoacă o dorință pe care n-o pot înfrâna...

– Acum ce faci? Îți ceri scuze?

Văd cum dă din cap și murmură:

– Jud... jocurile acestea nu fac parte din viața ta. Știu că le faci pentru mine și....

– ...Și-mi plac, îl întrerup. Îmi place când mă oferi și privești asta. Chiar dacă nu mă crezi, lucrul acesta îmi produce aceeași plăcere ca și ție. Și dacă pe tine te înnebunește că Björn, Marisa sau cine decidem noi se bagă între picioarele mele și se joacă, eu accept. Accept atât de bucuroasă că într-o zi îmi este teamă să nu explodez.

– Iubire, ești sigură?

Deschid ochii și-l privesc. Lipesc nasul meu de al lui și simt nevoia să-l întreb:

– În Germania vom continua să ne jucăm?

L-am prins pe nepregătite. Întrebarea mea e tot ceea ce dorea să audă, așa că mă îmbrățișează încântat, înainte de a-mi devora buzele.

– În Germania îți promit că vom face tot ceea ce-ți dorești!

Scanned with CamScanner

60

A doua zi de dimineață, eu și cu Eric nu venim la birou împreună.

E emoționat pentru că urmează să merg cu el în Germania. Eu, la fel. Din fericire, am ceva haine lăsate la el în hotel, ca să nu apar cu cele cu care am fost cu o zi în urmă. Nu i-am mai spus nimic despre acele femei, am decis să tac. În realitate, nu s-a întâmplat nimic și, dacă i-aș spune ceva, s-ar supăra.

Miguel, ca în fiecare dimineață, vine să mă caute. Mergem să bem o cafea înainte să ne apucăm de treabă.

Accept cu plăcere, ne așezăm chiar în fața ușii. Știu că Eric va apărea dintr-un moment într-altul și mă va căuta cu privirea. Nu dau greș. 10 minute mai târziu, omul de care sunt complet îndrăgostită intră și, văzând unde sunt așezată, alege fix o masă din fața mea.

Miguel și cu mine continuăm să vorbim și observ că Eric ia micul dejun. Eleganța cu care întinde untul pe pâine mă entuziasmează. Uneori, privirile noastre se întâlnesc și știu că e bucuros că voi merge în Germania. Fac eforturi imense să nu râd precum o toantă.

Când terminăm micul dejun, Miguel și cu mine ne ridicăm. Eric face la fel. Îl văd ieșind, dar ne găsim cu el la lift. Are mâinile în buzunar, e serios. Ne vede, ne privește.

– Bună dimineața, domnișoară Flores. Domnule Morán.

– Bună dimineața, domnule Zimmerman, spunem, la unison.

Ușile ascensorului se deschid, tustrei urcăm în el. Apăsăm pe butonul pentru etajul 17, dar, în timp ce ascensorul urcă, se oprește și la alte etaje pentru a mai lua persoane. Simt cum Eric

Scanned with CamScanner

îmi atinge încheieturile cu ale sale și surâd. E din ce în ce mai greu să fim aproape și să nu ne atingem.

Coborâm la același etaj, dar Eric o apucă în altă parte.

– Tu crezi că „Iceman" râde vreodată?, întreabă Miguel, văzând că Eric se îndepărtează.

– Pssss... nu știu!

– Are nevoie de ceva prafuri. Să-l vezi atunci cum râde!

Râd și eu cu lacrimi. Dacă Miguel ar ști ce știu eu, ar rămâne stană de piatră, dar nu vreau să spun nimic.

– Sunt convinsă!

Atunci apare șefa mea și, cu o voce pițigăiată, spune:

– Judith, ți-am lăsat pe birou câteva dosare. Vreau să faci copii xerox și apoi să le lași la mine pe birou. Miguel, cred că te caută cei de la tine din departament. Hai, la treabă!

Îmi văd de drumul meu până la birou. Găsesc dosarele, merg spre copiator. Fac ceea ce mi-a cerut, apoi răspund la câteva mailuri ale celor din filiale. Pe la 11, intru în „Arhivă". Am nevoie de niște acte cerute de filiale. Mă concentrez asupra lor, când aud o voce în spatele meu.

– Mmmmmm... recunosc că, găsindu-te aici, îmi trec prin minte mii de lucruri perverse.

Surâd. E Eric, care mă observă de la ușă.

– Domnule Zimmerman, doriți ceva?

Ochii lui coboară pe corpul meu.

– Ce-ai spune de o rotire? Îmi place cum îți vin acești pantaloni.

Îi fac pe plac și mă rotesc. Când termin, întreb:

– Mulțumit?

– Da... aș fi fost și mai mulțumit dacă te-ai fi dezbrăcat...

– Eric...

Cu mâinile în buzunar, surâde.

– Fetiță..., murmură, fără să se apropie de mine. Dar dacă mă provoci...

Scanned with CamScanner

– Vezi, ai prins glas! Râd și, când văd că se apropie, ridic o mână și spun: Stop!

Eric se oprește.

– Afară din „Arhiva" mea. Am de lucru aici și nu vreau să fac treburi pentru care aș putea fi dată afară, înțelegi?

Eric face un pas în față.

– Mmmmm... ești foarte frumoasă când lucrezi. Vino aici și sărută-mă!

– Nu.

– Haide... și tu vrei, așa cum vreau și eu.

– Eric, poate să ne vadă cineva...

Ia fața unui milog și face un gest cu mâna.

– Măcar unul mic?

Răsuflu... dar mă apropii de el și-l sărut pe buze. Imediat, Eric mă prinde de mijloc, mă lipește de dulapuri și-și bagă limba în gura mea. Mă devorează și eu n-am nimic împotrivă.

– Doamne, micuțo... Ce mă fac cu tine?

– Pentru moment, dă-mi drumul, plâng. Mi-a intrat în fund butonul de la unul dintre dulapuri.

Se retrage, rapid.

– Te doare?, mă întreabă. Te-am rănit cumva?

– Nuuuuu... Râd. Am spus asta doar ca să mă eliberezi.

Văd în ochi că i-a plăcut gluma. Își trece cu limba peste buze și se dă un pas în spate. Mă privește, ridică un deget în aer și, înainte să plece, spune:

– Să fie ultima dată, domnișoară Flores, când mă inciți să fac ceva ce nu-mi place. Vă rog să treceți la treabă și să nu mai insinuați nimic.

Văd cum iese din „Arhivă" și zâmbește. Fericirea pe care Eric mi-o transmite nu e comparabilă cu nimic în lume. Când ies, îl văd vorbind la telefon. Când închide, trece prin fața mea și, deși nu mă privește direct, știu că s-a uitat la mine. Ambii ne întoarcem la muncă.

Scanned with CamScanner

La 13 mă sună de la recepție. Am primit un buchet de trandafiri. Când văd că buchetul de trandafiri roșii este pentru mine, rămân fără cuvinte. Are și un mesaj. „Cum zice și cântecul nostru: te port în minte cu disperare".

Rămân fără vorbe. Citesc și zâmbesc. Eric e așa de romantic în intimitate încât aș vrea să știe toată lumea. Șefa mea, care trece fix atunci prin față, vede buchetul.

– Cine mi-a trimis frumusețea asta?

– Florile sunt pentru mine!

Când aude asta, fața i se contorsionează. Se întoarce și pleacă. Nu poate accepta că și eu pot primi flori. Emoționată, scot o vază de flori, o umplu cu apă și o pun pe birou.

Eric apare pe acolo, mă privește și, fără să-și schimbe mimica serioasă, zice:

– Frumoase flori!

– Mulțumesc, domnule Zimmerman.

– Vreun admirator secret?

Surâd precum o proastă:

– Logodnicul meu, domnule.

Eric dă din cap, se întoarce și iese din încăpere. Ajung acasă, Eric vine după 15 minute și, cu pasiune, facem dragoste.

Scanned with CamScanner

61

Vineri, Eric mă invită să cinăm la un restaurant luxos. Stabilim când ne mutăm în Germania și decidem să o facem la mijlocul lui ianuarie. Apartamentul e al meu, proprietate personală. Când m-am mutat la Madrid, tata m-a ajutat să-l cumpăr și, după conversația noastră, am decis nici să nu-l vând, nici să nu-l închiriez. Va fi un apartament numai bun pentru noi atunci când vom decide să venim la Madrid, în vizită.

În seara asta, în afara bucuriei pe care o văd în ochii lui Eric, intuiesc că-l doare capul. L-am văzut luând două pastile. Dar nu vrea să vorbească despre asta. Neagă. Discută doar despre noi și despre noua viață în Germania.

După cină, când plecăm de la restaurant, ne întâlnim cu niște prieteni de-ai săi pe stradă. O pereche. Ne salutăm și, la un moment dat, Eric mă întreabă:

– Ce spui dacă-l invităm pe Víctor la hotel să ne jucăm tustrei?

Inima-mi bate cu putere și răspund afirmativ. Eric surâde.

– Voi vorbi cu el. Nu cred că va refuza.

Eric și cu Víctor se îndepărtează un metru de mine și de fata cu care este. O cheamă Loli și e foarte simpatică. Stăm de vorbă, în timp ce-i observ pe bărbați dialogând. Imediat, lui Eric îi sună telefonul, vorbește și nu mai surâde. După asta, se apropie de mine și-mi spune:

– Plecăm.

Víctor și Loli rămân unde erau, văd că intră în restaurant. Ce s-a petrecut?

Scanned with CamScanner

Pe drumul de întoarcere spre casă este mult mai calm decât de obicei. Vreau să vorbesc cu el, să glumim, dar nu intră în joc. În cele din urmă, mă calmez și eu. Când Eric se comportă așa, e mai bine să-l lași în pace.

Când ajungem la hotel, Eric cere să ni se aducă o sticlă de șampanie. Îmi scot pantofii, mă așez pe marginea patului. Vreau să mă joc! Propunerea lui Eric m-a excitat.

Cineva bate la ușă. Inima mea tresaltă. Degeaba, este ospătarul, care a venit cu sticla de șampanie.

Atunci când rămânem singuri, Eric desface sticla, toarnă în două cupe, îmi oferă una și spune cu un ton rece și distant:

– Presupun că propunerea mea te-a cam dat peste cap, nu?

Mă gândesc ce să răspund. Pot minți, dar nu vreau.

– Da...

Eric dă din cap, soarbe o înghițitură și întreabă:

– Îți place mult să te ofer altor bărbați, nu?

– Eric!

– Răspunde, Jud!

– Da, îmi place.

Se așază lângă mine și-mi atinge cu delicatețe genunchiul.

– Te asigur că asta îmi place și mie mult și sper să te ofer altora.

– Altora?

– Da, altora! Am multe jocuri și știu că vrei să te joci în continuare, nu?

Căldură... căldură... căldură... începe să-mi fie cald.

Eric îmi reumple cupa cu șampanie și mă scoate din starea de reverie.

– Ți-ar plăcea să te joci, din nou, cu o femeie?

Surprinsă, ridic din umeri.

– Nu!

– Sigur?, insistă.

ned with CamScanner

Insistența asta mă sperie. Când vreau să spun ceva, el mă prinde de braț și mă privește profund.

– De ce nu mi-ai spus că tu și cu Marisa vă cunoșteați?

Asta mă prinde total nepregătită.

– Ce spui?

– Vreau să știu de câte ori te vezi cu Marisa?

– Nu mă văd cu ea.

Cu privirea plină de furie, spune:

– Nu mă minți, la naiba!

– Nu te mint! Ea merge la aceeași sală cu mine și ne-am văzut aici de câteva ori. Nimic mai mult!

Acum cred că e momentul să-i povestesc ceea ce doream de mult, pățania mea cu fetele, dar Eric explodează:

– Să te ia naiba, Judith! Nu suport minciuna! De ce nu mi-ai spus că o cunoști în ziua aceea, când a venit la hotel?

– Nu știu... nu știu... eu...

Scăpat de sub control, Eric se îndepărtează de mine.

– E mai bine să pleci, Judith. Sunt teribil de supărat și nu vreau să vorbesc.

– Dar eu vreau să vorbesc cu tine și nu vreau să lăsăm lucrurile neterminate, așa cum facem de fiecare dată când te enervezi.

– Jud... mormăie...

– Eric, trebuie să vorbim! Nu ne ajută dacă lucrurile rămân așa. Tu nu pricepi?

Se ia cu mâinile de cap. Înțeleg că nu se simte bine. Văd cum își deschide gentuța și ia de acolo niște pastile. Asta mă îngrijorează. Nu vreau să-l văd suferind. Ies din dormitor, rămân singură. Instinctiv, sar de pe pat, îmi pun pantofii și ies și eu. E pe terasă, privind cerul. Mă apropii de el.

– Te doare capul?

– Da.

– Vrei să plec cu adevărat?

– Da.

Scanned with CamScanner

– Eric, iubire, nu știu cine ți-a spus, dar e o tâmpenie, crede-mă!

– Îi spun lui Tomas să te ducă acasă.

– Nu.

– Ba da. O să te ducă acasă. Adios, Jud! Pe mâine.

Nu mă privește. Nu se mișcă și, într-un final, mă predau, învinsă. Mă întorc și, cu durere în suflet, plec.

Scanned with CamScanner

62

Aud un zgomot. Mă ridic. E telefonul.

Sar din pat. Mă uit la ceas. 5.28.

Speriată, alerg să răspund. Dacă cineva sună la ora asta, nu poate fi o veste bună.

– Da?

– Bombonică... eu sunt!

Sora mea?

O s-o omor!... Eu o omor! Dar, când o aud cum plânge, mă calmez.

– Ce s-a petrecut?

– E nasol... Nasol de tot. Am discutat cu Jesús, a plecat de acasă pe la 9 seara și uite ce oră e și nu a venit.

Plânge... și tot plânge... și tot plânge. Încerc s-o liniștesc.

– Unde e Luz?

– Doarme acasă la o prietenă. Te rog, am nevoie de tine, poți vei aici?

– Da, cum să nu... vin acum.

Închid și răsuflu. Sor-mea și istericalele ei. Norocul ei că e sâmbătă și nu trebuie să mă duc la muncă. Mă gândesc la Eric. Îl pot suna? Poate că e treaz, dar, la final, decid să nu-l deranjez. Îl cunosc bine, știu că încă e supărat. Mă spăl, rapid, pe dinți, pe față, îmi pun niște blugi, un tricou și o jachetă. S-a lăsat frig.

Cobor în stradă, urc în mașină. Pornesc. Sora mea nu stă departe, dar la ora asta nu-mi convine să o iau pe jos. Dau drumul la radio, fredonez în timp ce conduc. Văd un loc ca să parchez fix în fața casei, opresc, dau cu spatele și, când privesc în oglinda

Scanned with CamScanner

retrovizoare, rămân fără respirație văzând că o mașină vine și intră direct în mine...

Șoapte... șoapte... aud șoapte.

Nu pot deschide ochii, sunt grei. Nu știu nici unde sunt, nici ce se petrece cu mine. Atunci îmi aduc aminte de mașina ce venea spre mine și-mi dau seama că am avut un accident. Sirene. Sunetul lor mă face să deschid forțat ochii. Sunt într-o ambulanță cu doi bărbați care mă privesc, cu bucăți de tifon pline de sânge în mâini.

– Vă simțiți bine, domnișoară?

– Da... nu... nu știu...

– Cum vă numiți?

– Judith.

– Foarte bine, Judith, nu te speria! Niște băieți care conduceau băuți ți-au lovit mașina.

Mergem la spital, pentru investigații.

– Sângele ăsta e de la mine?

Unul dintre tinerii asistenți care are grijă de mine confirmă.

– Da, dar vă rog să nu vă speriați!

– Dar... e sânge? De unde?

– De la buze și de la nas. Nu s-a deschis airbagul, v-ați lovit de volan, dar nu vă faceți griji, nu e nimic grav.

Aud niște strigăte, îmi dau seama că e sora mea. Vreau să mă ridic, să vadă că sunt bine, dar nu prea pot. Gâtul mă doare îngrozitor.

– Vă rog, cea care țipă e sora mea! Puteți s-o lăsați doar câteva secunde să mă vadă, ca să se liniștească?

Băiatul dă din cap și zâmbește.

– Sigur! Dacă vreți, vă poate însoți aici, în ambulanță.

Două secunde după ce zice asta, apare și sora mea, cu halatul ei albastru. E palidă. Mă vede, strigătele ei se transformă în urlete de durere.

– Doamne, Dumnezeule... Doamne, Dumnezeule... Bombo... Ce s-a întâmplat? Ești bine? Toate din cauza mea, numai

Scanned with CamScanner

din cauza mea. Eu ți-am cerut să vii la mine acasă. Of, Doamne, Dumnezeule....Când am auzit sirenele și am văzut mașina... Oh, doamne! Dacă ți se întâmplă ceva, eu mor! Mor!

Unul dintre asistenți, văzând cum face, se duce către ea.

– Dacă nu vă liniștiți, va trebui să avem grijă de dumneavoastră, doamnă. Sora este ok. O mașină a lovit-o din spate, dar este bine, liniștiți-vă!

– Raquel, spun eu, cu durere. Te rog, liniștește-te!

Dă din cap, în timp ce niște lacrimi uriașe îi curg pe față. Mă prinde de mână și ambulanța pleacă. Când ajungem la „Urgențe" o privesc și spun:

– Ai grijă de geanta mea și nu-l suna pe tata! Nu-l speria, de acord?

Dă din cap, în timp ce infirmierii bagă patul meu în spital. Câteva radiografii la gât și la umeri, pentru că le-am spus că mă dor, apoi alte sute de lucruri. Sunt obosită, mă dor multe, vreau să merg acasă... Dar aici totul e lent... foarte lent.

Când ies, în sfârșit, după trei ore, am un guler ce-mi imobilizează gâtul, un cucui în frunte și buzele umflate. Surprinsă, o văd pe sora mea, pe cumnatul meu și pe Eric.

Primul care ajunge la mine e Eric. Se sperie când mă vede. Mă îmbrățișează ușor, nu spune nimic. Maniera în care o face și tensiunea pe care o simt în corpul lui spun totul. Nu-mi mai dă drumul așa că, la un moment dat, trebuie să spun:

– Eric, sunt bine, iubire!

Sora mea ne privește și, când Eric face un pas în spate, o văd plângând.

– Gata, vino aici și nu mai plânge, n-am pățit nimic!

Raquel continuă să plângă și mă îmbrățișează, în timp ce cumnatul meu se apropie.

– Ești bine?

Surâd cum pot.

– Da, gata, ajunge, nu vă mai faceți griji. Voi o să mă ucideți!

– Îmi pare rău! E numai vina mea, se scuză Jesús.

Scanned with CamScanner

O las pe sora mea și mă prind de brațul lui.

– Nu spune tâmpenii! Toate aceste lucruri vor trece. Nu l-ați sunat pe tata, nu-i așa?

Sora mea neagă, dând din cap, și eu îi mulțumesc.

Când ieșim din spital, sora și cumnatul meu insistă să merg la ei acasă. Eric, de cealaltă parte, insistă să mergem la el, la hotel. În final, eu decid.

– Vreau la mine acasă! Vă rog să mă înțelegeți!

Eric se uită către sora mea.

– O duc acasă și rămân cu ea.

Raquel e de acord, dar, înainte de a ne despărți, îmi spune:

– Să te odihnești! După ce mănânc o să trec pe la tine și-l sunăm pe tata.

Când cei doi pleacă, văd cum apare mașina lui Eric. Tomás, când mă vede, se dă jos, rapid.

– Sunteți bine, domnișoară?

– Da, nu-ți fă griji, Tomás! Nu e chiar așa de rău pe cât pare.

În mașină, închid ochii și mă las pe spate. Sunt obosită, mă dor toate. Eric se apropie de mine, mă sărută, fin, pe frunte. Deschid ochii.

– Te-a mai lăsat durerea de cap?

– Da, iubire, nu-ți fă griji pentru asta, nu-ți fă griji pentru nimic. Acum doar tu contezi. Doar tu.

Cuvintele lui și sensibilitatea cu care le zice mă fac să cred că acea discuție a fost dată uitării.

– Te-a sunat sora mea?

Mă prinde de mână și mă sărută.

– Ți-am trimis un mesaj și ea m-a sunat, apropie fruntea sa de a mea și murmură:

– Niciodată în viața mea nu m-am speriat mai tare, iubire! Când sora ta m-a sunat, plângând... și eu o auzeam și nu înțelegeam nimic... Judith... ambulanță... accident... am crezut că mor.

– Exagerezi!

Scanned with CamScanner

– Nu, nu exagerez! Te iubesc și nu vreau să ți se întâmple absolut nimic! Timpul scurs până am văzut că ești ok mi s-a părut infinit. Oribil. Nici dușmanilor mei nu le doresc asta. Mă simt vinovat. Dacă nu te-aș fi gonit de lângă mine, nimic din toate astea nu s-ar fi petrecut.

– Eric, nu e vina ta de nimic.

– Nu sunt de acord cu ceea ce zici. Mă simt prost. Văzând că abia răsuflu, mă sărută la îngemănarea buzelor. Ești bine?

– Da... Și, intenționând să zâmbesc, adaug: După cum vezi, cam greu să scapi de mine...

Buzele i se curbează:

– De acum încolo, eu voi avea grijă de tine!

Mai pe seară, după ce m-am odihnit toată dimineața, sora, cumnatul și nepoțica vin la noi, cu o tonă de mâncare. Sora mea o bagă în frigider, și o aud cum îi dă instrucțiuni lui Eric, care dă din cap, deși e clar că n-a priceput nimic.

Mă relaxez, după ce vorbesc cu tata și îi spun ce s-a petrecut. El, după ce se sperie la început, se liniștește, după ce dialoghează cu Eric și cu sora mea. Sora mea și Jesús sunt în bucătărie. Au de vorbit. Eric se uită la un meci de baschet la televizor, lucru ce mă surprinde, pentru că nu știam că-i place baschetul. Nepoțica, Luz, care stă între noi, întreabă:

– Ești logodnicul mătușii mele?

Când aude asta, Eric o privește.

– Da!

– Și te vei căsători cu ea?

– Despre asta nu am discutat, răspunde surprins.

– Și de ce nu ați discutat?

– Nu știu!

– De ce nu știi?

– Poate într-o bună zi...

– Nu vrei să te căsătorești cu ea?

Eric o privește iar.

Scanned with CamScanner

– Gata, Luz, o să vorbesc cu ea!

– Când?

– Nu știu. S-o lăsăm să se facă bine, nu?

– Genial! Tu vrei să fii unchiul meu?

– Da!

– De ce?

Eric e pe punctul de a exploda. Nepoata mea poate face asta, așa că e cazul să intervin:

– Luz, nu vrei să te duci în dormitor să vezi desene?

Fața i se schimbă. Zâmbește și fuge în dormitor. Eric mă privește și surâde.

– Mulțumesc, dragostea mea.

– Pentru puțin. Curioasă, întreb: Flyn nu e așa?

– Nu. E totalmente diferit. Vei vedea.

În seara aceea, când eu și cu Eric rămânem singuri, are grijă de mine. Pe un caiet își notează toată medicamentația pe care trebuie să o iau și sunt surprinsă să văd câtă grijă poate avea de un bolnav. Asta mă face să-mi aduc aminte că e obișnuit să aibă grijă de el de foarte mult timp. Nu face nici o referire la discuția noastră și îi mulțumesc. Când ne întindem, mă sărută pe gură.

– Odihnește-te, iubire. Mă ocup eu de absolut tot.

Luni, când Eric pleacă la muncă, vine sora mea ca să aibă grijă de mine. Pe la 11, un mesaj ajunge pe telefonul meu. E de la Miguel: „Acum am aflat că ești logodnica lui Eric Zimmerman! Nebunatico, ce secret păstrai! O să-mi povestești tot! Un pupic și ai grijă de tine!"

Când pun telefonul pe masă, nu știu dacă să plâng sau să râd. Oficial, sunt logodnica lui!

Scanned with CamScanner

63

Recuperarea durează trei săptămâni. Fac curățenie generală și mă apuc să pun în cutii lucrurile pe care vreau să le iau în Germania. Eric vrea să-mi cumpere o mașină mai mare, mai sigură, dar eu refuz. „Seat León"-ul meu mă încântă! Asigurarea mi-l face ca nou și cred că Eric e cel care a grăbit lucrurile.

Are grijă de mine cu dragălășenie, mă ajută cu acele cutii. Nu-mi iau multe lucruri, cu excepția rochiilor, a fotografiilor, a cărților și a muzicii. Vreau ca restul să rămână aici, urmând a-l aduce în timp.

În ziua în care reapar la birou, toți mă privesc. Știu că sunt logodnica șefului cel mare și fac ceea ce nu doream să facă: bârfesc!

Miguel vine la mine imediat ce mă vede.

– Acum, că ești logodnica șefului, mai iei micul dejun cu mine?, întreabă la caterincă.

Îl privesc amuzată.

– Nu știu, petardă... să mai vedem!

Pe drum mă întrebă despre starea de sănătate. Îi explic cum a fost cu accidentul, nu scoate un cuvințel. La cafenea, când vreau să plătesc, nu mă lasă. Au ordin de la domnul Zimmerman să nu plătesc nimic din ceea ce consum. Totul se trece pe nota sa.

Când ajung la birou, șefa mea iese să mă salute. Și-a schimbat tonul vocii, ba chiar vrea să fie amabilă cu mine. Căței aua! Acum, când știe că sunt logodnica lui Eric, mă ține numa-n puf.

După vreo 10 minute, văd că intră o tipă care se așază la biroul la care stătea Miguel. Mă privește și mă întreabă:

– Ești Judith?

Dau din cap și ea continuă.

Scanned with CamScanner

– Sunt Claudia, noua secretară a domnului Zimmerman pe perioada în care dumnealui se află în Spania.

Surprinsă, o privesc. Eric nu mi-a spus nimic cât am fost în recuperare, dar nu mă mir, n-a vrut să-mi zică nimic despre muncă. Mai mult, dorea ca doctorul să-mi prelungească concediul medical, dar eu n-am vrut. S-a supărat, dar nu m-a interesat. Pauza s-a terminat, așa că m-am întors la muncă.

Când Eric intră pe ușă, îl privesc. La fel face și el.

– Bună ziua, domnule Zimmerman.

Pune geanta pe masă, se apropie de mine și mă sărută. Șefa mea și secretara cea nouă rămân mască. După acel sărut, spune:

– Bună ziua, Jud! Cum te simți?

Mi-e rușine. Nici nu știu în ce parte să mă uit, în timp ce-l văd pe Eric surâzând. Surâd și eu.

– Bună ziua, Eric. Mă simt bine și aptă de muncă.

Șefa mea, bucuroasă că a aflat totul, în sfârșit, spune:

– Dar ce frumoasă pereche formați!

Doamne, ce falsă! O cunosc prea bine, îmi dau seama că joacă teatru după cum ne privește, după fața sa.

– Mulțumim!, răspunde Eric.

Șefa mea mă scanează din cap până în picioare. Încă nu poate crede.

– Doamne, ce inel frumos! E ceea ce cred eu?

Eric îmi apucă mâna, mi-o sărută și spune:

– Un diamant pentru diamantul meu prețios.

Aproape că leșin, în timp ce văd cum mă privesc cele două. Într-un final, după o tăcere stânjenitoare, șefa se apropie de mine.

– Judith, ea este noua secretară a lui Eric. Se numește Claudia Sánchez, este sora mea cea mică. Ea va ocupa postul tău când vei pleca în Germania.

Rămân uimită...De ce nu mi-a spus ea asta când s-a prezentat? Și, în special, de ce face planuri fără să vorbească înainte cu mine?

– O secretară foarte eficientă, fără îndoială, adaugă Eric.

Scanned with CamScanner

Remarca asta nu-mi convine, dar mă fac că nu o aud.

– Vă mulțumesc, domnule Zimmerman, răspunde tânăra, încântată. Pentru mine e o plăcere să aud asta. Sunt fericită că sunteți mulțumit de munca mea.

Zâmbetul ăsta fals îmi este cunoscut. E la fel ca al surorii sale și nu prevestește nimic bun. Observ cum își umezește buzele când îl privește pe Eric, și asta nu-mi dă pace.

– Claudia este extrem de isteață și de descurcăreață, adaugă șefa mea. Claudia, spune-i lui Judith câte limbi străine cunoști!

Tânăra dă din sprâncene, apoi își mângâie părul.

– Germană, franceză, engleză, rusă și puțin chineză.

– Impresionant, spune Eric.

Mamă, fata asta e ceva de nedescris! Dar cum continuă să-și umezească buzele, cu siguranță că va primi un pumn în figură!

Câtva timp, dialoghează chiar sub nasul meu și văd cum tipa surâde. În ochii ei pot vedea cum o încântă șeful și, până la un moment dat, o înțeleg. Cui nu-i place Eric? În sfârșit, termină, iar el pleacă în birou. Dar, când telefonul sună și Claudia e chemată la el, mă agit.

Nici măcar nu pot privi computerul. Doar mă uit spre biroul lui Eric. Peste două minute, Claudia iese.

– Mă duc după o cafea pentru șeful meu.

Când pleacă, mă ridic și intru precum o vijelie în biroul logodnicului meu. Mă privește și eu, cu gelozia instalată deja pe față, întreb:

– De ce ai dat postul meu alteia fără să mă întrebi? Văzând că nu răspunde, întreb iar:

– Când aveai de gând să-mi spui că ți-ai tras secretară nouă?

Eric scapă pixul pe care-l avea în mână:

– Vreo problemă, Jud?

– Nu... nu am nici o problemă, dar, din ce văd, tu ai una dacă nu mi-ai explicat!

Amuzat, Eric clipește din ochi:

Scanned with CamScanner

– Ești geloasă pe Claudia?

– Nu.

– Atunci?

N-am chef de glume. Îmi dau părul din ochi.

– Nu te mai uita așa la mine cu privirea asta toantă. Jur că-ți tai capul.

Eric râde atât de tare, încât e gata să dărâme biroul. Se ridică, vine aproape de mine, nu mă atinge, dar spune:

– Mmmmm... știi că al tău caracter atât de spaniol mă topește.

Când îl simt atât de aproape de mine, ridic bărbia, închid ochii și spun:

– Doamneeee! De ce nu mi-ai zis nimic? Era locul meu de muncă și tu l-ai dat alteia.

– Iubire. Ea se va ocupa de problemele mele atât timp cât voi fi în Spania și, în plus, va prelua toate atribuțiile tale. Așa că atunci când tu nu vei fi, totul va funcționa perfect. Trebuie să mă gândesc la bunul mers al companiei.

Fără să fiu atentă la ceea ce mi-a spus, răspund supărată:

– Dar tu ai văzut cum te privește? Am stat cu ea în încăpere doar cinci minute și mi-am dat seama că...

– Dar mie îmi place doar de tine... bombonico!, mi-o retează. Restul femeilor, inclusiv Claudia, nu contează pentru mine. Doar tu. Să-ți intre bine în căpșor, da? Și dacă nu ți-am spus nimic a fost pentru că n-am dorit să-ți faci gânduri negre. Și știi de ce? Pentru că în Germania vreau să uiți de orele de muncă și să trăiești precum o regină. Vreau să fii fericită, făcând tot ceea ce-ți trece prin cap. Toate capriciile tale. Dar, dacă vrei să muncești, nu-ți fă griji! Îți promit că-ți găsesc ceva de muncă și-n Germania.

Abia acum îmi dau seama cât am fost de ridicolă și închid ochii.

– Doamne, ce rușine! Ce naiba fac?

Eric dă să răspundă, dar ușa se deschide și apare Claudia cu cafeaua. Telefonul sună, ea răspunde, apoi, când spune că e cineva din Germania, ies și fiecare își vede de ale lui.

Scanned with CamScanner

La 13.00 Eric iese din birou. Pleacă la masă, merg și eu la „Vipuri". Când revin, trec pe lângă o florărie. Surâd, am o idee, un impuls. Cumpăr un superb buchet de trandafiri, care mă costă o avere, și scriu pe bilețel:

„Nu știu să vorbesc nici franceză, nici rusă, nici chineză. Îmi prelungești contractul?" T.I. Bombonica.

Peste vreo două ore, când lucrez ceva la laptop, aud că sună telefonul noii mele colege. Câteva secunde mai apoi, se ridică și văd intrând un băiat cu un superb buchet de trandafiri. Claudia e surprinsă, i-l duce lui Eric, apoi iese din birou. Mirat, privește florile. Trandafiri pentru el? Dar, când citește mesajul, surâde. Surâd și eu. Telefonul meu mobil sună. Un mesaj de la Eric: „Contractul tău este prelungit pe viață în inima mea. Te iubesc!".

Scanned with CamScanner

64

În primele zile din decembrie, mama lui Eric vine la Madrid pentru a vedea cu ochii săi cum este Eric. Micuțul Flyn, după spusele sale, trebuia să călătorească cu ea, dar, după câteva buclucuri, a rămas în Germania cu tatăl său. Fericirea ei este maximă când îl vede pe Eric bucuros, mai ales când știe că ne vom muta în Germania.

Sonia e emoționată. Știe că fiul ei se întoarce la căminul său de zi cu zi și o văd plină de bucurie, se citește asta în ochii ei.

În acea seară, când ajung la restaurant și îi văd pe tatăl meu, pe sora și pe cumnatul Jesús așteptându-mă, sar în sus de bucurie. Eric a organizat totul fără să-mi spună. Vrea ca familiile noastre să se cunoască, totul să fie oficial. Surpriza îmi place, mai ales când tata mă pupă și îmi spune:

– Tu ești o comoară, brunețico, și el știe asta!

Fericirea nu poate fi descrisă când văd fața tatălui meu și simt că e mândru și orgolios. Vrea tot ceea ce-i mai bun pentru mine și știe că Eric înseamnă fericire. La cină apar Andrés și cu Frida și, când cred că nimeni nu mai trebuie să sosească, apare Marta, cu un prieten.

Toți ciocnesc pentru noi, în timp ce eu și Eric ne privim precum doi porumbei. Nu pot crede că toate astea se petrec cu mine. Eric este lumea mea, viața mea și nimic, dar absolut nimic nu ne poate strica fericirea și bucuria.

Superbul meu logodnic este frumos cu costumul său și cu cămașa albastră. E atât de elegant în unele momente, încât uneori cred că nu mă pot ridica la înălțimea sa. Privirea lui mă topește. Știu ceea ce vrea. Ceea ce dorește. Așa că mă apropii de el și murmur:

Scanned with CamScanner

– Vreau să ajungem la hotel!

– Mmmmm, te transformi într-o depravată, iubire, glumește el, în timp ce mă sărută pe umăr.

Surâd, în timp ce toți cinează liniștiți în jurul nostru.

– La fel de depravată ca și tine. Nu mă pot gândi decât la...

– Sex?

Confirm și el surâde.

– Vrei să ne jucăm în seara asta?

Lipește ochii lui cei clari de mine.

– Tu vrei să ne jucăm?

Deschid ochii și spun:

– Da!

Eric mestecă o bucată de carne, apoi îmi spune la ureche:

– Un joc special?

Mă scarpin în barbă, ridic din umeri.

– Ceva care să fie pentru amândoi.

Eric dă din cap.

– De acord. Stai să dau un telefon.

Fața mea se schimbă imediat și trebuie să fie atât de evidentă, încât se apropie de mine și spune:

– Schimbă-ți fața, vicioaso!

Surâdem și nu pot să nu mă gândesc la ceea ce ne așteaptă la hotel.

Când cina se termină, sora și cumnatul meu îl iau pe tata la ei acasă, Sonia se întoarce la hotel. Frida și Andrés pleacă și ei, micuțul Glen are febră și ea e îngrijorată. Îi cer lui Eric să mergem la hotel, dar el, amuzat, spune să mergem să bem ceva alături de sora lui și de prietenul acesteia. Accept cu reticență. Dar, pentru a-l incita, nu mă opresc din a-i murmura la ureche faptul că-l doresc enorm. Și reușesc. Îi văd asta în privire, dar decide să mă facă să sufăr puțin mai mult.

Cum eu sunt cea care trăiește în Madrid și cunosc toate localurile la modă, îi duc la „Toopsie", departe de locurile în care mă

Scanned with CamScanner

pot întâlni cu prietenii mei. Dacă l-ar vedea pe Eric, ar rămâne stană de piatră. Cu acest costum negru, nu are nimic în comun cu prietenii ei, plini de cercei și de tatuaje. Asta mă distrează. Și cred că, dacă adăugăm și personalitatea sa extrem de puternică, sunt lucrurile pentru care m-am îndrăgostit de el.

La „Toopsie", Marta și cu mine dansăm amuzate. Marta e nebunatică precum sunt și eu și, curând, îmi dau seama că formăm o pereche grozavă. Vreo câteva ore, cu toții ne bucurăm de muzică. La un moment dat, se aude „Blanco y negro". Eric mă privește și spune:

– Domnișoară Flores, sunteți atât de amabilă să dansați cu mine?

– Logic că da, domnule Zimmerman.

Când ajungem pe ring, Eric mă îmbrățișează și, pentru prima oară, dansez cu el. Niciodată nu ne-am găsit în postura asta și să mă simt atât de aproape de el în timp ce răsună melodia noastră. Mi se pare cel mai frumos lucru ce mi s-a întâmplat până acum în viață.

Nu vorbim. Doar stăm îmbrățișați, în timp ce Malú cântă:

„Te regalo mi amor, te regalo mi vida,
Te regalaré el sol siempre que me lo pidas.
No somos perfectos, sólo polos opuestos.
Mientras sea junto a ti, siempre lo intentaria.
Y que no daria?"

Eric mă privește, și când melodia se termină, spune:

– Cred că e momentul să te duc la hotel.

– În sfârșit!, spun, și-l fac să râdă.

Fericirea mea e completă, mă tem să nu explodez dintr-un moment într-altul. Mergem să ne luăm la revedere de la sora lui și de la prietenul acesteia. Râd când văd graba noastră de a pleca.

La ieșirea din local, apare Tomás. Când ajungem în mașină, Eric saltă geamul despărțitor dintre noi, se descheie la pantaloni și îmi arată o erecție enormă:

Scanned with CamScanner

– Jud, suie-te peste mine! Acum!

Surprinsă de ceea ce aud „execut" imediat cererea.

– Doamne, fetiță, cred că o să explodez.

Zâmbesc și simt cum mâinile sale urcă pe coapse până ajung la tanga. Sunt noi. Dintr-o mișcare, îi rupe.

– Eric!

– O să-ți cumpăr sute de tanga... nu-ți fă griji de asta. Acum, deschide-te pentru mine!

– Foarte bine, domnule Zimmerman, spun, în timp ce el se joacă cu tanga ruptă. Acum, dacă nu mai am ce face cu ea, doar sper să vă faceți datoria și să mi-o trageți ca la carte!

– Oh, da... micuțo, să nu te îndoiești de asta!

Cuvintele mele l-au excitat, mă penetrează dintr-o mișcare. Gura mea se deschide, scot un geamăt și aud cum el face la fel... Mă trage în el, mă bagă și mai tare...

– Așa... îți place?

Senzația pe care mi-o provoacă mă face să gem puternic, în timp ce el intră din ce în ce mai tare în mine.

– Haideți, domnișoară Flores, îl aud șoptindu-mi la ureche. Răspundeți!

– Daaaa, îmi place... Nu te opri!

Gem. Corpul meu, electrizat, se mișcă, în timp ce el are un atac și mai puternic. Răspunsul meu i-a plăcut, mă trage și mai tare de coapse. Agățată de umerii lui, intră și iese din mine fără oprire. O dată... de două ori... de trei ori. Dansul nostru îmi produce orgasm, iar el ejaculează în mine.

Rămân așa, deasupra lui, pentru câteva secunde. Simt cum mă sărută pe gât, în timp ce spune:

– În seara asta vei fi toată a mea! Toată!

– Asta și vreau!

Surâde. Fața sa, gesturile sale îmi demonstrează cât este de fericit.

– Ridică-ți trupul cel frumos cu grijă de pe mine, dar nu te îndepărta!

Scanned with CamScanner

Amuzată, fac ceea ce îmi cere. Deschide un locaș din mașină, scoate un pachet de șervețele. Scoate unul, îl bagă între picioarele mele. Mă curăță. Asta mă excită și mai tare. Privesc și văd cum glanda lui se face mare, surâd și el mă avertizează:

– Domnișoară Flores, te rog să te relaxezi și să aștepți până ajungem la hotel.

Se șterge și el, se închide la pantaloni și eu spun, urcată, din nou, pe el:

– Vreau... vreau să mă oferi... vreau ceea ce vrei tu!

– Mmmmmm. Surâde și, apropiindu-se de gura mea, întreabă: Vreun joc în mod special?

– Ai mână liberă! Tu alegi! Doar vreau să fiu a ta în totalitate.

Râde și mă sărută. Două minute mai târziu, mașina se oprește. Cobor fără tanga, îl urmez pe Eric până la ascensor. Intrăm în apartament, rămânem în salon. Aici ne așteaptă o frapieră rece, cu șampanie. Știe ce-mi doresc, eu știu ce-și dorește el. Mă privește de sus în jos.

– Uimitoare!

Mă întorc în jurul lui. Sunt îmbrăcată cu ceva negru, ce-mi ajunge până la genunchi, cu un decolteu imens și pe față, și pe spate.

– Mulțumesc, spun, în timp ce privesc în jurul meu și văd că nu e nimeni.

Deschide o sticlă de șampanie roz, îmi toarnă o cupă, bea o înghițitură.

– Vino!... Urmează-mă!

Mergem în dormitor. Aici, pe pat, văd mai multe jucării. Căldură. Sfârcurile mele se întăresc, vaginul se contractă. Eric dă mai tare muzica, apoi mă îmbrățișează și mă sărută pe buze.

– Ești gata să ne jucăm?

Dau din cap, răspund sărutului lui cald.

Mă prinde de mijloc, mă ridică până la înălțimea sa, apoi mă sărută din nou.

– Ești îmbrăcată superb... dar, dezbracă-te!

Scanned with CamScanner

Se urcă în pat, așteaptă să fac ceea ce mi-a cerut. Las totul să cadă pe parchet, rămân doar cu un frumos sutien negru. Tanga nu mai am...

E momentul în care ușa camerei se deschide și văd cum intră o tipă roșcată. N-o cunosc, nu știu cine e, dar știu de ce a venit.

Vine către noi, când îl aud pe Eric:

– Numele ei este Helga. E o colegă de-ale lui Björn, care, pur întâmplător, se cazează aici atunci când vine în Spania.

Helga și cu mine ne salutăm, Eric adaugă:

– La început, aș vrea doar să vă privesc. Este ok, iubire?

Știu că-i place să ne privească și zâmbesc.

Eric se dezbracă, se așază pe marginea patului. Roșcata își trece mâinile peste tot corpul meu. Degetele sale se opresc pe fundul meu, îl strânge. Eric surâde, eu tremur deja.

Atunci îmi vine o idee:

– Dar dacă sunt eu cea care te oferă?

Eric mă privește surprins. Știu unde sunt prezervativele. Scot unul de acolo, i-l dau, apoi îl sărut pe buze.

– Pune-l!

Revin la locul inițial și Helga continuă să mă atingă, în timp ce Eric își pune prezervativul. După asta, mă trag către Helga și îi spun la ureche:

– Urcă pe el și trage-i-o în așa fel încât eu să vă văd!

Helga se urcă pe Eric, îl prinde de penis și, încet-încet, îl bagă în ea. Fața ei spune totul.

Se bucură când este penetrată. Mă urc pe pat, ajung în spatele lui Eric și îi spun, în timp ce-l ating pe gât:

– Ciupește-i sânii!

Fără nici cea mai mică undă de gelozie, văd că omul pe care-l iubesc face ce îi cer. Îi linge sfârcurile, le bagă în gură și le ciupește, în timp ce femeia își mișcă fundul și-l duce în al nouălea cer.

Respirația lui Eric se accelerează, o apucă de șolduri pentru a o penetra și mai profund. Asta mă incită. Aș vrea să fiu eu în locul Helgăi.

Scanned with CamScanner

Gemete... căldură...

Helga juisează, se trage în spate și sânii săi ajung în gura lui Eric, în timp ce el o penetrează. Forță. Pasiune. Îmi place să văd asta. Vaginul meu se strânge, îl sărut pe umeri.

– Bucură-te, dragoste! Acum cea care te privește sunt eu.

Eric lasă capul pe spate, ca eu să-l sărut, în timp ce dansul lor sexual mai durează câteva minute. La final, Helga se arcuiește și țipă. Eric termină, în timp ce mă sărută. Deschide gura pentru un mormăit puternic, în timp ce eu îl muşc de buze.

Spre deosebire de dățile când eu mă găsesc în brațele sale, Eric se ridică imediat de pe Helga când termină. Tânăra, fără să spună nimic, se duce la baie și imediat aud apa curgând. Respirația lui Eric revine la normal, mă așez pe pat, lângă el.

– Niciodată nu m-a oferit o femeie!

– Mă bucur să știu că sunt prima, dar te asigur că nu va fi ultima dată.

Eric râde.

– Sunteți foarte periculoasă, domnișoară Flores. Mă surprindeți mereu.

– Îmi place să fac asta, domnule Zimmerman.

Îl sărut și-mi răspunde cu ardoare.

Mă îmbrățișează și, când Helga iese din baie, mă lasă.

– Mă duc să fac duș, iubire.

Eric dispare și Helga se apropie de mine. Mă apucă de mijloc.

– Acum te vreau pe tine!

Excitată, mă apropii de ea. Îmi atinge sânii cu delicatețe și, fin, îi bagă în gură. Sunt în mijlocul camerei, ea, în spatele meu. Îmi dă jos sutienul și, când ajunge la sâni, gem, pentru că simt cum îmi strânge sfârcurile.

Eric iese din baie, ne privește, așa ud, de pe pat. Helga mă obligă să merg până la el, îi bagă sânii mei în gură. Îi ia, cu bucurie. Prima oară, ciupește unul. Apoi, pe celălalt și, când sfârcurile erecte sunt tari precum piatra, îi mușcă, așa cum știe că-mi place.

Scanned with CamScanner

Căldură... căldură... multă căldură.

Mâinile Helgăi sunt iar pe fundul meu. Eric mă prinde de șolduri, mă trage către el. Pune buzele sale pe muntele lui Venus și-l sărută.

– Ah, spun eu.

Eric se urcă în vârful patului și continuă să-și miște capul. Helga mă trage de mână, mă urcă peste ea. Mă ridică până la înălțimea lui Eric, îmi spune să stau cu fața în jos. Rămân între picioarele lui Eric, ea e în spatele fundului meu. Se freacă de mine, îi simt vaginul umed. Își trece mâinile prin părul meu.

Trage de el, sunt nevoită să ridic capul. Erecția lui Eric e în fața mea. Mi-o bagă în gură. I-o sug, i-o gust. Senzațional! Faptul că am un penis atât de mare în gura mea, mă termină. Îl privesc, îi văd ochii lucitori. Excitați. Helga continuă să se miște în spatele meu, în timp ce simt cum o mână de-a sa ajunge între picioarele mele și se joacă cu labiile mari.

Și mai multă căldură...

Îmi lasă părul în pace, traversează spatele meu. Eric își scoate penisul din gura mea.

– Stai liniștită, micuțo, avem timp.

Helga mă pune în patru labe pe pat. Îmi separă fesele, îmi bagă un deget în vagin. Îmi curbez spatele, vreau mai mult.

Mai bagă un deget, îl mișcă înăuntru. Prind a geme, în timp ce Eric murmură:

– Așa, lasă-te purtată...

Preț de câteva minute, femeia îmi atinge corpul, în timp ce Eric mă sărută. Mă sprijină de pieptul său, îmi îndoaie picioarele, mă deschide pentru Helga.

Eric mă oferă, în timp ce-mi spune cuvinte frumoase la ureche. Helga se joacă cu sexul meu. Mă ciupește, mă suge. Se distrează cu clitorisul meu. Îl umflă. Îl întărește. Îl degustă ca pe o bomboană, cu gura ei de expertă. Gem și mă deschid și mai tare pentru ea.

Scanned with CamScanner

Își trece un picior de-al său peste mine. Eric mă împinge și simt vaginul ei peste al meu. Un curent electric îmi străbate corpul în momentul în care simt cum clitorisurile noastre se ating. Ambele sunt calde și umede. Umflate și jucăușe. Prin mine trec mii de senzații, în timp ce Helga se mișcă. Nu vreau să se oprească. La un moment dat, se așază în genunchi și apucă un vibrator de culoare roșie. Îl unge cu lubrifiant, îl bagă în vaginul meu.

Căldură... gemete... căldură. Eric îmi cere la ureche:

– Așa... terminã... terminã...

Vibratorul începe să lucreze în interiorul meu. Țip și mă răsucesc. Helga surâde. O privesc și văd că e bucuroasă de ceea ce-mi face.

– Acum o să mă ocup de fundul ăsta senzațional!

Vibratorul e tot în interiorul vaginului meu când apucă altul, mai mic, așa, în formă de suzetă. Îl umple de lubrifiant, îl duce până aproape de anusul meu și, ajutată de Eric, îl introduce ușor-ușor. Intră în totalitate.

Eric îmi lipește picioarele.

– Nu te mișca. Nu separa picioarele. Nu vreau să iasă nimic din tine cu excepția țipetelor și a gemetelor.

Vibratorul continuă să-și facă treaba în interiorul meu și valuri de plăcere mă invadează.

Eric și Helga mă privesc și fiecare se joacă cu un sfârc, în timp ce vibratoarele nu se opresc. Arcuiesc spatele, deschid gura. Țip de plăcere. Încerc să deschid picioarele, dar Helga e acolo, se suie peste el, nu mă pot mișca.

Eric se ridică în picioare, la marginea patului, și-și bagă uriașa erecție în gura Helgăi. O apucă de cap și începe să iasă și să intre, în timp ce ea îl apucă de fese, pentru a-l ajuta. Excitată, îi privesc. Helga se mișcă și atinge vibratoarele ce fac ravagii în mine.

Mă excită să văd ceea ce văd. Mă excită să-i văd fața lui Eric în timp ce se joacă cu gura Helgăi, iar aceasta se mișcă pe mine. Ard... țip și gem puternic când simt că am orgasm. Căldură...

Scanned with CamScanner

multă căldură. Eric mă privește și termină pe gura Helgăi, în timp ce eu mor din cauza imensului orgasm ce vine din interiorul meu.

Dar Helga vrea mai mult, are nevoie de mai mult.

Se șterge și se ridică de pe mine. Îmi desface picioarele, scoate prima dată vibratorul din vagin, apoi pe cel din anus. Surprinsă, văd că-și pune ceva, iar Eric spune:

– E un harnașament cu un penis de 16 centimetri. Helga o să ți-o tragă!

Îl privesc surprins. Niciodată nu am văzut așa ceva pe viu și în direct. Își aranjează harnașamentul acela pe șolduri, apoi Eric mă întinde pe pat. Helga vine deasupra mea, capul vibratorului mi-l bagă în gură. Mă pune să-l mușc, în timp ce ea se mișcă în afara și în gura mea.

Excitată, mă mișc și eu, în timp ce Eric spune:

– Acum eu sunt cel care te oferă. Acum ți-o trage ea, dragoste, după aia ți-o vom trage ambii!

Sunt încălzită. Foarte încălzită!

Helga se urcă pe mine. Mă ciupește de sfârcuri, îmi bagă jucărioara între sâni. Vaginul mi se contractă. Mișcă jucăria pe coapsele mele interne.

– Deschide-te ca să-l primești, Jud, îl aud pe Eric.

Centimetru cu centimetru, Helga bagă vibratorul în vaginul meu și, când acesta e total înăuntru, îl scoate. Mă bucur de aceste mișcări. Intră... iese... intră... iese. Într-un final, îl introduce pe tot, din nou.

Mă prinde de mijloc, mi-o trage ca și cum ar fi bărbat. Doamne, ce-mi place. Mă biciuie pe fund cu o palmă, apoi continuă să mă penetreze. Una... două... trei... patru... cinci... șase penetrări „legate" și eu țip. Mă arcuiesc și Eric mă sărută.

Am orgasm când ea îmi pune picioarele pe după umeri și intră și mai tare. Helga se oprește, dar lasă vibratorul în mine.

Închid ochii, în timp ce respirația revine la normal.

Eric mă sărută pasional. Caută buzele mele și le devorează.

Scanned with CamScanner

– Ești frumoasă, perfectă.

Surâd. Eric vede că am buzele uscate. Se ridică, umple niște cupe cu șampania. Una pentru Helga, alta, pentru mine.

– Bea, o să te reîmprospătez.

Beau toată cupa, gâtul meu îmi mulțumește. Las cupa și merg la baie. Am nevoie să mă răcoresc. Eric mă urmează, se bagă cu mine în dușul enorm și-mi spune, în timp ce apa cade peste noi:

– Acum o să ți-o tragem amândoi!

– Amândoi?

Mă privește cu ochii lui arzători, de la înălțime.

– Eric...

– Da... Stai liniștită.... Funduleţul tău este pregătit. Helga își va pune un alt tip de harnașament, cu un vibrator ceva mai mic, și-ți va dilata, pas cu pas, prețiosul tău funduleț. Apoi, eu voi intra acolo.

– Eric...

– Ți-e teamă?

– Da...

– Ai încredere în mine?

Apa cade fix între noi doi și spun:

– Mereu, doar știi asta!

Surâde și mă sărută pe buze.

– Da, dar îmi place să știu.

Un spasm îmi trece prin corp. Eric oprește apa, mă șterge cu un prosop.

– Totul va fi bine. Îți promit că, atunci când te vom penetra, te vei simți de minune.

Dau din cap și ne întoarcem în cameră. Helga e aici, așezată pe un scaun, cu o cupă de șampanie în mână. Îi privesc harnașamentul. De această dată, vibratorul roșu e mult mai mic, mai fin. Nu se apropie de noi, doar ne privește.

Cum ajunge lângă pat, Eric se urcă în el, se întinde, îmi face cu ochiul, surâde și spune să mă urc peste el:

– Haideți, domnișoară Flores, să-mi satisfaceți capriciile!

Scanned with CamScanner

Excitată, fac ceea ce îmi cere. Mă sărută. Mă iubește. Gura lui împarte sărutări pe gâtul meu, îmi linge sânii, îmi ciupește buricul și, când ajunge la muntele lui Venus, îl sărută și spune:

– Cere-mi ce vrei!

Vocea sa. Vocea asta mă înnebunește. Deschid picioarele și el știe ce vreau. Mă ciupește, își trece bărbia peste vaginul meu. Într-un final, desface labiile mele și ajunge la clitoris. Îi dă târcoale cu limba, trage de el cu buzele. Încep să gâfâi imediat.

– Eric...

Mâinile lui cele mari trec peste corpul meu, în timp ce gura continuă să se joace între picioarele mele și să mă umple de valuri de plăcere. Degetele lui se joacă cu sfârcurile mele. Trage de ele pentru a le umfla. Urc picioarele pe umerii săi. Trage de mine, bagă sexul meu în gura sa. Posesia lui Eric e totală. Magnifică. Unică.

Sătul de jocurile mele vaginale, revine la gură. În timp ce facem asta, simt erecția sa cea dură între picioarele mele. Îl vreau și, înainte ca eu să-i cer ceva, îmi dă. Bagă în mine tot penisul, așa cum îmi place.

– Privește-mă, îi cer.

O dată... de două ori... de trei ori... de patru ori intră în mine și, bucuroasă, mă deschid pentru el. Eric e mare, ocupă mult spațiu în mine. Acum sunt eu cea care dă ritmul.

Patul se mișcă, văd cum Helga e în spatele meu. Eric mă prinde de bărbie și, fără să-și scoată penisul din mine, zice:

– Întinde-te peste mine, micuțo, și relaxează-te!

Fac asta și simt cum Helga îmi întinde ceva umed și cald în jurul anusului. E lubrifiant.

Eric trage de fesele mele mai tare, pentru ca ea să lubrifieze locul cât mai bine și, când vede chipul meu speriat, murmură:

– Toată a mea... astăzi vei fi toată a mea.

Simt cum Helga pune capătul vibratorului în gaura anusului meu și-l rotește aici. O dată, de două ori, până îmi dau seama că

Scanned with CamScanner

intră în mine. Eric mă sărută. Îmi mușcă buzele, barba, în timp ce scap un „Ah", pentru că Helga mă penetrează.

Intruziunea mă face să mă mișc și asta-i produce bucurie lui Eric, care e înăuntrul meu. Penisul lui enorm e acolo. Helga intră și ea, centimetru cu centimetru. Imediat, o mișcare greșită a Helgăi mă face să simt durere. Durere... simt durere, dar aceasta dispare cu mișcările lui Eric, care-mi spune:

– Gata, asta a fost, a trecut, iubire... așa... relaxează-te și dilată-te pentru a mă primi.

Simt cum Helga îmi biciuie fundul și spune:

– Sunt toată în tine, Judith. Te poți mișca!

Am ochii atât de mari, că Eric surâde.

– Iubire, nu-mi da palpitații. Ești bine?

Dau din cap și răspund:

– Da... dar mi-e frică să nu mă doară, de aia nu mă mișc.

Eric se mișcă pentru mine. Gem.

Senzația de a fi penetrată în vagin și în anus e minunată! Helga, ajutată și de mișcările lui Eric, iese și intră. Sunt atât de lubrifiată, că aud cum crema mă stropește, în timp ce Helga continuă să se joace.

Eric se mișcă.

Patru mâini mă duc în față și în spate. Când dur, când suav... Îi privesc fața lui Eric, simt că va termina. Dar, imediat, cei doi ies din mine. Eric se ridică, vine în spatele meu și mă penetrează fix prin locul din care Helga iese. Urlu. Gem. Eric e la urechea mea:

– Acum ești toată a mea... toată a mea!

– Da...

– Oh, fetiță! Ești atât de bună...

Doamne, îmi place ce-mi face, ce-mi zice. La un moment dat se oprește. Îmi mișc șoldurile.

– Cu forță, penetrează-mă cu forță!

– Nu... nu vreau să-ți fac rău.

Scanned with CamScanner

Dar doresc mai mult! Eu sunt cea care mișc fundul în spate, dar imediat simt durere.

– Iubire, stai cuminte! Îți vei face rău!

Fără să-și scoată penisul din mine, Eric îmi caută vaginul. Îl deschide, bagă un deget în el. Degetul se joacă cu clitorisul. La final, accelerează penetrările și, chiar dacă nu sunt atât de puternice ca cele din vagin, un orgasm imens îmi vine, în timp ce țip. Eric termină și el și, pentru a nu cădea pe mine, își scoate penisul și ejaculează într-o parte. În timp ce încă sunt convulsionată, mă îmbrățișează și zice:

– Te iubesc, Jud, te iubesc așa cum nu credeam că voi putea iubi vreodată!

Scanned with CamScanner

65

Dimineața următoare, când mă trezesc, sunt singură și dezbrăcată în patul imens.

Văd costumul purtat de Eric în seara trecută aruncat neglijent pe un scaun și hainele mele nu foarte departe. Surâd și suspin.

Sună mobilul. Am un mesaj. E tata, care-mi spune că pleacă spre Jerez. Îl sun și mă bucur când îmi aduc aminte cât de fericit a fost cu o seară înainte. Eric se înțelege perfect cu el și asta e tot ceea ce contează. Rămâne să ne vedem de Crăciun.

După ce vorbesc cu el, las mobilul pe masă. Când ochii mei zăresc sticluța cu lubrifiant se închid. Încă nu pot crede că eu sunt aia care face astfel de lucruri. Niciodată nu mi-am închipuit că voi ajunge la un asemenea nivel cu sexul.

În ultimele luni am făcut sex în toate conotațiile expresiei, iar Eric m-a oferit și bărbaților, și femeilor. Dacă cineva mi-ar fi spus asta cu un an în urmă, îl făceam nebun! Dar, uite, acum sunt în patul lui Eric, goală, dispusă să-i satisfac toate fanteziile. Ale lui și ale mele.

Mă ridic, dar simt cum mă doare fundul. Fac câțiva pași, dar ceva e ciudat. Merg direct la duș. Când ies de acolo, îl văd pe Eric pe pat. A pus muzică și, când mă vede, surâde.

– Ce-ai pățit?

– Mă doare fundul.

– Iubire... ți-am spus să nu forțezi...

– Doamne, Eric... cred că va trebui să mă așez pe un plutitor...

Eric râde, dar, imediat vede că-l privesc serios.

– Scuze, scuze...

Mă așez cu grijă pe pat și, înainte ca el să spună ceva, ridic un deget și zic:

Scanned with CamScanner

– Nu vreau să aud nimic despre asta, clar?

– Da, înțeleg, confirmă.

Imediat se aude o melodie și amândoi dăm în râs. Eric mă întinde pe pat și spune:

– Cum zice și cântecul, mor să te sărut...

Mă sărută. Când își bagă mâna pe sub mijlocul meu, îi sună telefonul. Eric mă lasă și răspunde. După ce închide, zice:

– Era mama mea. Ne așteaptă la 12.30 în restaurantul hotelului.

– Ca să mâncăm?

– Da.

– Orarul ăsta al vostru mă termină, spun. Acum e ora pentru micul dejun.

Eric adaugă:

– Da, știu iubire, dar se întoarce în această seară la München și vrea să ia masa cu noi.

– Ok, înțeleg, spun. Ai un Ibuprofen sau ceva de genul ăsta?

– Da... în gentuță.

Eric se duce să caute pastila, dar se oprește pe drum și râde:

– Stai liniștită, iubire, scaunele din restaurant sunt moi! Vreau să-i spun ceva, dar mă opresc, pentru că-l văd cum râde.

Cu durere mă ridic, mă duc către dulap. Scot un pantalon de blugi, un tricou roz, dar, pentru că nu găsesc ceea ce caut, sunt nervoasă.

– La naiba, nici măcar o singură pereche de chiloți!

– Să nu mai vorbești urât, iubire, spune Eric, și mă îmbrățișează.

– Scuze, dar îmi rupi toți chiloții, proviziile mele s-au terminat și acum n-am nici măcar o tanga. Și, pe bune, sper că nu te gândești că voi merge să mănânc alături de mama ta fără chiloți pe mine, nu?

Râde amuzat, îmi dă Ibuprofenul, apoi spune:

– Ea nu are de unde să știe, nu? Unde e problema?

Găsesc niște boxeri curați „Calvin Klein". Îi trag pe mine. Eric mă privește.

ned with CamScanner

– Mamă, mă atragi și cu chiloții ăștia! Vino aici!

– Nici să nu te gândești!

– Vino aici!

– Nu... mama ta ne așteaptă la masă!

– Vino, copilă, avem timp!

Eric primește un mesaj pe telefonul mobil. Îi spun, dar el nu dă importanță. Tot ceea ce dorește sunt eu.

Cu chiloții pe mine, urc în pat. El îi dă jos. Se desface la pantaloni și, fără să-și dea jos chiloții, mă penetrează și mă trage către el.

După această scurtă repriză de sex, ne îmbrăcăm. Pun pe mine blugii, tricoul roz. Când apuc telefonul mobil, aud iar mesageria sa. Se duce către el și surâsurile pe care până acum le vedeam dispar treptat. Apare masca lui „Iceman" în cea mai sinistră versiune a sa. Înjură. Se duce la calculator. Mișcă de mouse. Mă privește și, cu mandibula tremurândă, urlă:

– Niciodată nu m-am așteptat de la tine la asta!

Închide ecranul laptopului, trântindu-l cu forță, și iese din dormitor, furios. Fără să spună ceva, mă apropii de computer, îl deschid și citesc un mesaj:

De la: Rebeca Hernandez
Data: 8 decembrie 2012, 08.24
Pentru: Eric Zimmerman
Subiect: Logodnica ta

Sunt bucuroasă să văd că în continuare avem aceleași gusturi, pe care le împărțim. Lipesc și câteva fotografii. Știu că-ți plece să privești! Să te bucuri de ele!

Tremur toată. Deschid fotografiile și rămân fără cuvinte. În imagini sunt eu și Rebeca, la terasă, bând și râzând. Marisa și Lorena nu apar. Unde sunt? Deschid alta și țip. Se vede cum Rebeca, îmi atinge sânii și eu sunt dezbrăcată. În alta, ea e cu

Scanned with CamScanner

fruntea lipită de muntele lui Venus și are o mână băgată între picioarele mele. Am nevoie de aer! Nu pricep nimic! Cine ne-a făcut pozele astea? Și, mai mult, cum au ajuns pozele astea la Eric?

Tremur. Nu știu ce a vrut să demonstreze Rebeca cu imaginile astea. Mă duc după Eric. Îl găsesc în salon, congestionat, dând ture precum un nebun. Mă apropii de el. Las mobilul meu pe masă. Nu știu cum să justific imaginile astea.

– Îmi poți explica ce înseamnă astea?, urlă.

– Nu... nu știu... eu...

Înnebunit, mă privește și urlă din nou:

– Pentru numele lui Dumnezeu, Jud. Ce naiba făceai cu Betta?

– Betta?

– N-o fă pe inocenta cu mine, strigă descompus. Știi foarte bine că Betta e Rebeca!

Paralizez când aud numele ăsta. Betta e Rebeca??? Femeia care l-a înșelat pe Eric cu tatăl său e cea cu care eu apar în fotografii? Picioarele îmi tremură, am nevoie să stau jos. Caut o explicație pentru toate astea. E clar că a vrut să facă rău relației noastre.

– Eric... ascultă-mă!

Se apropie furios de mine și, fără să mă atingă, urlă aproape de fața mea:

– De când vă cunoașteți?

– Eric, nu spune tâmpenii. Habar n-am cine e femeia asta. E și..

– Nu te cred, țipă. Cum ai putut face asta? Cum?

Nervoasă, mă ridic de pe scaun și încerc să mă apropii de el. Are atâta furie în el că, dacă încerci să-l oprești, e ca și cum te-ai lovi de un tren de mare viteză.

– Te rog, Eric, ascultă-mă! Știu că pare altceva, dar jur că habar n-am avut că această femeie e Betta. Mai mult, n-a fost nimic cum apare în pozele alea. Pentru Dumnezeu, trebuie să mă crezi!

Sună mobilul. E pe masă.

Scanned with CamScanner

Eric îl privește. Eu, de asemenea. Respirația mi se taie când văd că pe ecran apare numele „Rebeca". Eric răspunde și, după ce schimbă cu ea câteva cuvinte dure, îl aruncă pe podea. Închide ochii. Când îi deschide, îmi zice cu voce tare și clară:

– Jocul s-a terminat, domnișoară Flores! Strânge-ți lucrurile și pleacă!

Stomacul mi se strânge. Nu mai pot respira.

– Eric, iubire, trebuie să mă asculți. E o greșeală, eu...

– O greșeală impardonabilă, o știi la fel de bine ca și mine! Pleacă!

– Eric, nu!

Cu un dispreț total pe față se uită la mine și zice:

– Mai întâi Marisa, acum Betta. Ce îmi mai ascunzi?

– Nimic... dacă mă lași, eu...

– Urma să trăiești cu mine în Germania. Te gândeai să continui cu aceste minciuni?

– Doamne, Eric, mă poți asculta?

– Știi, mă întrerupe. Femei ca tine găsesc la tot pasul!

A revenit Eric cel dur.

– Nu-mi spune! Femei ca mine?, urlu.

– Da, mincinoase! Fără scrupule, dispuse să facă mult rău. Greșeala mea a fost că te-am considerat specială.

– Nu spune tâmpenii, Eric, și ascultă-mă!

Cinic, omul pe care-l iubesc mă privește și surâde:

– Dacă te agiți pentru că crezi că Björn sau oricare dintre bărbații ori femeile cărora te-am oferit nu te vor suna, stai liniștită. Le dau numărul. Sunt sigur că-mi vor mulțumi.

– Cum poți spune așa ceva? Cum poți fi atât de crud? Mă privește cu un chip dur, cu urlu distrusă: Să nu cumva să dai telefonul cuiva!

Mă privește peste picior:

– Când mă voi întoarce după ce iau masa cu mama mea, vreau să nu te mai găsesc aici.

Scanned with CamScanner

Nu vreau să plece. Nu vreau ca totul să se termine aici. Încerc să-l țin din răsputeri. La final, țip:

– Dacă pleci fără să vorbești cu mine, fără să-mi dai posibilitatea să-ți explic, să-ți asumi consecințele!

Țipătul meu îl oprește, se întoarce și mă privește:

– Consecințe? Ți se pare consecință să știu că presupusa mea logodnică și fosta iubită sunt mai mult decât prietene?

– Asta e o minciună!

– Minciună sau nu, fotografiile vorbesc de la sine.

Fără să-mi dea timp pentru a spune ceva în plus, pleacă și trage ușa după el. Cu durere în suflet, fără respirație, observ cum omul pe care-l iubesc mă aruncă la gunoi fără să mă asculte. Vreau să alerg după el, dar știu că nu obțin nimic. Dacă am ceva clar în minte, e că știu că atunci când Eric e așa de supărat, nu poți dialoga cu el. E mai rău decât mine.

Mă așez pe canapea. Sunt blocată, nu știu ce să fac.

Plâng disperată. De ce nu mă crede? De ce nu mă ascultă? Mii de întrebări fără răspuns îmi trec prin cap. Caut o soluție, o ieșire. Văd patul, mă arunc pe el. Miroase a Eric, a sex și a momente memorabile.

Privesc ecranul calculatorului. Betta și cu mine. Cum am putut fi atât de fraieră?

Mă ridic, apuc un pix de pe masă și, cu tot sângele rece de care sunt în stare, notez adresa mailului. Femeia asta o să mi-o plătească! Bag bilețelul în blugi. Mă uit în jur, pun îmbrăcămintea de noaptea trecută în pungă și, fără altceva, ies din dormitor. Văd mobilul țăndări pe parchet. Îl iau, adun bucățelele și, cu ochii plini de lacrimi, ies din apartament, trag ușa după mine și, cu puțina mândrie ce mi-a mai rămas, plec din hotel.

Scanned with CamScanner

66

Luni, când ajung la birou, aflu că Eric, așa-zisul meu logodnic, a plecat în Germania. Claudia, secretara lui, e emoționată pentru că Eric i-a spus că se vor vedea miercuri, la Madrid. Asta mă epuizează. Știind că nu vrea să mă vadă, nici să vorbească, mă termină. Și, de fiecare dată când privesc la cutiile împachetate, totul îmi miroase a trădare.

Trec prin săptămână greu. Nu-l sun. Nu-i scriu. Nu știu dacă mai trăiesc. I-am spus că, dacă pleacă, trebuie să-și asume consecințele și sunt o femeie de cuvânt. Chiar dacă trebuie să vorbesc cu el. Am nevoie de asta.

Îi trimit un mail Bettei sau Rebecăi sau cum o chema-o. Logic, nu răspunde. Cumpăr un telefon mobil, instalez în el cartela SIM pe care am numărul acestei nenorocite, dar, degeaba. Sun la Marisa. La fel. Sunt leagată de mâini și de picioare și nu știu ce să fac. Nici cum să-i demonstrez lui Eric că ceea ce gândește despre mine e complet fals.

Șefa mea e foarte amabilă zilele acestea. Știe că sunt logodnica șefului cel mare și nu-mi mai dă de muncă așa cum făcea în trecut. Sincer, chiar mă plictisesc.

Săptămâna următoare, luni, când ajung la birou, sunt surprinsă să văd că Eric e aici. Inima-mi bate cu putere. Mâinile îmi transpiră, îmi e teamă să nu fac vreun infarct. Mă plimb prin departament cu intenția de a mă face văzută. Știu că m-a văzut. Știu asta. Dar, simțind că nu face nimic pentru a vorbi cu mine și că nici nu vrea să mă vadă, zic să fac eu primul pas.

Când deschid ușa biroului său, mă privește dur.

Scanned with CamScanner

– Cu ce vă pot ajuta, domnișoară Flores?

Închid ușa. Cred că am tensiunea 80. Mă apropii de biroul lui și spun, murmurând:

– Mă bucur că te-ai întors.

Mă privește... mă privește... mă privește, apoi repetă cu un gest neutru:

– Cu ce vă pot ajuta, domnișoară Flores?

– Eric, trebuie să vorbim. Te rog să mă asculți!

Cu o privire de gheață se mișcă pe scaun:

– V-am mai spus că eu și cu dumneavoastră nu avem ce să discutăm. Și, dacă sunteți atât de amabilă, vă rog să vă întoarceți la biroul dumneavoastră înainte de a mă scoate din minți și de a vă trimite pe stradă, așa cum meritați.

Tremur toată...

Vreau să țip. Vreau să-l bat la fund pentru că mă tratează cu răceala asta. Dar, pentru că am nevoie să mă asculte, las orgoliul deoparte.

– Domnule Zimmerman, chiar și așa, v-aș ruga să mă ascultați puțin!

– Ieși afară din birou, spune, cu aceeași mimică, și nu uita că trebuie să muncești pentru mine și pentru firma asta.

Ușa biroului se deschide și apare Claudia, cu o cafea. Ne privește și, când e pe punctul de a ne lăsa singuri, Eric zice:

– Claudia, te rog să rămâi pentru a termina ceea ce începusem. Domnișoara Flores tocmai pleca.

Insist.

– Pentru numele lui Dumnezeu, Eric, îmi faci favoarea de a-mi acorda doar câteva minute?

Se ridică. E impozant în acel costum negru. Pune mâinile pe masă, urlă în fața mea.

– Ieși afară acum!

– Nu!

– Vrei să te dau afară?

Scanned with CamScanner

Fața Claudiei în aceste momente e o adevărată poezie. O privesc și spun, furioasă:

– Te rog să ieși din acest birou, acum!

Fără să comenteze, o face. Eric înjură și, când rămânem singuri, fără teamă, scot la iveală caracterul despre care tata spunea că seamănă perfect cu al mamei:

– Mă poți goni, mă poți da afară, dar nu mă poți obliga să tac.

– Nu vreau să te aud. Am zis că...

Dau cu pumnul în masă, atât de puternic că am senzația că mi-am fracturat palma și-l întrerup, furioasă:

– La naiba, o să mă asculți, chiar dacă ăsta va fi ultimul lucru pe care-l fac în viață!

Eric se potolește. E tot supărat, dar măcar mă privește curios.

– Betta asta, împreună cu Marisa și cu una, Lorena, au apărut la sala la care merg eu. Marisa mi le-a prezentat, nici o secundă nu mi-a spus că e fosta ta. Simplu, a zis doar că se numește Rebeca. De unde naiba era să știu că Betta e Rebeca? După ce am terminat la sală, am zis să mergem să bem o „Coca-Cola", într-un bar. Am schimbat numerele de telefon ca să ieșim într-o seară, cu perechile noastre, să cinăm. Apoi, Lorena a zis să o însoțim la un magazin, ca să ia de acolo ceva comandat deja. Am văzut că era un magazin de lenjerie intimă. Am probat aici lucruri, gândindu-mă la tine. De aia eram goală. Și tot aici a fost locul unde Rebeca a încercat ceva cu mine, dar nu i-a mers. Am refuzat. Acum știu că totul a fost gândit și că unicul lucru pe care l-a dorit imbecila asta a fost să provoace reacția ta.

Eric mă privește. Ochii lui mă ard și întreb:

– De ce o crezi pe ea și nu pe mine? Ai mai mare încredere în ea?

Abia respir. Explicațiile acestea m-au consumat.

– Și de ce trebuie să te cred pe tine?

Iar o iau razna! Expresia lui nu transmite nimic bun, așa că răspund:

Scanned with CamScanner

– Pentru că ne cunoști pe amândouă și știi că nu sunt o mincinoasă. Poate că am mii de alte bube pe cap, dar mincinoasă n-am fost niciodată cu tine. Și înainte să mă dai iar afară din birou, vreau să afli că sunt distrusă, furioasă și plină de supărare pentru că nu mi-am dat seama de jocul nenorocitelor astea. Dar furia pe care o simt față de ele nu se compară cu cea pe care o simt față de tine. Eram gata să-mi uit viața, să-mi uit familia, orașul, munca și să merg cu tine, omul care se presupune că trebuia să aibă grijă de mine. Însă el, la prima poveste, nu are încredere în mine. Asta mi-a distrus inima și vreau să știi că tu ești singurul vinovat de data asta. Tu și numai tu!

Eric mă privește. Eu fac la fel și nimeni nu mai zice nimic.

Vreau să vorbească, vreau să mă înțeleagă, vreau să spună ceva. Dar cuvintele sau gesturile de care am nevoie nu vin. Eric rămâne impasibil după birou, mă privește, dar nu reacționează. Mâna mă doare, după ce am lovit cu putere masa. Văd inelul pe care el mi l-a dat. Închid ochii. Nu vreau să fac ceea ce voi face, dar e clar că nu mai e nici o șansă. Până la urmă, scot inelul, îl pun pe birou și, în fața... feței sale dure, urlu:

– De acord, domnule Zimmerman, ceea ce a fost între dumneavoastră și mine tocmai s-a terminat. Bucurați-vă pentru Rebeca, a câștigat!

Mă întorc și ies. Nu vreau să-l mai privesc. Nu mai vreau nimic de la el.

Sunt atât de supărată, că simt că pot face orice nebunie. Chiar când ies, Claudia intră în biroul lui Eric. Nu-i aud ce spun, nu știu despre ce vorbesc, dar chiar nu mă interesează. Mâinile îmi tremură. Când ajung la birou și mă așez, șefa mea vine și-mi spune:

– Judith, te rog, găsește-mi-l pe directorul filialei noastre din Sevilla. Trebuie să vorbesc cu el.

Precum un robot, caut ceea ce mi-a spus șefa mea. Nu gândesc. Nu pot. Claudia iese din biroul lui Eric, mă privește și intră

Scanned with CamScanner

în cel al șefei mele. Fac rost de numărul de telefon al tipului din Sevilla, merg în biroul șefei, Claudia dă să iasă, dar, când vreau să plec și eu, o aud pe imbecila de șefă:

– Am înțeles că i-ai înapoiat inelul lui Eric Zimmerman.

Nu răspund. Nu vreau să-i povestesc acestei idioate bucăți din viața mea.

– Gata, s-a terminat dragostea?

Comentariul ăsta îmi încălzește sângele. Gata, sunt vie din nou. Răspund:

– Dacă nu vă deranjează, e ceva privat, de care nu vreau să vorbesc.

Dar tâmpenia ce doarme în ea nu o lasă în pace.

– Atunci nu mai pleci în Germania? Dacă vede că nu răspund, continuă: Acum, pe bune, chiar ai crezut că un tip ca el putea spera la un viitor alături de tine?

Nu răspund, pentru că mi-e teamă de ceva urât. Aș trage-o de păr. Dar ea insistă. Pare că se bucură de acest moment.

– Să te pregătești pentru ce va veni peste tine, Judith! Vei fi subiect de bătaie de joc cât vei mai rămâne prin această companie. Ai devenit din logodnica de neatins a șefului companiei subiectul de bârfă numărul 1. Pe mine, sincer, nu mă interesează. Prea îți luaseși nasul la purtare, e bine că ai revenit la locul tău.

Sângele îmi clocotește... îmi clocotește... îmi clocotește! Îmi dau seama că nu mai există cale de întoarcere.

N-am vrut să se afle nimic. Am fost discretă și muncitoare. Și, dacă cineva dorea să țină ascunsă această relație, eu eram aceea, pentru a evita toate aceste bârfe. Conștientă că ceea ce aveam să fac îmi va aduce demiterea, lovesc cu putere laptopul șefei mele, îl închid brusc și urlu:

– Prefer să fiu fosta logodnică a șefului decât o bătrână cățea în călduri care se duce după toți tinereii din compania asta. Dă să spună ceva, dar continui: Da... da. Crezi că eu nu știu, că nimeni nu știe ce faci tu pe aici?

Scanned with CamScanner

– Nu-ți permit să...

– Nu-mi permiți să ce?, o întrerup și țip și mai tare: Uite, bășinoaso, am fost o secretară bună. Te-am acoperit, te-am apărat, n-am spus nimănui ce am văzut și tu, drept mulțumire, te comporți precum o harpie cu mine și te bucuri de ceea ce mi s-a întâmplat cu domnul Zimmerman. Dar, gata, s-a terminat cu fata cea bună! Și, din acest moment, cum îmi imaginez că nu mai fac parte din această companie, așa că suntem egale, vreau să știi că, dacă mă mai insulți, te insult. Dacă îmi faci rău, îți fac rău. Și, dacă mă cauți, o să mă găsești. Știi care-i treaba, regina răului, hai să fim sincere, aici toți purtăm un stigmat... eu voi fi ex-logodnica șefului, dar tu vei rămâne curva companiei, cea care adoră să scape de chiloți și să se îngrămădească prin cine știe ce colțișor.

– Pe toți sfinții, vrei să nu mai țipi atât?

Râd. Dar râsul mi-e nervos. Mă știu, după asta urmează punctul culminant. Și, înainte de a ajunge aici, apuc telefonul și-l arunc pe masă.

– Și acum, cârpă imbecilă, sună la cei de la „Resurse Umane" și spune-le să-mi pregătească hârtia cu demiterea. Acum urc, singurică, s-o semnez. Sunt atât de bucuroasă că m-am eliberat, că nici nu contează ceea ce va urma.

Spunând asta, mă întorc precum Ioana d'Arc și ies din birou.

Doamne, cât m-am eliberat!

Când ies, mă întâlnesc cu Claudia și cu Eric. Au auzit țipetele noastre. Fata intră în birou și aud cum sora sa cere iminenta mea demitere.

Eric mă privește. Nu se mișcă. E blocat. Nu se aștepta la o astfel de reacție din partea mea. Fără să mă uit la el, mă așez la birou și încep să-mi strâng lucrurile.

– Treci în biroul meu, Jud!

– Nu! Nici măcar să nu te gândești! Și vă aduc aminte, domnule, că de acum încolo pentru dumneavoastră sunt domnișoara Flores, da?

Scanned with CamScanner

– Treci în biroul meu, repetă, furios.

– Am spus că nu, răspund.

Eric se plimbă nervos în jurul meu. E șeful companiei și trebuie să-și păstreze prestanța.

Dacă mă prinde de braț și mă trage, știe că reacționez și că toată lumea se va uita la noi. De aceea, se apropie de mine și-mi spune:

– Jud, iubire, sunt un imbecil, un nemernic, te rog, hai la mine în birou! Ai dreptate, trebuie să vorbim!

Surâd când aud asta. Dar sunt rece. Îl privesc, mă gândesc puțin, apoi spun:

– Știți ceva, domnule Zimmerman? Acum cea care nu vrea să știe nimic despre dumneavoastră sunt eu. Am terminat cu „Müller" și am terminat cu multe alte lucruri. Nu mai pot! Căutați-vă o alta pe care să o terminați cu nebuniile dumneavoastră, cu toate aceste neîncrederi, dar eu nu mă mai bag, pentru că am obosit.

Mă uit în fiecare cutie. Nici măcar nu știu ce e în ele, le închid mecanic. Le trântesc cu putere, mă ridic, îmi apuc geanta și plec spre ușă.

– Unde te duci, Jud?

Cu toată moștenirea catalană, madrilenă și jerezană pe care o am, îl scanez de sus în jos și surâd.

– La „Resurse Umane". Din acest moment, nu mai sunt angajată la firma dumneavoastră, domnule Zimmerman.

În timp ce merg către ascensor, simt cum toate privirile sunt ațintite asupra mea. Inclusiv cea a ex-ului. Ei nu știu ce se petrece, dar, pentru că-i cunosc, vor trage propriile concluzii. Voi fi pe buzele tuturor zilele acestea, dar nu mă mai interesează. Nu voi mai fi aici pentru a le auzi bârfele.

Când intru la departamentul „Resurse Umane", toți mă privesc. Ce repede aleargă veștile! Miguel e primul care vine către mine, mă ia de braț, mă trage într-o parte și mă întreabă:

– Ce-ai făcut? Șefa ta...

Scanned with CamScanner

– Fosta șefă, îl lămuresc.

– Ok. Fosta șefă a sunat aici, furioasă, să te dăm afară.

Confirm. Surâd și ridic din umeri.

– Eu am cerut demiterea. I-am spus vrăjitoarei tot ceea ce cred despre ea. Doamne, Miguel, m-am eliberat de tot! A fost unul dintre cele mai tari momente din viața mea.

Gerardo, șeful departamentului, mă vede și zice.

– Miguel, s-o rogi pe domnișoara Flores să aștepte puțin! Pentru moment, să nu semneze foaia cu demisia!

Surprins, Miguel mă privește și, după ce Gerardo dispare, îmi spune:

– După șefa ta, m-a sunat imediat „Iceman". Mamă, cât era de nervos!

Respir. În acest moment chiar nu mă mai interesează nimic. Mă așez, iar Miguel mă întreabă:

– Dar ce s-a petrecut?

– Eu și „Iceman" ne-am despărțit, iar șefa mea cea imbecilă a considerat că e normal să facă mișto de sentimentele mele.

– Te-ai despărțit de „Iceman"?

– Da.

– Îmi pare rău, iubire. Știi că spun asta din inimă.

– Știu. Surâd trist. Dar ai avut dreptate. Cu șefii nu trebuie să ai o relație. Pentru că, mai devreme sau mai târziu, vei plăti pentru asta!

Încep să fiu mai relaxată. Mă doare să vorbesc despre Eric și despre noua realitate. Trei minute mai târziu, apare Gerardo.

– Intră la mine în birou!

Nu-l refuz, dar îl trag și pe Miguel după mine. Gerardo ne privește și spune:

– Judith, domnul Zimmerman vrea să mergi chiar acum la dumnealui în birou.

Insistența lui mă surprinde, așa că-i răspund.

– Nu! Nu merg nicăieri! Vreau să-mi semnez demisia!

Scanned with CamScanner

Miguel și Gerardo se uită unul la celălalt, iar ultimul insistă:

– Judith, nu știu ce s-a întâmplat, dar domnul Zimmerman zice că...

– Ceea ce spune domnul Zimmerman îmi intră pe o ureche și-mi iese pe cealaltă, în acest moment. De aceea, Gerardo, dacă vrei, îl poți suna și îi poți spune, din partea mea, să se ducă dracului sau îi pot spune eu direct. Dar nu am de gând să mă duc în biroul lui. Doar vreau să-mi semnez demisia.

Bietul om nu știe ce să facă. Situația i-a scăpat din mână. Îmi cere o secundă, se face că dă un telefon. Atunci văd că acesta nu era în furcă. Pesemne că Eric ne-a ascultat, dar nu contează. Mai bine așa! A priceput că, dacă spun ceva, mă țin de cuvânt. Să-și asume consecințele.

Miguel, care e și el nervos pentru toate câte s-au petrecut, mă trage de la masă:

– Mamă, ce ouă ai avut, fata mea! Sunt mască. Dar trebuie să fii realistă și să te gândești ce mi-ai spus mie când nu voiau să-mi prelungească contractul. Multă lume e șomeră, e criză, ai nevoie de acest job. Să nu te prostești, Judith!

Când vreau să răspund, Gerardo ridică ochii către noi.

– Domnul Zimmerman mi-a cerut să nu semnezi nimic! Să te duci liniștită în vacanță...

– În vacanță?

– Da, așa mi-a spus.

Înjur cu glas tare. Observ că telefonul tot nu e în furcă. Cu furie, ies din birou, apuc foaia pe care Miguel o avea pregătită, intru, din nou, acolo și o semnez fără să mă uit peste ea. După ce fac asta, i-o dau lui Gerardo și spun, știind că Eric ne aude:

– Poftim, dă-i demisia mea domnului Zimmerman, cu toată dragostea!

Gerardo, blocat, apucă foaia. Ies din birou, urmată de Miguel. Afară din birou, îl privesc pe prietenul meu, care nu știe ce să creadă, îl pup pe obraz, îi ciufulesc părul și îi spun:

Scanned with CamScanner

– Sună-mă să bem ceva într-o zi!

Spunând asta, mă întorc și plec. Plec din firmă bucuroasă. Când mă urc în mașină și ies din garaj, nu știu încotro s-o apuc și nici ce să fac. Tocmai am comis cea mai mare nebunie din viața mea și-mi dau seama că nimic nu mă mai interesează.

Va urma...

Scanned with CamScanner

Uite cum continuă povestea, în volumul următor, „CERE-MI CE VREI, ACUM ȘI ORICÂND!"

Ies de la birou și ajung acasă cât de repede pot. Mă uit la cutiile ambalate și mi se rupe inima. S-a dus totul pe apa sâmbetei. Călătoria mea în Germania este anulată și viața mea la fel, deocamdată. Pun câteva lucruri într-un rucsac și dispar înainte ca Eric să mă găsească. Telefonul meu sună non-stop. Este el, dar refuz să răspund. Nu vreau să vorbesc cu Eric.

Dorind să dispar de acasă, mă duc la o cafenea și o sun pe sora mea. Am nevoie să vorbesc cu ea. O fac să promită că nu va spune nimănui unde sunt și stabilesc o întâlnire cu ea.

Sora mea dă curs chemării și, după ce mă îmbrățișează cum știe că am nevoie, mă ascultă. Îi povestesc ce s-a întâmplat pe jumătate, pentru că știu că altfel ar rămâne fără cuvinte. Omit detaliile despre sex și altele, dar Raquel este Raquel și, când lucrurile nu au sens, începe să spună „Ești nebună!", „Îți filează o lampă!", „Eric este o partidă bună!" sau „Cum ai putut face asta?". În cele din urmă, mă despart de ea și, în ciuda insistențelor, nu-i dezvălui unde merg. O cunosc, îi va spune lui Eric când o va suna.

Scanned with CamScanner

După ce reușesc să mă dezlipesc de sora mea, îl sun pe tata. Am o scurtă conversație cu el și-i spun că peste câteva zile voi merge la Jerez și-i voi explica tot ceea ce mi se întâmplă. Apoi mă urc în mașină și pornesc spre Valencia. Acolo mă cazez într-un motel și, timp de trei zile, mă plimb pe plajă, dorm și plâng. Nu am nimic mai bun de făcut. Nu-i răspund lui Eric. Nu..., nu vreau.

A patra zi, mă urc în mașină și, ceva mai relaxată, merg la Jerez, unde tata mă primește cu brațele deschise și-mi dă toată afecțiunea și dragostea lui. Îi spun că relația mea cu Eric s-a terminat pentru totdeauna și el nu vrea să mă creadă. Eric l-a sunat de mai multe ori, îngrijorat, și tata este convins că bărbatul acesta mă iubește prea mult ca să mă lase să scap. Sărmanul. Tata este un romantic incurabil.

Când mă trezesc a doua zi, Eric este deja acasă la tata. L-a chemat el. Când mă vede, încearcă să-mi vorbească, dar eu refuz. Mă înfurii; strig, strig, și iar strig, îi reproșez tot ce am în interior, apoi îi trântesc ușa în nas și mă închid în camera mea. În cele din urmă, îl aud pe tata că-i spune să plece și, pentru moment, pot respira. Știe că acum nu pot gândi și că, în loc să rezolv, voi complica lucrurile și mai mult.

Eric se apropie de ușa camerei în care m-am închis și, cu voce plină de tensiune și furie, îmi spune că pleacă. Dar că se va duce în Germania. Are de rezolvat niște treburi acolo. Insistă încă o dată să ies, dar, văzând refuzul meu, pleacă în cele din urmă.

Trec două zile și neliniștea mea persistă. Îmi este imposibil să-l uit pe Eric, mai ales când el continuă să mă sune. Nu-i răspund. Dar, cum sunt o masochistă adevărată, ascult melodiile noastre non-stop pentru a mă tortura și îmbiba în tristețea mea infinită. Partea pozitivă a acestei situații este că știu că este foarte departe și, în plus, că am motocicleta pentru a mă descărca, murdărindu-mă de noroi și gonind prin câmpiile din Jerez.

Scanned with CamScanner

Află toată povestea cuplului!
Nu rata celelalte volume din serie:

S-au cunoscut într-un ascensor „prins" între etaje. Așa e și relația lor. Cu suișuri și multe coborâșuri. El o învață tot în arta amorului. Ei îi plăcut, deprinde repede. Lucruri pe care înainte se rușina să le facă. Iubește să-l vadă fericit, chiar dacă în joc intră alți bărbați. Și alte femei. El e Eric Zimmerman, patron de multinațională. German „rece". Ea e Judith Flores, secretara. Spanioloaică „focoasă". Ambii sunt legați printr-un tatuaj de pe muntele lui Venus:

„Cere-mi ce vrei!"

PUBLISOL

Parteneri media:

COSMOPOLITAN KUDIKA impuls radio

www.booksaveur.com
ISBN 978-606-94-9835-4
9 786069 498354

Scanned with CamScanner